

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

**ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ - ΔΙΑΤΜΗΜΑΤΙΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
"ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ"**

2η ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΟΡΕΙΝΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

**ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΧΡΗΣΕΙΣ ΓΗΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ
ΦΛΩΡΙΝΑΣ 1940-1980.**

**ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΝΥΜΦΑΙΟ ΚΑΙ
ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΓΕΡΜΑΝΟ.**

Κωνσταντίνος Π. Σουλίδης

Μεταπτυχιακή Εργασία

Αθήνα, Οκτώβριος 2019

Επιβλέπουσα: Καθηγήτρια Ε. Δημοπούλου

**Περιβάλλον
και
Ανάπτυξη**

Επιτροπή Παρακολούθησης:

Καθηγήτρια Ε. Δημοπούλου

Καθηγητής Α. Αρβανίτης

Καθηγητής Γ. Φώτης

Στην Τέα, την κόρη μου

Στους γονείς μου Παύλο και Αναστασία

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Δ.Π.Μ.Σ. Περιβάλλον και Ανάπτυξη

2^η κατεύθυνση σπουδών

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΟΡΕΙΝΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

Πολιτική και χρήσεις γης στην περιοχή της Φλώρινας 1940-1980.

Τα ανταλλάξιμα κτήματα στο Νυμφαίο και τον Άγιο Γερμανό.

Κωνσταντίνος Σουλίδης

Επιβλέπουσα : Έφη Δημοπούλου, Καθηγήτρια Ε.Μ.Π.

Εγκρίθηκε από την τριμελή επιτροπή στις ___/___/2019

Έφη Δημοπούλου, Καθηγήτρια ΕΜΠ, _____

Απόστολος Αρβανίτης, Καθηγητής ΑΠΘ, _____

Γεώργιος Φώτης, Καθηγητής ΕΜΠ, _____

Copyright © Κωνσταντίνος Σουλίδης, 2019

Με επιφύλαξη κάθε δικαιώματος. All rights reserved.

Πρόλογος

Η παρούσα διπλωματική εργασία με τίτλο «Πολιτική και χρήσεις γης στην περιοχή της Φλώρινας 1940-1980. Τα ανταλλάξιμα κτήματα στο Νυμφαίο και τον Άγιο Γερμανό», εκπονήθηκε στα πλαίσια της 2^{ης} κατεύθυνσης σπουδών «Περιβάλλον και Ανάπτυξη των Ορεινών Περιοχών» του Δ.Π.Μ.Σ. «Περιβάλλον και Ανάπτυξη» του Ε.Μ.Π. και πραγματεύεται το ζήτημα της διαχείρισης της γης από τους φορείς του Ελληνικού δημοσίου στην περιοχή του Νομού Φλώρινας τις δεκαετίες από το 1940 έως το 1980 όπως επίσης εξετάζει τις περιπτώσεις των ανταλλαξίμων κτημάτων στο Νυμφαίο και τον Άγιο Γερμανό.

Η εργασία διαχωρίστηκε σε τρία κεφάλαια.

Το πρώτο περιλαμβάνει την επισκόπηση της βιβλιογραφίας, την επεξήγηση των εννοιών των χρήσεων γης, της πολιτικής γης καθώς και τους φορείς που έχουν αντικείμενο τα παραπάνω.

Στο δεύτερο παρουσιάζεται ο Νομός Φλώρινας μέσα από την έρευνα στα αρχεία των υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας (Διεύθυνση Γεωργίας Φλώρινας και πλέον Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής, του Δασαρχείου Φλώρινας και της Κτηματικής Υπηρεσίας Φλώρινας, αναφορικά με τις αρμοδιότητες που κάθε μία έχει ασκήσει κατά την περίοδο 1940-1980.

Στο τρίτο μέρος της εργασίας, εξετάζεται το ζήτημα της διαχείρισης των ανταλλαξίμων κτημάτων στο Νυμφαίο και τον Άγιο Γερμανό, που αποτελούν χαρακτηριστικές περιπτώσεις διότι το μεγαλύτερο τμήμα των συνοικισμών και των αγροκτημάτων τους ανήκαν στην ανταλλάξιμη περιουσία.

Ευχαριστίες

Οφείλω να ευχαριστήσω την κυρία Έφη Δημοπούλου, καθηγήτρια της Σχολής Τοπογράφων Μηχανικών του Ε.Μ.Π., επιβλέπουσα της εργασίας, αρχικά για τη δυνατότητα που μου παρείχε να εκπονήσω την εργασία με το συγκεκριμένο θέμα και κυρίως για την υπομονή, την ανοχή και αντοχή που επέδειξε στο πρόσωπό μου.

Τα μέλη της τριμελούς Επιτροπής κ.κ. Απόστολο Αρβανίτη, καθηγητή του Τμήματος Τοπογράφων Μηχανικών του Α.Π.Θ., για τις πολύτιμες συμβουλές του κατά τη συγγραφή και τον Γιώργο Φώτη, καθηγητή της Σχολής Τοπογράφων Μηχανικών του Ε.Μ.Π., για τη συνεισφορά του στη διαμόρφωση της παρούσας.

Τους συναδέλφους της Κτηματικής Υπηρεσίας Φλώρινας που διαρκώς ταλαιπωρούσα και έθεσαν στη διάθεσή μου το αρχείο της Υπηρεσίας.

Το προσωπικό του Τμήματος Τοπογραφικής της Π.Ε. Φλώρινας που διέθεσαν το αρχείο της Υπηρεσίας και μου παρείχαν κάθε δυνατή βοήθεια.

Τον Παναγιώτη Παράσχου, που υπηρετεί στη Διεύθυνση Δασών Φλώρινας για την πολύτιμη βοήθειά του.

Πίνακας περιεχομένων

Πίνακας περιεχομένων	11
Ευρετήριο πινάκων	15
Ευρετήριο γραφημάτων	15
Ευρετήριο χαρτών	15
Περίληψη	17
Absctract	19
Κεφάλαιο 1. Εισαγωγή στις έννοιες	21
1.1. Πολιτική γης	21
1.1.1 Η έννοια πολιτικής γης	21
1.1.2 Η εξέλιξη του σχεδιασμού ως κρατικής παρέμβασης	24
1.1.3 Διανομές γης	27
1.1.4 Αστική αποκατάσταση προσφύγων	29
1.1.5 Η αποκατάσταση των ακτημόνων καλλιεργητών	31
1.1.6 Πολιτική των αναδασμών	33
1.2 Χρήσεις γης	36
1.3 Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο	39
1.4 Το Εθνικό Κτηματολόγιο	40
1.5 Δασικό κτηματολόγιο – δασολόγιο	43
1.6. Τα δημόσια κτήματα	46
1.6.1 Εισαγωγή στην έννοια της δημόσιας περιουσίας	46
1.6.2 Γενικό νομοθετικό πλαίσιο	47
1.6.3 Έννοια δημοσίων κτημάτων	47
1.6.4 Δημόσια περιουσία	49
1.6.5 Ιδιωτική περιουσία	50
1.6.6 Φορείς διαχείρισης	58
Κεφάλαιο 2. Ο Νομός Φλώρινας	61
2.1 Γενικά στοιχεία	61
2.2 Υπουργείο Γεωργίας	62
2.2.1 Η Επιτροπή Απαλλοτριώσεων Φλώρινας	68
2.3 Η Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων	89
2.4 Η Διεύθυνση Δασών Φλώρινας	89

2.4.1 Το ιδιοκτησιακό καθεστώς των δασών	89
2.3.2 Τα δημόσια δασικά συμπλέγματα	91
2.3.3 Τα μη δημόσια δασικά συμπλέγματα	92
2.5 Το Υπουργείο Οικονομικών	94
2.5.1 Οι περιουσίες των συνεργατών του κατακτητή	94
2.5.2 Η ανταλλάξιμη περιουσία	97
Κεφάλαιο 3. Οι περιπτώσεις του Νυμφαίου και του Αγίου Γερμανού	100
3.1 Το Νυμφαίο	100
3.1.1 Το Υπουργείο Γεωργίας	101
3.1.2 Τα ανταλλάξιμα κτήματα	101
3.1.2.1 Το Θεσμικό πλαίσιο	101
3.1.2.2 Διαχείριση	101
3.2 Ο Άγιος Γερμανός	103
3.2.1 Το Υπουργείο Γεωργίας	104
3.2.2 Τα ανταλλάξιμα κτήματα	106
3.2.2.1 Το θεσμικό πλαίσιο	106
3.2.2.2 Διαχείριση	106
Επιλογικά	108
Βιβλιογραφία	110
Παράρτημα	

Ευρετήριο πινάκων

1. Τα εποικιστικά αγροκτήματα	55
2. Τα μη εποικιστικά αγροκτήματα	58
3. Τα δημευμένα ακίνητα Επαρχίας Φλώρινας	86
4. Τα δημευμένα ακίνητα Επαρχίας Αμυνταίου	86
5. Η χωρική κατανομή καταδικασμένων	88
6. Τα ενεργά ανταλλάξιμα κτήματα	89
7. Οι συνεδριάσεις της ΕΑΦ για τον Αγ. Γερμανό	96

Ευρετήριο γραφημάτων

1. Τα εποικιστικά αγροκτήματα	54
2. Τα μη εποικιστικά αγροκτήματα	54
3. Το ιδιοκτησιακό καθεστώς των δασών	81
4. Η εδαφοκάλυψη των δασών	82
5. Οι ιδιοκτησίες στο Νυμφαίο	94
6. Η παραχώρηση αστικών κτημάτων στο Νυμφαίο	95
7. Το ιδιοκτησιακό καθεστώς των αστικών	98
8. Το ιδιοκτησιακό καθεστώς των αγροτικών	98

Ευρετήριο χαρτών

1. Τα μη δημόσια δασικά συμπλέγματα	86
-------------------------------------	----

Περίληψη

Η παρούσα εργασία με θέμα «Πολιτική και χρήσεις γης στην περιοχή της Φλώρινας 1940-1980. Τα ανταλλάξιμα κτήματα στο Νυμφαίο και τον Άγιο Γερμανό» αφορά στην εξέταση της εφαρμογής της πολιτικών γης και των χρήσεων γης στο Νομό Φλώρινας κατά την περίοδο 1940 έως 1980 και τη διαχείριση των ανταλλαξίμων κτημάτων σε δύο Κοινότητες, του Νυμφαίου και του Αγίου Γερμανού.

Προκειμένου να εισαχθεί ομαλά ο αναγνώστης στο κυρίως θέμα της εργασίας, δίνονται στοιχεία που αφορούν στην πολιτική γης, των χρήσεων γης, του γενικού πολεοδομικού σχεδίου όπως και τα βασικά χαρακτηριστικά του εθνικού και δασικού κτηματολογίου.

Λέξεις κλειδιά: πολιτική γης, χρήσεις γης, δημόσια περιουσία, ανταλλάξιμα κτήματα

Abstract

This thesis entitled "Land Policy and Land Use in the Florina Region 1940-1980. Interchangeable properties in Nymphaio and Agios Germanos" concerns the examination of land policy and land use in the Prefecture of Florina from 1940 to 1980 and the management of exchangeable properties in the villages of Nymphaio and Agios Germanos.

In order to introduce the reader smoothly to the main topic of the work, information is given on land policy, land use, the general urban plan as well as key features of the national and forest land registry.

Key words : Land policy, land use, public property, exchangeable properties

Κεφάλαιο 1. Εισαγωγή στις έννοιες

1.1 Πολιτική γης

1.2 Η έννοια της πολιτικής γης

Στο κεφάλαιο αυτό θα ασχοληθούμε με διάφορες νομικές και τεχνικές έννοιες, τη διασαφήνιση και επεξήγηση των οποίων θα προσπαθήσουμε να αποτυπώσουμε στο παρόν κεφάλαιο. Θα αναφερθούμε αρχικά στην έννοια της πολιτικής γης και στις βασικές πολιτικές που ασκήθηκαν στην Ελλάδα, στη συνέχεια θα αναλύσουμε την έννοια των χρήσεων γης και του γενικού πολεοδομικού σχεδίου καθώς και βασικά χαρακτηριστικά του εθνικού και δασικού κτηματολογίου, ως συστήματα αποτύπωσης της πολιτικής γης. Τέλος, θα γίνει μια προσπάθεια ανάλυσης της σύνθετης έννοιας της δημόσιας περιουσίας.

Πολιτική γης, εννοούμε το πλέγμα των συγκεκριμένων μέτρων κι αποφάσεων μιας κοινωνικής οργάνωσης για τη διαχείριση και αξιοποίηση της γης¹. Ειδικότερα, σε μια προσπάθεια αποτύπωσης ενός πληρέστερου ορισμού, η πολιτική γης αποτελεί το σύνολο των μέτρων, ρυθμίσεων, κανόνων, πρωτοβουλιών, στάσεων και συμπεριφορών με τα οποία το κράτος, οι πολίτες και οι κοινωνικές ομάδες με θετικό ή αρνητικό τρόπο αλληλεπιδρούν μεταξύ τους για την κατοχή, τη νομή, τη διαχείριση, την προστασία, την αξιοποίηση αλλά και την εκμετάλλευση, την απομύζηση και τη διασπάθιση του πολυτιμότερου μη αναπαραγόμενου και μη ανανεώσιμου φυσικού διαθέσιμου, δηλαδή της γης².

Στη σχετική βιβλιογραφία, δύο είναι οι επικρατούσες έννοιες για τη «γη» που διατηρήθηκαν με το πέρασμα του χρόνου, καθορίζοντας με αυτό τον τρόπο το πλαίσιο προσέγγισής της. Σύμφωνα λοιπόν, με τον πρώτο ορισμό, η «γη» αποτελεί μορφή ιδιωτικής ιδιοκτησίας που δύναται να μεταβληθεί στο πλαίσιο της ελεύθερης αγοράς. Αντίθετα, σύμφωνα με τον δεύτερο ορισμό, η «γη» αποτελεί μορφή κοινής και συλλογικής ιδιοκτησίας, η οποία

---

¹Ρόκος Δ., Κτηματολόγιο, Πολιτική γης και ανάπτυξη, από την επίσημη ιστοσελίδα του ΤΕΕ, δημοσιευμένη στο www.library.tee.gr, άλλως κατά τον Τσιαπράλη Δ., σε εισήγηση με θέμα «Αναπτυξιακή πολιτική γης στη χώρα μας και ειδικότερα στη Β. Ελλάδα» ο ανωτέρω ορισμός αποτυπώνεται ως εξής: «πολιτική γης θεωρούνται τα μέτρα των κρατικών φορέων που ρυθμίζουν τις σχέσεις των κοινωνικών ομάδων σε ζητήματα σχετικά με την χρήση γης».

² Ρόκος Δ., Από τη βιώσιμη ή αειφόρο στην αξιολύπητη ολοκληρωμένη ανάπτυξη, εκδ. Λιβάνη, 2003, σελ. 166.

προσανατολίζεται στη διασφάλιση των δικαιωμάτων των επόμενων γενεών, καθώς και των άμεσων συμφερόντων που έχει η κοινότητα και η κοινωνία στη χρήση της³. Ειδικότερα, σε τοπικό επίπεδο «η γη αποτελεί το φυσικό υπόβαθρο της διαδικασίας χωροθέτησης, στην οποία συμμετέχει ως συγκεκριμένο τμήμα του εδάφους, τοποθετημένο στον φυσικό χώρο με απόλυτες συντεταγμένες (και προσδιορισμένο επίσης με συγκεκριμένες ιδιοκτησιακές σχέσεις: ιδιοκτήτης, ιδιοκτησιακά δικαιώματα)»⁴. Έτσι, οι παραπάνω παράμετροι προσδιορισμού του όρου, δηλαδή η χρήση του εδάφους και το ιδιοκτησιακό καθεστώς, είναι τα «δομικά» χαρακτηριστικά της γης, με το δεύτερο να αποτελεί το πρωταρχικό αντικείμενο της πολιτικής γης και να συνδέεται με μια σειρά τόσο από χωρικούς, όσο και αχωρικούς παράγοντες.

Έχοντας αποτυπώσει το γενικό ορισμό της γης και της πολιτικής γης, θα πρέπει να επισημανθεί ότι Πολιτική Γης μπορεί να είναι: είτε η έκφραση μιας ώριμης πολιτικής επιλογής, που στηρίχθηκε σε εμπειριστατωμένες και διεξοδικές επιστημονικές αναλύσεις κι απογραφές της συγκεκριμένης φυσικής κι οικονομικοκοινωνικής πραγματικότητας μιας χώρας, (στα στοιχεία δηλαδή ενός αξιόπιστου κι ενημερωμένου Εθνικού Κτηματολογίου), ή η αναγκαστική πολιτική πράξη που επιβάλλεται από οριακά, ιστορικά, εθνικά, πολιτικά και κοινωνικά γεγονότα, αποτελώντας, στις κρίσιμες καμπές της ζωής μια χώρας, τη συγκεκριμένη, πολλές φορές ατεκμηρίωτη και πρόχειρη κι ευκαιριακή, άλλη απαραίτητη αντιμετώπιση από την Πολιτεία, οξυμένων προβλημάτων επιβίωσης μεγάλων ομάδων πληθυσμού (χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η αποκατάσταση των ακτημόνων κατά την ίδρυση του νεοσύστατου ελληνικού κράτους ή η αποκατάσταση προσφύγων της Μικρασιατικής Καταστροφής). Αλλά, κι όταν υπό κανονικές συνθήκες, η Πολιτεία, με πράξεις ή παραλείψεις της διαμορφώνει ένα έστω εθιμικό θεσμικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο δρουν εντελώς αποδεσμευμένες από την αντίληψη της κοινωνικής σημασίας της γης, της πάνω σε αυτήν ατομικής ιδιοκτησίας και της κοινωνικά θεωρημένης χρήσης της, ανεξέλεγκτα, πολιτικές και οικονομικές δυνάμεις και

---

³ Mather, A.S., Land Use, 1986, Essex, U.K.: Longman Scientific & Technical

⁴ Οικονόμου Δ., Πολιτική γης και εφαρμογή των πολεοδομικών σχεδίων, στο Οικονόμου Δ. και Πετράκος Γ. (επιμ.) Η ανάπτυξη των Ελληνικών πόλεων. Διεπιστημονικές προσεγγίσεις αστικής ανάλυσης και πολιτικής, Βόλος: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Θεσσαλίας-Εκδόσεις Gutenberg, 1999, σελ. 447-456

συμφέροντα, έχουμε και πάλι μια πολιτική γης, που ασκείται με την ανοχή των κοινωνικών δυνάμεων που εκφράζει η πολιτική εξουσία και που φανερά, αντικειμενικά συμβαδίζει με τα συμφέροντά τους. Τέλος, όταν η ανυπαρξία της οποιασδήποτε κοινωνικής μέριμνας του κράτους κι οι συγκεκριμένες ανάγκες του ανθρώπου για στέγη και τροφή, οδηγούν οριακές ταξικά ομάδες του πληθυσμού στην επιδίωξη αυτόνομων ρυθμίσεων, π.χ. με καταλήψεις γης και την ανέγερση αυθαίρετων κατοικιών, έχουμε και πάλι μια πολιτική γης, που απογράφει βέβαια αξιόπιστα τις πολιτικές επιλογές της εξουσίας και τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες κάτω απ' τις οποίες αυτές διαμορφώνονται⁵, πριν, κατά τη διάρκεια αλλά και μετά από τις αυτόνομες ρυθμίσεις, όταν το κράτος αναγκάζεται πια να αντιμετωπίσει την κατάσταση που η ίδια η πολιτική ή η έλλειψη πολιτικής του δημιούργησε⁶.

Στενά συνδεδεμένη με την έννοια της πολιτικής γης είναι η έννοια της χωροταξίας που θα μπορούσε να οριστεί σαν η επιστήμη που στοχεύει στην κατανομή οικονομικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων στο χώρο και στην εφαρμογή προγραμμάτων ανάπτυξης. Συνυφασμένη με την πολιτική γης είναι και η οικιστική πολιτική που αναφέρεται σε μια σειρά μέτρα και αντίστοιχες κοινωνικοοικονομικές συνιστώσες που αφορούν το ζήτημα της κατοικίας σαν ανάγκη στέγασης, του τρόπου δόμησης των οικισμών και συνάρθρωσης όλου του οικιστικού πλέγματος στον εθνικό ιστό⁷.

Η άσκηση πολιτικής γης γίνεται (ενδεικτικά και όχι περιοριστικά) α) από

---

⁵ Στην Ελλάδα, καμία από τις βασικές θεωρίες περί κράτους (βλ. αναλυτικά Dunleavy P.-Leary O. *Theories of the State. The politics of Liberal Democracy* ed. McMillan, 1987 και την εκεί παρατιθέμενη βιβλιογραφία) δεν μπορεί να δώσει από μόνη της πλήρη εξήγηση για το ρόλο του κράτους στην άσκηση της πολεοδομικής πολιτικής. Έτσι, κατά την άποψη που εκφράστηκε (Χριστοφιλόπουλος Δ., Πολιτιστικό Περιβάλλον χωρικός σχεδιασμός και βιώσιμη ανάπτυξη, Σάκκουλας, 2002, και εκεί παραπομπές σελ. 331 επ.) η πλουραλιστική προσέγγιση, παρέχει κάποια εξήγηση στο μέτρο που αφορά τον ρόλο των συλλόγων τεχνικών και του ΤΕΕ ως ομάδων πίεσης. Η θεωρία των νεοφιλελευθέρων, επίσης παρέχει μερική εξήγηση, στο μέτρο που αναφέρεται στη μη άσκηση πολιτικής γης, όταν αυτή εμπεριέχει πολιτικό κόστος. Η νεοπλουραλιστική προσέγγιση, όπως και η θεωρία των ελίτ, εφαρμόζονται μερικώς στην περίπτωση της επαγγελματικής ομάδας τεχνικών και του ρόλου της στο σχεδιασμό και στη διαδικασία λήψης σχετικών αποφάσεων. Τέλος, η μαρξιστική προσέγγιση έχει μερική εφαρμογή στο μέτρο που αναφέρεται στην ενσωμάτωση ορισμένης κατηγορίας πολιτών.

⁶ Ρόκος Δ., Κτηματολόγιο, Πολιτική γης και ανάπτυξη, από την επίσημη ιστοσελίδα του ΤΕΕ, www.library.tee.gr, Εργαστήριο Κτηματολογίου και Αναδομικού ΑΠΘ, σελ. 136.

⁷ Τσιαπράλης Δ., σε εισήγηση με θέμα Αναπτυξιακή πολιτική γης στη χώρα μας και ειδικότερα στη Β. Ελλάδα «πολιτική γης θεωρούνται τα μέτρα των κρατικών φορέων που ρυθμίζουν τις σχέσεις των κοινωνικών ομάδων σε ζητήματα σχετικά με την χρήση γης», www.library.tee.gr.

την κυβέρνηση, με ρυθμίσεις και μέτρα που εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος και των πολιτικών επιλογών της, β) από το κοινοβούλιο με την αντίστοιχη θέσπιση νόμων από την εκάστοτε κυβερνητική πλειοψηφία, μέσω όμως επίδρασης και της διαμεσολαβητικής λειτουργίας και της μειοψηφίας, γ) από το κράτος⁸, μέσω διαχρονικών διοικητικών διαδικασιών και δ) από τη δικαστική εξουσία η οποία με τις αποφάσεις της επεμβαίνει ερμηνευτικά σε κάθε μορφή θεσπισμένων (ή και αυθαίρετων) μέτρων πολιτικής γης⁹.

1.1.2 Η εξέλιξη του σχεδιασμού ως κρατικής παρέμβασης στην Ελλάδα

Από την ανασύσταση του Ελληνικού κράτους μέχρι το 1922, η ανάγκη για κρατική παρέμβαση μέσω του πολεοδομικού και χωροταξικού σχεδιασμού, ήταν σχεδόν ανύπαρκτη, γι' αυτό το λόγο δεν είχε θεσμοθετηθεί και συγκροτημένο νομικό πλαίσιο εκπόνησης, έγκρισης και εφαρμογής πολεοδομικών σχεδίων. Αντικείμενο των μεμονωμένων ρυθμίσεων είναι το κτήριο χωριστά και όχι ο οικισμός, ο οποίος δεν αντιμετωπίζεται ως αυτοτελής οντότητα¹⁰.

Την περίοδο 1923-1974, το κράτος για πρώτη φορά παρεμβαίνει οργανωμένα στο χώρο, με τη θέσπιση του ν.δ. της 17-7-1923 «περί σχεδίων πόλεων κλπ». Η ανάγκη κρατικής παρέμβασης οφείλεται κυρίως στην πίεση και τα προβλήματα που δημιουργεί η αθρόα μετακίνηση στην Ελλάδα πολλών

---

⁸ Με το αρ. 24 του Συντάγματος αναγνωρίζεται η ρυθμιστική αρμοδιότητα του κράτους για την πολεοδομική και χωροταξική διεύθυνση των περιοχών της χώρας. Ο σχεδιασμός λοιπόν (χωροταξικός και πολεοδομικός) αποτελεί μία πολιτική δραστηριότητα. Επομένως ο σχεδιασμός, εφόσον ασχολείται με τον τρόπο διανομής των αστικών χώρων που σπανίζουν, αποτελεί μέρος μιας πλατύτερης πολιτικής διαδικασίας και έχει ως στόχο να συμβάλλει στην επίλυση συγκρούσεων συμφερόντων ατόμων και των κοινωνικών ομάδων, που αναπόφευκτα προκύπτουν από τον περιορισμένο χαρακτήρα και τη σπανιότητα των πόρων αυτών (Χριστοφιλόπουλου Δ., Συμμετοχή των πολιτών στον πολεοδομικό σχεδιασμό, Επιθ. Κοινωνικών ερευνών, εκδ. ΕΚΚΕ, 67/1987, σελ. 63 επ., του ίδιου, Αστικός και Χωροταξικός Σχεδιασμός- Προγραμματισμός, 1990, Σάκκουλα, σελ. 124 επ). Ωστόσο, οι λεπτομερείς πολεοδομικές πολιτικές διαμορφώνονται και εφαρμόζονται από τους εκλεγμένους ηγέτες, μετά τις εκλογές, τόσο με μορφή νόμων όσο και με άλλες πράξεις των αρμόδιων οργάνων, γεγονός που επιτρέπει τις κοινωνικές ομάδες να αναμιγνύονται στο σχεδιασμό μόνο μέσω των εκλεγμένων αντιπροσώπων τους. Ο χωρικός σχεδιασμός εμφανίζεται λοιπόν να έχει ένα πατερναλιστικό χαρακτήρα και να αποτελεί στην πράξη μία ουδέτερη και απολιτική δραστηριότητα του κράτους.

⁹ Ρόκος Δ., Από τη βιώσιμη ή αειφόρο στην αξιοβίωτη ολοκληρωμένη ανάπτυξη, εκδόσεις Λιβάνη, 2003, σελ. 197.

¹⁰ Αναλυτικά σε Σαρηγιάννη Γ., Η αστικοποίηση, Βασικές έννοιες, ιστορική εξέλιξη, ο σύγχρονος ελληνικός χώρος, εκδ. Ε.Μ.Π, 1979

προσφύγων λόγω της μικρασιατικής καταστροφής του 1922¹¹. Μετά την ισχύ του διατάγματος, ολόκληρος ο Ελληνικός χώρος διακρίνεται σε περιοχές που έχουν εγκεκριμένο σχέδιο πόλεως, δηλαδή πρόκειται για τις λεγόμενες περιοχές εντός σχεδίου πόλεως, και σε περιοχές που στερούνται εγκεκριμένου σχεδίου, δηλαδή τις λεγόμενες περιοχές εκτός σχεδίου πόλεως. Ιδιαίτερη κατηγορία αποτελούν οι οικισμοί πριν το 1923, οι οποίοι υπάγονται σε ιδιαίτερο καθεστώς καθορισμού όρων και περιορισμών δόμησης. Η διαίρεση αυτή γίνεται χωρίς επιστημονικά κριτήρια και υλοποιείται με την έκδοση μιας σειράς διοικητικών πράξεων που επιτρέπουν τη δόμηση γηπέδων, με αποτέλεσμα να ανοίγει ο δρόμος για την αυθαίρετη δόμηση. Η ίδια πολιτική εφαρμόζεται και μετά τον εμφύλιο πόλεμο, με τη μετακίνηση του πληθυσμού στα αστικά κέντρα, με αποτέλεσμα ολόκληρος ο ελληνικός χώρος να απαρτίζεται από νόμιμους οικισμούς, οι περισσότεροι από τους οποίους σχηματίζονται στα αστικά κέντρα και είναι πολεοδομικά προβληματικοί, και από παράνομους οικισμούς, οι οποίοι είναι ακατάλληλοι για διαβίωση¹².

Το 1972 θεσπίζεται το ν.δ. 1262, προκειμένου να δημιουργηθούν σχέδια χρήσεων γης¹³ των αστικών περιοχών και ζωνών κύριας χρήσης, σύμφωνα με τις αρχές της Χάρτας των Αθηνών του 1933¹⁴. Το διάταγμα αυτό εφαρμόστηκε μέχρι τη θέση σε ισχύ του ν. 947/1979, αφού πρώτα είχε μεσολαβήσει η θέσπιση του αρθ. 24 του Συντάγματος¹⁵. Η πιο πάνω

---

¹¹ Καθώς και την εν τω μεταξύ αποκτηθείσα εμπειρία από τις χώρες της Μ. Βρετανίας και της Γαλλίας, όπου εκπονούνται ήδη από το 1909 και 1913 πολεοδομικά σχέδια.

¹² Χριστοφιλόπουλος Δ, Πολιτιστικό Περιβάλλον χωρικός σχεδιασμός και βιώσιμη ανάπτυξη, Σάκκουλας, 2002, και εκεί παραπομπές σελ. 46 επ.

¹³ Για την έννοια βλ. παρακάτω αναλυτικά

¹⁴ Εισήγηση του Τριποδάκη Α., τ. Αντιδημάρχου Αθηνών, Διεθνής Ημερίδα με θέμα «Από τη Χάρτα των Αθηνών στον 21^ο αιώνα», 1995.

¹⁵ Άρθρο 24: (Προστασία του περιβάλλοντος)**1. Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξή του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων. Η σύνταξη δασολογίου συνιστά υποχρέωση του Κράτους. Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων, εκτός αν προέχει για την Εθνική Οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη τους χρήση, που την επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον.**2. Η χωροταξική αναδιάρθρωση της Χώρας, η διαμόρφωση, η ανάπτυξη, η πολεοδόμηση και η επέκταση των πόλεων και των οικιστικών γενικά περιοχών υπάγεται στη ρυθμιστική αρμοδιότητα και τον έλεγχο του Κράτους, με σκοπό να εξυπηρετείται η λειτουργικότητα και η ανάπτυξη των οικισμών και να εξασφαλίζονται οι καλύτεροι δυνατοί όροι διαβίωσης. Οι σχετικές τεχνικές επιλογές και σταθμίσεις γίνονται κατά τους κανόνες της επιστήμης. Η σύνταξη εθνικού κτηματολογίου συνιστά υποχρέωση του

συνταγματική διάταξη χαράζει για πρώτη φορά τις βασικές αρχές και κατευθύνσεις της πολιτικής και της νομοθεσίας που πρέπει να ακολουθηθούν σχετικά με το περιβάλλον, τη χωροταξία και την πολεοδομία.

Σε εφαρμογή του άρθρου του Συντάγματος εκδίδονται οι εξής νόμοι:

- ν. 60/1976 «περί χωροταξίας και περιβάλλοντος»
- ν. 1650/1986 «για την προστασία του περιβάλλοντος»
- ν. 947/1979 «περί οικιστικών περιοχών»
- ν. 1337/1983 «για την επέκταση των πολεοδομικών σχεδίων»
- ν. 1515/85 και 1561/85 (ρυθμιστικό σχέδιο Αθήνας και Θεσσαλονίκης)
- ν. 2508/1997 «βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη των πόλεων και οικισμών της χώρας»
- ν. 2742/1999 «χωροταξικός σχεδιασμός και αιεφόρος ανάπτυξη»
- ν. 2947/2001 «θέματα Ολυμπιακής Φιλοξενίας, Έργων Ολυμπιακής υποδομής και άλλες διατάξεις».

Χαρακτηριστικά μέτρα άσκησης πολιτικής γης, από την ίδρυση του νεοσύστατου Ελληνικού κράτους μέχρι σήμερα, αποτέλεσαν οι διανομές των εθνικών γαιών, η αστική αποκατάσταση προσφύγων και η αποκατάσταση ακτημόνων καλλιεργητών καθώς και η πολιτική των αναδασμών, θεσμούς τους οποίους θα εξετάσουμε αμέσως παρακάτω.

Κράτους.3. Για να αναγνωριστεί μία περιοχή ως οικιστική και για να ενεργοποιηθεί πολεοδομικά, οι ιδιοκτησίες που περιλαμβάνονται σε αυτή συμμετέχουν υποχρεωτικά, χωρίς αποζημίωση από τον οικείο φορέα, στη διάθεση των εκτάσεων που είναι απαραίτητες για να δημιουργηθούν δρόμοι, πλατείες και χώροι για κοινωφελείς γενικά χρήσεις και σκοπούς, καθώς και στις δαπάνες για την εκτέλεση των βασικών κοινόχρηστων πολεοδομικών έργων, όπως νόμος ορίζει.4. Νόμος μπορεί να προβλέπει τη συμμετοχή των ιδιοκτητών περιοχής που χαρακτηρίζεται ως οικιστική στην αξιοποίηση και γενική διαρρύθμισή της σύμφωνα με εγκεκριμένο σχέδιο, με αντιπαροχή ακινήτων ίσης αξίας ή τμημάτων ιδιοκτησίας κατά όροφο, από τους χώρους που καθορίζονται τελικά ως οικοδομήσιμοι ή από κτίρια της περιοχής αυτής.5. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και στην αναμόρφωση των οικιστικών περιοχών που ήδη υπάρχουν. Οι ελεύθερες εκτάσεις, που προκύπτουν από την αναμόρφωση, διατίθενται για τη δημιουργία κοινόχρηστων χώρων ή εκποιούνται για να καλυφθούν οι δαπάνες της πολεοδομικής αναμόρφωσης, όπως νόμος ορίζει. 6. Τα μνημεία, οι παραδοσιακές περιοχές και τα παραδοσιακά στοιχεία προστατεύονται από το Κράτος. Νόμος θα ορίσει τα αναγκαία για την πραγματοποίηση της προστασίας αυτής περιοριστικά μέτρα της ιδιοκτησίας, καθώς και τον τρόπο και το είδος της αποζημίωσης των ιδιοκτητών.

1.1.3 Διανομές γης

Από την ίδρυση του νεοελληνικού κράτους τέθηκε το ζήτημα της διανομής των λεγόμενων εθνικών γαιών που προήλθαν από τη μετάβαση των οθωμανικών εκτάσεων στη δικαιοδοσία της νέας κρατικής οντότητας. Με τον όρο διανομές γης εννοούμε εκείνες τις διοικητικές πράξεις του Κράτους που αποσκοπούν στην παραχώρηση δημόσιων εκτάσεων γης για αποκατάσταση ακτημόνων, προσφύγων κ.λπ.¹⁶.

Με την κήρυξη της ανεξαρτησίας της Ελλάδας¹⁷ η γη που αποτελούσε την επικράτεια του νεοσύστατου κράτους και περιήλθε στην κυριότητά του «πολεμικό δικαίωματι», έχει επικρατήσει να περιγράφεται με τον όρο «εθνικές γαίες». Οι «εθνικές γαίες» ή «εθνικά κτήματα» ήταν τα ακίνητα που ανήκαν προ της απελευθέρωσης είτε στο οθωμανικό Δημόσιο είτε σε μουσουλμανικά θρησκευτικά ιδρύματα, είτε σε Οθωμανούς ιδιώτες ως ιδιοκτησία, ή ως δικαίωμα εκμετάλλευσης. Οι εθνικές γαίες αποτέλεσαν για τις Ελληνικές επαναστατικές κυβερνήσεις το πρώτο και, ουσιαστικά, το μόνο κεφάλαιο στη διάρκεια του πολέμου, γι' αυτό και χρησιμοποιήθηκαν ως υποθήκη για τη σύναψη δανείων ή ως μέσο εξασφάλισης εσόδων, μέσω της εκποίησής τους. Με την πάροδο των χρόνων και την επέκταση των ελληνικών συνόρων, στην περιουσία του ελληνικού Δημοσίου περιήλθαν, με διαδοχή από το τουρκικό Δημόσιο, οι θεσσαλικές γαίες και οι γαίες των Νέων Χωρών, καθώς και τα κτήματα που προήλθαν από τις ανταλλαγές των πληθυσμών (ανταλλάξιμα), οι εγκαταλελειμμένες γαίες, μετά τους δύο παγκόσμιους πολέμους και τα μεταγενέστερα γεγονότα (εμφύλιος) από τους απελθόντες και τους λάθρα αποχωρήσαντες στο εξωτερικό.

Σε μια προσπάθεια σύντομης ιστορικής αναδρομής του θεσμού, η πρώτη προσπάθεια διανομής ξεκινά ουσιαστικά, το 1835 με το ΦΕΚ 2 από 19.6.1835 «περί προικοδοτήσεως των ελληνικών οικογενειών» και σύμφωνα με το οποίο παραχωρούνται εκτάσεις αξίας μέχρι 2.000 δρχ. σε αρχηγούς

---

¹⁶ Καλτσίκης Χ./Κάρολος Ι., Η προστασία των δασών υπό το πρίσμα του κτηματολογικού Δικαίου, Σάκκουλας 2017, σελ. 44 επ.

¹⁷ Δυνάμει της Συνθήκης του Λονδίνου της 6ης Ιουλίου 1827, του Πρωτοκόλλου του Λονδίνου της 21.01/03.02.1830 «περί ανεξαρτησίας της Ελλάδας» και των ερμηνευτικών αυτών Πρωτοκόλλων της 04.06/16.06.1830 και της 19.06/01.07.1830

οικογενειών αυτόχθονες ή της διασποράς ή και ξένους που πήραν μέρος στον απελευθερωτικό αγώνα. Κατά την εφαρμογή της συγκεκριμένης νομοθεσίας παρουσιάστηκαν αρκετές δυσχέρειες, διαδικαστικές αλλά και άλλες που είχαν να κάνουν με τη σχετική δημοπρασία ή τα σχετικά στενά χρονικά περιθώρια εγγραφής στους καταλόγους δικαιούχων αλλά και με τις εξαιρέσεις που προέβλεπε ο νόμος. Τριάντα χρόνια, όμως, μετά και με τον νόμο ΡΜΘ της 5/27.1.1866 «περί συνοικισμών» επιτρέπεται με Β.Δ. στο οποίο προσαρτάται τοπογραφικό σχέδιο του συνοικισμού και μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου η σύσταση συνοικισμών σε περιοχές που κρίνονται κατάλληλες προς τούτο. Έχει, νομίζουμε, ενδιαφέρον εδώ να αναφέρουμε ότι με βάση τον νόμο ΡΜΘ/1866 ιδρύθηκαν, από το 1871 έως και το 1920, 15 συνοικισμοί σε διάφορες περιοχές της «παλαιάς» Ελλάδας. Η επόμενη σοβαρή και γενική διανομή γης επήλθε με τον νόμο ΥΛΑ ΦΕΚ 25/16.6.1871 «περί διανομής και διαθέσεως εθνικής γης». Διανεμητέες ήταν οι καλλιεργούμενες και καλλιεργήσιμες εθνικές εκτάσεις και αυτές των «διαλελυμένων μονών και επισκοπών». Και εδώ εξαιρούνται «τα δάση κατά τα προσδιορισμένα ή προσδιορισθησόμενα όρια αυτών και αι συστάδην κείμεναι αγριελαίαι», καθώς και αυτές που η Κυβέρνηση με Βασιλικό Διάταγμα θα προσδιορίσει «προς δημόσιον η δημοτικόν σκοπόν». Η επόμενη μεγάλη διανομή έγινε με το νόμο ΓΣΒ (3202) ΦΕΚ62/ 7.4.1907 «περί συνοικισμού και διανομής γαιών εν Θεσσαλία κ.λ.π.» για την αποκατάσταση των προσφύγων ομογενών από ανατολική Ρωμυλία, Βουλγαρία και Ρουμανία από κοινού με τους ακτήμονες της Θεσσαλίας. Αν θελήσουμε να σχολιάσουμε επ' ολίγον τον Νόμο ΓΣΒ/1907, παρατηρούμε, καταρχάς, την εξαιρετικά λεπτομερή περιγραφή των διαδικασιών που εισάγει και που εν πολλοίς είναι μετεξέλιξη των αντίστοιχων του 1871. Κατά δεύτερον, αναδύει μια εικόνα σοβαρής Δημόσιας Διοίκησης που κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες της Εποχής (η πτώχευση του 1893, η ήττα του 1897, Μακεδονικός Αγώνας εν εξελίξει, κ.λ.π.) αναλαμβάνει να διεκπεραιώσει ένα εγχείρημα, που θα το χαρακτηρίζαμε κολοσσιαίο. Στη συνέχεια, εκδόθηκε ο νόμος 1072 της 29.12.1917 «περί επεκτάσεως καθ' άπαν το Κράτος των υπ' αριθμών 2466, 2468, 2469 και 2470 διαταγμάτων της Προσωρινής Κυβερνήσεως περί του αγροτικού ζητήματος», ο οποίος έχει

χαρακτηριστεί ως ο νόμος της Αγροτικής Μεταρρύθμισης του 1917¹⁸.

Στην πράξη, οι διανομές χωρίζονται σε δύο κατηγορίες, την οριστική διανομή αγροκτήματος και την οριστική διανομή συνοικισμού. Η παραχώρηση γίνεται από τα αρμόδια όργανα του Υπουργείου Γεωργίας και την επιτροπή απαλλοτριώσεων, με τίμημα που είναι ίσο με το 1/3 της τρέχουσας αξίας των εκτάσεων. Η επιτροπή αναγνωρίζει με απόφασή της τους ακτήμονες ή πρόσφυγες δικαιούχους ενός αριθμού στρεμμάτων. Η έκταση αυτή καλείται «κλήρος», ο δε δικαιούχος «κληρούχος». Η πράξη εφαρμογής των διανομών εκδίδεται μετά από αιτιολογημένη πρόταση της Υπηρεσίας Γεωργίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Μετά τη λήψη της απόφασης για την οριστική διανομή μιας έκτασης πραγματοποιείται η σύσταση τριμελούς επιτροπής η οποία είναι υπεύθυνη για τη διενέργεια των εργασιών της διανομής (Επιτροπή Διανομής η οποία αποτελείται από τον ελεγκτή της τοπογραφικής υπηρεσίας, τον Διευθυντή Γεωργίας και τον προϊστάμενο τμήματος Εποικισμού)¹⁹.

1.1.4 Αστική αποκατάσταση προσφύγων

Το ζήτημα της αποκατάστασης των προσφύγων είναι ένα από το πολυπλοκότερα κοινωνικοπολιτικά ζητήματα της Πολιτείας. Η νομοθετική αντιμετώπισή του πραγματοποιήθηκε κατά ποικίλες φάσεις, μερικές από τις οποίες ανήκουν ήδη στις πρώτες δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα. Διαφαίνεται επομένως μία προσπάθεια της πολιτείας να αντιμετωπίσει με βάση την αρχή της ίσης αποκαταστάσεως τους γηγενείς και τους πρόσφυγες.

Ως αστική αποκατάσταση νοείται η μεταβίβαση της κυριότητας αστικού ακινήτου (οικήματος ή οικοπέδου) για ανέγερση οικίας με το σύστημα της αυτοστέγασης ή η παραχώρηση της χρήσης αυτών αντί τιμήματος, προς

---

¹⁸ Αυτή η χρονιά του 1917 πέραν του σημαντικότερου νομοθετήματος για το Αγροτικό Ζήτημα, ήταν ιδιαίτερη και για τον κλάδο των Τοπογράφων Μηχανικών και γενικότερα για τους Μηχανικούς, αφού αναδιαρθρώνεται το Πολυτεχνείο της Αθήνας σε πέντε Σχολές μεταξύ των οποίων και η Ανώτατη Σχολή Τοπογράφων Μηχανικών. Το Σώμα λοιπόν, των Τοπογράφων Μηχανικών του Υπουργείου Γεωργίας αποτέλεσε τον πυρήνα της μετέπειτα και μέχρι σήμερα υφιστάμενης Τοπογραφικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Γεωργίας, κατανεμημένης στις κατά τόπους Νομαρχίες και η οποία ανέλαβε το έργο των διανομών και των αναδασμών με τεχνικές προδιαγραφές, επιστημονικά θεμελιωμένες και με ακρίβειες αποτύπωσης, που εν πολλοίς «αντέχουν» στα 100 χρόνια που μεσολάβησαν.

¹⁹ Αναλυτικά για τις διαδικασίες διανομής στο πλαίσιο του κτηματολογίου βλ. Αρβανίτης Απ. Κτηματολόγιο 2020, εκδ. Ζήτη. Εκδ. 2017, σελ. 168.

χρήση ή με μίσθωση ή χωρίς οποιοδήποτε αντάλλαγμα²⁰.

Με τη νομοθεσία περί αποκατάστασης αστών προσφύγων επιδιώχθηκε η εγκατάσταση των προσφύγων στα αστικά κέντρα, με τρόπο που θα τους εξασφάλιζε οργανωμένη διαβίωση. Η κτήση της κυριότητας επί ακινήτων, που παραχωρήθηκαν για αστική αποκατάσταση προσφύγων, ρυθμίζεται κατά διαφορετικό τρόπο απ' αυτόν της αγροτικής νομοθεσίας για την κτήση κυριότητας επί ακινήτων, που παραχωρήθηκαν για αστική αποκατάσταση προσφύγων, ρυθμίζεται κατά διαφορετικό τρόπο απ' αυτόν της αγροτικής νομοθεσίας για την κτήση κυριότητας επί των κληροτεμαχίων, κατά τις διατάξεις της εκάστοτε ισχύουσας οικείας νομοθεσίας.

Με το άρθρο 12 του ν.δ. της 14/22 Μαΐου 1926 παραχωρήθηκαν στην κυριότητα και τη νομή της ΕΑΠ τα αστικά και αγροτικά ακίνητα, που εγκαταλείφθηκαν από τους Βουλγάρους (χωρίς να απαιτείται αυτοί να έχουν μεταναστεύσει και στη Βουλγαρία), στα οποία αυτή ανέλαβε να εγκαταστήσει πρόσφυγες, η παραχώρηση δε προς αυτούς συντελούνταν με την εγκατάστασή τους.

Κύριο νομοθέτημα που ορίζει τις προϋποθέσεις κτήσης της κυριότητας ακινήτων από τους αστούς πρόσφυγες είναι το β.δ. της 15/28-7-1938 «Περί Κωδικοποιήσεως της περί αποκαταστάσεως των Αστών Προσφύγων Νομοθεσίας». Στις διατάξεις των άρθρων 2, 4, 10, 12 παρ. 1 και 2α, 16 παρ. 1 και 6, 21 παρ. 1 και 79 του βασιλικού αυτού διατάγματος ορίζονται οι τρόποι παραχώρησης των ακινήτων στους πρόσφυγες και της κτήσης της κυριότητάς τους απ' αυτούς²¹.

Ειδικότερα την κυριότητα επί ακινήτων του δημοσίου ή της τέως Επιτροπής Αποκατάστασης Προσφύγων²², που παραχωρήθηκαν σε αστούς πρόσφυγες, έως την ισχύ του ν. 1822/1951, μπορούσαν να αποκτήσουν οι δικαιούχοι α) προσωρινά, υπό περιορισμούς και με τη συνδρομή ορισμένων

---

²⁰ Παπαδόπουλος, Αγωγές Εμπραγμάτου Δικαίου, 1992, σελ. 519, παρ. 234α

²¹ Η όλη νομοθετική δραστηριότητα σχετικά με την αποκατάσταση των προσφύγων ξεκίνησε με το ν.δ. της 4/9-6-1923, κατά το άρθρο 3 του οποίου χάριν της αστικής ή αγροτικής αποκατάστασης των προσφύγων επιτράπη η αναγκαστική απαλλοτρίωση παντός είδους οικοπέδων και αγροτικών κτημάτων.

²² Η Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων ιδρύθηκε από την Κοινωνία των Εθνών με το από 29-9-1923 πρωτόκολλο, που κυρώθηκε με το από 23-10-1923 ν.δ. και ήταν ΝΠΔΔ, που είχε ως αποστολή την εκπλήρωση κρατικών σκοπών και διαδέχθηκε στο ρόλο αυτό το Δημόσιο, καταργήθηκε δε το έτος 1930.

προϋποθέσεων, με την έκδοση και μεταγραφή προσωρινού παραχωρητηρίου, β) πλήρως και απεριόριστα, με αποκλειστικό δικαίωμα κυριότητας επ' αυτών, με την έκδοση και τη μεταγραφή του οριστικού παραχωρητηρίου, γ) πλήρως και απεριόριστα, με αποκλειστικό δικαίωμα κυριότητας, μετά την παρέλευση έτους από την αποπληρωμή του τιμήματος, χωρίς να απαιτείται έκδοση και μεταγραφή οριστικού παραχωρητηρίου.

Ο νόμιμος τίτλος αναφέρεται στα μέχρι την έναρξη ισχύος του α.ν. 1822/1951 παραχωρηθέντα ακίνητα, διότι από την ισχύ του νόμου αυτού εκδίδεται απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών ή του παρ' αυτού εξουσιοδοτουμένου οργάνου (παραχωρητήριο). Η απόφαση αυτή επέχει θέση οριστικού τίτλου μεταβιβάσεως της κυριότητας του παραχωρουμένου ακινήτου (άρθ. 23 § 4 και 11 § 1 β.δ. 330/1960)

Αξίζει να αναφερθεί ότι με το ν. 1540/1985 «Ρύθμιση πολιτικών προσφύγων και άλλες διατάξεις» ρυθμίστηκε η τύχη των περιουσιών των πολιτικών προσφύγων. Κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 1 του νόμου αυτού, πολιτικοί πρόσφυγες θεωρούνται οι Έλληνες το γένος, οι οποίοι, εξαιτίας του εμφυλίου πολέμου, κατέφυγαν στην αλλοδαπή μετά την 1η Ιανουαρίου 1945 ή φυλακίστηκαν ή εξορίστηκαν.

1.1.5 Η αποκατάσταση των ακτημόνων καλλιεργητών

Η Πολιτεία αντιμετώπισε –και εξακολουθεί να αντιμετωπίζει– το σοβαρότατο κοινωνικό ζήτημα της αποκατάστασης των ακτημόνων καλλιεργητών με σειρά από νομοθετικές επεμβάσεις. Για την επίλυσή του, μεταξύ άλλων, το δημόσιο μπορεί να παραχωρεί²³ ή να απαλλοτριώνει αναγκαστικά εδαφικές εκτάσεις για τη γεωργική αποκατάσταση ακτημόνων καλλιεργητών.

Στην αποκατάσταση ακτημόνων αναφέρεται το άρθρο 18, παρ. 6, Συντ. 1975, σύμφωνα με το οποίο «Με νόμο μπορεί να ρυθμίζονται τα σχετικά με τη διάθεση εγκαταλειμμένων εκτάσεων για την αξιοποίησή τους υπέρ της εθνικής οικονομίας και αποκατάσταση ακτημόνων. Με τον ίδιο νόμο ορίζονται και τα σχετικά με τη μερική ή ολική αποζημίωση των ιδιοκτητών σε περίπτωση

---

²³ Σύμφωνα με το άρθρο 1, παρ. 1, Π.Δ. 5/23 1932 «Επιτρέπεται η παραχώρησης κτημάτων ανηκόντων εις το Κράτος, τους δήμους και τας κοινότητας ως και η αναγκαστική απαλλοτριώσεις κτημάτων ανηκόντων εις έτερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, επί σκοπώ γεωργικής εγκαταστάσεως ακτημόνων καλλιεργητών»

επανεμφάνισής τους μέσα σε εύλογη προθεσμία».

Η αναγκαστική απαλλοτρίωση για αποκατάσταση ακτημόνων καλλιεργητών ρυθμίζεται σε μια σειρά διατάξεων που βρίσκονται, μεταξύ άλλων, στον Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων (ν. 2882/2001), στον Αγροτικό Κώδικα (β.δ. της 29 Οκτ/6 Δεκ 1949), στο ν.δ. 2185/1952, στον α.ν. 431/1968, καθώς και στο ν. 3147/2003.

Σε μία σύντομη παρέκβαση, αξίζει να σημειωθεί ότι αναγκαστική απαλλοτρίωση είναι η αφαίρεση, με μονομερή πράξη διοικητικής αρχής και έναντι καταβολής δικαστικά καθοριζόμενης αποζημίωσης, της ιδιοκτησίας²⁴ προσώπου για δημόσια ωφέλεια προβλεπόμενη από το νόμο²⁵. Ο θεσμός της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης ρυθμίζεται κατά βάση από το Σύνταγμα (αρ. 17) και λεπτομερέστερα από τον γενικό νόμο περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων (ν. 2882/2001), καθώς και από ειδικές διατάξεις που περιλαμβάνονται είτε σε νομοθετήματα γενικότερου περιεχομένου²⁶ είτε σε νόμους που εκδόθηκαν ειδικά για διενέργεια αναγκαστικών απαλλοτριώσεων για χάρη ορισμένου σκοπού. Τα διαδικαστικά θέματα της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, δηλαδή η κήρυξη, η συντέλεση και η ανάκληση, ο προσδιορισμός της αποζημίωσης και η αναγνώριση των δικαιούχων, ρυθμίζονται βασικά από τον ν. 2882/2001 «Κώδικας Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων».

Σκοπός, τουλάχιστον αρχικός, της εποικιστικής νομοθεσίας²⁷ είναι η γεωργική εγκατάσταση ακτημόνων καλλιεργητών. Στο πλαίσιο αυτό επιδιώκεται η προστασία της αποκαταστάσεώς τους, η λήψη μέτρων για την παραμονή τους στους κλήρους, καθώς και η επωφελέστερη εκμετάλλευση των ακινήτων, αποφεύγοντας τον κατακερματισμό τους.

Στην Αιτιολογική Έκθεση του ν. 3147/2003 (σε σχέση με τη ρύθμιση του άρθρου 1, παρ, 1) αναφέρεται ότι με τη διάταξη αυτή «παρέχεται η δυνατότητα

²⁴ Θεωρητικά, αντικείμενο απαλλοτρίωσης μπορεί να είναι κάθε «ιδιοκτησία» με την έννοια του Συντάγματος. Στην πράξη όμως ως αναγκαστική απαλλοτρίωση εννοείται κατά κύριο λόγο η αφαίρεση της κυριότητας ακινήτων (ή η σύσταση περιορισμένου εμπράγματος δικαιώματος πάνω σ' αυτά).

²⁵ Γεωργιάδης Απ., Εμπράγματο Δίκαιο, 2010, σελ. 457 επ. και Χορομίδης Κ., Η αναγκαστική απαλλοτρίωση, 4η έκδ. 2008

²⁶ βλ. λ.χ. τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ν. 3463/2006) και τη νομοθεσία περί σχεδίων πόλεων (ν.δ. 17.7/16.8.1923, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα)

²⁷ Ενδεικτικά Αγροτικός Κώδικας, Κώδικας αποστραγγιζόμενων γαιών, Κτηνοτροφικός Κώδικας

κατά την έκδοση των αποφάσεων του Υπουργού για διάθεση εκτάσεων προς αποκατάσταση ακτημόνων καλλιεργητών, να επιβάλλονται όροι, οι οποίοι θα αναφέρονται ιδιαίτερα στο υφιστάμενο πρόβλημα ακτημοσύνης²⁸, την επικρατούσα καλλιέργεια, μορφή και είδος καλλιέργειας κ.λπ.». Η επισήμανση του υφιστάμενου προβλήματος ακτημοσύνης κατά το έτος 2003 προβάλλει κατά τρόπο αποφασιστικό, ακόμη και σήμερα, το μέγεθος και τη βαρύτητα της όλης νομοθετικής προσπάθειας για την αποκατάσταση των ακτημόνων καλλιεργητών²⁹.

1.1.6 Πολιτική των αναδασμών

Εισαγωγικά κρίνεται καταρχήν σκόπιμη η παράθεση του ορισμού και η αποσαφήνιση της έννοιας του αναδασμού. Έτσι ως αναδασμός κατά τη νομική επιστήμη είναι η αφαίρεση της κυριότητας ακινήτων με πράξη της Πολιτείας και με σκοπό την αναδιανομή τους, είτε για βελτίωση της γεωργικής εκμετάλλευσης του εδάφους (αν πρόκειται για αγροτικά ακίνητα), όπου έχει δημιουργηθεί αντιοικονομικό κτηματικό καθεστώς, ιδίως εξαιτίας του πολυτεμαχισμού της γης, είτε για λόγους οικιστικούς (αν πρόκειται για οικόπεδα)³⁰. Η ιδιοκτησία δηλαδή αφαιρείται όχι για να αποκτηθεί από το δημόσιο, αλλά για να αναδιανεμηθεί μεταξύ των ίδιων των ιδιοκτητών μιας μεγαλύτερης αγροτικής ή αστικής έκτασης³¹. Είναι δηλαδή ο αναδασμός, η αναδιανομή με διοικητική πράξη των ακινήτων ορισμένης περιοχής μεταξύ των ιδιοκτητών τους, που οδηγεί στην αντικατάσταση των παλαιών ιδιοκτησιών με νέες ίσης αξίας και άρα στην απόσβεση των δικαιωμάτων επί των αρχικών ακινήτων και στην κτήση πρωτοτύπως αντίστοιχων δικαιωμάτων

---

²⁸ Εικόνα του όλου αγροτικού ζητήματος, με παρουσίαση σειράς νομοθετημάτων για αντιμετώπισή του βλ. σε: Π. Γιαννακούρο, Αγροτικοί νόμοι (Το αγροτικό πρόβλημα από της απελευθερώσεως του Ελληνικού Κράτους μέχρι και σήμερα), ΝοΒ 1979 1727., Μακρή Ι., Αγροτική νομοθεσία, 2001, του ιδίου, Αγροτική νομοθεσία, Συμπλήρωμα, 2005., Μέλφο Θ., Αγροτική νομοθεσία και Εθνικό Κτηματολόγιο, 2004.

²⁹ Παπαστερίου Δ., Εποικιστικό Δίκαιο, Σάκκουλας 2011, σελ. 40

³⁰ Ο αγροτικός αναδασμός ρυθμίζεται σήμερα από τον ν. 674/1977 «περί αναδασμού της γης κ.λπ.» (όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 3147/2003) και ο αστικός από τον ν. 947/1979 «περί οικιστικών περιοχών».

³¹ Ο αναδασμός διαφέρει επομένως από την αναγκαστική απαλλοτρίωση κυρίως ως προς τον σκοπό, ο οποίος αφορά την εξυπηρέτηση όχι μόνο του δημόσιου συμφέροντος, αλλά και του συμφέροντος των ιδιοκτητών. Εξάλλου, ενώ η αναγκαστική απαλλοτρίωση οδηγεί στη μεταβολή του προσώπου του ιδιοκτήτη, ο αναδασμός συνεπάγεται την αλλαγή του αντικειμένου της ιδιοκτησίας, Γεωργιάδης Απ., Εμπράγματο Δίκαιο 2010, σελ. 480.

επί των νέων (εξ αναδασμού) ακινήτων, που αποτελούν για κάθε ιδιοκτήτη τα ισάξιο κτηματικό αντάλλαγμα για το αποσβεσθέν δικαίωμά του. Ο αναδασμός μπορεί να είναι είτε «αγροτικός» είτε «αστικός», ωστόσο με βάση τα έως σήμερα διαθέσιμα στοιχεία προκύπτει ότι ως μέτρο άσκησης πολιτικής γης έχει εφαρμοστεί σχεδόν αποκλειστικά στον αγροτικό χώρο, σύμφωνα με το ν. 674/1977, όπως ισχύει μετά τις τροποποιήσεις του.

Η εφαρμογή του αναδασμού στη χώρα μας ξεκίνησε τις αρχές της δεκαετίας του 1950 με βάση το νομικό πλαίσιο που έθετε ο αναγκαστικός νόμος (α.ν.)821/1948 «Περί αναδιανομής αγροτικών κτημάτων» (Φ.Ε.Κ. Α' 258/29-9-1948) και σειρά εφαρμοστικών – εκτελεστικών Νομοθετικών ή Βασιλικών Διαταγμάτων. Σύμφωνα με την αρχική πρόβλεψη του α.ν. 821/1948 η εφαρμογή του αναδασμού αφορούσε τις επικοισθείσες περιοχές της χώρας δηλαδή γαίες που παραχωρήθηκαν με οριστικές διανομές (κλήροι). Η διεύρυνση της δυνατότητας εκτέλεσης αναδασμών και σε περιοχές/αγροκτήματα με ιδιότητα γεωτεμάχια εισήχθη με το άρθρο 6 του ν. 2258/52 (Φ.Ε.Κ. Α' 285/7-10-1952) σε εφαρμογή της πρόβλεψης του άρθρου 104 του Συντάγματος του 1952, το οποίο επέτασσε τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της κατάτμησης της αγροτικής γης³². Σημειώνεται ότι από την αρχική πρόβλεψη του Α.Ν. 821/1948 οι αναδασμοί μπορεί να εκκινούν εκουσίως ή υποχρεωτικώς στην περίπτωση εκτέλεσης εγγειοβελτιωτικών – αποστραγγιστικών έργων. Φορέας υλοποίησης των προγραμμάτων αναδασμού ήταν το Υπουργείο Γεωργίας με τις αρμόδιες Υπηρεσίες του (Τοπογραφική Υπηρεσία, τοπικές Γεωργικές Υπηρεσίες/Δνσεις Γεωργίας κ.α.). Σημαντική εξέλιξη ως προς το θεσμικό – νομικό πλαίσιο υπήρξε το 1977 με την εισαγωγή του ν. 674 «Περί αναδασμού της γης και μεγεθύνσεως των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και άλλων τινών διατάξεων» (Φ.Ε.Κ. Α' 242/1-9-1977), με τον οποίο κωδικοποιήθηκε και τροποποιήθηκε η προϊσχύουσα νομοθεσία.

Η έννοια του «αγροτικού» αναδασμού καθορίζεται στο άρθρο 1 παρ. 1 του ν.674/1977. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό (αλλά και όπως προκύπτει από τις υπόλοιπες διατάξεις του), ο αναδασμός περιλαμβάνει το σύνολο των εργασιών που στόχο έχουν τη διαμόρφωση, διάταξη και συγκέντρωση της

---

³² Ρόκος Δ, Κτηματολόγιο και Αναδασμός – Πολιτική γης, 1981, σελ. 147

έγγειας ιδιοκτησίας φυσικών ή νομικών προσώπων μιας περιοχής σε ελάχιστο ως προς τον αριθμό και μεγαλύτερα ως προς την έκταση αγροτεμάχια ή τουλάχιστον σε αγροτεμάχια των οποίων το σχήμα, η θέση και η διάταξη των ορίων τους, επιτρέπουν την καλύτερη παραγωγική τους αξιοποίηση και εκμετάλλευση.

Η διαδικασία του αναδασμού αποτελεί «σύνθετη διοικητική ενέργεια»³³, αφού για την επέλευση του τελικού αποτελέσματος που ορίζεται από τις σχετικές διατάξεις, απαιτούνται περισσότερες διαδοχικές πράξεις, η έκδοση κάθε μιας από τις οποίες αποτελεί προϋπόθεση έκδοσης της επόμενης, η δε τελευταία ενσωματώνει όλες τις προηγούμενες, οι οποίες μεταβάλλουν την αυτοτέλειά τους. Αποτελεί και θεσμό του ιδιωτικού δικαίου, αφού η διαδικασία και τα αποτελέσματά του επηρεάζουν τις εμπράγματα σχέσεις (νομή) και τα εμπράγματα δικαιώματα (κυριότητα, περιορισμένα εμπράγματα δικαιώματα, εμπράγματα ασφάλεια) σε ακίνητα.

Συνοπτικά η διαδικασία του αναδασμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 674/77 και το ν. 3147/2003 έχει ως εξής³⁴ :

- Α. Έκδοση απόφασης διενέργειας αναδασμού,
- Β. Συγκρότηση με απόφαση του Νομάρχη της επιτροπής αναδασμού και της επιτροπής εμπειρογνομόνων,
- Γ. Συντέλεση αποτύπωσης- κτηματογράφησης,
- Δ. Εκκαθάριση δικαιωμάτων κτηματιών,
- Ε. Ποιοτική κατάταξη γαιών στην περιοχή του αναδασμού και δημοσίευση,
- ΣΤ. Παραχωρούμενα νέα κτήματα,
- Ζ. Διάταξη και διαχωρισμός νέων κτημάτων- έργα και χώροι κοινής ωφέλειας- κλήρωση,
- Η. Υπόδειξη ορίων παράδοση νομής και πέρας εργασιών,
- Θ. Έλεγχος στοιχείων- αναπομπή- κύρωση,
- Ι. έκδοση τίτλων κυριότητας.

Τη συντέλεση του αναδασμού ακολουθεί η έκδοση παραχωρητηρίων υπέρ των δικαιούχων, τα οποία αποτελούν τίτλο κυριότητας και υπόκεινται σε μεταγραφή (άρθρ. 16 § 1 του ν. 674/1977).

---

³³ Δωρής Φ., Αναδασμός και εμπράγματα σχέσεις, ΝοΒ 25, 442 επ.

³⁴ Αρβανίτης Απ., Κτηματολόγιο 2020, 2017, σελ. 173

1.2 Χρήσεις γης

Η ρύθμιση των χρήσεων γης αποτελεί τον «καταστατικό χάρτη» σε όλα τα διαφορετικά επίπεδα σχεδιασμού, προγραμματισμού και διοίκησης. Πρόκειται για μια διαδικασία στρατηγικού χαρακτήρα ιδιαίτερης βαρύτητας σε επίπεδο εφαρμογής, καθώς με την πράξη θεσμοθέτησής τους οι εμπλεκόμενοι δεσμεύονται να διαχειριστούν τον χώρο με όρους ισότητας, δικαιοσύνης, προστασίας και βιωσιμότητας, προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν τυχόν επιπτώσεις σε φύση, χρήσεις γης, οικονομία, κοινωνία³⁵. Η συνύπαρξη των λέξεων γη και χρήση επιτρέπει τη μεγάλη πλαστικότητα της έννοιας της χρήσης γης και συνεπακόλουθα τη δυνατότητα εμπλουτισμού της ανάλογα με την εξέλιξη των χωρικών και περιβαλλοντικών συνθηκών³⁶.

Λόγω της ανομοιότητας και της μεγάλης εμβέλειας των πόρων που προσφέρει η «γη», της προσδίδει τη δυνατότητα πολλών χρήσεων που απορρέουν από τα διαφορετικά ποιοτικά χαρακτηριστικά και μπορεί αυτά να είναι είτε αγροτική εκμετάλλευση, βόσκηση και εξόρυξη, είτε δέσμευση χώρων για εγκατάσταση βιομηχανίας και τουρισμού, ακόμη και δημιουργία κατοικιών.

Με τον όρο «χρήση γης» νοείται η λειτουργική δραστηριοποίηση του χώρου, η οποία αποφέρει την προβλεπόμενη λειτουργία³⁷. Ωστόσο, στην πολεοδομική θεωρία καταχρηστικά έχει επικρατήσει «χρήση γης» και «λειτουργία» να ταυτίζονται. Η «χρήση γης» μπορεί να αναφέρεται στην αποτύπωση των δραστηριοτήτων και λειτουργιών που ασκούνται πάνω στη γη, στα φυσικά χαρακτηριστικά του χώρου, της κάλυψης καθώς και της καταλληλότητας, ικανότητας και χωρητικότητας για διάφορες χρήσεις³⁸.

---

³⁵ Οφείλουμε εδώ να κάνουμε μία αναφορά στο μοντέλο της οργανικής πόλης, όπου επιτρέπεται η ανάμειξη συμβατών χρήσεων γης, χωρίς τον διαχωρισμό τους και στο μοντέλο της λειτουργικής πόλης, το οποίο στηρίζεται σε ένα αυστηρό διαχωρισμό των χρήσεων γης. Η δεύτερη προσέγγιση βασίζεται στις αρχές της Χάρτας των Αθηνών του 1933. Ωστόσο, μετά τη κατά κανόνα δυσμενή επίδραση που είχε για το περιβάλλον η δημιουργία της λειτουργικής πόλης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Πολεοδόμων και η Ευρωπαϊκή Ένωση θεωρούν ότι η βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την πολυλειτουργικότητα που οδηγεί στην παραδοσιακή γειτονιά και όχι τον αυστηρό διαχωρισμό χρήσεων γης, βλ. αναλυτικά για τον προβληματισμό Χριστοφιλόπουλος Δ. Πολιτιστικό Περιβάλλον, Χωρικός σχεδιασμός και βιώσιμη ανάπτυξη, Σάκκουλας, 2002, σελ. 235 επ.

³⁶ Χαϊνταρλής Μ., Χρήσεις γης και δίκαιο της Πολεοδομίας, Περ. Δικ, 2010, σελ. 258.

³⁷ Μέλισσας Δ., Οι χρήσεις γης, το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο & η Ζώνη Οικιστικού Ελέγχου, 2010, Εκδόσεις Σάκκουλα.

³⁸ Μπεριάτος Η., Οικονόμου Δ., Πυργιώτης Γ. (1994), "Κωδικοποίηση και μηχανισμοί ελέγχου των χρήσεων γης στον εξωαστικό χώρο. Συγκριτική διερεύνηση της εμπειρίας άλλων χωρών

Σύμφωνα, με τον Μωυσιάδη³⁹ ο όρος «χρήσεις γης» αναφέρεται στον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιείται το έδαφος, δηλαδή στη χωρική διάσταση των δραστηριοτήτων (ανθρώπινων ή φυσικών), όπως αυτές κατανέμονται στο χώρο. Ο Thrall⁴⁰ (1987) από την άλλη, ορίζει ως «χρήση γης» την κυρίαρχη δραστηριότητα που συντελείται σε μια συγκεκριμένη τοποθεσία.

Με τον όρο χρήσεις γης επομένως νοείται ο καθορισμός των επιτρεπόμενων χρήσεων εδάφους, τόσο δηλαδή της ίδιας της γης, όσο και των συστατικών μερών αυτής, δηλαδή των κτιρίων. Η χρήση του χώρου υποδηλώνει στην ουσία την επιτρεπόμενη και πραγματοποιούμενη δραστηριοποίηση σε αυτόν, η οποία είναι συνάρτηση πολλών παραγόντων, όπως είναι οι κοινωνικές διαδικασίες και πρακτικές και η μεταξύ τους συσχέτιση, η εξέλιξη των παραγωγικών δυνάμεων, η οικιστική ανάπτυξη και οι οικονομικές συνθήκες. Για τον λόγο αυτό άλλωστε, οι καθοριζόμενες και επιτρεπόμενες χρήσεις γης δεν παραμένουν αναλλοίωτες στο πέρασμα του χρόνου, αλλά, αντιθέτως, μεταβάλλονται, ανάλογα με την εξέλιξη και τις εκάστοτε συνθήκες, με ορισμένες από τις ήδη επιτρεπόμενες χρήσεις να διατηρούνται και άλλες να υποπίπτουν σε αχρησία και με ορισμένες νέες κατηγορίες χρήσεων να εμφανίζονται και να επιτρέπονται⁴¹.

– Πρόταση για την Ελλάδα”, Ερευνητικό Πρόγραμμα ΥΠΕΧΩΔΕ (Τελική Έκθεση), Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.

³⁹ Μωυσιάδη Θ., “Οργάνωση των χρήσεων γης και αλληλεπιδράσεις με την κοινωνικοοικονομική δομή του δήμου της Αθήνας”. Διπλωματική Εργασία, Βόλος: Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, 1996

⁴⁰ Thrall, G., Land use and urban form: the consumption Theory of Land Rent, London: Methuen, 1987.

⁴¹ Βασιλειάδης Δ./Διβάνη Χ./Κουσκουνά Μ./Παπαπετρόπουλος Α., Περιβάλλον, Νομική Βιβλιοθήκη, 2016, σελ. 265 επ. Ακριβώς αυτή τη μεταβλητότητα και εξέλιξη των συνθηκών και τη συνέπεια αυτών ανάγκη τροποποίησης των μέχρι σήμερα επιτρεπόμενων χρήσεων γης, έλαβε υπ’ όψιν του ο κοινός νομοθέτης, κατά τη διαμόρφωση του ν. 4269/2014. Θα πρέπει να σημειωθεί και το πλέον πρόσφατο πδ. πδ. 59/29-6-2018, που ορίζει ότι :Οι χρήσεις γης που ρυθμίζονται από τον ρυθμιστικό σχεδιασμό, καθορίζονται σύμφωνα με τη γενική και ειδική χωρική τους λειτουργία ως ακολούθως. Ι. ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΧΡΗΣΕΩΝ - Αμιγής κατοικία. - Γενική κατοικία. - Πολεοδομικό κέντρο - κεντρικές λειτουργίες πόλης - τοπικό κέντρο συνοικίας-γειτονιάς. - Τουρισμός - αναψυχή. - Κοινοφελείς λειτουργίες. - Ελεύθεροι χώροι - Αστικό Πράσινο. - Παραγωγικές δραστηριότητες χαμηλής και μέσης όχλησης. - Χονδρεμπόριο. - Τεχνόπολις - Τεχνολογικό Πάρκο. - Παραγωγικές δραστηριότητες υψηλής όχλησης. - Εγκαταστάσεις Αστικών Υποδομών Κοινής Ωφέλειας. - Ειδικές χρήσεις. - Αγροτική χρήση.

Η χρήση γης σε μία συγκεκριμένη περιοχή της Ελλάδος καθορίζεται από τα εξής στοιχεία:

- Στα πλαίσια Δήμων για τους οποίους υπάρχει Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο (ΓΠΣ), η χρήση γης καθορίζεται από αυτό. Στα πλαίσια του ΓΠΣ περιγράφεται και η ύπαρξη στη συγκεκριμένη περιοχή, Βιομηχανικών Περιοχών. Η χρήση γης στα πλαίσια των Βιομηχανικών Περιοχών ορίζεται από το Π.Δ.3/ 6.3.1987 (ΦΕΚ 166Δ΄) και τον Ν.2545/1997.
- Εκτός των ορίων των Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, η χρήση γης διέπεται από συγκεκριμένους κανόνες οι οποίοι προσδιορίζονται στα Π.Δ. της 31.5.85 (ΦΕΚ Δ΄270), της 3.5.85 (ΦΕΚ Δ΄181), της 13.3.81 (ΦΕΚ Δ΄138) και της 16.5.89 (ΦΕΚ Δ΄293).

Ορισμένες κατηγορίες των εκτός σχεδίου περιοχών αντιμετωπίζονται με την ad hoc νομοθεσία, όπως για την ειδική προστασία των δασών και των παράκτιων περιοχών. Υπάρχουν, επίσης, ειδικές διατάξεις που ισχύουν για τη γη, οι οποίες αν και βρίσκονται εκτός μιας εντός σχεδίου περιοχής δε είναι γη εκτός σχεδίου. Επιπλέον, υπάρχει η περίπτωση της γης είτε εντός της ζώνης πόλεως (εντός μιας ζώνης που περιβάλλει μια πόλη), μια κατά ομολογία ξεπερασμένη ονομασία, ή σύμφωνα με το ν. 1337/1983, μέσα σε μια περιοχή χαρακτηρισμένη ως ζώνη οικιστικού ελέγχου (ΖΟΕ), δηλαδή μια ζώνη για τον έλεγχο της εδαφικής ανάπτυξης. Σημαντικό ζήτημα που σχετίζεται με τις χρήσεις γης είναι η διάκριση μεταξύ της υπάρχουσας και της θεσμοθετημένης χρήσης. Χωρίς να ορίζονται θεσμικά, υπάρχουσα χρήση χαρακτηρίζεται αυτή που καταλαμβάνει στην πράξη κάποιο σημείο του εδάφους, ενώ θεσμοθετημένη εκείνη που προβλέπεται από το εκάστοτε εγκεκριμένο σχέδιο χρήσεων γης. Παρόλο που η διαφορά των δύο είναι απόλυτα σαφής, συχνά εντοπίζονται περιπτώσεις συγκρούσεων καθώς παρατηρείται ότι η θεσμοθετημένη χρήση είναι διαφορετική από την υφιστάμενη. Επομένως, είναι αναγκαία η ύπαρξη κατάλληλων μέτρων πρόβλεψης και αντιμετώπισης του συγκεκριμένου προβλήματος⁴².

---

⁴² Τσάμη Μ., Ανάλυση της πολιτικής των χρήσεων γης στον εξωαστικό χώρο και εκεί παραπομπές, Διπλωματική εργασία Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, 2015.

1.3 Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο

Η οικιστική οργάνωση και ο πολεοδομικός σχεδιασμός πραγματοποιούνται σε δύο επίπεδα. Στο πρώτο επίπεδο περιλαμβάνονται :
Α. Το ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος (ΡΣ), όπως αυτό προβλέπεται κατά το αρθ. 2 ή τους ειδικούς ν.1515/85 και 1561/85 για την περιοχή της Αθήνας και Θεσσαλονίκης.

Β. Το γενικό πολεοδομικό σχέδιο (ΓΠΣ) για τον αστικό και περιαστικό χώρο και το σχέδιο χωρικής και οικιστικής οργάνωσης «ανοιχτής πόλης» (ΣΧΟΟΑΠ) για τον μη αστικό χώρο⁴³.

Το δεύτερο επίπεδο αποτελεί την εξειδίκευση και εφαρμογή του πρώτου επιπέδου και περιλαμβάνει την πολεοδομική μελέτη⁴⁴ και την πράξη εφαρμογής της, καθώς και τις πολεοδομικές μελέτες αναπλάσεων, παραγωγικών πάρκων ή άλλες ειδικές πολεοδομικές μελέτες (αρ. 1 παρ. 3 ν. 2508/1997). Εκτός από τα ΓΠΣ και ΣΧΟΟΑΠ μπορεί να γίνονται ειδικές παρεμβάσεις στις αστικές και αγροτικές περιοχές κάθε νομού με τα εξής σχέδια: α Ζώνες Οικιστικού Ελέγχου (ΖΟΕ) β. Ειδικές χωροταξικές μελέτες (ΕΧΜ), γ. Ειδικές περιβαλλοντικές μελέτες (ΕΠΜ) δ. Περιοχές οργανωμένης ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων (ΠΟΑΔΠ), ε. Περιοχές ειδικών χωρικών παρεμβάσεων (ΠΕΧΠ) στ) ρυθμιστικά σχέδια (ΡΣ) ζ. Περιοχές ειδικά ρυθμιζόμενης πολεοδόμησης (ΠΕΡΠΟ) η. Σχέδιο ανάπτυξης περιοχών δεύτερης κατοικίας (ΣΧΑΠ) και θ. Σχέδια ολοκληρωμένων αστικών παρεμβάσεων (ΣΟΑΠ)⁴⁵.

Το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο προβλέπουν οι διατάξεις των αρ. 2-5 ν. 1337/83, όπως κωδικοποιήθηκαν με τα αρθ. 38-41 του κώδικα βασικής πολεοδομικής νομοθεσίας και των αρ. 4-6 του ν. 2508/1997⁴⁶. Συνιστά το πρώτο στάδιο του πολεοδομικού σχεδιασμού μιας περιοχής και αποτελεί τη βασική πρόταση οργανώσεως των πολεοδομικών ενοτήτων της, η οποία αναφέρεται στις χρήσεις γης, τα κέντρα, το κύριο δίκτυο κυκλοφορίας, την

⁴³ Γεωργιάδου Μ., Πολεοδομία Δόμηση, Νομική Βιβλιοθήκη, 2011, σελ. 38 επ.

⁴⁴ Με την πολεοδομική μελέτη εξειδικεύονται οι γενικές αρχές και κατευθύνσεις των σχεδίων του πρώτου επιπέδου, Χριστοφιλόπουλος Δ., Πράξη εφαρμογής πολεοδομικής μελέτης, εκδ Β, 2007, σελ. 3

⁴⁵ Χριστοφιλόπουλος Δ., Πολιτιστικό περιβάλλον, χωρικός σχεδιασμός και βιώσιμη ανάπτυξη, 2002, σελ. 134 επ.

⁴⁶ Γιαννακούρου Γ., Χωροταξικός και Πολεοδομικός Σχεδιασμός, 2011, σελ. 456 επ.

πυκνότητα, το μέσο συντελεστή δόμησης και περιλαμβάνει τις τυχόν απαγορεύσεις δόμησης και χρήσης, την επιλογή των τρόπων ανάπτυξης ή αναμόρφωσης με τον καθορισμό αντίστοιχων ζωνών και την εκτίμηση των αναμενόμενων επιπτώσεων στο περιβάλλον⁴⁷.

Η κίνηση της διαδικασίας σύνταξης του ΓΠΣ γίνεται με πρωτοβουλία του οικείου Δήμου ή Κοινότητας⁴⁸ ή περισσοτέρων Δήμων από κοινού ή από το Υπουργείο Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος. Για την κίνηση της διαδικασίας δημοσιεύεται σχετική απόφαση του Υπουργού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Το ΓΠΣ εγκρίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας μετά από γνώμη του Περιφερειακού συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος ή του Υπουργού Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων για τις περιοχές της Αθήνας και Θεσσαλονίκης.

1.4 Το Εθνικό Κτηματολόγιο

Το Κτηματολόγιο είναι σύστημα «κτηματικών βιβλίων», ένα προχωρημένο και προσαρμοσμένο στα σημερινά δεδομένα «σύστημα προκηρύξεως» ή «σύστημα προγραφής» ή «βιβλίο πωλήσεων». Κατά το κείμενο του νόμου, αποτελεί σύστημα οργανωμένων σε κτηματοκεντρική βάση νομικών, τεχνικών και άλλων πρόσθετων πληροφοριών για όλα τα ακίνητα της επικράτειας, το οποίο διέπεται από τις αναγραφόμενες στο νόμο αρχές (άρθρο 1, παρ. 1, εδ. α', ν. 2664/1998)⁴⁹. Εύστοχα χαρακτηρίζεται ως χρησιμότερο εργαλείο για τη συνολική αντιμετώπιση της πολιτικής γης⁵⁰.

Αποτελεί ένα σύστημα που διέπεται από την αρχή της κτηματοκεντρικής οργανώσεως των κτηματολογικών πληροφοριών, η οποία απαιτεί τη σύνταξη, τήρηση και διαρκή ενημέρωση των κτηματολογικών διαγραμμάτων⁵¹. Το σύστημα αυτό, που είναι προϊόν σοβαρής και

⁴⁷ Παπαρηγορίου Β., Πολεοδομία, εκδ. γ, 2010, σελ. 138, Χορομίδης Κ., Το δίκαιο της ρυμοτομίας και του πολεοδομικού σχεδιασμού, 1994, σελ. 347, Αραβαντινός Α., Πολεοδομικός σχεδιασμός, 2007, σελ. 220

⁴⁸ Πλέον με το ν. 3825/2010 (σχέδιο Καλλικράτη) στις αποκεντρωμένες Διοικήσεις

⁴⁹ Παπαστερίου Δ., Κτηματολογικό Δίκαιο, 2013, σελ. 596, Επίσης βλ. Παπαστερίου Δ., Εμπράγματο Δίκαιο, Ι, § 1, αρ. 43 επ., Γεωργιάδης Απ., Εμπράγματο Δίκαιο 2, § 91, αρ. 19 επ., Κούσουλας Χ., Δίκαιο Κτηματολογίου, αρ. 88, Κιτσαράς Λ., Οι πρώτες εγγραφές στο Εθνικό κτηματολόγιο, σελ. 15 επ. Αθανασόπουλος Τ., Δίκαιο Κτηματολογίου, σελ. 3.

⁵⁰ Χορομίδης Κ., Εθνικό Κτηματολόγιο: Αμφισβητήσεις δικαιωμάτων, ΔΕΕ 1997, 808

⁵¹ Για τη βασική ορολογία του κτηματολογίου βλ. Κούσουλα Χ., Το δίκαιο του Κτηματολογίου Σάκκουλα, 2001, σελ. 31 επ.

μακρόχρονης προσπάθειας, καταλαμβάνει βαθμηδόν το χώρο του παλαιού συστήματος μεταγραφών⁵².

Το Εθνικό Κτηματολόγιο είναι σύστημα καθορισμένων πληροφοριών⁵³ για τα ακίνητα της επικράτειας, το οποίο διέπεται από συγκεκριμένες, στο νόμο αναγραφόμενες, αρχές⁵⁴. Οι πληροφορίες αυτές, που μπορεί να είναι νομικές, τεχνικές ή άλλες «πρόσθετες», είναι οργανωμένες σε κτηματοκεντρική βάση⁵⁵.

Οι εντασσόμενες στο σύστημα πληροφορίες μπορεί να είναι νομικές, τεχνικές ή άλλες «πρόσθετες». Παραδείγματα νομικών πληροφοριών είναι η καταγραφή των εμπράγματων δικαιωμάτων σε ακίνητα. Στις τεχνικές πληροφορίες εντάσσεται λ.χ. ο πίνακας των συντεταγμένων των αριθμημένων κορυφών του γεωτεμαχίου στο σύστημα αναφοράς ΕΓΣΑ '87⁵⁶. Εξάλλου, οι άλλες «πρόσθετες» πληροφορίες είναι ιδιαίτερα σημαντικές για το σχεδιασμό και την εφαρμογή προγραμμάτων πολιτικής γης, αλλά και χρήσιμες για την άσκηση αναπτυξιακής πολιτικής⁵⁷.

Σύμφωνα με τα πορίσματα μιας ομάδας εργασίας της επιτροπής 7 της FIG⁵⁸, έχει δοθεί ο παρακάτω ορισμός για το κτηματολόγιο 2014 : « το κτηματολόγιο είναι μια μεθοδική δημόσια απογραφή των δεδομένων, που αφορούν όλα τα ιδιοκτησιακά αντικείμενα γης σε κάποια χώρα ή περιοχή, η οποία βασίζεται σε μια αποτύπωση των ορίων τους. Τα ιδιοκτησιακά

⁵² Βλ. Επιχειρησιακό Σχέδιο ολοκλήρωσεως συντάξεως Κτηματολογίου (Μάρτιος 2012) ΕπιχειρΣχ 2012: «Στο παρόν κείμενο, παρατίθεται ο επιχειρησιακός σχεδιασμός του έργου για την επόμενη περίοδο (2012-2020), ο οποίος βασίζεται στον στρατηγικό στόχο ολοκλήρωσης της σύνταξης του Κτηματολογίου το 2020. Σημειώνεται ότι αυτός ο στόχος προβλέπει ουσιαστικά τη σχεδόν ταυτόχρονη υλοποίηση των έργων κτηματογράφησης για το σύνολο των υπολειπόμενων περιοχών της χώρας»

⁵³ Ματθαίου Π, Το εθνικό Κτηματολόγιο, Σάκκουλα, 2000, σελ. 184

⁵⁴ Χαρακτηριστική είναι η αρχή της δημοσιότητας, δηλαδή αφενός της δυνατότητας πληροφόρησης των ενδιαφερομένων περί ύπαρξης ή μη εμπραγμάτων σχέσεων επί ακινήτων και αφετέρου της προστασίας της εμπιστοσύνης των τρίτων προς την παρεχόμενη πληροφόρηση, Παπαστερίου Δ, Κτηματολογικό Δίκαιο, 2013, σελ. 3-4, Τσολακίδης Ζ, Η δημοσιότητα των πράξεων και δικαιωμάτων στο Εθνικό Κτηματολόγιο, 2013, σελ. 37 επ.

⁵⁵ Βλ. σχετικά Παπαστερίου Δ., Εμπράγματο Δίκαιο, Ι, § 1, αρ. 43., Γεωργιάδη Απ., Εμπράγματο Δίκαιο 2, § 91, αρ. 19 και 20, Φίλιο, Εμπράγματο Δίκαιο 2, § 266.

⁵⁶ Βλ. σχετικά άρθρο 1, παρ. 2, υπό β, ΥΑ 378/2011, όπου ο πίνακας αυτός δηλώνεται ως ένα από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο κτηματολογικό διάγραμμα. Στο ίδιο διάγραμμα αναγράφονται επίσης πρόσθετες πληροφορίες χαρτογραφικού περιεχομένου (κλίμακα του διαγράμματος, σύμβολα κ.λπ.) καθώς και πληροφορίες για τυχόν εκκρεμείς προς καταχώριση πράξεις ή εκκρεμείς γεωμετρικές μεταβολές.

⁵⁷ Εισηγητική Έκθεση ν. 2664/1998, υπό άρθρο 1

⁵⁸ Federation International des Geometers (μτφ. Διεθνής Ομοσπονδία Τοπογράφων).

αντικείμενα προσδιορίζονται μοναδικά με συστηματικό τρόπο ανεξάρτητα από την αποτύπωση. Αυτά καθορίζονται είτε με βάση το ιδιωτικό είτε το δημόσιο δίκαιο. Οι εξωτερικές γραμμές των ιδιοκτησιών, ο κωδικός αριθμός προσδιορισμού τους, ταυτόχρονα με περιγραφικά δεδομένα, πρέπει να αποδίδουν για κάθε ξεχωριστό αντικείμενο τη φύση, το μέγεθος, την αξία και τα νομικά δικαιώματα ή τους περιορισμούς, οι οποίοι το αφορούν. Επιπλέον της περιγραφικής πληροφορίας που καθορίζει το αντικείμενο το κτηματολόγιο 2014 περιέχει τις επίσημες εγγραφές των δικαιωμάτων, που ασκούνται στα αντικείμενα. Το Κτηματολόγιο 2014 μπορεί να δίνει απαντήσεις στις ερωτήσεις που, πόσο, πώς και ποιος.»⁵⁹.

Η σύνταξη και τήρηση του Εθνικού Κτηματολογίου ανήκε στον ΟΚΧΕ. Υπήρξε μια βασική επιλογή του νόμου, που ανέθετε αποφασιστικές αρμοδιότητες στον ΟΚΧΕ, αλλά και στην ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.⁶⁰. Η εταιρία «Κτηματολόγιο Α.Ε.», που ιδρύθηκε με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Π.Ε.ΧΩ.ΔΕ (Απόφαση 81706/6085/6-10-1995/ΦΕΚ 872B/19-10-1995) είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου. Με τον νόμο 4164/2013 μετονομάστηκε σε «Εθνικό Κτηματολόγιο και Χαρτογράφηση Α.Ε.» (ΕΚΧΑ Α.Ε.). Πρόσφατα με το αρ. 1 του ν. 4512/2018 αφενός η ΕΚΧΑ ΑΕ καταργήθηκε και αφετέρου συστάθηκε το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, εποπτευόμενο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο του κτηματολογίου διέπεται από τους παρακάτω νόμους :

- 2308/1995 «Κτηματογράφηση για την δημιουργία Εθνικού Κτηματολογίου, διαδικασία έως τις πρώτες εγγραφές στα κτηματολογικά βιβλία και άλλες διατάξεις» ΦΕΚ 114/Α/1995.
- 2664/1998 «Εθνικό Κτηματολόγιο και άλλες διατάξεις» ΦΕΚ 275/Α/1998
- 3127/2003 «τροποποίηση και συμπλήρωση των νόμων 2308/1995 και 2664/1998 για την κτηματογράφηση και το Εθνικό Κτηματολόγιο και άλλες διατάξεις.» ΦΕΚ 67/Α/2003.

---

⁵⁹ Αρβανίτης Απ., Κτηματολόγιο 2020, εκδ. 2017, σελ. 85.

⁶⁰ Εξάλλου, όπου στο ν. 2308/1995 προβλεπόταν αρμοδιότητα του Οργανισμού Κτηματολογίου και Χαρτογραφήσεων Ελλάδος για την έκδοση αποφάσεων, αυτές εκδίδονταν ύστερα από πρόταση της ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ.

1.5 Δασικό Κτηματολόγιο – δασολόγιο

Το Δασικό Κτηματολόγιο είναι το κτηματολόγιο των δασών και των δασικών εκτάσεων, καθώς και άλλων εκτάσεων που λόγω της δασικής βλαστήσεως υπάγονται στη δασική νομοθεσία. Το Δασικό Κτηματολόγιο δεν καταλαμβάνει άλλα γεωτεμάχια, όπως είναι λ.χ. τα οικόπεδα ή τα αγροτεμάχια. Με αυτή την έννοια είναι ένα ορισμένων εκτάσεων Κτηματολόγιο, ένα εξαιρετικά σημαντικό αλλά ειδικό κτηματολόγιο.

Το Δασολόγιο κατά το άρθρο 24 του Συντ. 1975 και τον ν. 998/1979 (άρθρα 11, 12, 13), απεικονίζει τις μορφές και τις κηρυγμένες αναδασωτέες δηλαδή χωρίς τις κατά χαρακτήρα δασικές εκτάσεις (άρθρου 117 του συντάγματος 1975). Τηρείται κατά νομό σε μερίδες με τον κωδικό του ΔΧ, την κυρωτική απόφαση του ΔΧ και τα αντίστοιχα δασοπονικά στοιχεία. Το Δασολόγιο λαμβάνει την Οριοθέτηση από τους ΔΧ και τα δασοπονικά στοιχεία που περιέχονται στο διαχειριστικό σχέδιο, αλλά όμως με διαφορετική αρχειοθέτηση. Οι δασικοί χάρτες (ΔΧ) του κτηματολογίου λειτουργούν και σαν βάση για το δασολόγιο και επί πλέον δίνουν το έρεισμα για επίλυση του ιδιοκτησιακού (εκχερνώσεις, Δασωμένοι αγροί) με βάση την κατάσταση του 1945. Άρα δεν έχει νόημα το Δασολόγιο χωρίς Δασικούς χάρτες, όπως σωστά αναφέρεται στην παρ. 2 του άρθρου 20 του ν. 3889/2010 και άρθρου 7 παρ. 6 ν.4164/2013, 4389 άρθρο 154⁶¹.

Δασικό κτηματολόγιο και κτηματολογικό δασολόγιο δε συμπίπτουν. Πρόκειται, τόσο από εννοιολογική όσο και από λειτουργική άποψη, για δύο όρους του Κτηματολογικού Δασικού Δικαίου που διαφέρουν. Ακολουθούμε την άποψη ότι το κτηματολόγιο είναι το γένος, ενώ το δασολόγιο είναι το είδος⁶². Δυστυχώς, τόσο στο κείμενο των άρθρων 153 έως 155 ν. 4389/2016 όσο και στο μεταγενέστερο π.δ. 32/2016 δεν εντοπίζονται στοιχεία για το Δασικό Κτηματολόγιο. Και τα δύο νομοθετήματα προσεγγίζουν από συγκεκριμένη οπτική γωνία τους δασικούς χάρτες και το δασολόγιο, χωρίς να ασχοληθούν με την κτηματολογική διάσταση του δασολογίου. Η «μονομερής» αυτή

⁶¹ Δούκας Κ-Α, Δασικό κτηματολόγιο και χρήσεις δασικής γης, 2017, σελ 105 επ.

⁶²Βλ. Παπαστερίου Δ., ο.π. , σελ. 188 αρ. 71 με σημείο εκκινήσεως το κτηματολογικό δίκαιο υπάρχει το Δασικό Κτηματολόγιο. Με σημείο εκκινήσεως το Δασικό Δίκαιο υπάρχει το Κτηματολογικό Δασολόγιο. Λαμβάνοντας υπόψη ότι υπάρχει ήδη το κτηματολογικό δασικό δίκαιο επικρατέστερη φαίνεται να είναι η θέση ότι το κτηματολόγιο είναι το γένος και το δασολόγιο το είδος.

ενατένιση του όλου ζητήματος μπορεί και πρέπει να εγκαταλειφθεί. Ενώ οι δασικές υπηρεσίες καλούνται να προσεγγίσουν το κτηματολογικό φαινόμενο, οι πρόσφατες ρυθμίσεις για τους δασικούς χάρτες και το δασολόγιο επικεντρώνονται σε άλλα ζητήματα. Για παράδειγμα, ο κωδικός αριθμός δάσους δεν μπορεί να αγνοεί τον ΚΑΕΚ και ούτε ο Συντονιστής της οικείας Αποκεντρωμένης Διοικήσεως να αγνοεί την ΕΚΧΑ ΑΕ.

Ο δασικός χάρτης, που εξακολουθεί να έχει τη βαρύνουσα σημασία του πρώτου και θεμελιώδους συστατικού στοιχείου του Δασολογίου, πρέπει να ενταχθεί –έστω και σταδιακά– στους ν. 2308/1995 και 2664/1998, όπως ισχύουν. Μόνο έτσι θα υπάρξει Δασικό Κτηματολόγιο⁶³. Δασικοί Χάρτες είναι η απεικόνιση σε κατάλληλης κλίμακας αεροφωτογραφικό ή χαρτογραφικό υλικό των δασικών περιοχών, μετά τη συμπλήρωσή του με τα φωτοερμηνευτικά στοιχεία των αεροφωτογραφιών και τα διαθέσιμα στοιχεία της δασικής υπηρεσίας⁶⁴.

Σύμφωνα με το Σύνταγμα, τα δάση και οι δασικές εκτάσεις είτε ανήκουν στο Δημόσιο, είτε σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, θεωρούνται φυσικά αγαθά ανεξαρτήτως της ειδικότερης ονομασίας τους ή της θέσης τους σε ιδιαίτερο προστατευτικό καθεστώς. Ακόμη, η ελληνική νομοθεσία για την προστασία των δασών είναι απόλυτη και αυστηρότερη συγκριτικά με άλλες χώρες, ωστόσο προβλέπεται η μεταβολή της μορφής των δημόσιων δασών για περιπτώσεις ενίσχυσης της εθνικής οικονομίας και του δημοσίου συμφέροντος. Όμως, παράγοντες όπως η απουσία δασολογικού χάρτη και δασικού κτηματολογίου, αφήνουν ανοιχτές τη δυνατότητα αλλαγής μιας περιοχής από δασική σε αστική, χωρίς να υποπέσει στην αντίληψη της δασικής υπηρεσίας. Η αλλαγή αυτή μπορεί να επιτευχθεί εξαιτίας της έλλειψης ενιαίων κριτηρίων στην κάλυψη του εδάφους, της θεσμικής ή αυθαίρετης αλλαγής σε χρήσεις που δεν προστατεύονται, π.χ. βοσκότοποι, και ακόμη με βιαιότερα μέσα όπως πυρκαγιές και καταπατήσεις.

Το πρώτο νομοθετικό κείμενο για τα δάση και τις δασικές εκτάσεις είναι το ν.δ. 86/1969 «Περί Δασικού Κώδικα» το οποίο όμως συμπληρώθηκε το 1975 με το ν. 177/1975 «Συμπλήρωση Διατάξεων του Δασικού Κώδικα». Την

---

⁶³ Παπαστερίου Δ., Δασικό δίκαιο και Εθνικό Κτηματολόγιο, 2017, σελ. 1349

⁶⁴ Βασιλειάδης Δ./Διβάνη Χ./Κουσκουνά Μ./Παπαπετρόπουλος Α, Περιβάλλον, Νομική Βιβλιοθήκη 2016, σελ. 105.

ίδια χρονιά εγκρίθηκε επίσης και ο Ν. 248/1975 «Περί Μητρώου Ιδιοκτησίας και Οριοθεσίας Δασικών Εκτάσεων». Βέβαια, ο Ν. 998/1979 «Περί Προστασίας Δασών και Δασικών εν γένει Εκτάσεων της Χώρας» ήταν, μέχρι το 2014, το κύριο εργαλείο προστασίας αυτών των περιοχών. Εκδόθηκε κατ' επιταγήν του Συντάγματος και κατάφερε να θέσει τα μέτρα προστασίας τους, όπως επίσης και τις περιπτώσεις μεταβολής της χρήσης τους ή εξυπηρέτησης άλλων χρήσεων για λόγους προάσπισης του δημοσίου συμφέροντος. Με τον Ν. 998/1979 καθορίζονται οι ιδιαίτερες κατηγορίες προστασίας, όπως εθνικοί δρυμοί, υδροβιότοποι, διατηρητέα μνημεία της φύσης κ.α., διαχωρίζονται και προσδιορίζονται οι διάφορες κατηγορίες δασών, όπως αστικά πάρκα και άλση, παρόδια δάση κ.α. και τέλος, προβλέπονται οι παρεμβάσεις που θεωρούνται επιτρεπόμενες και οι προϋποθέσεις αυτών. Ωστόσο, οι παρεμβάσεις που θεσπίστηκαν μέσω του νόμου και συνεπάγονται οικοδόμησης είχαν προκαλέσει μια σειρά αμφισβητήσεων, χωρίς όμως το Συμβούλιο Επικρατείας να είχε προβεί σε διοικητικές πράξεις ώστε να προσβληθούν τα συγκεκριμένα άρθρα. Όσον αφορά τις παρεμβάσεις, ο ν.1734/1987 «Βοσκότοποι και ρύθμιση ζητημάτων σχετικών με κτηνοτροφική αποκατάσταση και με άλλες παραχωρήσεις καθώς και θεμάτων που αφορούν δασικές εκτάσεις» τροποποίησε τον Ν. 998/1979 επιτρέποντας περισσότερες υπό προϋποθέσεις παρεμβάσεις σε δάση και δασικές εκτάσεις. Η τελευταία τροποποίηση του Ν. 998/1979 πραγματοποιήθηκε με την θεσμοθέτηση του Ν. 4280/2014, «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση – Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών – Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις». Στο κεφάλαιο Γ' αυτού αναφέρονται οι ρυθμίσεις της δασικής νομοθεσίας. Σκοπός του νόμου είναι ο καθορισμός συγκεκριμένων μέτρων προστασίας για τη διατήρηση, ανάπτυξη και βελτίωση των δασών και των δασικών εκτάσεων, σύμφωνα με την αρχή της αειφορίας και σε συνάρτηση με το ιδιαίτερο νομικό καθεστώς που διέπει την ιδιοκτησία και την εκμετάλλευση αυτών. Επίσης, επιδιώκεται ο προσδιορισμός, κατά περίπτωση, των όρων και προϋποθέσεων βάσει των οποίων αυτές οι εκτάσεις μπορεί στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης να μεταβάλλονται από την κατά προορισμό χρήση τους ή να εξυπηρετούν και άλλες χρήσεις, για λόγους επιβαλλόμενους από το δημόσιο συμφέρον.

1.6 Τα δημόσια κτήματα

1.6.1 Εισαγωγή στην έννοια της δημόσιας περιουσίας

Η δημόσια περιουσία καλύπτει περίπου 80.000 από τα 132.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα της συνολικής έκτασης της χώρας, αποτελεί σπουδαίο φυσικό πόρο ιδιαίτερης αξίας. Για πολλά χρόνια θεωρούνταν ως «σοβαρή πηγή δημοσίων εσόδων» και ως «εν παρακαταθήκη χρήμα». Έτσι στο παρελθόν, από τον αγώνα της Ανεξαρτησίας μέχρι και σήμερα η δημόσια περιουσία μεταξύ άλλων ⁶⁵:

- ✓ Υπήρξε κίνητρο αλλά και υλικό υπόβαθρο για το αγωνιζόμενο έθνος.
- ✓ Υποθηκεύτηκε για τα δάνεια του έθνους.
- ✓ Διανεμήθηκε στους αγρότες της επανάστασης, στις χήρες, στα ορφανά και στα θύματα του αγώνα.
- ✓ Δημοπρατήθηκε το 1835 και 1843 και επωφελήθηκαν γαιοκτήμονες με την αγορά 145.000 περίπου στρεμμάτων δημόσιας γης.
- ✓ Μισθώθηκε με γεώμορο 30% και 25% της σοδειάς και με τον τρόπο αυτό τα 10.000.000 στρέμματα πέρασαν στους γαιοκτήμονες.
- ✓ Καταπατήθηκε ή οικειοποιήθηκε από τους παλιούς κοτζαμπάσηδες, τους έμπορους του εξωτερικού και τους ντόπιους και ξένους οικονομικούς, πολιτικούς και στρατιωτικούς παράγοντες της εποχής εκείνης.
- ✓ Κατακερματίστηκε και διανεμήθηκε με το σταγονόμετρο στους ακτήμονες πρόσφυγες, μετά από καταστροφικά γεγονότα με τρόπο που να μη δημιουργεί κοινωνικούς επαναστάτες αλλά ούτε και ελεύθερους πολίτες.
- ✓ Υπέστη αναδασμό και έτσι οι καταπατητές νομιμοποιήθηκαν ως ιδιοκτήτες.

Σήμερα παρά τις καταγραφές, τις αυτοψίες και τα μέτρα προστασίας μεγάλο τμήμα της δημόσιας περιουσίας παραμένει άγνωστο ή αποτελεί αντικείμενο συστηματικής καταπάτησης. Δυστυχώς, τα προβλήματα της πολυαρχίας, πολυνομίας κλπ. που προαναφέρθηκαν είναι καθοριστικής

---

⁶⁵ Παπά Α., Νομικές και Τεχνικές Διαδικασίες Καταγραφής και Απόδοσης των Ορίων των Δημοσίων Ακινήτων για την Ένταξη τους στο Κτηματολόγιο. Μεταπτυχιακή διατριβή, Τμήμα Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών, ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, 2002

σημασίας και συμβάλουν επίσης στην αυθαίρετη κατοχή γνωστής και άγνωστης δημόσιας γης με εξαιρετικά μεγάλα ποσοστά στην αστική και αγροτική γη⁶⁶. Το φαινόμενο της αυθαίρετης κατοχής των δημοσίων κτημάτων και κατάρτισης μη νομοτυπικής μορφής δικαιοπρασιών από αυθαίρετους κατόχους συνιστά ένα έντονο κοινωνικοοικονομικό πρόβλημα καθώς πολλές φορές δεν αρκούν στην πράξη οι νόμοι που έχουν εκδοθεί κατά καιρούς, ούτε τα κατασταλτικά μέτρα προστασίας.

1.6.2 Γενικό νομοθετικό πλαίσιο

Το νομικό πλαίσιο που διέπει τη δημόσια περιουσία είναι δαιδαλώδες και αποτελείται από πλήθος νόμων, αναγκαστικών νόμων και προεδρικών διαταγμάτων. Ειδικότερα, για την καταγραφή, προστασία, διαχείριση αυτής της περιουσίας έχουν θεσπιστεί περίπου 450 νόμοι και διατάγματα και έχουν εκδοθεί περισσότερες από 1.000 Αποφάσεις δικαστηρίων και γνωμοδοτήσεις Νομικών Υπηρεσιών της διοίκησης.

1.6.3 Έννοια δημοσίων κτημάτων

Η πρώτη εμφάνιση του όρου «δημόσια κτήματα» στην Ελληνική έννομη τάξη ανατρέχει στα πρώτα χρόνια ίδρυσης του ίδιου Ελληνικού Κράτους και πιο συγκεκριμένα στον ν.21.6/10.7.1837 «περί διακρίσεως κτημάτων» και στα άρθρα 1⁶⁷, 13⁶⁸, 14⁶⁹, 15⁷⁰ και 21⁷¹. Τα προηγούμενα άρθρα, καθώς και μεταγενέστερα νομοθετικά⁷² και προεδρικά διατάγματα⁷³

---

⁶⁶ Χαπιζάνης Π., Τεύχος Εισηγήσεων Σεμιναρίου – Εισήγηση: “Δημόσια περιουσία, Αρμοδιότητες Υπουργείου Οικονομικών, (Κτηματική Υπηρεσία – Κ.Ε.Δ.)”, Τριήμερο Σεμινάριο – Τ.Ε.Ε., Σύλλογος Α.Τ.Μ. Βόρειας Ελλάδας, 2001.

⁶⁷ Άρθρο 1: Κτήμα ονομάζεται πάν ό,τι εμπορεί νά ήναι αντικείμενον ιδιοκτησίας δημοσίου, ή ιδιωτικής.

⁶⁸ Άρθρο 13: Τά κτήματα είναι, ήτοι δημόσια ή ιδιωτικά.

⁶⁹ Άρθρο 14: Δημόσια κτήματα είναι, όσα ανήκουν είς τήν επικράτειαν.

⁷⁰ Άρθρο 15: Αί οδοί καί αί γαίαι, αί διατηρούμεναι μ’ έξοδα του δημοσίου ταμείου, οί δυνάμενοι νά κατασταθώσι πλεусοί ποταμοί με τάς όχθας των, οί αιγιαλοί, οί λιμένες, οί όρμοι (rades), και έν γένει όλα τά μέρη της επικρατείας όσα δέν δύνανται να γενώσιν ιδιοκτησία ιδιωτική, θεωρούνται ως κτήματα δημόσια. Όχθαι καί αιγιαλοί, είναι ή περισιχούσα τήν θάλασσαν ή τούς ποταμούς γή, καθ’ όσον μέρος βρέχεται από τάς μεγίσας, πλήν συνήθεις αναβάσεις των υδάτων άλλ’ όχι καί από τάς εκτάκτους πλημμύρας.

⁷¹ Άρθρο 21: Αί περί του τρόπου, καθ’ όν αποκτάται, διατηρείται καί μεταδίδεται εγκύρως ή ιδιοκτησία των κτημάτων, έν τώ πολιτικώ νόμω περιεχόμεναι διατάξεις, εφαρμόζονται και είς τά δημόσια κτήματα, καθ’ όσον ειδικόί νόμοι δεν διατάπτωσιν άλλως περί της διοικήσεως των κτημάτων τούτων.

⁷² Άρθρο 2 του Ν.Δ. 26/31.8.1925, «Περί συστάσεως Αεροπορικής Αμύνης»

προσφέρουν έναν ευρύτερο ορισμό της υπό εξέταση έννοιας. Ειδικότερα, στην τελευταία εντάσσονται εκείνα τα πράγματα, τα οποία ανήκουν κατά κυριότητα στο δημόσιο και είναι προορισμένα να χρησιμοποιηθούν από την διοίκηση για την επίτευξη των σκοπών της, άμεσα ή έμμεσα⁷⁴. Ως τέτοια θεωρούνται αφενός τα εκτός συναλλαγής, τα οποία – κατά τις διατάξεις του άρθρου 966 του Α.Κ. -, «δεν μπορούν να καταστούν αντικείμενα συναλλαγής, είναι αναπαλλοτρίωτα, δεν εξουσιάζονται αλλά η Πολιτεία ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα σε αυτά»⁷⁵ και διακρίνονται περαιτέρω στα κοινά τοις πάσι, τα κοινόχρηστα και όσα προορίζονται για την εξυπηρέτηση δημόσιων, δημοτικών, κοινοτικών ή θρησκευτικών σκοπών⁷⁶, αφετέρου δε, τα εντός συναλλαγής, τα οποία συνιστούν την ιδιωτική περιουσία του δημοσίου και δύνανται να καταστούν αντικείμενο συναλλαγών.

Μετά και την νομοθέτηση του α.ν. 1539/1938 «Περί Προστασίας των Δημοσίων Κτημάτων»⁷⁷, ο οποίος έχει διατηρηθεί σε ισχύ – στην πλειονότητα των διατάξεων του⁷⁸ - μέχρι και σήμερα (δυνάμει του άρθρου 53 του Αστικού Κώδικα⁷⁹) και ρυθμίζει ουσιαστικά, διαδικαστικά και διοικητικά ζητήματα, ο παραπάνω ορισμός έχει αναδιατυπωθεί και πλέον γίνεται αποδεκτό⁸⁰ ότι ως δημόσια κτήματα ορίζονται εκείνα που ανήκουν κατά πλήρη κυριότητα στο Δημόσιο, είτε με τη μορφή δημόσιας κτήσης είτε με τη μορφή της ιδιωτικής και στα οποία εφαρμόζονται αδιακρίτως οι ισχύουσες διατάξεις περί δημοσίων κτημάτων⁸¹.

---

⁷³ Π.Δ. 11/12.11.1929 «Περί Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων»

⁷⁴ Δωρής Ε., Τα δημόσια κτήματα, Διοίκηση – Διαχείριση, Διάθεση – Εκποίηση – Προστασία, Τόμος Α', Εκδ. Οίκος Αφοί Π. Σάκκουλα, Αθήνα, 1980, σελ. 347

⁷⁵ Μασούρας Κ., Υπουργείο Οικονομικών, Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Περιουσίας & Κοινωφελών Περιουσιών, Μελέτη για την αποκάλυψη, προστασία και αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας και των Εθνικών κληροδοτημάτων, Αθήνα, 2015, σελ. 26

⁷⁶ Δωρής Ε., ο.π., σελ. 347

⁷⁷ Και σε συνδυασμό με τον Α.Ν. 263/1968, όπως αυτός τον τροποποιεί,

⁷⁸ Τα άρθρα 13 έως 21 του νόμου έχουν καταργηθεί δυνάμει των άρθρων 4 και 52 § 18 του Εισαγωγικού Νόμου του ΚΠολΔ, ως προβλέποντα ιδιαίτερη διαδικασία ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων για την διεκδίκηση δημοσίων κτημάτων, ενώ το άρθρο 22 δυνάμει του παρ.7 άρθρου ένατου του άρθρου 1 Ν.4335/2015.

⁷⁹ Άρθρο 53 ΑΚ: Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι ειδικοί νόμοι που υπάρχουν κατά την εισαγωγή του σχετικά με τη διοίκηση και προστασία γενικά των δημοσίων ή εκκλησιαστικών ή μοναστηριακών κτημάτων.

⁸⁰ Δωρής Ε., ο.π., σελ. 348

⁸¹ Σχετικά με την χρήση του όρου «Δημόσια Κτήματα» ως δηλωτικού της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου, βλ. Γεωργιάδη, Εμπράγματο Δίκαιο 2 (2010), σ. 158, καθώς και Βαθρακοκόλη Β., Η Διεκδικητική Αγωγή (2014), σ. 649, οι οποίοι υποστηρίζουν ότι την

Επομένως, με τον όρο δημόσια κτήματα περιλαμβάνονται τα πράγματα που είναι προορισμένα αμέσως ή εμμέσως για τη χρήση της δημόσιας διοίκησης και για την εκπλήρωση των σκοπών αυτής.

Η ιδιωτική περιουσία κυρίως αποτελείται από τις εθνικές γαίες οι οποίες μετά την απελευθέρωση ανερχόταν σε 12-13 εκατομμύρια στρέμματα επί συνολικής επιφάνειας 48 εκατομμυρίων στρεμμάτων περίπου⁸².

1.6.4 Δημόσια περιουσία

Η δημόσια περιουσία του κράτους περιλαμβάνει τα πράγματα εκτός συναλλαγής και ειδικότερα, τα κοινά σε όλους, τα κοινόχρηστα ή κοινής χρήσης και όσα προορίζονται για την εξυπηρέτηση δημόσιων, δημοτικών, κοινοτικών ή θρησκευτικών σκοπών, όπως προκύπτει ρητά από την γραμματική διατύπωση του άρθρου 966 του Αστικού Κώδικα. Ενώ όλα τα πράγματα που από τη φύση τους προορίζονται για την ικανοποίηση των ανθρώπινων αναγκών, διαθέτουν νομική και συναλλακτική ικανότητα, εντούτοις υπάρχουν ορισμένα πράγματα, τα οποία μπορεί μεν να «θεραπεύουν σπουδαιότερες ανάγκες του ανθρώπου, εκπληρώνοντας τον προορισμό τους»⁸³, δεν είναι, όμως, δεκτικά εξουσίασης και δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συναλλαγών. Αυτή η νομική τους ανικανότητα, ωστόσο, «δεν σημαίνει ότι βρίσκονται εκτός της σφαίρας του δικαίου, αλλά ότι υπόκεινται σε ρυθμιστικούς κανόνες και περιορισμούς της Πολιτείας λόγω της σημασίας τους στην εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος»⁸⁴.

Στα εκτός συναλλαγής πράγματα, εντάσσονται τα σημαντικότερα περιβαλλοντικά αγαθά⁸⁵, κάθε δε δικαιοπραξία που τα περιλαμβάνει ως αντικείμενο συναλλαγής είναι απόλυτα άκυρη, κατ' άρθρο 174 Α.Κ., ενώ δεν μπορούν να αποτελέσουν ούτε αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης για την

ακίνητη περιουσία του ελληνικού Δημοσίου τη διακρίνουμε στη «δημόσια περιουσία» ή «δημόσια κτήση» και την «ιδιωτική περιουσία», που απαντάται κυρίως με τον όρο «Δημόσια Κτήματα»⁸¹.

⁸² Δωρής Ε., ο.π. σελ. 349

⁸³ Παππάς Σ. σε Γεωργιάδη Α. – Σταθόπουλο Μ., «Αστικός Κώδιξ, Ερμηνεία κατ' άρθρο – Νομολογία – Βιβλιογραφία, Τόμος Πέμπτος: Εμπράγματο Δίκαιο», Εκδ. Οίκος Αφοί Π. Σάκκουλα, Αθήνα, 1985, σελ. 93

⁸⁴ Λασκαρίδης Ε. σε Γεωργιάδη Α., «Σύντομη Ερμηνεία του Αστικού Κώδικα» | ΣΕΑΚ | II | Άρθρα 947 – 2035», Αθήνα, Δίκαιο & Οικονομία, Π.Ν. Σάκκουλα, 2013, σελ. 42

⁸⁵ Οικονομόπουλος Β. σε Καράκωστα. Ι., «Αστικός Κώδικας (Ερμηνεία – Σχόλια – Νομολογία), Εμπράγματο (Άρθρα 947 – 1117), Τόμος Έβδομος Α'», Νομική Βιβλιοθήκη, 2010, σελ. 52

ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων⁸⁶, αλλά ούτε αντικείμενο κληρονομικής διαδοχής⁸⁷.

Στην κατηγορία των πραγμάτων κοινής χρήσης εντάσσονται ιδίως⁸⁸ τα νερά με ελεύθερη και αέναη ροή, οι δρόμοι, οι πλατείες, οι γιαλοί, τα λιμάνια και οι όρμοι, οι όχθες πλεύσιμων ποταμών, οι μεγάλες λίμνες και οι όχθες τους. Έτσι, στην ίδια κατηγορία εντάσσονται οι κήποι και τα άλση, τα πεζοδρόμια, οι υπόνομοι, οι βοσκήσιμες γαίες στις νέες χώρες, τα εθνικά λιβάδια, οι αρχαιότητες, οι γέφυρες, οι προκυμαίες, τα καταφύγια, οι σήραγγες, οι σιδηροδρομικές γραμμές κτλ.⁸⁹

1.6.5 Ιδιωτική περιουσία

Η ιδιωτική περιουσία του δημοσίου απαρτίζεται από ενσώματα ή ασώματα πράγματα που παρέχουν με την αξία ή τις προσόδους τους τα οικονομικά μέσα για την εκπλήρωση των δημοσίων σκοπών που αυτά εξυπηρετούν, όχι αυτούσια και άμεσα, αλλά έμμεσα⁹⁰. Τα κτήματα που αποτελούν την ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου, προσομοιάζουν στην ιδιωτική κτήση, στην οποία εφαρμόζονται οι κανόνες του ιδιωτικού δικαίου και υπόκεινται σε απαλλοτρίωση, σε αντίθεση με τα εκτός συναλλαγής πράγματα, τα οποία καθίστανται αναπαλλοτρίωτα, για όσο χρόνο διατηρούν την ιδιότητά τους αυτή. Κατά την κρατούσα άποψη⁹¹, αν και η κυριότητα των δημόσιων νομικών προσώπων επί της ιδιωτικής περιουσίας τους συνιστά κυριότητα του αστικού δικαίου, διεπόμενη από τα άρθρα 973 και 999 επ. του Αστικού Κώδικα και η σχέση που δημιουργείται μεταξύ αυτής και των δημόσιων νομικών προσώπων είναι σχέση ιδιωτικού δικαίου, εντούτοις αυτή δεν προστατεύεται συνταγματικώς.

Ενδεικτικά, στην ιδιωτική περιουσία του δημοσίου ανήκουν τα δημόσια

---

⁸⁶ ΜΠρΘες 22060/2001, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ

⁸⁷ ΑΠ 195/1980, ΕιρΚον 11/2005, αμφότερες από ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ

⁸⁸ Η χρήση του όρου «ιδίως» από το νομοθέτη προδίδει την ενδεικτική απαρίθμηση των παραπάνω περιπτώσεων.

⁸⁹ Δωρής Ε., ο.π., σελ. 387 – 393.

⁹⁰ Δωρής Ε. ο.π., σελ. 26

⁹¹ Δαγτόγλου Π., Συνταγματικό Δίκαιο-Ατομικά δικαιώματα Β', εκδ. 1991, σελ. 904 επ., Τάχος Α., Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, 6η έκδοση, εκδ. Σάκκουλα, σελ. 777, Βροντάκης Μ., Το ζήτημα της συνταγματικής προστασίας της ιδιοκτησίας των δημόσιων νομικών προσώπων, Τόμος Τιμητικός του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1979, σελ. 397 επ., και την εκεί αναφερόμενη νομολογία ΣτΕ 975/1954, 880/1952, Ολ. 283/1995 κ.ά.

κτήματα, τα αξιόγραφα, τα εργοστάσια που αποβλέπουν κυρίως στην οικονομική εκμετάλλευση, μια πολυκατοικία την οποία το κράτος εκμισθώνει και εισπράττει μισθώματα, τα κρατικά ή δημοτικά αυτοκίνητα που δεν χρησιμοποιούνται πλέον από τις υπηρεσίες, κρατικές ή δημοτικές επενδύσεις σε μετοχές, ομόλογα, τυχόν αποθεματικά περισεύματα σε τραπεζικές καταθέσεις, επιχειρήσεις δραστηριοποιούμενες με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας κ.ά.⁹². Για το κράτος το κυρίαρχο και το πιο προσοδοφόρο τμήμα της ιδιωτικής περιουσίας του είναι τα δημόσια κτήματα⁹³.

Τα ακίνητα που ανήκουν στο Ελληνικό δημόσιο κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητας και αποτελούν την ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου μπορεί να υπάγονται στην διαχειριστική αρμοδιότητα διαφόρων Υπουργείων (Οικονομικών, Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Εθνικής Άμυνας, Γεωργίας), Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. Ειδικότερα τα ακίνητα που ανήκουν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Οικονομικών καταγράφονται ως Δημόσια κτήματα στα Γενικά Βιβλία Καταγραφής δημοσίων κτημάτων (ΑΒΚ) 12 σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζουν οι διατάξεις του ν. 1539/1938.

---

⁹² Σταματόπουλος Σ., Το αντικείμενο τη αναγκαστικής εκτέλεσης εις βάρος του ελληνικού Δημοσίου, ΧρΙΔ Α/2001, σελ. 114.

⁹³ Για την έννοια του όρου «δημόσια κτήματα» έχουν διατυπωθεί διάφορες απόψεις. Αφενός ότι τα δημόσια κτήματα ταυτίζονται με τα κτήματα που συγκροτούν τη δημόσια κτήση και αντιδιαστέλλονται προς την ιδιωτική περιουσία το Κράτους, βλ. Στασινόπουλος Μ., Αναγκαστική απαλλοτριώσεις επί κοινοχρήστων και δημοσίων πραγμάτων υπαγόμενων εις τα άρθρα 966-971 ΑΚ, ΕΔΔΔ 14/1970, σελ. 226, αφετέρου ότι τα δημόσια κτήματα ταυτίζονται με όλα τα ανήκοντα στην κυριότητα του δημοσίου κτήματα, δηλαδή και τα εκτός συναλλαγής κατά τον ΑΚ και η λοιπή ιδιωτική περιουσία του δημοσίου, βλ. Δωρής Ε., ο.π., σελ. 347 επ. Αξίζει δε να σημειωθεί ότι ο νόμος της 21.6./10.7.1837 περί διακρίσεως δημοσίων κτημάτων, δεν κάνει διάκριση μεταξύ δημοσίων κτημάτων και ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου, αλλά χρησιμοποιεί γενικώς την έννοια αυτή, χωρίς να αντιπαραβάλλει την ιδιωτική με τη δημόσια κτήση. Ομοίως και το ν.δ. 26/31.8.1925, αλλά και τα νομοθετήματα που το διαδέχτηκαν, ουδεμία διάκριση κάνουν για την εφαρμογή των επιμέρους ρυθμίσεων. Ενδεικτικό της σύγχυσης ως προς τη χρήση του όρου «Δημόσια Κτήματα» είναι ότι απαντά τόσο στην ειδική νομοθεσία που θεσπίστηκε για την διαχείρισή τους (π.δ. 11/12.11.1929 «περί διοικήσεως δημοσίων κτημάτων»), όπου από την επισκόπηση των διατάξεων προκύπτει ότι αφορά μόνο στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου, όσο και σε εκείνο που ρυθμίζει την προστασία τους (α.ν. 1539 /1938 «περί προστασίας δημοσίων κτημάτων») που τυγχάνει εφαρμογής στο σύνολο της δημόσιας ακίνητης περιουσίας (δημόσια και ιδιωτική περιουσία), ενώ πρόσφατα περιλήφθηκε στο ν. 3986/2011 όπου ο όρος «Δημόσια Κτήματα» χρησιμοποιείται στο άρθρο 18 για τα ακίνητα που ανήκουν στο Δημόσιο και σε άλλους φορείς και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου ή και σε εταιρίες που αποκτούν τα ακίνητα των παραπάνω φορέων με σκοπό την εκμετάλλευσή τους, δηλαδή για τα ακίνητα που ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου, βλ. Ζήτηση Π., Η χρησιμότητα επί των δημοσίων κτημάτων και επί των δασών ειδικότερα, 2017, Συλλογικό έργο, χρησιμότητα και κτηματολόγιο, Σάκκουλας, σελ. 109 επ.

Τα δημόσια κτήματα ή αλλιώς η ακίνητη περιουσία του Δημοσίου, ειδικότερα δε υπό την ιδιότητα του *fiscus*⁹⁴, αποτελούν για το κράτος το σπουδαιότερο μέσο εκπλήρωσης των σκοπών αυτού ως συντεταγμένης και δημοκρατικής Πολιτείας⁹⁵.

Τα δημόσια κτήματα περιήλθαν στο Ελληνικό κράτος με τους εξής τρόπους:

i. Από διαδοχή του τουρκικού δημοσίου, οι λεγόμενες εθνικές γαίες, οι εθνικές θεσσαλικές γαίες και οι γαίες Νέων Χωρών⁹⁶. Εθνικές γαίες, εθνικές θεσσαλικές γαίες και γαίες Νέων Χωρών ονομάζονται τα ακίνητα που ανήκαν στο τουρκικό δημόσιο και στους τούρκους που εγκατέλειψαν την Ελλάδα και μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας, η οποία έγινε τμηματικά, περιήλθαν στην κυριότητα του Ελληνικού δημοσίου, δικαιώματι πολέμου⁹⁷. Τα βακούφια, οι αφιερωμένες γαίες (εραζίτ μεβκουφέ - βακούφικες), κατά τον ιερό μουσουλμανικό νόμο (ασερή) ήταν περιουσιακό στοιχείο, το οποίο αφιερωνόταν προς εκπλήρωση διηνεκούς ευαγούς σκοπού, έτσι ώστε αυτό να θεωρούνταν ως θείο πράγμα, του οποίου η ωφέλεια ανήκε στους ανθρώπους. Το διηνεκές και το αναπαλλοτρίωτο του βακουφίου αποτελούσαν θεμελιώδη κανόνα του μουσουλμανικού δικαίου, αφού το πλάσμα κυριότητας του Θεού σήμαινε ότι το κτήμα ήταν *res divini juris*, ήτοι *res extra commercium*, επομένως αναπαλλοτρίωτο⁹⁸.

ii. Από την εγκατάλειψη των ακινήτων των μουσουλμάνων με την ανταλλαγή των πληθυσμών το έτος 1922 (αρ. 34 ν.1539/1938). Στην ιδιωτική περιουσία του δημοσίου ανήκουν και τα ανταλλάξιμα κτήματα, σκοπός των οποίων ήταν η ρευστοποίηση τους προς αποκατάσταση προσφύγων ή προς ενίσχυσή αυτών ή των ακτημόνων. Ως ανταλλάξιμα ορίζονται τα μουσουλμανικής ιδιοκτησίας ακίνητα που υπήρχαν στην Ελλάδα μετά την ολοκλήρωση της ανταλλαγής των πληθυσμών, ως απόρροια της

⁹⁴ «Η έννοια του *fiscus* που σημαίνει στα λατινικά «δημόσιο ταμείο», προσωποποιεί τη διαχειριστική δραστηριότητα του κράτους και αποτελεί την πρώτη νομική κατασκευή με την οποία δημιουργήθηκαν οι οικονομικές και αστικές προϋποθέσεις για την αστική ευθύνη του μονάρχη στο χώρο των συναλλαγών», Τσάτσος Δ., Συνταγματικό Δίκαιο, Θεμελιώδη Δικαιώματα, Αθήνα Κομοτηνή, 1988, σελ. 178.

⁹⁵ Δωρής Ε., ο.π., σελ. 5.

⁹⁶ Βλ. ενδεικτικά Νάκου Γ., Το νομικό καθεστώς των τέως δημοσίων οθωμανικών γαιών 1821-1912», Θεσσαλονίκη, 1984, σελ. 322

⁹⁷ Βλ. ενδεικτικά ΑΠ 465/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ

⁹⁸ ΑΠ 447/2005, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Συνθήκης της Λωζάννης. Τα ανταλλάξιμα ακίνητα περιήλθαν στην κυριότητα του Ελληνικού δημοσίου με την από 30.1.1923 Σύμβαση ανταλλαγής Ελληνοτουρκικών πληθυσμών, με την από 21.6.1924 απόφαση της Μικτής Επιτροπής ανταλλαγής πληθυσμών και με τις από 10.6.1930 Ελληνοτουρκικές συμφωνίες, που κυρώθηκαν με το ν. 4793/1930⁹⁹. Μέρος της Ανταλλάξιμης Περιουσίας παραδόθηκε στο Υπουργείο Γεωργίας (μόνον αγροτικά και βοσκότοποι), με πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής, από την Υπηρεσία Ανταλλαξίμων Κτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών, για να τα διανείμει με τις εποικιστικές διατάξεις, εντός δύο ετών από την ημερομηνία παράδοσης σε δικαιούχους ακτήμονες, πρόσφυγες και γηγενείς. Σε περίπτωση που δεν διατεθούν στο χρόνο που ορίζεται, για τον σκοπό που παραδόθηκαν, διαχειρίζονται αυτοδικαίως από την Υπηρεσία Ανταλλαξίμων, έστω και αν δεν επαναπαραδοθούν στο Υπουργείο Οικονομικών¹⁰⁰.

iii. Με αναγκαστική απαλλοτρίωση.

v

iv. Με συμβόλαιο αγοράς.

v. Με τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις (κατασχέσεις, αναγνωριστικές αγωγές κλπ).

vi. Λόγω κληρονομιάς (καλούμενο το δημόσιο στην έκτη τάξη¹⁰¹).

vii. Λόγω δωρεάς.

viii. Ως εγκαταλελειμμένα και αδέσποτα ακίνητα. Για να περιέλθει ένα πράγμα στην κατηγορία των αδέσποτων και έτσι συνεπακόλουθα να ανήκει στο δημόσιο, προϋπόθεση δεν είναι μόνο η εγκατάλειψη της νομής του πράγματος, αλλά και η βούληση του κυρίου περί παραίτησης αυτού από την κυριότητα, χωρίς πρόθεση περαιτέρω μεταβίβασης του πράγματος σε συγκεκριμένο πρόσωπο, η οποία μάλιστα βούληση πρέπει να εκδηλώνεται υπό συνθήκες που να μην καθιστούν αυτή αμφίβολη¹⁰². Ειδικότερα έχει

---

⁹⁹ Δωρής Ε., ο.π. υποσημ. 1, σελ. 412

¹⁰⁰ Τσιβούλα Α.. Καταγραφή των προβλημάτων των Δημοσίων Κτημάτων και η συμβολή του κτηματολογίου στην επίλυσή τους. Μεταπτυχιακή Διατριβή, Τμήμα Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών, ΑΠΘ, 2006, Θεσσαλονίκη, σελ. 119 και εκεί παραπομπές.

¹⁰¹ Άρθρο 1824 ΑΚ «Αν κατά την επαγωγή της κληρονομιάς δεν υπάρχει ούτε συγγενής από εκείνους που καλούνται κατά το νόμο, ούτε σύζυγος του κληρονομούμενου, ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος καλείται το δημόσιο».

¹⁰² Γεωργιάδης Α., Η κυριότητα του Δημοσίου επί των αδεσπότην ακινήτων στις νήσους των Κυκλάδων, ΧρΙΔ 2005, σελ. 858 επ.

κριθεί¹⁰³ ότι τα αδέσποτα ακίνητα διακρίνονται: α) σε εκείνα τα οποία δεν υπήρξαν ποτέ στην κυριότητα κανενός, δηλ. τα εξ αρχής αδέσποτα και β) σε εκείνα τα οποία έγιναν μεταγενέστερα αδέσποτα με εγκατάλειψη του προηγούμενου κυρίου, οπότε, για το νομότυπο της εγκατάλειψης αυτής απαιτείται μονομερής δήλωση του κυρίου με συμβολαιογραφικό έγγραφο ότι παραιτείται από την κυριότητα επί ορισμένου ακινήτου και μεταγραφή αυτής, δοθέντος ότι υπόκειται δικαιοπραξία που περιέχει κατάργηση της κυριότητας. Ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 369, 966 - 968, 972, 1033, 1134, 1169, 1192 εδ. α' και 1319 Α.Κ. συνάγεται ότι απώλεια της κυριότητας ακινήτου επέρχεται και με παραίτηση (εγκατάλειψη) προς το σκοπό να καταστεί αυτό αδέσποτο ή κοινόχρηστο ή και με αναγνώριση της ιδιότητας του ακινήτου ως αδέσποτου ή κοινοχρήστου, για την παραίτηση δε αυτή, όπως και για την παραίτηση από κάθε άλλο εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου, απαιτείται μονομερής δήλωση του κυρίου με συμβολαιογραφικό έγγραφο και μεταγραφή της δικαιοπραξίας, που περιέχει κατάργηση του εμπράγματος δικαιώματος της κυριότητας.

Τα αδέσποτα ακίνητα διακρίνονται από τα εγκαταλελειμμένα, τα οποία εξακολουθούν να ανήκουν στην κυριότητα κάποιου προσώπου αλλά ο κύριος αυτών εγκατέλειψε τη νομή ή κατοχή τους (δεδομένου ότι η κυριότητα ως απεριόριστο δικαίωμα περιλαμβάνει ακόμα και την ευχέρεια του κυρίου να μην κάνει καμία χρήση του ακινήτου) και τα οποία, εφόσον ουδείς τα κατέχει, καταλαμβάνονται από το δημόσιο προς δεκαετή διαχείριση, με την έκδοση σχετικού πρωτοκόλλου κατάληψης και τη μεταγραφή του πρωτοκόλλου στο οικείο υποθηκοφυλακείο στη μερίδα του ιδιοκτήτη, εφόσον αυτός είναι γνωστός¹⁰⁴.

Αξίζει δε να σημειωθεί ότι με το αρ. 34 του α.ν. 1539/1938 δεν καθιερώνεται η κυριότητα του δημοσίου επί των εγκαταλελειμμένων κτημάτων, αλλά η απλή κατοχή και διαχείριση αυτών για λογαριασμό του εγκαταλείψαντος, στον οποίο και αποδίδεται το ακίνητο άμα τη εμφανίσει του. Εάν ωστόσο παρέλθει δεκαετία από της υπό του δημοσίου καταλήψεως του ακινήτου, ιδρύεται υπέρ αυτού (του δημοσίου) δικαίωμα προσδοκίας κτήσεως δικαιώματος.

ix. Κοινόχρηστα τα οποία έπαψαν να προορίζονται για κοινή χρήση ή

¹⁰³ ΑΠ 957/2015, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

¹⁰⁴ ΜΠρΛαρ 779/2010 ΕφΑΔ 2010, σελ.1334

για δημόσιο, δημοτικό ή θρησκευτικό σκοπό (π.χ. δρόμος που καταργήθηκε, λίμνη που αποξηράνθηκε, παλαιός αιγιαλός μετά από επαναχάραξη). Ο κοινόχρηστος χώρος που αποχαρακτηρίζεται λόγω κατάργησης της κοινόχρηστης ιδιότητας, παύει να είναι δημόσιο πράγμα και μεταπίπτει στην ιδιωτική περιουσία του δημοσίου. Βάσει του άρθ. 971 ΑΚ «τα πράγματα εκτός συναλλαγής αποβάλλουν την ιδιότητά τους αυτή από τότε που έπαψε ο προορισμός τους για τη κοινή χρήση ή για δημόσιο, κοινοτικό ή θρησκευτικό σκοπό.

Ο αιγιαλός και η παραλία ως κοινόχρηστα πράγματα κείνται εκτός συναλλαγής σύμφωνα με το άρθρο 966 ΑΚ και περιλαμβάνονται στη δημόσια κτήση¹⁰⁵. Η δημόσια κτήση διακρίνεται από την ιδιωτική περιουσία του Κράτους (*domaine privé*), την οποία το Κράτος (και αντιστοίχως τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου) χρησιμοποιεί κατά βούληση και εκποιεί κατά βούληση. Ωστόσο, παρατηρείται πλέον άμβλυση της άλλοτε οξείας διάκρισης μεταξύ της ιδιωτικής περιουσίας του Κράτους και της δημόσιας κτήσεως, με την πρόβλεψη της δυνατότητας ιδιωτικής χρησιμοποίησεως της δημόσιας κτήσεως¹⁰⁶. Χαρακτηριστική εν προκειμένω είναι η διάταξη της παρ. 5 του 2 του ν. 2971/2001, σύμφωνα με την οποία «ο παλαιός αιγιαλός¹⁰⁷ και η παλαιά όχθη ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου και καταγράφονται ως δημόσια κτήματα»¹⁰⁸.

χ. Από τα κληροδοτήματα (περιουσιακή ωφέλεια προς το κράτος για

---

¹⁰⁵ Δωρή Ε., ο,π, υποσημ. 1, σελ. 357 «ως δέον να ερμηνεύεται ορθώς το στο άρθρο 968 του Αστικού Κώδικα μνημονευόμενο δικαίωμα κυριότητας του Δημοσίου ή του Δήμου, αναγνωριζομένου επ' αυτών ιδιούτου δικαιώματος της Πολιτείας, συναπτομένου προς την άσκηση της δημόσιας εξουσίας προς ρύθμιση της κοινής χρήσεως»

¹⁰⁶ Στασινόπουλος Μ., Νομικά Μελέται, Αθήνα, 1972, σελ. 35,36, 90 επ.

¹⁰⁷ Κατά την παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 2971/2001 «Παλιός αιγιαλός» είναι η ζώνη της ξηράς, που προέκυψε από τη μετακίνηση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, οφείλεται σε φυσικές προσχώσεις ή τεχνικά έργα και προσδιορίζεται από τη νέα γραμμή αιγιαλού και το όριο του παλαιότερα υφιστάμενου αιγιαλού.

¹⁰⁸ Μνημονευτέα εν προκειμένω η σχετική με το παλαιό αιγιαλό νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με την οποία «εν όψει της φύσεως του τμήματος αυτού της ξηράς, ως ανεπίδεκτου κτήσεως ιδιωτικών δικαιωμάτων όταν καταλαμβάνονταν από τις αναβάσεις των χειμερίων κυμάτων, μετά την επέκταση των ορίων της ακτογραμμής προς τη θάλασσα καθίσταται τμήμα της δημόσιας κτήσεως» (ΣτΕ 1508/2003, 465/2009, αμφότερες από ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω σύμφωνα με τη νομολογία του ΣτΕ τα παράκτια οικοσυστήματα ως ευπαθή (ΣτΕ 978/2005), χρήζουν αυξημένης προστασίας (ΣτΕ 1500/2000, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) και είναι δεκτικά μόνον ηπίας διαχείρισεως και αναπτύξεως, η οποία και μόνο τυγχάνει βιώσιμη (ΣτΕ 1790/1999, 1129/1999, 3344/1999, όλες από ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

εκπλήρωση κοινωφελούς σκοπού που παρέχεται με κληρονομιά, δωρεά κοκ).

xi. Από ακίνητα διαλυμένων μονών.

xii. Από διενέργεια έρευνας ιδιοκτησιακού καθεστώτος αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας ότι κατέχεται αυθαίρετα η έκταση του Δημοσίου και κατόπιν γνωμοδότησης του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου του αρ. 10 του α.ν. 1539/1938, η οποία έχει γίνει αποδεκτή, από τον Υπουργό Οικονομικών.

xiii. Μετά από κατάσχεση ακινήτου που αποκτήθηκε από εγκληματική ενέργεια (άρθρο 76 Ποινικού Κώδικα).

xiv. Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις. Τα δάση, οι δασικές εκτάσεις και οι ασκεπείς εκτάσεις συνιστούν εθνικό κεφάλαιο που η προστασία τους αποτελεί υποχρέωση των κρατικών οργάνων κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους και συγχρόνως υποχρέωση και δικαίωμα των πολιτών¹⁰⁹.

Ως δάσος ή δασικό οικοσύστημα νοείται το οργανικό σύνολο άγριων φυτών με ξυλώδη κορμό πάνω στην αναγκαία επιφάνεια του εδάφους, τα οποία, μαζί με την εκεί συνυπάρχουσα χλωρίδα και πανίδα, αποτελούν μέσω της αμοιβαίας αλληλεξάρτησης και αλληλοεπίδρασής τους, ιδιαίτερη βιοκοινότητα (δασοβιοκοινότητα) και ιδιαίτερο φυσικό περιβάλλον (δασογενές)¹¹⁰. Δασική έκταση υπάρχει όταν στο παραπάνω σύνολο η άγρια ξυλώδης βλάστηση, υψηλή ή θαμνώδης, είναι αραιά. Ως δάση και δασικές εκτάσεις νοούνται και οι οποιασδήποτε φύσης ασκεπείς εκτάσεις (φρυγανώδεις ή χορτολιβαδικές εκτάσεις, βραχώδεις εξάρσεις και γενικά ακάλυπτοι χώροι) που περικλείονται, αντιστοίχως, από δάση και δασικές εκτάσεις, καθώς και οι υπεράνω των δασών ή δασικών εκτάσεων ασκεπείς κορυφές ή αλπικές ζώνες των ορέων και οι άβατοι κλιτύες αυτών¹¹¹.

Ενώ ο προσδιορισμός του δασικού χώρου με τη στενή του όρου έννοια έγινε εξ αρχής με σαφή κριτήρια που εξέφραζαν κυρίως την παραγωγική-

¹⁰⁹ Άρθρο 2 παρ. 1 ν. 998/1979 όπως ισχύει τροποποιημένο με το άρθρο 32 παρ.2 Ν.4280/2014 (ΦΕΚ Α 159/8.8.2014).

¹¹⁰ Όπως διατυπώνεται στο άρθρο 24 του συντάγματος

¹¹¹ ΣΤΕ 32, 33 και 34/2013, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. Με τις διατάξεις των άρθρων 32 επ. του ν. 4280/2014 (Α'159) τροποποιήθηκαν, μεταξύ άλλων, οι γενικές διατάξεις του ν. 998/1979 (Α'289) με σκοπό, όπως εκτίθεται στην αιτιολογική έκθεση του νόμου, την πληρέστερη εναρμόνισή τους προς τις διατάξεις του άρθρου 24 του Συντάγματος και την πρόσφατη νομολογία των δικαστηρίων και ιδίως του Συμβουλίου της Επικρατείας.

οικονομική λειτουργία των δασών, αντίληψη η οποία κυριάρχησε μέχρι την ισχύ του Συντάγματος 1975 και του ν. 998/1979 και αντικαταστάθηκε, στη συνέχεια, με την αντίληψη των δασών ως οικοσυστημάτων, που συμβάλλουν στη φυσική και βιολογική ισορροπία του ανθρώπου¹¹² δεν ήταν αντίστοιχα σαφής η σύνδεση του δασικού χώρου με την απόκτηση ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων. Η κτήση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί δασών ή δασικών εκτάσεων δεν συνεπάγεται την απεριόριστη και άνευ όρων εκμετάλλευση της ιδιοκτησίας, καθόσον ο συντακτικός νομοθέτης αντιμετωπίζοντας και τη σημαντική καταστροφή που έχει ήδη υποστεί ο δασικός πλούτος της χώρας θέσπισε αυστηρό προστατευτικό καθεστώς των δασών και των δασικών εκτάσεων. Κατά τεκμήριο, τα δάση ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο¹¹³ και αποτελούν τμήμα της δημόσιας περιουσίας. Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας¹¹⁴ εδέχθη, μεταξύ άλλων, ότι τα δάση και οι δασικές εκτάσεις που ανήκουν στο δημόσιο, σε Ν.Π.Δ.Δ. ή σε δημόσιες επιχειρήσεις, δεν αποτελούν κοινόχρηστα πράγματα¹¹⁵, αλλά ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία (του δημοσίου ή του Ν.Π.Δ.Δ. ή της δημόσιας επιχείρησης¹¹⁶).

Πρόσφατα δε, με το αρθ. 82 του ν.2961/2001, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από τις διατάξεις της παρ. 9 του αρ. 184 του ν. 4261/2014 και της παραγράφου 15 του άρθρου 52 του ν. 4276/2014, προβλέπεται η περιέλευση ιδιωτικών ακινήτων οικειοθελώς στο δημόσιο λόγω αδυναμίας καταβολής χρεών προς το δημόσιο ή φόρου περιελθούσης κληρονομιάς.

Ενώ στις περισσότερες κατηγορίες δημοσίων κτημάτων, η κυριότητα του κράτους προκύπτει, σαφώς, από τις διαδικαστικές πράξεις που προηγούνται της μεταβίβασης της κυριότητας στο δημόσιο και ταυτοποιούν

---

¹¹² Παπαγιάννης Γ., Η δασική ιδιοκτησία, Νομική Βιβλιοθήκη, εκδ. 2011, σ. 5.

¹¹³ Άρθρο 62 ν. 998/1979, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 37 του ν. 4280/2014 (Α' 159)

¹¹⁴ ΣτΕ 4883/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ

¹¹⁵ Βλ. σχετ. Γεωργιάδη Α., Εμπράγματο Δίκαιο Ι, Κοινόχρηστα, § 13III, εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 1991, σελ. 122

¹¹⁶ Η δυσχέρεια της ένταξης των δημοσίων κτημάτων στην δημόσια ή την ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου, έχει τεράστια θεωρητική και πρακτική σημασία στην περίπτωση των δημοσίων δασών, κυρίως ως προς την υπαγωγή των δασών στην δημόσια ή την ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου.

επακριβώς το δημόσιο κτήμα (π.χ. συμβολαιογραφικό έγγραφο δωρεάς, διαθήκη, κληρονομητήριο όταν καλείται το Δημόσιο στην έκτη τάξη, απαλλοτριωτική πράξη και μεταγραφή της, διοικητική πράξη καθορισμού παλαιού αιγιαλού κοκ), για ορισμένες κατηγορίες δημοσίων κτημάτων η κτήση της κυριότητας εκ μέρους του Ελληνικού δημοσίου αποδεικνύεται όχι βάσει συγκεκριμένων τίτλων αλλά βάσει πραγματικών γεγονότων, από τα οποία δημιουργείται τεκμήριο κυριότητάς του. Πρόκειται αφενός για τις πρώτες κατηγορίες δημοσίων κτημάτων, δηλαδή τις εθνικές γαίες, τις εθνικές θεσσαλικές γαίες, τις γαίες Νέων Χωρών, τα βακούφικα και τα ανταλλάξιμα ακίνητα, στα οποία η κυριότητα του κράτους τεκμαίρεται και εναπόκειται στον διεκδικούντα ιδιώτη να αποδείξει την κυριότητά του έναντι του Ελληνικού Δημοσίου και αφετέρου για την κατηγορία των αδέσποτων και των εγκαταλελειμμένων ακινήτων.

1.6.6 Φορείς διαχείρισης

Οι σημαντικότεροι φορείς καταγραφής, διαχείρισης και προστασίας της δημόσιας περιουσίας είναι :

- Υπουργείο Οικονομικών (αστικά και αγροτικά, αιγιαλός- παραλία, ανταλλάξιμα, απαλλοτριώσεις, κληροδοτήματα)
- Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (δάση, εποικιστικές εκτάσεις, λιβάδια, χορτολίβαδα, ιχθυοτροφεία)
- Υπουργείο Εθνικής Άμυνας (ακίνητα για στρατιωτικούς σκοπούς)
- Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (δικαστικά κτίρια, φυλακές κλπ)
- Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και κλιματικής Αλλαγής (δρόμοι, πλατείες, πεζοδρόμια, γέφυρες κλπ)
- Υπουργείο Παιδείας Θρησκευμάτων πολιτισμού και Αθλητισμού (εκκλησίες, σχολεία, στάδια, μουσεία, μνημεία, αρχαιολογικοί χώροι)
- Υπουργείο Ανάπτυξης , Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων (κρατικοί αερολιμένες, λατομεία, μεταλλεία, αλυκές)
- Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλειας και Πρόνοιας (απαλλοτριωθείσες εκτάσεις υπέρ της Πρόνοιας για παραχώρηση σε δικαιούχους)

- Υπουργείο Υγείας (νοσοκομεία)
- Εταιρεία Ακινήτων του Δημοσίου ΑΕ
- Λιμενικά Ταμεία, Οργανισμός Λιμένος Πειραιά, Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης κλπ
- Επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας (ΟΤΕ, ΟΣΕ, ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ)
- Ο.Τ.Α. (αστικά, αγροτικά, βοσκήσιμες γαίες)¹¹⁷

Με τις διατάξεις του ν.4389/2016 (Α΄ 94) «Επείγουσες διατάξεις για την εφαρμογή της συμφωνίας δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και άλλες διατάξεις» και ειδικότερα με την παρ. 4 του άρθρου 196, η κυριότητα και νομή όλων των ακινήτων και περιουσιακών στοιχείων, τα οποία ανήκουν στο Ελληνικό δημόσιο και τον Ε.Ο.Τ. και τα διαχειρίζεται η Ε.Τ.Α.Δ. Α.Ε.¹¹⁸ σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, μεταβιβάζονται αυτομάτως στην Ε.Τ.Α.Δ. Α.Ε. χωρίς αντάλλαγμα, με την εξαίρεση των ακινήτων που αποτελούν α. Αιγιαλούς, παραλίες και παρόχθιες εκτάσεις, υγροτόπους, β. Περιοχές Ramsar, γ. Περιοχές Natura, δ. Αρχαιολογικούς χώρους, ε) αμιγώς δασικές εκτάσεις, και λοιπά πράγματα εκτός συναλλαγής. Με τις ανωτέρω διατάξεις επήλθε σημαντική τομή στην δημόσια περιουσία, καθώς ουσιαστικά το σύνολο της ιδιωτικής περιουσίας του δημοσίου μεταβιβάστηκε σε Ανώνυμη Εταιρεία, που ρητά ο νόμος την εξαιρεί από το δημόσιο τομέα. Έτσι περιήλθαν κατά κυριότητα στην Ε.Τ.Α.Δ. Α.Ε., τα δημόσια κτήματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών που ανήκαν στη διαχειριστική της

¹¹⁷ Αρβανίτης Απ., Κτηματολόγιο 2020, εκδ. 2017, σελ. 320

¹¹⁸ Η Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου (ΕΤΑΔ Α.Ε.) συστάθηκε με τις διατάξεις του ν. 2636/1998 (ΦΕΚ/Α/198/27-8-1998), αρχικά με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρία Αξιοποίησης Περιουσίας Ε.Ο.Τ.», στη συνέχεια μετονομάστηκε σε «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.», με το άρθρο 9 § 4 του ν. 2837/2000, και κατόπιν με το άρθρο 2 § 1 περ. δ' του ν. 3270/2004 έλαβε την επωνυμία «Εταιρεία Τουριστικής Ανάπτυξης Α.Ε.» (ΦΕΚ/187/Α/10-11-2004). Όπως προαναφέρθηκε με την υπ' αριθ. Δ6Α 1162069 ΕΞ 2011 απόφαση των υπουργών Οικονομικών, Παιδείας δια βίου μάθησης και Θρησκευμάτων, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Πολιτισμού και Τουρισμού (ΦΕΚ 2779/Β/2011), η ΕΤΑ ΑΕ απορρόφησε την εταιρεία με την επωνυμία «Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου» του ν. 973/1979, μετονομάστηκε σε «Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου Ανώνυμη Εταιρεία» (ΕΤΑΔ Α.Ε.) και υποκαθίσταται αυτοδίκαια, πλήρως και χωρίς καμιά άλλη διατύπωση στα δικαιώματα, έννομες σχέσεις και στις υποχρεώσεις της απορροφημένης εταιρείας (ΚΕΔ Α.Ε.), η δε μεταβίβαση αυτή εξομοιώθηκε με καθολική διαδοχή.

αρμοδιότητα, παλαιοί αιγιαλοί, κληροδοτήματα, αδέσποτα, εγκαταλελειμμένα, τα τουριστικά ακίνητα πρώην κυριότητας Ε.Ο.Τ. (Τουριστικά Δημόσια Κτήματα, τουριστικές μαρίνες, ΞΕΝΙΑ, ιαματικές πηγές, χιονοδρομικά κέντρα, Camping, τουριστικά περίπτερα κλπ.), τα Ολυμπιακά Ακίνητα και συγκροτήματα, και τα ακίνητα που είχαν μεταβιβαστεί στο Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ. εκτός όσων ρητά αναφέρονται σε λίστα που παραπέμπει ο ν. 4389/2016.

Πέρα από την «μνημονιακή» αιτιολογία της, η εν λόγω μεταβίβαση αποσκοπεί στην βέλτιστη αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και ευκαταίω είναι η ευελιξία που παρέχει ο ιδιωτικός χαρακτήρας της Ε.Τ.Α.Δ. Α.Ε. να αποδεσμεύσει τις χρόνιες αγκυλώσεις και καθυστερήσεις της διοίκησης, αποσκοπώντας στην εσόδευση πόρων που στην παρούσα φάση είναι απαραίτητοι για την Ελληνική οικονομία στη δύσκολη οικονομική συγκυρία που διάγει η χώρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. Ο Νομός Φλώρινας

Μετά τη βιβλιογραφική έρευνα και την επεξήγηση των εννοιών σχετικά με την πολιτική και τις χρήσεις γης, στο παρόν κεφάλαιο εξετάζεται ο Νομός Φλώρινας στις δεκαετίες 1940 έως 1980 από την άποψη της άσκησης πολιτικών γης, δηλαδή η εφαρμογή των εποικιστικών διατάξεων, η λειτουργία της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Φλώρινας, η λειτουργία της Επιτροπής Αποκαταστάσεως Προσφύγων, το ιδιοκτησιακό καθεστώς και η διαχείριση των δασών, η δημόσια περιουσία και τα ανταλλάξιμα κτήματα.

Η μεθοδολογία.

Στα πλαίσια της έρευνας για τις ανάγκες της παρούσας, απαιτήθηκε ενδελεχής επισκόπηση του συνόλου του αρχείου της πρώην Τοπογραφικής Υπηρεσίας Φλώρινας, σήμερα Υπηρεσίας Εποικισμού και Αναδασμών της Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής της Περιφερειακής Ενότητας Φλώρινας, της Κτηματικής Υπηρεσίας Φλώρινας όπου τηρείται το αρχείο των δημοσίων κτημάτων των πρώην Οικονομικών Εφοριών Φλώρινας και Αμυνταίου καθώς και το αρχείο των ανταλλαξίμων κτημάτων, των γραφείων Δ.Α.Π. Φλώρινας και Κοζάνης όπως και στο αρχείο της Διεύθυνσης Δασών Φλώρινας.

Η δυσκολία στην έρευνα προήλθε κυρίως εξαιτίας της κακής κατάστασης των αρχείων λόγω παλαιότητας, της μη ψηφιοποίησης και ταξινόμησης.

2.1 Γενικά στοιχεία

Ο Ν. Φλώρινας με έκταση 1.924 τετραγωνικά χλμ., βρίσκεται στη Δυτ. Μακεδονία, στο βόρειο τμήμα της, περιλαμβάνει τους Δήμους Φλώρινας, Αμυνταίου και Πρεσπών και ενενήντα πέντε οικισμούς και αγροκτήματα¹¹⁹.

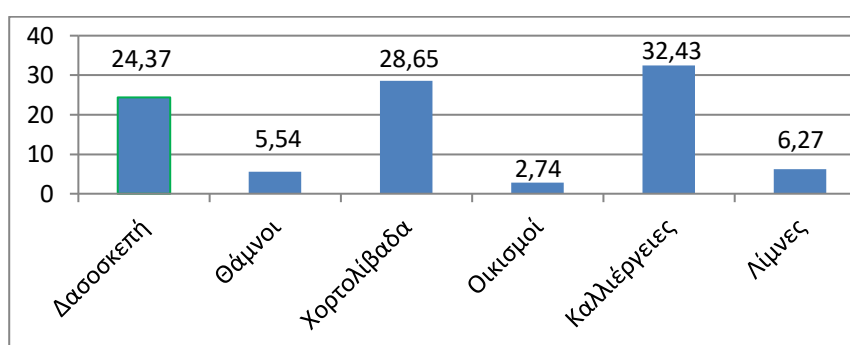

---

¹¹⁹ wikipedia

Μορφολογικά έχει ορεινό και ημιορεινό χαρακτήρα στους Δήμους Αμυνταίου και Φλώρινας και πεδινό στο Δήμο Πρεσπών.

Από άποψη εδαφοπονικής εκμετάλλευσης και κάλυψης, επιφάνεια 468.950 στρεμμάτων ή ποσοστό 24,37% είναι δασοσκεπής, θάμνοι είναι 106.770 στρέμματα ή ποσοστό 5,54%, χορτολιβαδικές εκτάσεις καλύπτουν 551.371 στρέμματα, οικισμοί και άγονες εκτάσεις είναι 52.280 στρέμματα ή ποσοστό 2,74%, οι καλλιέργειες εκτείνονται σε επιφάνεια 624.609 στρεμμάτων ή ποσοστό 32,43% και λίμνες και άλλες χρήσεις 120.609 στρέμματα ή ποσοστό 6,27%¹²⁰.

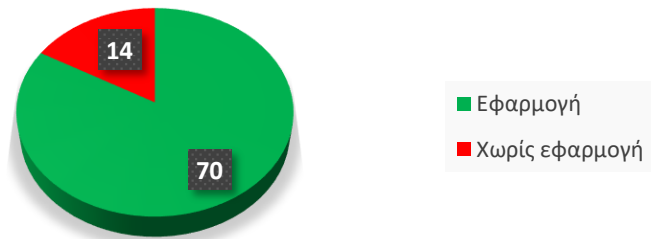

2.2 Υπουργείο Γεωργίας

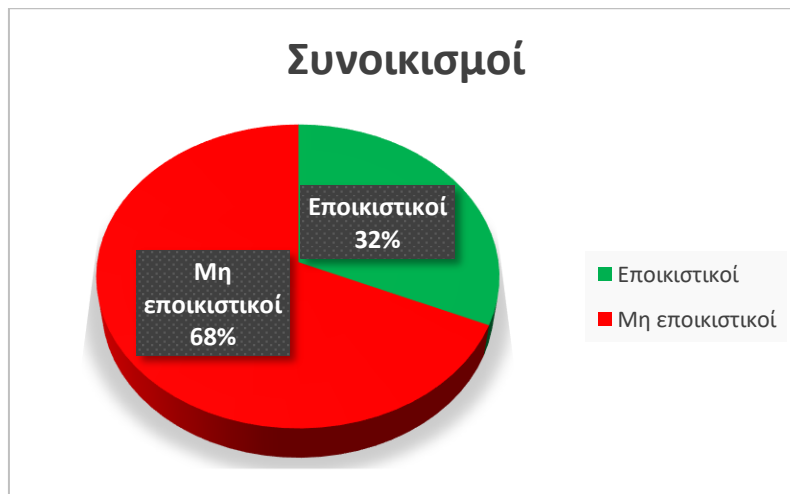
Τα αγροκτήματα και οι συνοικισμοί που οι Υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας προχώρησαν σε διανομές και αναδασμούς εμφανίζονται στον πιο κάτω πίνακα. Με το σύμβολο Ø οι συνοικισμοί και τα αγροκτήματα που δεν εφαρμόστηκαν εποικιστικές διατάξεις και δεν υλοποιήθηκαν διανομές ή αναδασμοί. Με το σύμβολο – οι συνοικισμοί και τα αγροκτήματα που οι διανομές και οι αναδασμοί έλαβαν χώρα σε χρόνο που πριν ή πέραν του χρόνου που εξετάζει η παρούσα εργασία.

¹²⁰ Επιθεώρηση Δασών Δυτικής Μακεδονίας

Εφαρμογή εποικιστικών διατάξεων

Γράφημα 1. Εποικιστικά αγροκτήματα

Γράφημα 2. Μη εποικιστικά αγροκτήματα

	Πίνακας 1. Εποικιστικά	
	Συνοικισμός	Αγρόκτημα
Αγ. Παρασκευή	∅	Ο.Δ. 1962
Αγ. Ανάργυροι	Ο.Δ. 1967, Σ.Δ. 1977	ΑΝΑΔ.1966, Σ.Δ.74,5,8,1980
Αγ. Βαρθολομαίος	Ο.Δ. 1961	Σ.Δ. 1954,61,66,69
Αγ. Γερμανός	Ο.Δ. 1968	Ο.Δ. 1952, ΑΝΑΔ 1975, Σ.Δ. 76
Αγ. Παντελεήμων	Ο.Δ. 1957, Σ.Δ. 63,75	Ο.Δ. 1957, Σ.Δ. 1960, 62,65
Αγραπιδιές	Ο.Δ. 1967	ΑΝΑΔ. 1977
Αετός	∅	Ο.Δ. 1958, ΑΝΑΔ. 1977
Ακρίτας	∅	ΔΙΑΝ. 1964
Αμμοχώρι	Ο.Δ. 1963	Σ.Δ. 1963, 76
Αμύνταιο	1950	∅
Ανταρτικό	∅	Ο.Δ. 1962, Σ.Δ. 1971
Αντίγονο	Ο.Δ. 1979	ΑΝΑΔ. 1970, Σ.Δ. 73,75
Άνω Καλλινίκη	∅	Σ.Δ. 1962,70
Άνω Κλεινές	∅	Σ.Δ. 1963,64,68,73
Άνω Υδρούσα	∅	ΔΙΑΝ.1967
Αρμενοχώρι	-	Σ.Δ. 1960,76
Ασπρόγεια	∅	-
Αχλάδα	Ο.Δ. 1964	Ο.Δ. 1952, ΑΝΑΔ. 1960, Σ.Δ. 63
Βαλτόνερα	Ο.Δ. 1962, Σ.Δ.62,68,75,78	Σ.Δ. 40,69,74,75,78 ΑΝΑΔ. 1975
Βατοχώρι	∅	Ο.Δ. 1962

Βαρυκό	∅	ΑΝΑΔ. 1983
Βεγόρα	Ο.Δ. 1962, Σ.Δ. 64,73,75	ΑΝΑΔ.1960,Σ.Δ.62,73,79
Βεύη	∅	ΑΝΑΔ.1978
Βροντερό	Ο.Δ. 1977	Ο.Δ. 1958, Σ.Δ. 1971
Εθνικό	∅	-
Ιτέα	∅	Σ.Δ.1960,61,68
Καλλιθέα	Ο.Δ.1963, Σ.Δ. 1968	Ο.Δ. 1957, Σ.Δ.67,77, ΑΝΑΔ.69,79
Καρυές	Ο.Δ. 1962	ΑΝΑΔ.1960,70,79,Σ.Δ.79
Κάτω Καλλινίκη	Ο.Δ. 1970	Σ.Δ.1962,70
Κάτω Κλεινές	Ο.Δ. 1963	Σ.Δ.1964,67,73,80, ΑΝΑΔ.79
Κάτω Υδρούσα	∅	-
Κλαδοράχη	∅	Σ.Δ.1962,67,76
Κολχική	Ο.Δ. 1963, Σ.Δ. 68,73	Σ.Δ.1960,64,66
Κρυσταλλοπηγή	Ο.Δ. 1957	Ο.Δ. 1958, Σ.Δ. 1969
Κώπτας	∅	Ο.Δ. 1962, Σ.Δ. 1971
Λαιμός	Ο.Δ. 1962, Σ.Δ. 71	Ο.Δ. 1954,Σ.Δ.60,71,76, ΑΝΑΔ.58,75
Λεβαία	Ο.Δ. 1963, Σ.Δ.68,72	Σ.Δ. 1976
Λεπτοκαρυές	∅	Ο.Δ. 1959, Σ.Δ. 1976
Λευκώνας	Ο.Δ. 1963, Σ.Δ. 68	Σ.Δ.1957,60,61,67, ΑΝΑΔ.69,79
Λιμνοχώρι	Ο.Δ. 1964, Σ.Δ.69,75	Ο.Δ. 1961,Σ.Δ.74,75,78, ΑΝΑΔ.72
Λόφοι	∅	Δ.1962, ΑΝΑΔ.1977
Μανιάκι	Ο.Δ. 1968, Σ.Δ. 79	Ο.Δ. 1961,Σ.Δ.62,73,74, ΑΝΑΔ.72

Μαρίνα	∅	Ο.Δ. 1958,Σ.Δ.62,70, ΑΝΑΔ.70
Μελίτη	Ο.Δ. 1973	Σ.Δ.1960,73
Μεσόκαμπος	Ο.Δ. 1965	Σ.Δ.1961,63,72
Μεσονήσι	Ο.Δ. 1962	-
Μεσοχώρι	∅	Σ.Δ.1958,61, ΑΝΑΔ.77
Μηλιώνας	Ο.Δ. 1962	ΑΝΑΔ.1975, Σ.Δ.76
Μικρολίμνη	-	Ο.Δ. 1957, ΑΝΑΔ.60,70,79
Νέος Καύκασος	Ο.Δ. 1964	Σ.Δ.1960,63,72,78
Νεοχωράκι	Ο.Δ. 1978	Σ.Δ. 1959,62, ΑΝΑΔ.60
Νίκη	Ο.Δ. 1977	Σ.Δ. 1959,62
Ξινό Νερό	∅	ΑΝΑΔ.1977
Οξυά	Ο.Δ. 1962	Ο.Δ. 1957, Σ.Δ.60,70,79
Παλαίστρα	∅	Σ.Δ. 1959,75
Παπαγιάννης	∅	Σ.Δ. 1960,62
Παρόρι	∅	Ο.Δ. 1962
Πεδινό	∅	ΔΙΑΝ. 1974,75,78 ΑΝΑΔ.76,77
Πελαργός	Ο.Δ. 1979	Σ.Δ.1972, ΑΝΑΔ.79
Πέρασμα	∅	Σ.Δ.1961,69
Πέτρες	∅	Σ.Δ.1973, ΑΝΑΔ.74
Πλατύ	Ο.Δ. 1962	Ο.Δ. 1967,Σ.Δ.77, ΑΝΑΔ.70,79
Πολυπλάτανος	Ο.Δ. 1973	Σ.Δ.1963,73, ΑΝΑΔ.80
Πράσινο	∅	Ο.Δ. 1962, Σ.Δ.71

Πύλη	Ο.Δ. 1962	Σ.Δ. 1958,71
Ροδώνας	Ο.Δ. 1962, Σ.Δ. 1978	Σ.Δ.1974,75,78 ΑΝΑΔ.75
Σ.Σ. Βεύης	Ο.Δ. 1962	Σ.Δ. 1953, 59
Σιταριά	∅	Σ.Δ. 1953,59
Σκλήθρο	Ο.Δ. 1971, Σ.Δ. 78	ΑΝΑΔ.1972,77,80
Σκοπιά	∅	-
Σκοπός	Ο.Δ. 1968	Ο.Δ. 1962,Σ.Δ.63,64
Σωτήρας	Ο.Δ. 1969, Σ.Δ. 80	Ο.Δ. 1961, Σ.Δ. 1974,75,78
Τρίγωνο	∅	Ο.Δ. 1962, Σ.Δ. 71
Τριπόταμος	Σ.Δ. 1967	Σ.Δ. 1959,60, ΑΝΑΔ.80
Τροπαιούχος	Ο.Δ. 1964	Σ.Δ. 1961,69
Φανός	Ο.Δ. 1969, Σ.Δ. 80	ΑΝΑΔ. 73,75, Σ.Δ.75,78
Φαράγγι	Ο.Δ. 1977	ΑΝΑΔ. 1970. Σ.Δ. 75
Φιλώτας	Ο.Δ. 1963	Σ.Δ. 19558,59,76,78
Φλώρινα	Ο.Δ. 1972	Σ.Δ. 1953,57,63

Τα αγροκτήματα και οι συνοικισμοί που οι Υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας δεν προχώρησαν ή δεν ολοκλήρωσαν διανομές ή αναδασμούς εμφανίζονται στον πίνακα.

	Πίνακας 2. Μη εποικιστικοί	
	Συνοικισμός	Αγρόκτημα
Αγ. Αχίλλειος	∅	∅
Άλωνα	∅	∅
Ατραπός	∅	∅

Δροσοπηγή	∅	∅
Κέλλη	∅	∅
Κλειδί	∅	∅
Κορυφή	∅	∅
Κρατερό	∅	∅
Λέχοβο	∅	∅
Νυμφαίο	∅	∅
Πισοδέρι	∅	∅
Πολυπόταμος	∅	∅
Πρώτη	∅	∅
Τριανταφυλλιά	∅	∅

2.2.1 Η Επιτροπή Απαλλοτριώσεων Φλώρινας

Με τις διατάξεις του ν.δ. 2536/1953 θεσπίστηκε το νομοθετικό πλαίσιο για τη λειτουργία των Επιτροπών Απαλλοτριώσεων στη Μακεδονία, τη Θράκη και την Ήπειρο, που κατά την αυθεντική διατύπωση του άρθρου 1, «σκοπός... είναι η ανύψωση του βιοτικού και κοινωνικού επιπέδου των Παραμεθορίων περιοχών και ο επανεποικισμός των περιοχών τούτων».

Στο άρθρο 3 παρατίθενται οι αρμοδιότητες των τοπικών Επιτροπών που σχετίζονται με την αγροτική και κτηνοτροφική αποκατάσταση, τον επανεποικισμό, την αναδιανομή της γης, την ανάπτυξη των γεωργικών καλλιεργειών, την ενίσχυση των περιοχών με έργα υποδομής και την αξιοποίηση των ανεκμετάλλετων χώρων και πόρων στη μεθόριο, η διαχείριση των εγκαταλειμμένων ιδιοκτησιών. Κατά το νόμο: «πρόσωπα μεταναστεύσαντα λάθρα εις το εξωτερικόν, άνευ αδείας ή διαβατηρίου εκδιδομένου παρά των αρμοδίων Αρχών, θεωρούνται εγκαταλελειμμένα έστω κι αν διαχειρίζονται ταύτα συγγενείς, αντιπρόσωποι ή μισθωταί του ιδιοκτήτου, μετά την πάροδο

τριετίας από της μεταναστεύσεως του ιδιοκτήτου βεβαιουμένης υπό της αρμοδίας Αστυνομικής Αρχής, θεωρείται αποσβεσθέν παν δικαίωμα αυτών επί του ακινήτου, περιερχομένου αυτοδικαίως και άνευ διαδικασίας ή μεταγραφής εις το Δημόσιον κατά πλήρη κυριότητα και νομή». Στην περίπτωση κατά την οποία εμφανιστεί ο προηγούμενος ιδιοκτήτης δεν ανακτά κανένα δικαίωμα στην πρώτην ιδιοκτησία του η οποία θεωρείται πως τελεί υπό επίταξη κι αναγκαστική απαλλοτρίωση, για λόγους δημόσιας ωφέλειας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του Συντάγματος.

Στο άρθρο 7 προβλέπεται η αρμοδιότητα της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων για την κατάληψη, διοίκηση και διάθεσή τους. Στα άρθρα που ακολουθούν καθορίζεται η εφαρμογή των διατάξεων και στους εγκαταλειμμένους κλήρους και περιοχές. Η δήμευση των σπιτιών και χωραφιών των "φυγάδων" (ακόμη κι όταν αυτά κατοικούνταν και καλλιεργούνταν από τις οικογένειές τους) και η κατάστρωση ενός προγράμματος εποικισμού των επίμαχων περιοχών με "πολίτες ηλεγμένης ελληνικότητας", γέννησαν ένα ιδιότυπο "λόμπι εθνικοφρόνων" που είχε στο εξής κάθε συμφέρον να μπλοκάρει -ή έστω να περιορίσει- την παλιννόστηση των προσφύγων. Τυπικός εκπρόσωπος αυτών των κύκλων, ο βουλευτής Καστοριάς της ΕΡΕ Π. Γυιόκας θα βομβαρδίσει τις κυβερνήσεις της δεκαετίας του '60 με αλλεπάλληλες κινδυνολογικές αναφορές. "Παρατηρείται τώρα τελευταίως ενίοτε επαναπατρισμός γερόντων και γυναικών, των οποίων τα τέκνα ευρίσκονται εις τα όμορα κομμουνιστικά κράτη, και ανάληψις των περιουσιών των αί οποίαι είχαν διανεμηθεί εις καλούς έλληνας καλλιεργητάς", διαβάζουμε σε μια απ' αυτές, που απευθύνεται στον πρωθυπουργό Καραμανλή (10/12/1962). "Ούτως όμως δημιουργείται κατάσταση επικίνδυνος διά την εθνικήν ασφάλειαν και διά την ακεραιότητα του πατρίου εδάφους. Διότι μεταξύ των επαναπατριζομένων σλαβοφώνων, ίσως οι πλείστοι είναι πράκτορες του πανσλαβισμού και επανέρχονται δια να συγκρατήσουν τα ελάχιστα υπολείμματα των αντεθνικών στοιχείων εις την μισελληνικήν των στάσιν".[19]

Από την έρευνα στο αρχείο της Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Φλώρινας, όπου τηρείται το αρχείο, προέρχονται τα στοιχεία που παρατίθενται στη συνέχεια και αφορούν στις αποφάσεις της Επιτροπής

κατά συνοικισμό και αγρόκτημα ανά έτος. Θα πρέπει να καταγραφεί πως το αρχείο δεν είναι ψηφιοποιημένο και δεν είναι διαθέσιμο το σύνολο αυτού.

Αγία Παρασκευή

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1957	111	1960	15
1958	51,96,97	1979	74
1959	10		

Άγιοι Ανάργυροι

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1966	15,18,27,66,67	1973	26,62,86
1967	12,49,55	1974	21,51
1968	27,31,62	1975	8,53,54,68
1969	76	1976	9,32,33,74
1970	67	1977	5,124
1971	2,38,39,145	1978	15,24,25,28,55,56,58,66,89,98
1972	34,46,51,52,214	1980	12,13,14,72,74,78,93

Άγιος Βαρθολομαίος

Κατά τα έτη 1946 έως 1962 εκδόθηκαν 12 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1967	60,63,64	1972	20,92,162
1968	7	1973	5,117,152
1969	40,46,53,60,71	1975	3,29
1970	60,77	1978	36
1971	60	1979	102

Άγιος Παντελεήμονας

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1966	20,21,33,58	1972	81,86

1967	13,38,50,101,102,118	1973	14,54,123
1968	25,85,106	1976	12
1969	77	1978	81,108
1970	55,103	1979	2,19,76,78
1971	91,124	1980	40,65,66,85,91

Αγραπιδιές

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1957	99	1973	25,37
1968	8,63	1975	31
1970	136	1976	90
1971	31,90	1977	47,71,95
1972	96,153,178	1980	30,81

Αετός

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1968	11,12	1973	63,72
1969	2,3,68	1974	33,55,69,89
1970	63,94,137,154,168	1975	2α,6,54
1972	1,2,3,57,94,185		

Ακρίτας

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1963	27,54	1976	15
1972	148	1979	23

Ατραπός

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης

1957	51	1963	30
1958	28	1964	17
1961	134	1978	73

Αμύνταιο

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1958	22	1968	54,83,89

Άλωνα

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1958	61		

Αμμοχώρι

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1967	3,5,17,62,90	1974	13α
1969	7,8,22,23,93	1975	17
1970	25,105	1976	76,77,78
1971	15	1979	3
1972	41	1980	100,117,118

Ανταρτικό

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1966	14,17	1972	7,30,31,32,154,189
1967	14,15	1977	25
1968	59,60,63	1979	85,106
1971	97		

Αντίγονο

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης

1955	104	1973	1,2,41,99,125
1966	57,60	1974	14
1967	41,123	1975	7,9,34
1969	63,73,113,130	1976	16
1970	51,66,71,128,162	1977	37,38,52
1971	5,6,40,41,84,89	1978	52
1972	71	1979	3,27,28,36α,58

Άνω Καλλινίκη

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1950	26,28	1962	8,10
1951	17,18,19,20	1963	18
1952	10,12,13,14	1967	24
1953	35	1969	90
1954	14,30,59,62	1971	59
1957	10,16,17,51,62,67	1973	8
1959	17,91	1974	38
1960	39,73,75,76	1977	26
		1980	49

Άνω Κλεινές

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1967	75,76,81,116,279	1976	13,14,24,43,71,75
1968	37,38,118,128,144	1977	82,108
1969	48,132,169	1978	37,89,117
1971	33,117,118,135	1979	64
1972	80,210,211	1980	37,63,112,113,119,120,126
1973	21,67,72α,75		

Άνω Υδρούσα

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης

1966	30	1973	4,98,103
1967	23,32	1976	20,26,45,53,54,80,83
1969	52,91	1977	8,103,131
1971	86,121	1978	61

Αρμενοχώρι

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1965	43	1972	167
1966	28	1973	77
1967	7,8,56,85,98,99	1975	60
1968	113,114	1976	87
1969	47,100	1978	41
1970	24,86 ^α	1979	4,93
1971	21,68	1980	3

Ασπρόγεια

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1967	8,103	1971	10
1968	61,103	1976	64
1969	69,172	1980	58
1970	38,104		

Αχλάδα

Κατά τα έτη 1940 έως 1968 εκδόθηκαν 74 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1969	39,57,84,110,146	1976	29,35
1970	41,42,43,50,59,110,125,132	1977	24,116
1971	53	1979	12
1972	14,104,106,121,120	1980	8,,84

1974	45		
------	----	--	--

Βαλτόνερα

Κατά τα έτη 1950 έως 1965 εκδόθηκαν 26 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1966	54	1974	7
1967	11,15	1975	14,15,41,42,46
1968	22,23,24,97,102	1976	5,11,34
1969	50,67,99,101,171	1977	18,44,72,78
1970	73,95,104,109,121	1978	4,18,27,32,33,62,63,64,68,87
1971	2,7,46	1979	90
1972	8,45,132,165	1980	11,17,69,70,71,116
1973	65		

Βατοχώρι

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1967	7	1973	129
1968	79	1976	41
1970	169	1979	65
1972	79	1980	92

Βεγόρα

Κατά τα έτη 1940 έως 1965 εκδόθηκαν 15 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1966	22	1975	11,13,61
1967	35	1976	63,66,117
1968	30,41	1977	76,77,130
1971	14,29,42,59,61,71,125,170	1978	59,82,107
1972	49,127,186,195,212	1979	1,20,75,77,91

1973	29,59,80,121,136,140,141,167	1980	31,32,33,79,80,87
1974	1,20,23		

Βεύη

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 17 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Εθνικό

Για το Εθνικό εκδόθηκε η 136/1980 απόφαση της Ε.Α.Π. Φλώρινας.

Βροντερό

Κατά τα έτη 1940 έως 1960 εκδόθηκαν 6 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1967	110	1971	13,47,48,66,76,87,121,130,153,160
1968	45,46,47,51,147	1978	26,48,10
1970	163		

Καλλιθέα

Κατά τα έτη 1940 έως 1965 εκδόθηκαν 18 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1966	26,45	1972	12,19,175
1967	51	1973	23,155
1968	92,100,141	1974	1,33,37
1969	104,175,179	1976	56
1970	45,78,119,156	1977	58,61,102,111
1971	36,80	1978	114

Καρυές

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 34 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Κάτω Καλλινίκη

Κατά τα έτη 1940 έως 1965 εκδόθηκαν 19 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Κάτω Κλεινές

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1965	1,42,49	1972	72,110,130,207
1966	31,49,58	1973	77,118,123
1967	28α, 31,67,68,84	1974	34,42
1968	50,77	1975	18,27
1969	55,87,98,123	1977	83
1970	14,21,78,113	1979	31,81,154,172
1971	160	1980	17,18,39,75,76,77

Κάτω Υδρούσα

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1966	61	1972	42,62,157
1967	8,112	1973	74,83
1968	168	1977	92
1970	157		

Κέλλη

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1958	93	1973	52,53,93
1969	95,167	1974	78
1971	116	1975	76
1972	164		

Κλαδοράχη

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1961	48	1978	90,94
1967	28,44,83	1980	34,60,130,131
1972	7,16,85		

Κλειδί

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 10 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Κολχική

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1965	17	1972	65
1967	21,102,105,108	1973	50,70
1968	33,136,159	1974	18
1969	89,164	1976	79
1970	57,74,75	1977	63,97,126
1971	14,50,101	1978	78,162,194
		1979	39,41,79,92

Κρυσταλλοπηγή

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 41 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Κώπτας

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1966	39	1971	54,55
1967	24,25	1972	13,24,25,53,166
1968	86	1973	95,132

Λαιμός

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 81 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Λεβαία

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 84 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Λεπτοκαρυές

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 7 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Λευκώνας

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 63 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Λιμνοχώρι

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1940	31	1970	19,64,107,139
1946	10	1972	4,16,45,48,54,213
1947	17	1973	57,71,122,147,157
1950	8	1975	4,5,32,38,51,71
1956	43	1976	6,7,73,91
1957	10,35	1977	43,87,96,125
1958	125	1978	9,19,20,29,34,57
1959	87	1979	94,95
1961	2,3,10,10 ^α	1980	9,12,16,61,82,88,108
1966	6		
1967	40,45		
1968	6,14,42,67,75		
1969	38,41,43,72		

Λέχοβο

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 3 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Λόφοι

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 3 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Μανιάκι

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1979	9,29,38,57	1980	20,21,33

Μαρίνα

Κατά τα έτη 1940 έως 1970 εκδόθηκαν 25 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1971	109,142	1977	105
1972	73	1979	69

1973	32	1980	38,93
1976	19,58		

Μελίτη

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1940	29,43	1959	50,97
1944	71	1960	46,47,92,97,99,101,116
1951	17,58,67,81	1961	46
1952	3,7,22	1967	69,78,86
1953	24,28	1968	48
1954	1,24,34,56	1969	85,97,112,156
1955	227,233	1970	76,122,123
1956	36	1971	1,22,23,65,69,78,123,151
1958	4,16	1972	9
1973	42,134	1977	11,16,83
1974	39,46	1979	55
1975	1,2	1980	53
1976	1,2,84		

Μεσόκαμπος

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1944	5	1962	1,60
1947	6	1965	5,7,27,50
1950	28	1966	5
1951	28,47,51,53,75,88,110	1967	107,121,122
1952	4,8,60	1968	72,119,124
1953	7,8,14,30,34,63	1969	44,49,61,170
1954	16	1970	5
1955	17,33,61,80,98,144	1971	128
1956	45,71	1972	35,99,161,206

1957	41,42,91	1973	32,38,145
1958	6,11,77	1976	62
1959	9,41,59	1977	29,109
1960	12,40	1978	63,103,105
1961	16	1979	2,84
		1980	5,52,123

Μεσονήσι

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1968	19,58,78,99	1972	138,139
1969	62	1973	68
1971	77,150	1976	3

Μεσοχώρι

Κατά τα έτη 1940 έως 1965 εκδόθηκαν 15 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1966	7,15	1976	86
1967	102,103	1977	48,90
1970	43,127	1978	43,44,70,91
1972	77,129	1979	100
1974	33	1980	19,114

Μηλιώνας

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 15 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Μικρολίμνη

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1956	66,114,117	1971	20,106
1957	23,79	1972	33,68,109,114
1958	72	1973	79,80

1959	23,24	1975	37,48
1960	35,63,63β,115,117	1978	38,78
1967	30	1979	13
1968	29,29α,148,157		
1969	12,21,351		
1970	6,8,93		

Νέος Καύκασος

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 66 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Νεοχωράκι

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1942	40	1961	59,67
1943	3	1962	43,49
1944	6,8	1963	3
1950	15,29	1964	9,15
1951	40,62,83,85,104,111	1965	51
1952	10,86,87	1967	22,77
1953	29	1969	74,107
1954	23	1970	141,167
1955	43,103	1971	7
1956	23,51	1972	101,169
1957	43	1977	14,17,64,117
1958	13,23,53,54	1978	42
1959	40,40α		
1960	18,48,57,72,106,109		

Νίκη

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1952	6,23	1972	98,174
1958	111	1978	60,79

1959	48,49	1979	11,15,68
1960	3	1980	10,25,85,110,122
1961	12,14		

Ξινό Νερό

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1952	44	1970	18,70,151
1957	100	1971	63,149
1958	29,69α,70	1972	70,103,193
1962	17	1973	166
1965	65	1974	11,15,16,22
1966	64	1977	7,19,70
1969	42,124,126,166		

Οξυά

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1956	65,97	1964	41
1957	80,114,119	1968	81
1958	36	1970	17,27,68
1959	16	1971	18
1960	59	1972	23,34,91
1961	76	1977	99
1963	48	1978	19

Παλαίστρα

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1950	5	1968	71,95
1951	19,116	1969	13,45,176,177
1952	58,69	1971	9,99

1954	52	1972	209
1958	4,86	1974	13,47
1959	84	1975	10,56
1964	45	1976	36
1965	176	1977	62,127
1967	114	1978	4,48

Παπαγιάννης

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1951	22	1962	32
1953	60	1963	24
1955	99	1968	137
1957	136	1971	122
1958	7,92,116,117,118	1974	29
1959	32α,35	1978	92
1960	24,68,79,80	1979	8

Πεδινό

Κατά τα έτη 1940 έως 1955 εκδόθηκαν 3 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1956	92	1972	108
1957	2,75	1975	50,69
1958	22	1977	122
1967	2,10,46	1978	17,23,67
1969	142	1980	24,111
1970	138		

Πελαργός

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1942	69	1961	30
1955	33	1962	37

1958	158,165,184	1963	4,12,22
1959	18,24,24α,144,150,235,268	1977	1
1960	34,73,75	1979	104

Πέρασμα

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1951	55,82	1969	65
1954	36,87	1970	3,49,145
1958	71	1972	118
1960	95	1973	19
1961	51,68	1978	35
1967	19	1979	16
1968	43,126	1980	34

Πέτρες

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1953	59,61	1970	39,62,87,88,157,173
1954	22	1971	49,82,83,97,139,140
1956	63,115,121	1972	66,113,122,140,141,155,160,203
1957	68	1973	84,94,124,131,149,158,159
1965	38	1974	9,50,212
1967	34	1975	12,14,36
1968	55,82,91,93,132,156	1978	18,54
1969	11,86,106,117	1979	73,80,89
		1980	104,129

Πολυπλάτανος

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1954	5,81	1972	8,151

1958	126	1973	101
1961	55	1974	34
1962	87	1976	25
1965	50	1977	10
1969	131,149	1979	34,35
1970	11,22,44,165	1980	5

Πολυπόταμος

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1958	127	1970	159
1963	35	1971	18
1969	175	1976	81

Πύλη Δεν υπάρχουν στοιχεία.

Πράσινο

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1958	38α	1968	30,35
1961	24	1971	57
1962	72	1972	87
1966	40,41,42	1979	89

Τρίγωνο

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1958	42,85	1963	36
1959	17	1964	38,42
1961	28	1965	23
1962	74		

Ροδώνας

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 50 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Σφήκα

Κατά τα έτη 1958 έως 1968 εκδόθηκαν αποφάσεις της Ε.Α.Π., χωρίς άλλα στοιχεία.

Σιδηροδρομικός Σταθμός Βεύης

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1951	76	1973	151
1968	41,54,112	1977	13,73,96
1969	168	1980	44,132

Σκλήθρο

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 39 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Σιταριά

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1953	17	1968	53,133
1955	42,66,132,133	1969	143
1957	45,135	1970	52
1958	10,87	1972	173
1959	63,64	1974	47
1960	8,29	1980	28

Σκοπιά

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1954	10,12	1975	28
1967	106	1976	92
1969	116,148,157	1977	15
1970	27,97	1979	6,7

1972	11,82,168	1980	60
1973	28,33,137		

Σκοπός - Σόβιτς

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1954	27	1966	1
1958	55	1967	87
1960	74,78	1968	131
1962	78	1969	10
1964	7	1971	161
1965	20		

Σκοπός

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 54 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Σωτήρας

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 35 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Τριπόταμος

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 40 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Τροπαιούχος

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 54 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Φανός

Κατά τα έτη 1940 έως 1980 εκδόθηκαν 50 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Φαράγγι

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1953	12	1975	65,74,75
1955	13	1976	48
1956	125	1979	64
1973	24	1980	6,57,124

Φιλώτας

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1971	24,30,31	1977	27,67,68,71,79,84
1972	31,45	1978	7,9
1974	3	1980	15,56,96
1976	65		

Φλώρινα

Κατά τα έτη 1940 έως 1969 εκδόθηκαν 40 αποφάσεις της Ε.Α.Π.

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1970	9,19,36,81,100,112	1976	28
1971	42,52,75,167,168	1977	2,7,68,76,77
1972	61,100,102,152,170	1979	87
1973	54,100	1980	59

Χειμαδίτιδα

Έτος	Αριθμός απόφασης	Έτος	Αριθμός απόφασης
1973	28,43	1975	43,50,51,52,55,59,66,67,68,69,70,71
1974	5,41,43,57	1976	66

2.3 Η Επιτροπή Αποκατάσεως Προσφύγων

Από την έρευνα στο αρχείο της Τοπογραφικής Υπηρεσίας Φλώρινας, δε βρέθηκαν αποφάσεις της Ε.Α.Π. Φλώρινας.

2.4 Η Διεύθυνση Δασών Φλώρινας

2.4.1 Το ιδιοκτησιακό καθεστώς των δασών

Η ιδιοκτησία των δασών που ανήκουν στη χωρική αρμοδιότητα της Διεύθυνσης Δασών Φλώρινας¹²¹ έχει ως εξής :

Το Ελληνικό δημόσιο έχει στην κυριότητά του 456.720 στρέμματα, από

¹²¹ Επιθεώρηση Δασών Δυτικής Μακεδονίας

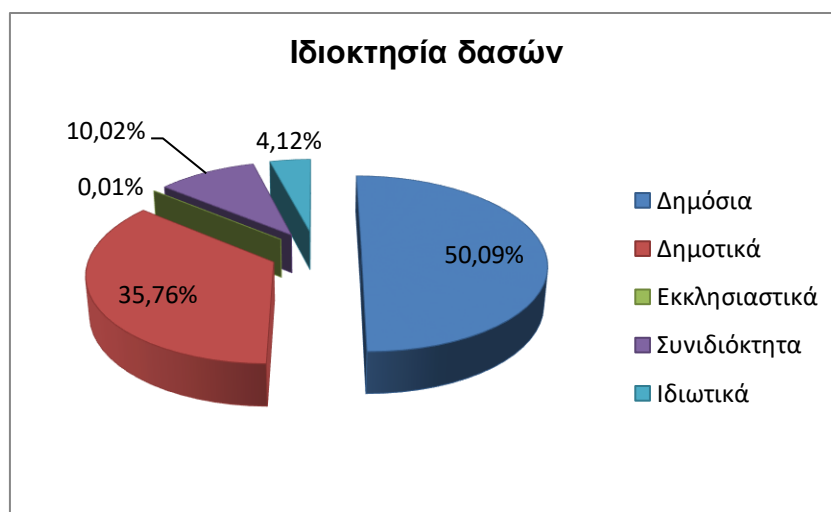
τα οποία 200.150 στρέμματα είναι δάση, μη δασικές εκτάσεις 70.160 στρέμματα, χορτολίβαδα 139.520 στρέμματα, άγονες εκτάσεις 17.030 στρέμματα και αγροί 29.860 στρέμματα.

Δημοτικά δάση καλύπτουν 326.090 στρέμματα από τα οποία 182.700 είναι δάση, μη δασικές εκτάσεις 29.700 στρέμματα, χορτο-λίβαδα 61.470 στρέμματα, άγονες εκτάσεις 7.210 στρέμματα και αγροί 45.010 στρέμματα.

Τα εκκλησιαστικά δάση καλύπτουν 80 στρέμματα από τα οποία 50 είναι δάση και 30 χορτολίβαδα.

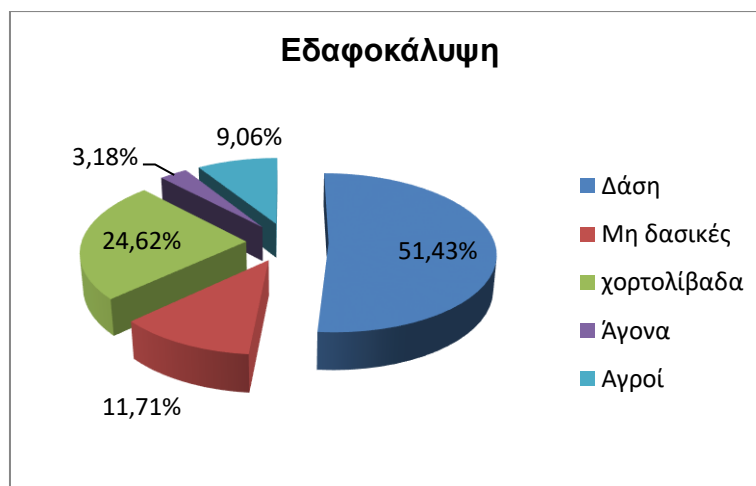
Συνιδιόκτητα είναι 91.400 στρέμματα από τα οποία 60.460 στρέμματα είναι δάση, μη δασικές εκτάσεις 4.690 στρέμματα, χορτολίβαδα 16.690 στρέμματα, άγονες εκτάσεις 3.430 στρέμματα και αγροί 6.130 στρέμματα.

Τέλος, τα ιδιωτικά δάση καταλαμβάνουν έκταση 37.540 στρεμμάτων, από τα οποία δάση είναι τα 25.590 στρέμματα, μη δασικές εκτάσεις 2.220 στρέμματα, χορτολίβαδα 6.740 στρέμματα, άγονες εκτάσεις 1.360 στρέμματα και αγροί 1.630 στρέμματα.

Γράφημα 3. Το ιδιοκτησιακό καθεστώς των δασών

Συνολικά τα δάση καλύπτουν επιφάνεια 468.950 στρεμμάτων, οι μη δασικές εκτάσεις 106.770 στρέμματα, τα χορτολίβαδα 224.450 στρέμματα, άγονα είναι 29.030 στρέμματα και οι αγροί 82.630 στρέμματα.

Γράφημα 4. Η εδαφοκάλυψη

2.4.2 Τα δημόσια δασικά συμπλέγματα

Τα δημόσια δασικά συμπλέγματα εκτείνονται σε 456.720 στρέμματα και ανήκουν σε δεκατρία δασικά συμπλέγματα. Ειδικότερα:

1. Δασικό σύμπλεγμα Βιτσίου με συνολική έκταση 55.950 στρέμματα, στα διοικητικά όρια Ασπρογείων (Περικοπής), Ατραπού και Τριανταφυλλιάς.
2. Δασικό σύμπλεγμα Ανατολικό Πρεσπών στα διοικητικά όρια Μικρολίμνης, Καρυών, Λευκώνας, Καλλιθέας, Πλατέως, Λαιμού και Οξιάς, με έκταση 46.950 στρέμματα.
3. Δασικό σύμπλεγμα Δυτικό Πρεσπών με συνολική έκταση 62.340 στρέμματα, στα διοικητικά όρια Αγίου Αχιλλείου, Βροντερού και Ψαράδων.
4. Δασικό σύμπλεγμα Κώττα – Κρυσταλλοπηγής - Βατοχωρίου με συνολική έκταση 139.950 στρέμματα, στα διοικητικά όρια Κρυσταλλοπηγής, Βατοχωρίου, Κώττα, Πρασίνου και Ανταρτικού.
5. Δασικό σύμπλεγμα Τριβούνου – Κορυφής, στα διοικητικά όρια Τριβούνου και Κορυφής με έκταση 25.730 στρέμματα.
6. Δασικό σύμπλεγμα Σκοπιάς – Κολχικής, με συνολική έκταση 25.620 στρέμματα, στα διοικητικά όρια Σκοπιάς, Κολχικής, Άνω και Κάτω Υδρούσας.
7. Δασικό σύμπλεγμα Ξινού Νερού – Βαρικού, στα διοικητικά όρια Βαρικού, Λιμνοχωρίου, Αγραπιδιών, Αετού, Φανού, Ξινού Νερού και Φανού με έκταση 25.730 στρέμματα.
8. Δασικό σύμπλεγμα Πάτελι, στα διοικητικά όρια Σκοπού, με συνολική έκταση 2.808 στρέμματα.

9.Δασικό σύμπλεγμα Φλώρινας - Εθνικού, με συνολική έκταση 12.570 στρέμματα, στα διοικητικά όρια Φλώρινας και Εθνικού.

10.Δασικό σύμπλεγμα Σκοπού – Κέλλης, στα διοικητικά όρια Σκοπού και Κέλλης, με συνολική έκταση 14.550 στρέμματα.

11.Δασικό σύμπλεγμα Πετρών – Αγίου Παντελεήμονος, με συνολική έκταση 2.000 στρέμματα, στα διοικητικά όρια Πετρών –και Αγίου Παντελεήμονος.

12.Δασικό σύμπλεγμα Πελαργού – Μανιακίου, στα διοικητικά όρια Πελαργού και Μανιακίου, με συνολική έκταση 2.000 στρέμματα.

13.Δασικό σύμπλεγμα Λόφων – Αγίου Βαρθολομαίου, στα διοικητικά όρια Λόφων και Αγίου Βαρθολομαίου, με συνολική έκταση 1.500 στρέμματα.

2.4.3 Τα μη δημόσια δασικά συμπλέγματα

Τα μη δημόσια δασικά συμπλέγματα εκτείνονται σε 455.110 στρέμματα, είναι διάσπαρτα στο Νομό Φλώρινας, είναι Δημοτικά, Εκκλησιαστικά, ιδιωτικά και συνιδιόκτητα. Ειδικότερα:

1.Δημοτικά, είναι τα δάση που ανήκαν στις πρώην Κοινότητες πριν την έναρξη ισχύος των διατάξεων για τις συνενώσεις των Δήμων και των Κοινοτήτων, πρόγραμμα Καποδίστριας και των Δήμων με το πρόγραμμα Καλλικράτης.

- Παλαιστρας με έκταση 720 στρέμματα.
- Καρυτσίσας - Σκοπού, με έκταση 1.000 στρέμματα.
- Καρυτσίσας - Ιτιάς, με έκταση 1.000 στρέμματα.
- Αχλάδας, με έκταση 1.500 στρέμματα.
- Καρυών – Όροβνικ, με έκταση 1.570 στρέμματα.
- Φανού, με έκταση 1.670 στρέμματα.
- Σιταριάς, με έκταση 1.980 στρέμματα.
- Τσιγκελίτσα - Ιτιάς, με έκταση 2.260 στρέμματα.
- Σκοπού, με έκταση 2.400 στρέμματα.
- Παρορίου, με έκταση 2.720 στρέμματα.
- Ξινού Νερού, με έκταση 2.790 στρέμματα.
- Βεύης, με έκταση 3.350 στρέμματα.
- Κέλλης, με έκταση 3.420 στρέμματα.
- Τροπαιούχου, με έκταση 4.600 στρέμματα.
- Μελίτης-Όσοβο, με έκταση 4.650 στρέμματα.

- Νυμφαίου, με έκταση 25.300 στρέμματα.
- Αγίου Γερμανού, με έκταση 26.000 στρέμματα.

2.Εκκλησιαστικό δάσος στην περιοχή των Πρεσπών, ιδιοκτησίας του Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου Καρυών, με έκταση 80 στρέμματα.

3.Ιδιωτικά δάση είναι τα πιο κάτω:

- Τσούκα Σόβιτς, με έκταση 1.500 στρέμματα.
- Καραγιάννη στην Παπαδιά, με έκταση 1.730 στρέμματα.
- Καρλίγκι Ζαραλή με έκταση 4.000 στρέμματα.
- Καραγιάννη "Τσούκα-Κορυφή", με έκταση 6.630 στρέμματα.
- Σωσσίδη στην περιοχή Ραδόσι, με έκταση 32.240 στρέμματα.
- Καλογερίτσας Τριβούνου, με έκταση 16.590 στρέμματα.

4.Συνιδιόκτητα είναι συνολικά επτά δασικά συμπλέγματα :

- Τσεκούρι Σκοπού, με έκταση 2.500 στρέμματα.
- Σιώπο Σκοπού, με έκταση 4.500 στρέμματα.
- Σέλτσας Ανταρτικού, με έκταση 8.500 στρέμματα.
- Πρώτης, με έκταση 11.500 στρέμματα.
- Φλάμπουρου, με έκταση 20.880 στρέμματα.
- Δροσοπηγής, με έκταση 22.740 στρέμματα
- Πισοδερίου, με έκταση 24.000 στρέμματα.
- Κρατερού, με έκταση 7.090 στρέμματα.
- Σφήκα-Καρυών, με έκταση 8.290 στρέμματα.
- Λεπτοκαρυών, με έκταση 9.100 στρέμματα.
- Ανταρτικού, με έκταση 9.910 στρέμματα.
- Κλειδίου, με έκταση 11.100 στρέμματα.
- Φλώρινας-Ύψωμα 1033, με έκταση 11.310 στρέμματα.
- Ατραπού, με έκταση 11.450 στρέμματα.
- Ασπρογείων, με έκταση 11.510 στρέμματα.
- Άνω Κλεινών, με έκταση 11.640 στρέμματα.
- Αγίου Βαρθολομαίου, με έκταση 11.960 στρέμματα.
- Βροντερού, με έκταση 19.090 στρέμματα.
- Αλώνων, με έκταση 21.300 στρέμματα.

πίνακες που ακολουθούν παρουσιάζονται οι οικισμοί και τα ακίνητα που δημεύτηκαν, κατά κατηγορία και επαρχίες Φλώρινας και Αμυνταίου.

Συνοικισμός	Αστικά	Αγροτικά	Συνοικισμός	Αστικά	Αγροτικά
Φλώρινα	73	14	Μεσοχώρι	7	160
Αμμοχώρι	2	66	Μπούφι	1	6
Ανταρτικό	15	40	Νεοχωράκι	8	97
Α. Καλλινίκη	1	20	Νίκη	3	31
Α. Κλεινές	3	20	Παλαίστρα	0	77
Αρμενοχώρι	0	9	Παπαγιάννης	4	116
Ατραπός	1	47	Παρόρι	1	17
Αχλάδα	2	12	Πέρασμα	2	18
Ιτέα	9	103	Πολυπλάτανος	4	41
Κ. Υδρούσα	2	24	Πολυπόταμος	3	9
Λαιμός	15	78	Σιταριά	1	28
Λευκώνας	3	35	Σκοπιά	6	20
Λεπτοκαρυές	1	34	Σκοπός	7	27
Μαρίνα	0	27	Τριανταφυλλιά	2	57
Μελίτη	11	169	Τροπαιούχος	1	5
Μεσόκαμπος	0	5	Σύνολα	188	1.420

Συνοικισμός	Αστικά	Αγροτικά	Συνοικισμός	Αστικά	Αγροτικά
Αμύνταιο	11	31	Κλειδί	6	310
Αγραπιδιές	0	11	Λιμνοχώρι	0	12
Αγ. Παντελεήμων	8	95	Ξινό Νερό	24	144
Αετός	10	45	Πεδινό	0	1
Ασπρόγεια	13	60	Πέτρες	9	145
Βαρυκό	4	29	Σκλήθρο	24	81
Βεύη	28	314			
Κέλλη	34	270	Σύνολα	171	1.548

Το Ειδικό Δικαστήριο Δοσιλόγων Φλώρινας συνεδρίαζε στο Δικαστικό Μέγαρο Φλώρινας από το 1945 (22 Νοεμβρίου δημοσιεύθηκε η πρώτη απόφαση) έως το 1956 (η τελευταία απόφαση δημοσιεύθηκε την 27 Ιουνίου).¹²²

Κατά το πρώτο έτος λειτουργίας του, το Δικαστήριο εξέδωσε 93 αποφάσεις. Από αυτές, καταδικαστικές 39 και 15 αθωωτικές.

Το 1946,¹²³ το Ειδικό Δικαστήριο Δοσιλόγων Φλώρινας, εξέδωσε 361 αποφάσεις. Από αυτές, καταδικαστικές ήταν 92 και 28 αθωωτικές.

Το 1948, το Δικαστήριο εξέδωσε 23 αποφάσεις. Από αυτές, 9 καταδικαστικές, 4 αθωωτικές για λόγους αμφιβολιών και μία απαλλακτική λόγω βλακείας.

Το 1949 Δικαστήριο εξέδωσε 34 αποφάσεις. Καταδικαστικές 15.

Το 1950 το Ειδικό Δικαστήριο δοσιλόγων Φλώρινας εξέδωσε 23 καταδικαστικές αποφάσεις σε σύνολο 58 και 8 αθωωτικές.

Το 1951 το Δικαστήριο εξέδωσε 12 αποφάσεις. Από αυτές, αθωωτική 1 και 1 καταδικαστική.

Οι κατηγορούμενοι

Συνολικά τρεις χιλιάδες τριακόσιοι ενενήντα πέντε (3.395) πολίτες παραπέμφθηκαν και δικάστηκαν από το Ειδικό Δικαστήριο Δοσιλόγων Φλώρινας. Από αυτούς τριακόσιοι δύο (302) το 1945, χίλιοι επτακόσιοι πενήντα έξι (1.756) το 1946, εξακόσιοι είκοσι ένας (621) το 1948, διακόσιοι είκοσι δύο (222) το 1949, τετρακόσιοι εβδομήντα τρεις (473) το 1950, οκτώ (8) το 1951, επτά (7) το 1952, τρεις (3) το 1954, δύο (2) το 1955 και ένας (1) το 1956.

Η χωρική κατανομή

Συνολικά εξήντα έξι ήταν οι πόλεις και τα χωριά του Νομού Φλώρινας που κάτοικοι τους προσήχθησαν σε δίκη και καταδικάστηκαν. Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται οι αποφάσεις και οι ένοχοι κατά συνοικισμό.

---

¹²²Κωνσταντίνος Π. Σουλιδής Φλώρινα: Οι δοσίλογοι της κατοχής και η δήμευση των περιουσιών τους σ.12

¹²³ Κωνσταντίνος Π. Σουλιδής Φλώρινα: Οι δοσίλογοι της κατοχής και η δήμευση των περιουσιών τους σ.28

Συνοικισμός	Αποφάσεις	Ένοχοι	Συνοικισμός	Αποφάσεις	Ένοχοι
Φλώρινα	51	99	Κρανιές	1	5
Αμύνταιο	6	20	Λαιμός	4	17
Αγραπιδιές	1	1	Λευκώνας	2	26
Αγκαθωτό	1	4	Λεπτοκαρυές	2	12
Αγ. Αχίλλειος	1	4	Λόφοι	1	1
Αγ. Γερμανός	8	192	Μαρίνα	1	9
Αγ. Παντελεήμων	3	34	Μελίτη	4	55
Αγ. Παρασκευή	1	5	Μεσονήσι	1	12
Αετός	2	22	Μεσόκαμπος	3	12
Αμμοχώρι	2	17	Μεσοχώρι	2	34
Ανταρτικό	2	27	Μικρολίμνη	1	12
Α. Καλλινίκη	2	25	Μπούφι	1	36
Α. Υδρούσα	1	6	Νεοχωράκι	3	18
Αρμενοχώρι	2	13	Νίκη	2	13
Ασπρόγεια	1	27	Ξινό Νερό		
Ατραπός	1	34	Οξυά		
Αχλάδα	4	22	Παπαγιάννης	3	24
Βαρυκό	1	1	Παλαίστρα	1	91
Βεύη	2	60	Παπαδιά	1	3
Βροντερό	1	18	Παρόρι	2	4
Δασερή	1	5	Πεδινό	2	4
Εθνικό	2	4	Πέρασμα	2	26
Ιτέα	2	23	Περικοπή	1	44
Καλλιθέα	3	15	Πέτρες	2	12
Καρυές	1	13	Πλατύ	1	6
Κ. Καλλινίκη	2	9	Πολυπλάτανος	4	17
Κ. Κλεινές	3	3	Πολυπόταμος	3	36
Κ. Υδρούσα	2	14	Πυξός	1	23
Κέλλη	2	55	Σιταριά	1	14
Κλειδί	2	21	Σκλήθρο	4	41

Σκοπιά	4	14	Τριπόταμος	2	18
Σκοπός	4	69	Τροπαιούχος	1	2
Τρίγωνο	1	29	Ψαράδες	1	1

2.5.2 Η ανταλλάξιμη περιουσία

Στη χωρική αρμοδιότητα της Κτηματικής Υπηρεσίας Φλώρινας, παλιότερα Γραφείο Διαχείρισης Ανταλλάξιμης Περιουσίας (Δ.Α.Π.) Φλώρινας συνολικά είναι καταγεγραμμένα δώδεκα χιλιάδες εννιακόσια εβδομήντα ένα (12.971) ανταλλάξιμα κτήματα από τα οποία ενεργά, δηλαδή δεν έχουν παραχωρηθεί είναι χίλια διακόσια ογδόντα έξι (1.286) που κατανέμονται σε σαράντα έξι πόλεις και χωριά του Νομού Φλώρινας ως εξής:

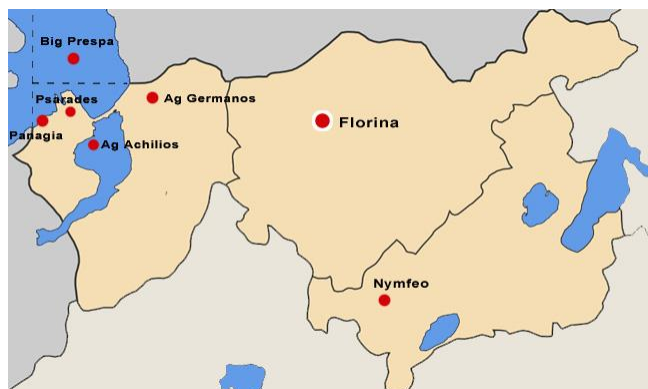
Συνοικισμός	Πλήθος ακινήτων
Αγ. Ανάργυροι	10
Αγ. Γερμανός	249
Αγραπιδιές	1
Αετός	3
Αμμοχώρι	3
Αμύνταιο	10
Άνω Κλεινές	14
Αρμενοχώρι	2
Ατραπός	7
Αχλάδα	5
Βαρυκό	24
Βεγόρα	2
Βεύη	108
Εθνικό	1
Ζάζαρη	1
Ιτέα	3
Κ. Καλλινίκη	3
Κλειδί	192
Κ. Υδρούσα	6
Λαιμός	4

Λευκώνας	9
Λιμνοχώρι	6
Λέχοβο	1
Μαρίνα	8
Μελίτη	16
Μεσόκαμπος	1
Μεσονήσι	1
Μεσοχώρι	16
Μικρολίμνη	1
Νεοχωράκι	7
Νίκη	1
Παλαίστρα	7
Πεδινό	2
Παπαδιά	1
Πρώτη	1
Πέτρες	47
Πλατύ	1
Πύλη	1
Ροδώνας	2
Σκλήθρο	15
Σκοπός	1
Σωτήρας	4
Τριπόταμος	1
Τροπαιούχος	41
Φλώρινα	153

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3. Οι περιπτώσεις Νυμφαίου και Αγ. Γερμανού

3.1 Το Νυμφαίο

Το Νυμφαίο, με παλαιότερες ονομασίες Νέβεσκα ή Νιβέστα είναι οικισμός κτισμένος σε υψόμετρο 1.350 μέτρων στο όρος Βέρνο, χαρακτηρισμένος ως διατηρητέος παραδοσιακός οικισμός από το 1978. Διοικητικά ανήκει στο Δήμο Αμυνταίου.

Το Νυμφαίο οικίστηκε περί το 1385 από Βλάχους Οδίτες, δηλαδή λατινοφωνήσαντες αυτόχθονες Μακεδόνες. Οι οικιστές του Νυμφαίου παρέμειναν ένοπλοι και αυτοδιοικούμενοι, υπαγόμενοι απευθείας στη Βαλιντέ Σουλτάνα, δηλαδή τη μητέρα του Σουλτάνου και πλήρωναν μειωμένους φόρους. Περί το 1630 άρχισαν να επιδίδονται στην ασημουργία και ανέδειξαν το χωριό τους σε περιώνυμο κέντρο αργυροχρυσοχοΐας όλης της Μακεδονίας.

3.1.1 Το Υπουργείο Γεωργίας

Οι υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας δεν ολοκλήρωσαν διανομή ούτε και εξέδωσαν αποφάσεις η Επιτροπή Απαλλοτριώσεων Φλώρινας και η Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων.

3.1.2 Τα ανταλλάξιμα κτήματα

3.1.2.1 Θεσμικό πλαίσιο

Για την πρώην Κοινότητα Νυμφαίου, αρχικά το σύνολο των ακινήτων του συνοικισμού και του αγροκτήματος καταλήφθηκαν με το με αριθμό 1841/1937 πρωτόκολλο κατάληψης του Προϊσταμένου του Συνεργείου Ερεύνης Ανταλλαξίμων Κτημάτων Δυτικής Μακεδονίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν.4195 «Περί κυρώσεως του Νομοθετικού Διατάγματος της 11.05.1929 περί οργανώσεως της Διευθύνσεως Ανταλλαγής και αποζημιώσεως Ανταλλαξίμων» που τροποποιήθηκε με το με αριθμό 13969/1939 έγγραφο της Διεύθυνσης Ανταλλαγής του Υπουργείου Κρατικής Υγιεινής.

Το ισχύον θεσμικό πλαίσιο έχει θεσπιστεί με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν.930/1943 (Α'389)¹²⁴ και σύμφωνα με αυτές, αρκεί για τα αστικά ακίνητα να υπήρχε κτίσμα κατά τον χρόνο έναρξης της ισχύος του νόμου και χωρίς άλλες διατυπώσεις ή δαπάνη, χωρίς να ορίζονται περιορισμοί στο πλήθος των ακινήτων ή την έκτασή τους και δίχως να απαιτείται να είναι κάτοικοι της περιοχής, αποκτούν την κυριότητα. Για τα αγροτικά ακίνητα ισχύουν επίσης ευνοϊκές διατάξεις που δεν προβλέπουν την καταβολή τιμήματος.

3.1.2.2 Διαχείριση

Για την προστασία και διαχείριση των ανταλλαξίμων κτημάτων στο Νυμφαίο, αρμόδια υπηρεσία κατά τον χρόνο που εξετάζεται στην εργασία,

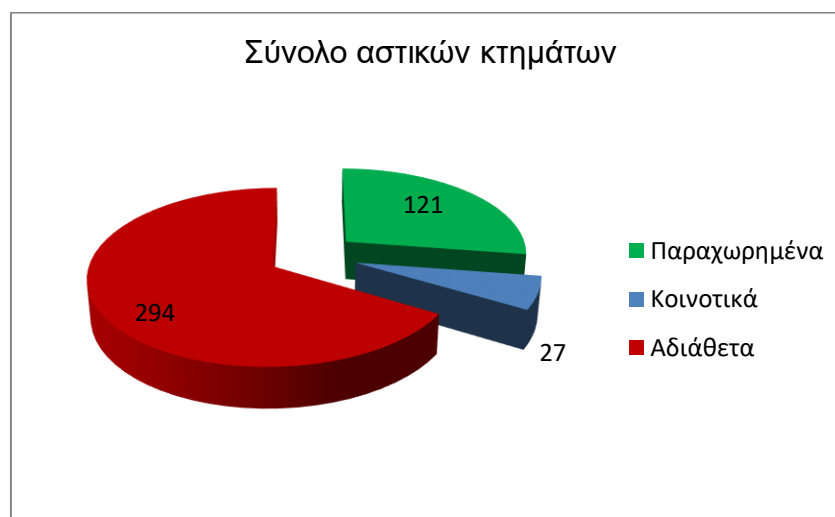
---

¹²⁴ Τα εντός των διοικητικών ορίων της Κοινότητας Νυμφαίου του Νομού Φλωρίνης κείμενα ανταλλάξιμα κτήματα, εφ'ων οι κάτοικοι της Κοινότητας ταύτης ανήγειρον οικίας, εκκλησίας, σχολεία κλπ. Ως και αι εκτάσεις εφ'ων οι κάτοικοι ούτοι ενεφύτευσαν από τριακονταετίας αμπέλους ή άλλας φυτείας, ας κατέχουσιν έκτοτε και νέμονται ως ίδια καθώς και τα μέχρι δύο στρεμμ. Εκτάσεως χορτολείβαδα, τα κατεχόμενα υπό των κατοίκων και χρησιμοποιούμενα δια την οικόσιτον κτηνοτροφίαν των, αποδίδονται δυνάμει του παρόντος εις τους εν λόγω κατοίκους και διαγράφονται εκ του Κτηματολογίου της Υ.Δ.Α.Μ.Κ. άνευ άλλης διατυπώσεως, ακυρουμένων των οικείων πρωτοκόλλων καταλήψεως και παραδόσεως των κτημάτων εις την Υ.Δ.Α.Μ.Κ. ως ανταλλαξίμων. Αι λοιπαί ακάλυπται εκτάσεις (αγροί, βοσκαί, λειβάδια, δάση κλπ. αίτινες ανήκουν εις την ανταλλάξιμον περιουσίαν, παραχωρούνται εις το Νομικόν Πρόσωπον της Κοινότητος επί τιμήματι καθορισθησομένω υπό της αρμοδίας Τοπικής Επιτροπής κατά τας διατάξεις του Αγροτικού Κώδικος.

ήταν το Γραφείο Δ.Α.Π. Φλώρινας και στη συνέχεια, λόγω συγχώνευσης των υπηρεσιών, το Γραφείο Δ.Α.Π. Κοζάνης.

Από την έρευνα στο αρχείο της Τοπογραφικής Υπηρεσίας Φλώρινας βρέθηκε ο κτηματολογικός πίνακας της αποτύπωσης του αγροκτήματος Νυμφαίου από το Τοπογραφικό Συνεργείο του Υπουργείου Γεωργίας, με ημερομηνία 4 Νοεμβρίου 1950 μαζί με μέρος, δύο από τις τέσσερις πινακίδες των τοπογραφικών διαγραμμάτων.

Κατά την έρευνα στο αρχείο της Κτηματικής Υπηρεσίας Φλώρινας, βρέθηκε ο με αριθμό 1016/21 Ιουνίου 1960 Τίτλος Κυριότητας (παραχωρητήριο) του Γραφείου Δ.Α.Π. Φλώρινας με τον οποίο παραχωρήθηκε στην Κοινότητα Νυμφαίου το σύνολο των αγροτικών ακινήτων που δεν είχαν κάτοχο ενώ τον ίδιο χρόνο, το 1960, ο σύνολο των 180 αγροτικών, χορτολίβαδων παραδόθηκαν στους δικαιούχους με πρωτόκολλο. Από τη μελέτη του πιο πάνω αρχείου επίσης προέκυψε ότι από το σύνολο των 442 αστικών ακινήτων παραχωρήθηκαν τα 121 σε ιδιώτες, 27 στην Κοινότητα Νυμφαίου και παρέμειναν αδιάθετα 294. Από αυτά, ένα (1) παραχωρήθηκε τη δεκαετία του 1950, δεκατέσσερα (14) του 1960 και τα υπόλοιπα εκατόν είκοσι ένα (121) μεταξύ του 1970 και του 1980.

Γράφημα 5. Ιδιοκτησιακό καθεστώς αστικών κτημάτων

Γράφημα 6. Παραχωρήσεις αστικών κατά δεκαετία

3.2 Ο Άγιος Γερμανός

Ο Άγιος Γερμανός είναι ορεινό χωριό του νομού Φλώρινας. Βρίσκεται πάνω σχεδόν στα σύνορα Ελλάδας-Βόρειας Μακεδονίας, πάνω από την λίμνη Μεγάλη Πρέσπα και σε υψόμετρο 1.040 μέτρων. Ο Άγιος Γερμανός ανήκει στο Δήμο Πρεσπών.

Ο Άγιος Γερμανός αποτελούσε το κεφαλοχώρι της περιοχής των Πρεσπών και γνώριζε μεγάλη ακμή κατά το παρελθόν. Μέχρι το 1913, μεγάλο μέρος του πληθυσμού του ήταν σλαβόφωνοι^[1]. Η ονομασία του χωριού οφείλεται στον ομώνυμο ναό του 10ου αιώνα, και διατηρήθηκε καθ' όλη τη διάρκεια της Οθωμανικής περιόδου, με τον παρεφθαρμένο τύπο "Γέρμαν", ενώ το 1926 καθιερώθηκε η ονομασία *Άγιος Γερμανός*. Η ύπαρξη του χωριού

πιθανολογείται από τις αρχές του 10ου αιώνα, όποτε ανεγέρθηκε και ο ομώνυμος ναός.

Το αγρόκτημα του Αγ. Γερμανού με έκταση 56.000 στρεμμάτων, που περιλαμβάνει το σύνολο του οικισμού αλλά και τους αγρούς, το δάσος και τα βοσκοτόπια) περιήλθε το 1815 στην κατοχή του Αλή Πασά Τεπελενλή. Μετά την καταστροφή του Αλή Πασά το 1822, πέρασε στην κατοχή του Τουρκικού δημοσίου. Στη συνέχεια ο Σουλτάνος το αφιέρωσε στο βακούφι της βασιλομήτορας (Βαλιδέ Σουλτάν Pertevniyal και τους διαδόχους της). Στη διάρκεια αυτής της περιόδου οι κάτοικοι του Αγ. Γερμανού κατέβαλαν ενοίκιο υπό την μορφή δωρεών στο όνομα της Βαλιδέ Σουλτάν προς την Μέκκα και κοινωφελή ιδρύματα της Κωνσταντινουπόλεως. Μετά τους Βαλκανικούς πολέμους η Μουφτεία της Φλώρινας δήλωσε το σύνολο του αγροκτήματος ως βακουφικό. Έτσι, μετά την ανταλλαγή πληθυσμών το σύνολο του αγροκτήματος, πέρασε στην ανταλλάξιμη περιουσία του δημοσίου με το πρωτόκολλο κατάληψης 1767/22.6.1937 της Υπηρεσίας Ανταλλάξιμων Κτημάτων Δυτικής Μακεδονίας. Η τότε Κοινότητα Αγίου Γερμανού υπέβαλε ένσταση κατά του πρωτοκόλλου κατάληψης που απορρίφθηκε από το Υπουργείο Κρατικής Υγιεινής και Αντιλήψεως. Στη συνέχεια, η Κοινότητα προσέφυγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο με την 447/28.04.1939 απόφασή του, απέρριψε την προσφυγή και αγροκτήματος πέρασε οριστικά στην κυριότητα του δημοσίου.

3.2.1 Το Υπουργείο Γεωργίας

Στη διανομή του συνοικισμού του Αγίου Γερμανού του έτους 1968, σε σύνολο 368 αστικών ακινήτων, 141 αποδόθηκαν σε κληρούχους, που στη συνέχεια με αποφάσεις της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Φλώρινας και σύμφωνα με τις διατάξεις του αγροτικού κώδικα και με ορισμένοι από αυτούς κηρύχθηκαν έκπτωτοι, 160 χαρακτηρίστηκαν διαθέσιμα κατεχόμενα, δηλαδή τελούσαν υπό κατάληψη και αυθαίρετη κατοχή, από μη δικαιούχους ενώ τα υπόλοιπα ακίνητα είναι ιδιοκτησίες, διαθέσιμα ελεύθερα και κοινόχρηστα.

Στη διανομή του αγροκτήματος του Αγίου Γερμανού του 1968, καταγράφονται 1441 αγροτεμάχια με συνολική επιφάνεια 61.500 στρεμμάτων.

Οι αποφάσεις της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Φλώρινας που

αφορούν στον Άγιο Γερμανό, το συνοικισμό και το αγρόκτημα, παρουσιάζονται στον πίνακα :

Πίνακας 7. Συνεδριάσεις της Ε.Α.Φ.		
Έτος	Αριθμός απόφασης	Σύνολο
1951	16, 31, 41, 47, 69, 71, 114	7
1952	30, 37, 39, 49, 75, 76, 83	7
1954	18, 70	2
1955	5, 75, 120, 129	4
1956	69, 83, 84, 102, 103, 104	6
1957	19, 63, 63α, 67, 76, 87, 88, 125, 126	9
1958	39, 40, 94, 121	4
1959	74	1
1960	54, 71, 100, 107	4
1961	52	1
1962	14	1
1963	6	6
1965	28	1
1966	11, 46	2
1967	117, 125	2
1968	107	1
1969	24, 109, 152, 154	4
1970	34, 68, 83, 149, 150	5
1971	11, 81, 136, 141, 143	5
1972	20, 21, 37, 60, 69, 132, 133, 179, 180, 181, 182	11
1973	11, 22, 44, 45, 46, 47, 59, 78, 87, 114, 148, 153	12
1974	29	1
1975	20, 26, 35, 44, 45	5
1977	31, 32, 35, 74	4
1978	69, 73, 74, 109	4
	Σύνολο	109

3.2.2 Τα ανταλλάξιμα κτήματα

3.2.2.1 Θεσμικό πλαίσιο

Το θεσμικό πλαίσιο που ισχύει για τα ακίνητα που ανήκουν στην ανταλλάξιμη περιουσία έχει θεσπιστεί με τις διατάξεις του ν.357/1976 (Α΄ 156) «Περί επιταχύνσεως της ρευστοποιήσεως και εκκαθαρίσεως της ανταλλαξίμου περιουσίας» που ισχύει για το σύνολο της Ελληνικής επικράτειας, σε αντίθεση με τις ευνοϊκές διατάξεις που ισχύουν για το Νυμφαίο, και σύμφωνα με αυτές, στο άρθρο 1 ορίζονται οι προϋποθέσεις για την εξαγορά των αγροτικών ακινήτων ενώ με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 των αστικών.

3.2.2.2 Διαχείριση

Ο συνοικισμός και το αγρόκτημα του Αγίου Γερμανού καταγράφηκαν ως ενιαίο ανταλλάξιμο κτήμα με ΑΚ 6633 (Φλώρινας) με το από 2.10.1937 πρωτόκολλο κατάληψης. Ακολούθησε ο διαχωρισμός του συνοικισμού από το αγρόκτημα με τη διανομή του Υπουργείου Γεωργίας του έτους 1968, η οποία κυρώθηκε με την με αριθμό ΓΕ10126/27.1.1972 (Β΄ 105) Απόφαση του Νομάρχη Φλώρινας.

Ακολούθησε η παράδοση–διάθεση των κατεχομένων αστικών ανταλλάξιμων κτημάτων με το αριθμό πρωτοκόλλου 3289/7.10.1975 πρωτόκολλο παράδοσης παραλαβής μεταξύ του Γραφείου Δ.Α.Π. Κοζάνης και του Τμήματος Εποικισμού της Νομαρχίας Φλώρινας, προκειμένου να περαιωθεί η εκκαθάριση των κτημάτων.

Με το 17 Σεπτεμβρίου 1977 πρωτόκολλο επαναπαράδοσης και επαναπαραλαβής, περιήλθαν διακόσια εξήντα ένα (261) οικόπεδα εκ νέου στη διαχείριση του Γραφείου Δ.Α.Π. Κοζάνης.

Από το σύνολο των τετρακοσίων δεκατριών (413) αστικών ακινήτων της διανομής του συνοικισμού του 1968 παραμένουν ενεργά ανταλλάξιμα κτήματα εκατόν ενενήντα (190).

Στο αγρόκτημα του Αγίου Γερμανού σε σύνολο πεντακοσίων είκοσι οκτώ (528) αγροτεμαχίων έχουν αποδοθεί τριακόσια τριάντα οκτώ (338) από το Γραφείο Δ.Α.Π. Κοζάνης και Φλώρινας, ενεργά είναι πενήντα (50) ενώ εκατόν σαράντα (140) έχουν αποδοθεί σε κληρούχους από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας.

Γράφημα 7. Το ιδιοκτησιακό καθεστώς των αστικών κτημάτων

Γράφημα 8. Το ιδιοκτησιακό καθεστώς των αγροτικών κτημάτων

Επιλογικά

Στην εργασία έγινε προσπάθεια για την αποτύπωση και διασαφήνιση των νομικών και τεχνικών όρων της πολιτικής γης, από την ανασύσταση του Ελληνικού κράτους και τις ανάγκες που προέκυψαν μετά τη Μικρασιατική καταστροφή.

Αναπτύχθηκαν τα θέματα των διανομών γης, των αναδασμών, της αστικής αποκατάστασης προσφύγων και της αποκατάστασης των ακτημόνων καλλιεργητών.

Οι χρήσεις γης, το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο και το Εθνικό Κτηματολόγιο είναι οι έννοιες που ολοκληρώνουν το θεωρητικό κομμάτι και εισάγουν τον αναγνώστη στην εξέταση των θεμάτων για τη δημόσια περιουσία.

Η δημόσια περιουσία διακρίνεται σε ιδιωτική και κοινόχρηστη και περιλαμβάνει τα πράγματα που είναι προορισμένα αμέσως ή εμμέσως να βοηθούν το Ελληνικό δημόσιο στην εκπλήρωση των στόχων του.

Στη συνέχεια εξετάστηκαν τα θέματα άσκησης των πολιτικών γης, δηλαδή οι διανομές, οι αναδασμοί, η λειτουργία της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Φλώρινας την περίοδο 1940-1980, οι περιουσίες των συνεργατών του κατακτητή και η διαχείριση της ανταλλάξιμης περιουσίας από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών και τα ζητήματα που άπτονται της αρμοδιότητας της Διεύθυνσης Δασών Φλώρινας.

Στο τρίτο μέρος της εργασίας εξετάστηκαν οι περιπτώσεις του Νυμφαίου και του Αγίου Γερμανού, αναφορικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τη διαχείριση της ανταλλάξιμης περιουσίας.

Από την έρευνα, στα πλαίσια της παρούσας, διαπιστώθηκε πως η λειτουργία της Ελληνικής δημόσιας διοίκησης διακρίνεται για την ασυνέχεια της, τη δαιδαλώδη πολυνομία και κυρίως την αναποτελεσματικότητα, την έλλειψη συντονισμού και οργάνωσης. Τούτο διότι ο Νομός Φλώρινας με σχετικά περιορισμένη έκταση, αγροκτήματα και συνοικισμούς, δεν έτυχε της απαιτούμενης προσοχής από την Ελληνική πολιτεία και δεν ολοκληρώθηκαν στο σύνολο αλλά σε τμήμα μόνο, διανομές και αναδασμοί των αγροκτημάτων ενώ υπάρχουν ανοικτά ζητήματα και στους συνοικισμούς. Επιπλέον, σχεδόν εκατό χρόνια από τη Μικρασιατική καταστροφή και την εισδοχή Ελληνικών πληθυσμών στο σύνολο της Ελληνικής επικράτειας και την περιοχή της

Φλώρινας, παραμένει σε εκκρεμότητα ικανός αριθμός ανταλλαξίμων κτημάτων που σε πολλές των περιπτώσεων είναι καταπατημένα, άλλα είναι μη εντοπισμένα και κάποια από αυτά δεν υπάρχουν διατάξεις, δηλαδή πρόβλεψη σε νόμο για τη διαχείρισή τους.

Προβλήματα διαπιστώθηκαν στη διάρκεια της έρευνας αναφορικά και με τη διαθεσιμότητα των πληροφοριών, κυρίως εξαιτίας παντελούς έλλειψης ψηφιοποιημένων αρχείων. Τα αρχεία των υπηρεσιών είναι διαθέσιμα μόνο σε φυσική μορφή, σε χαρτί.

Τέλος, θα πρέπει να γίνει ιδιαίτερη αναφορά στο θεσμικό πλαίσιο που διέπει τη δημόσια περιουσία αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών που θα πρέπει να επικαιροποιηθεί.

Ο ερευνητής του μέλλοντος δικαιούται μιας νέας προσπάθειας, τη φορά αυτή σε πλήρη, ψηφιακά αρχεία και δεδομένα που για λόγους πληρότητας, θα ήταν ορθό να επεκταθεί και στα ζητήματα του εθνικού κτηματολογίου, που ενδεχομένως να έχει ολοκληρωθεί.

Βιβλιογραφία

Ξενόγλωσση

Dunleany P.- Leary O. Theories of the State. The politics of Liberal Democracy ed. McMillan, 1987

Mather, A.S. (1986), Land Use, Essex, U.K.: Longman Scientific & Technical

Thrall, G. (1987), Land use and urban form: the consumption Theory of Land Rent, London: Methuen

Ελληνική

Αθανασόπουλος Τ., Δίκαιο Κτηματολογίου, Νομική Βιβλιοθήκη, 2013

Αραβαντινός Α, Πολεοδομικός σχεδιασμός, 2007

Αρβανίτης Απ., Κτηματολόγιο 2020, εκδ. Ζήτη., Εκδ. 2017

Βαθρακοκοίλης Β., Η Διεκδικητική Αγωγή, εκδ. Σάκκουλα, 2014

Βασιλειάδης Δ./Διβάνη Χ./Κουσκουνά Μ./Παπαπετρόπουλος Α., Περιβάλλον, Νομική Βιβλιοθήκη, 2016

Βροντάκης Μ., Το ζήτημα τους συνταγματικής προστασίας τους ιδιοκτησίας των δημόσιων νομικών προσώπων, Τόμος Τιμητικός του Συμβουλίου τους Επικρατείας 1929-1979

Γεωργιάδης Απ., Η κυριότητα του Δημοσίου επί των αδεσπότην ακινήτων τους νήσους των Κυκλάδων, ΧρΙΔ 2005, σελ. 858 επ. (περιοδικό)

Γεωργιάδης Απ. Εμπράγματο Δίκαιο, εκδ. Σάκκουλα, 2010

Γεωργιάδου Μ, Πολεοδομία Δόμηση, Νομική Βιβλιοθήκη, 2011

Γιαννακούρου Π., Αγροτικοί νόμοι (Το αγροτικό πρόβλημα από τους απελευθερώσεως του Ελληνικού Κράτους μέχρι και σήμερα), ΝοΒ 1979 1727 (περιοδικό)

Γιαννακούρου Γ. , Χωροταξικός και Πολεοδομικός Σχεδιασμός, εκδ. Νομική Βιβλιοθήκη, 2011

Δαγτόγλου Π., Συνταγματικό Δίκαιο-Ατομικά δικαιώματα Β΄, εκδ. Σάκκουλα, 1991

Δούκας Κ-Α, Δασικό και Αγροτικό Κτηματολόγιο, εκδ. Γιαχούδη, 2002

Δούκας Κ-Α, Δασικό κτηματολόγιο και τους δασικής γης, σε Δάση Δασικοί Χάρτες, δασολόγιο και κτηματολόγιο, συλλογικό έργο, εκδ. Σάκκουλας, 2017

Δωρής Ε., Τα δημόσια κτήματα, Διοίκηση – Διαχείριση, Διάθεση – Εκποίηση – Προστασία, Τόμος Α΄, Εκδ. Σάκκουλα, 1980

Δωρής Φ., Αναδασμός και εμπράγματα σχέσεις, ΝοΒ 25, 442 επ. (περιοδικό)

Ζήτηση Π., Η χρησικτησία επί των δημοσίων κτημάτων και επί των δασών ειδικότερα, Συλλογικό έργο, Χρησικτησία και κτηματολόγιο, εκδ. Σάκκουλας, 2017

Καλτσίκης Χ./Κάρολος Ι., Η προστασία των δασών υπό το πρίσμα του κτηματολογικού Δικαίου, εκδ. Σάκκουλας 2017

Κιτσαράς Λ. , Οι πρώτες εγγραφές στο Εθνικό κτηματολόγιο, Σάκκουλας, 2001

Κούσουλας Χ., Δίκαιο Κτηματολογίου, Σάκκουλας, 2001

Λασκαρίδης Ε. σε Γεωργιάδη Α., «Σύντομη Ερμηνεία του Αστικού Κώδικα» | ΣΕΑΚ | II | Άρθρα 947 – 2035», Δίκαιο & Οικονομία, Π.Ν. Σάκκουλα, 2013

Μακρή Ι., Αγροτική νομοθεσία, Σάκκουλα, 2001

Μασούρας Κ., Υπουργείο Οικονομικών, Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Περιουσίας & Κοινωφελών Περιουσιών, Μελέτη για την αποκάλυψη,

προστασία και αξιοποίηση τους Δημόσιας Περιουσίας και των Εθνικών κληροδοτημάτων, Αθήνα, 2015

Ματθαίου Π., Το εθνικό Κτηματολόγιο, εκδ. Σάκκουλα, 2000

Μέλισσας Δ., Οι χρήσεις γης, το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο & η Ζώνη Οικιστικού Ελέγχου, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2010

Μπεριάτος Η./Οικονόμου Δ./Πυργιώτης Γ., Κωδικοποίηση και μηχανισμοί ελέγχου των χρήσεων γης στον εξωαστικό χώρο. Συγκριτική διερεύνηση της εμπειρίας άλλων χωρών – Πρόταση για την Ελλάδα, Ερευνητικό Πρόγραμμα ΥΠΕΧΩΔΕ (Τελική Έκθεση), Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, 1994

Μωυσιάδη Θ., “Οργάνωση των χρήσεων γης και αλληλεπιδράσεις με την κοινωνικοοικονομική δομή του δήμου της Αθήνας”. Διπλωματική Εργασία, Βόλος: Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, 1996

Νάκου Γ., Το νομικό καθεστώς των τέως δημόσιων οθωμανικών γαιών 1821-1912», Θεσσαλονίκη, 1984

Οικονομόπουλος Β. σε Καρακώστα. Ι., «Αστικός Κώδικας (Ερμηνεία – Σχόλια – Νομολογία), Εμπράγματο (Άρθρα 947 – 1117), Τόμος Έβδομος Α΄», Νομική Βιβλιοθήκη, 2010

Οικονόμου Δ., “Πολιτική γης και εφαρμογή των πολεοδομικών σχεδίων”, στο Δ. Οικονόμου και Γ. Πετράκος (επ.) Η ανάπτυξη των Ελληνικών πόλεων. Διεπιστημονικές προσεγγίσεις αστικής ανάλυσης και πολιτικής, Βόλος: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Θεσσαλίας-Εκδόσεις Gutenberg, 1999

Παπά Α., Νομικές και Τεχνικές Διαδικασίες Καταγραφής και Απόδοσης των Ορίων των Δημοσίων Ακινήτων για την Ένταξη τους στο Κτηματολόγιο. Μεταπτυχιακή διατριβή, Τμήμα Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών, ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, 2002

Παπαγιάννης Γ., Η δασική ιδιοκτησία, Νομική Βιβλιοθήκη, 2011

Παπαγρηγορίου Β., Πολεοδομία, εκδ. γ, Σάκκουλας, 2010

- Παπαδόπουλος, Αγωγές Εμπραγμάτου Δικαίου, Σάκκουλας, 1992
- Παπαστερίου Δ., Δασικό δίκαιο και Εθνικό Κτηματολόγιο, εκδ. Σάκκουλας, 2017
- Παπαστερίου Δ., Εποικιστικό Δίκαιο, Σάκκουλας, 2011
- Παπαστερίου Δ., Κτηματολογικό Δίκαιο, 2013
- Παππάς Σ. σε Γεωργιάδη Α. – Σταθόπουλο Μ., «Αστικός Κώδιξ, Ερμηνεία κατ' άρθρο – Νομολογία – Βιβλιογραφία, Τόμος Πέμπτος: Εμπράγατο Δίκαιο», Εκδ. Οίκος Αφοί Π. Σάκκουλα, Αθήνα, 1985
- Ρόκος Δ., Κτηματολόγιο και Αναδασμός – Πολιτική γης, 1981
- Ρόκος Δ., Από τη βιώσιμη ή αειφόρο στην αξιοβίωτη ολοκληρωμένη ανάπτυξη, εκδ. Λιβάνη, 2003
- Ρόκος Δ., Κτηματολόγιο πολιτική γης και ανάπτυξη, από την επίσημη ιστοσελίδα του ΤΕΕ, www.library.tee.gr
- Σαρηγιάννη Γ., Η αστικοποίηση, Βασικές έννοιες, ιστορική εξέλιξη, ο σύγχρονος ελληνικός χώρος, εκδ. ΕΜΠ, 1979
- Σουλίδης Κ., Φλώρινα, Οι δοσίλογοι της κατοχής και η δήμευση των περιουσιών τους, Έρευνα στο αρχείο του Πρωτοδικείου, αυτοέκδοση, 2014
- Σταματόπουλος Σ., Το αντικείμενο τη αναγκαστικής εκτέλεσης εις βάρος του ελληνικού Δημοσίου, ΧρΙΔ Α/2001, σελ. 114 (περιοδικό)
- Στασινόπουλος Μ., Αναγκαστική απαλλοτρίωσις επί κοινοχρήστων και δημοσίων πραγμάτων υπαγόμενων εις τα άρθρα 966-971 ΑΚ, ΕΔΔΔ 14/1970, σελ. 226 (περιοδικό)
- Τάχος Α., Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, 6η έκδοση, εκδ. Σάκκουλα, 2005
- Τριποδάκη Α., τ. Αντιδημάρχου Αθηνών, Διεθνής Ημερίδα με θέμα «Από τη Χάρτα των Αθηνών στον 21^ο αιώνα», 1995

Τσάμη Μ., Ανάλυση της πολιτικής των χρήσεων γης στον εξωαστικό χώρο και εκεί παραπομπές, Διπλωματική εργασία Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, 2015

Τσάτσος Δ., Συνταγματικό Δίκαιο, Θεμελιώδη Δικαιώματα, 1988

Τσιαπράλης Δ., σε εισήγηση με θέμα Αναπτυξιακή πολιτική γης στη χώρα μας και ειδικότερα στη Β. Ελλάδα σε www.library.tee.gr

Τσιβούλα Α., Καταγραφή των προβλημάτων των Δημοσίων Κτημάτων και η συμβολή του κτηματολογίου στην επίλυσή τους. Μεταπτυχιακή Διατριβή, Τμήμα Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών, ΑΠΘ, 2006

Τσολακίδης Ζ., Η δημοσιότητα των πράξεων και δικαιωμάτων στο Εθνικό Κτηματολόγιο, 2013

Χαινταρλής Μ., Χρήσεις γης και δίκαιο της Πολεοδομίας, Περ. Δικ, 2010, σελ. 258 (περιοδικό)

Χαπιζάνης Π., Τεύχος Εισηγήσεων Σεμιναρίου – Εισήγηση: “Δημόσια περιουσία, Αρμοδιότητες Υπουργείου Οικονομικών, (Κτηματική Υπηρεσία – Κ.Ε.Δ.)”, Τριήμερο Σεμινάριο – Τ.Ε.Ε., Σύλλογος Α.Τ.Μ. Βόρειας Ελλάδας, 2001

Χορομίδης Κ., Το δίκαιο της ρυμοτομίας και του πολεοδομικού σχεδιασμού, 1994

Χορομίδης Κ., Εθνικό Κτηματολόγιο: Αμφισβητήσεις δικαιωμάτων, ΔΕΕ 1997, 808 (περιοδικό)

Χορομίδης Κ., Η αναγκαστική απαλλοτρίωση, 4η έκδ., 2008

Χριστοφιλόπουλος Δ, Πολιτιστικό Περιβάλλον χωρικός σχεδιασμός και βιώσιμη ανάπτυξη, Σάκκουλας, 2002

Χριστοφιλόπουλος Δ, Πράξη εφαρμογής πολεοδομικής μελέτης, εκδ Β, 2007

Χριστοφιλόπουλος, Αστικός και Χωροταξικός Σχεδιασμός- Προγραμματισμός, Σάκκουλα, 1990

Χριστοφιλόπουλου, Συμμετοχή των πολιτών στον πολεοδομικό σχεδιασμό, Επιθ. Κοινωνικών ερευνών, εκδ. ΕΚΚΕ, 67/1987, σελ. 63 επ.

Αρχειακές πηγές

Αρχείο Κτηματικής Υπηρεσίας Φλώρινας, φάκελοι ανταλλαξίμων κτημάτων Νυμφαίου

Αρχείο Κτηματικής Υπηρεσίας Φλώρινας, φάκελοι ανταλλαξίμων κτημάτων Αγίου Γερμανού

Αρχείο Τοπογραφικής Υπηρεσίας Π.Ε. Φλώρινας, φάκελοι αγροκτήματος Αγίου Γερμανού

Αρχείο Τοπογραφικής Υπηρεσίας Π.Ε. Φλώρινας, φάκελοι συνοικισμού Αγίου Γερμανού

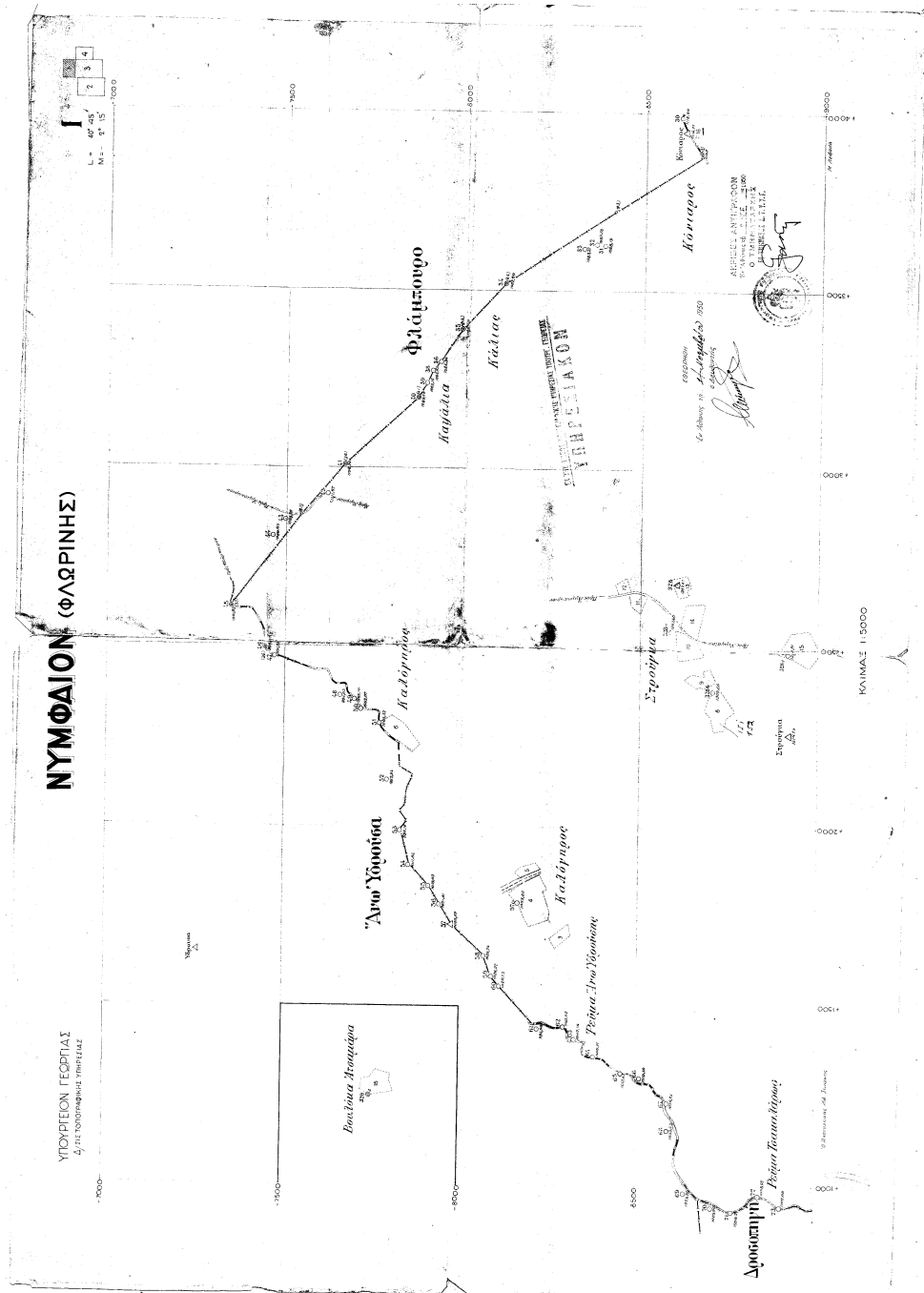
Αρχείο Τοπογραφικής Υπηρεσίας Π.Ε. Φλώρινας, φάκελοι αποφάσεων Ε.Α.Φ.

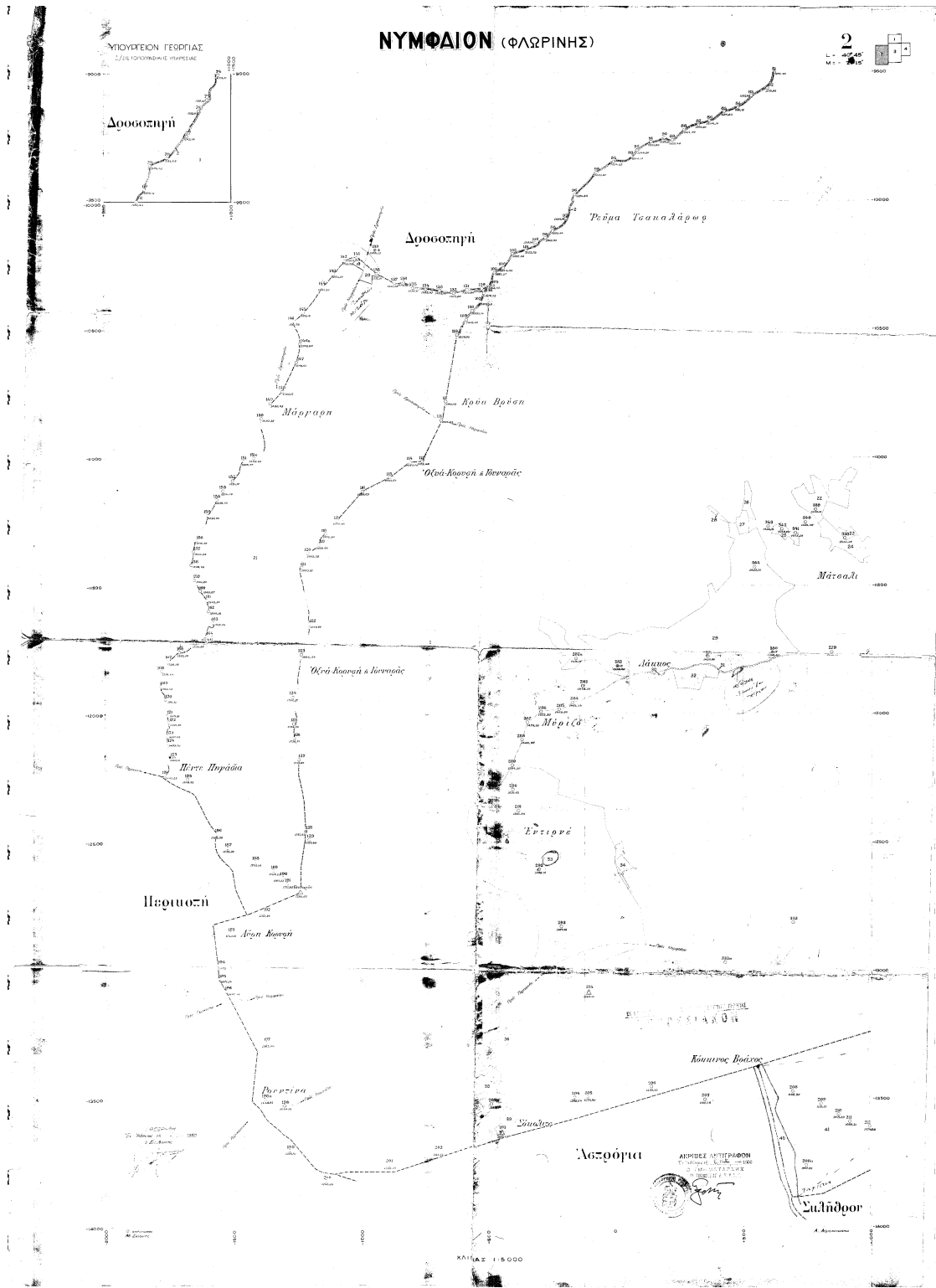
Αρχείο Διεύθυνσης Δασών Φλώρινας, φάκελοι δημοσίων δασών

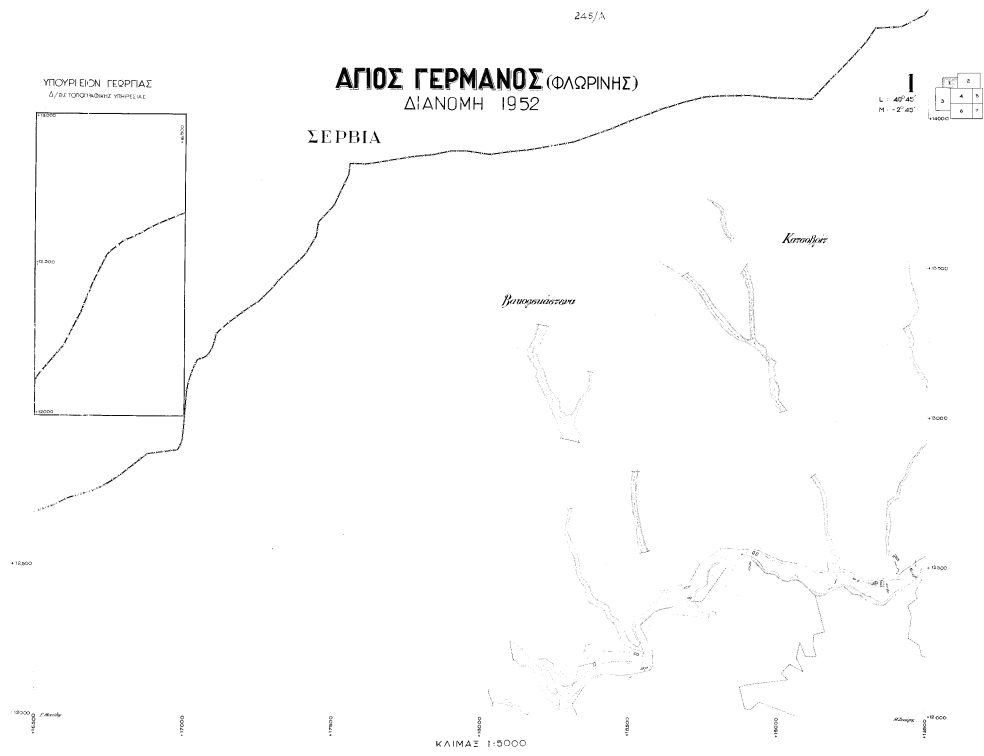
Αρχείο Διεύθυνσης Δασών Φλώρινας, φάκελοι μη δημοσίων δασών

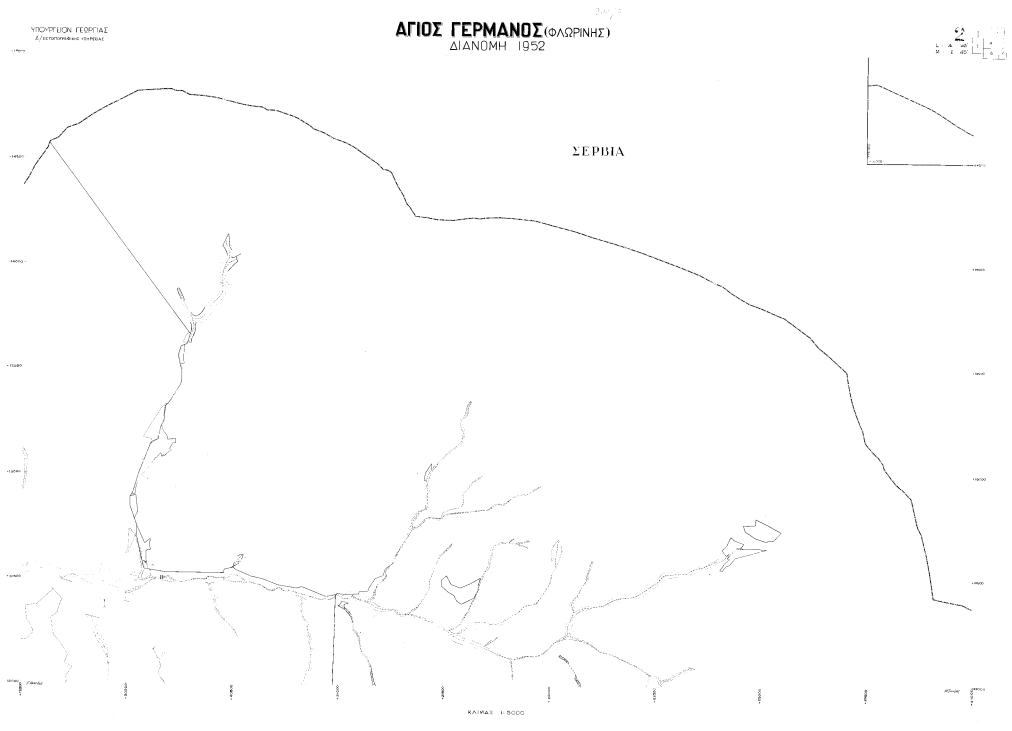

Παράρτημα

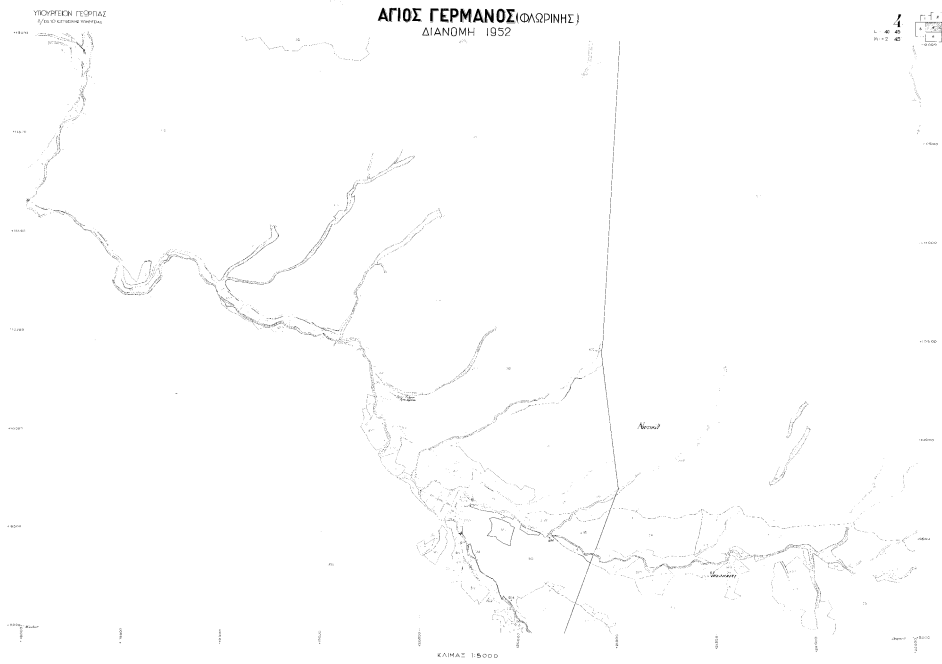

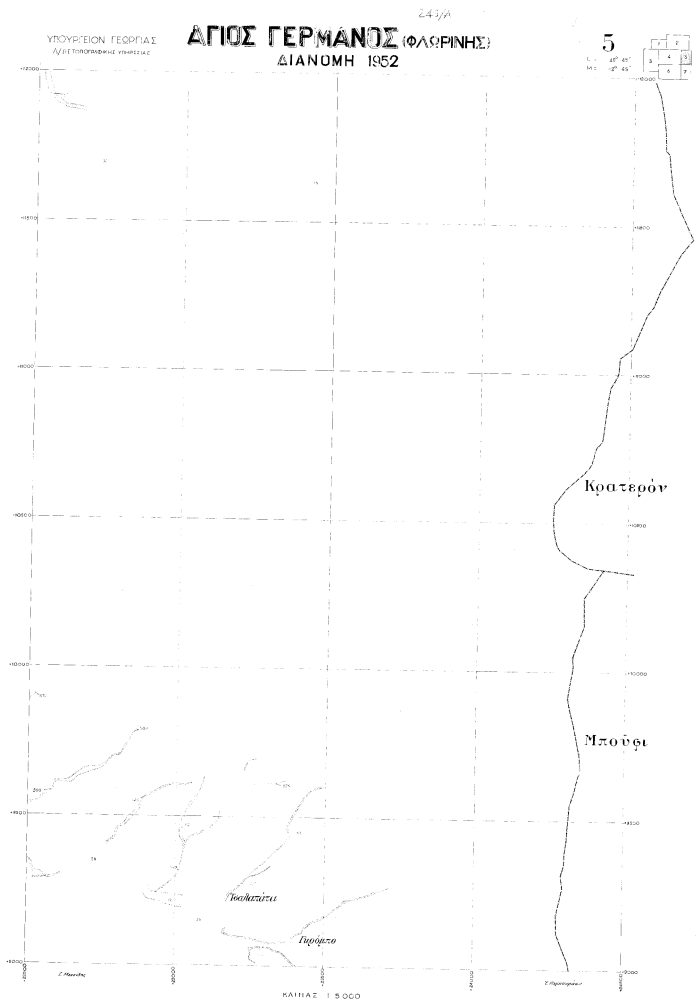

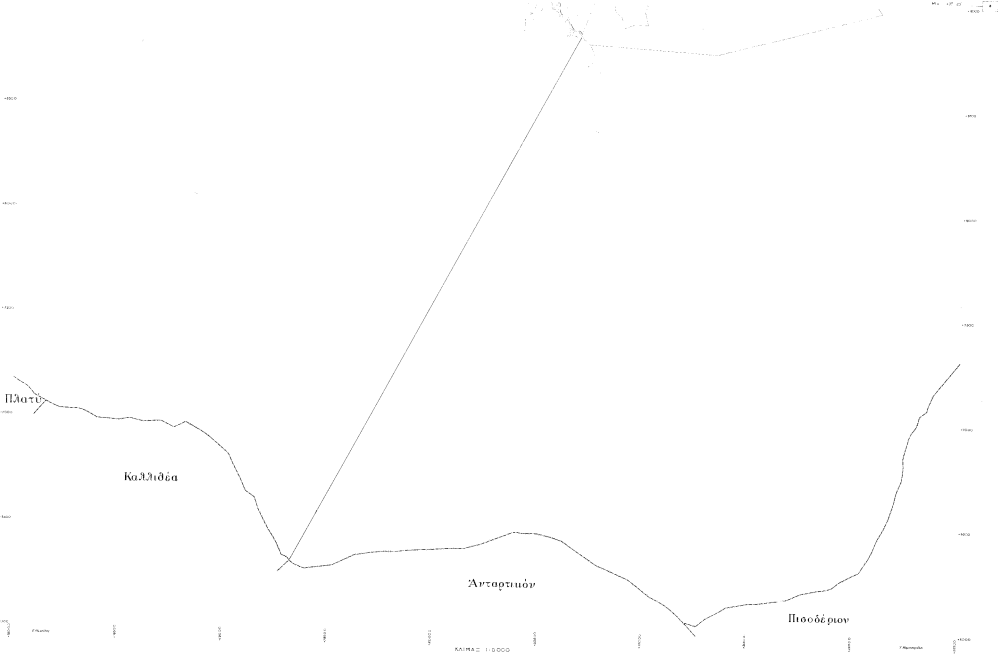

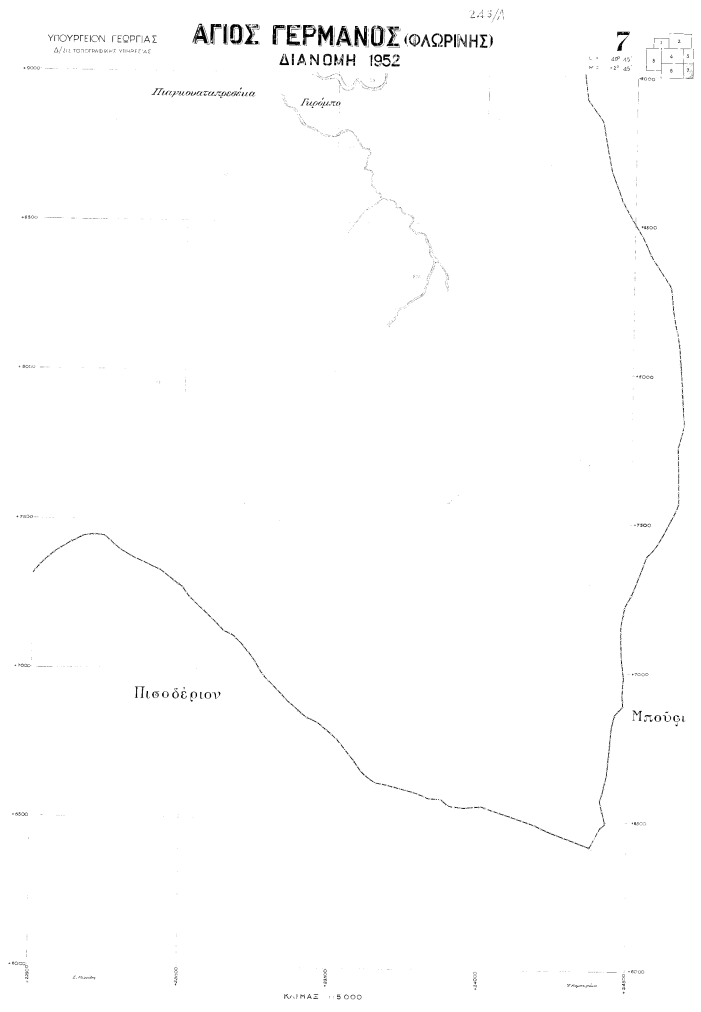
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

245/Α

ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ (ΦΛΩΡΙΝΗΣ)
ΔΙΑΔΟΜΗ 1952

6

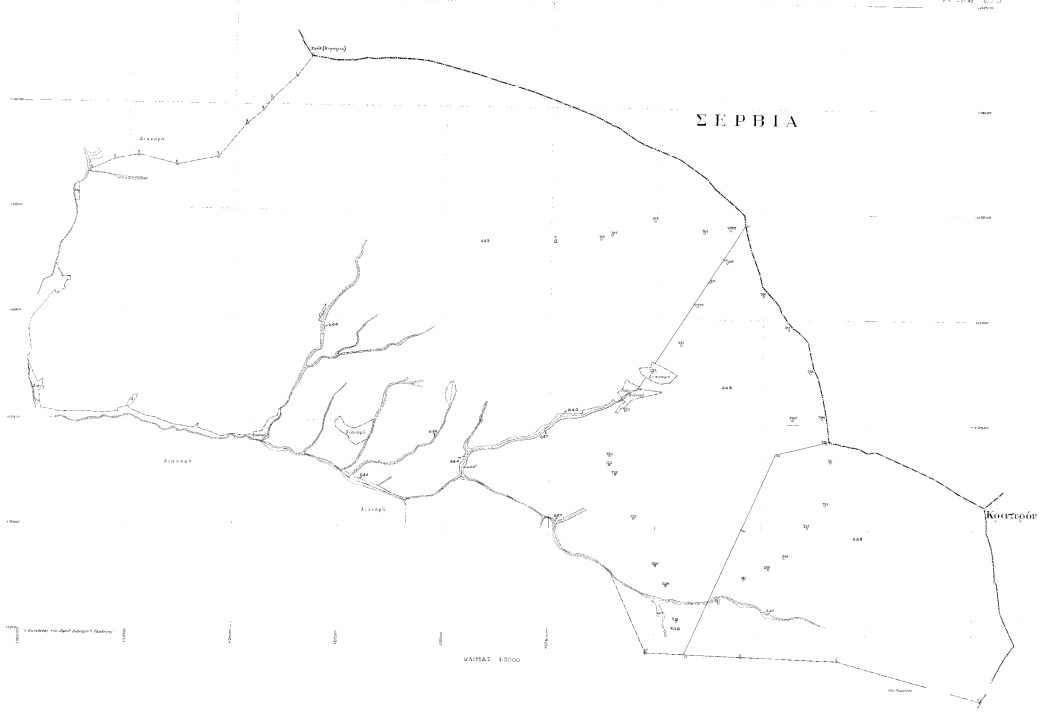

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΩΝ

ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ (ΦΛΩΡΙΝΗΣ)
ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ 1968

1
1:50.000

ΥΠΟΨΗΦΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΑΓ. ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ

ΤΜΗΜΑ **ΑΓ. ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ-ΜΗΛΕΩΝ** (ΘΑΡΣΙΝΗΣ)
ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ 1974-75

1
1:500

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΙ ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙΣ (ΘΛΩΡΙΝΗΣ) ΔΙΑΧΩΜΗ 1968

2

1: 400 20
1: 12 20

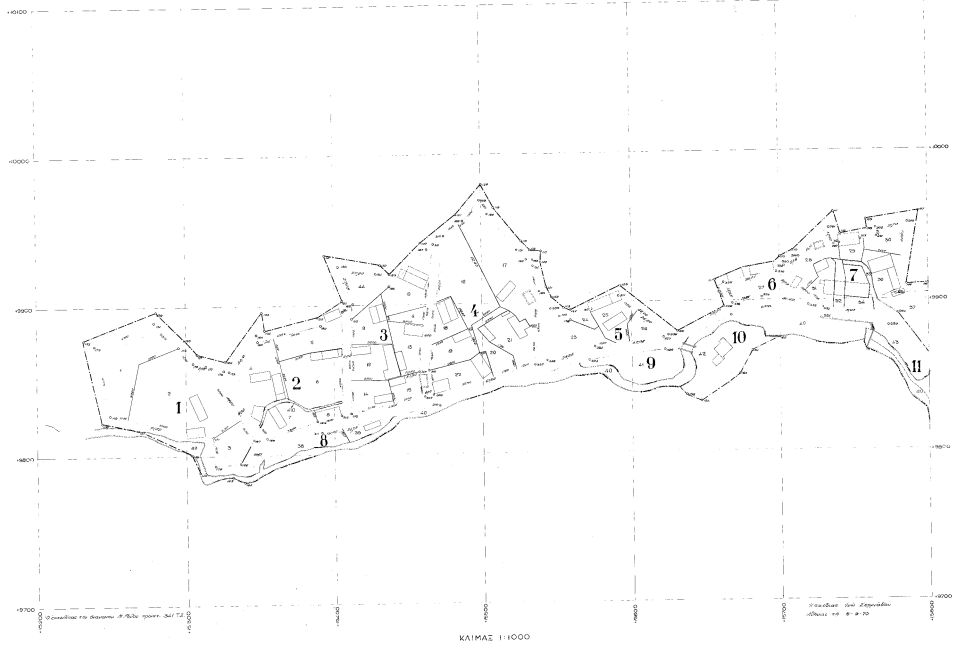
ΚΑΥΑΣ 1:1000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΑΓ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ (ΘΛΩΡΙΝΗΣ) ΔΙΑΝΟΜΗ 1968

1
1:10000
1:10000
1:10000

ΚΕΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΙ ΠΙΝΑΞ

της Περιφέρειας "Ηπειρώς"

της Περιφέρειας

Σελ. Αριθ.	Αριθ. Απογραφής	Αριθ. Απογραφής	Πύκ. Απογραφή	Π. Ο. Ο. Π. Π. Η.			Απογραφή	Παρατηρήσεις	Σελ. Αριθ.	Αριθ. Απογραφής
				Πύκ. Απογραφή	Πύκ. Απογραφή	Πύκ. Απογραφή				
II	31	2 740	Αθήνα	Αντιπρόεδρος					II	31
							Καθηγητής			
	347	347	Παράση (1870)	Τ. Αθήνα						347
	2 608		Αθήνα	" Αθήνα			Αν. Βαλκαν. Γεν. Μετρώσιον			2 608
	0 020		"	" Αθήνα			" Αθήνα			0 020
	1 022		"	Αθήνα			" Αθήνα			1 022
	0 410		"	"			" Αθήνα			0 410
							Καθηγητής			
	19 600		Τορίνη	Αντιπρόεδρος			Αντιπρόεδρος			19 600
	1124 971		Αθήνα	"			"			1124 971
	X - -		Αθήνα	"			Καθηγητής			X - -
III	1 000		Αθήνα	"			Καθηγητής			1 000
	2 000		"	"			"			2 000
	5 100		"	"			"			5 100
	0 323		"	"			"			0 323
	0 520		"	"			"			0 520
	4 130		"	"			Καθηγητής			4 130
			"	"			"			
			"	"			"			
	0 200		Αθήνα	"			"			0 200
	1 700		Αθήνα	"			"			1 700
	0 500		"	"			"			0 500
			"	"			Καθηγητής			
	1 000		"	"			"			1 000
	0 510		"	"			"			0 510
	1 820		"	"			"			1 820
			"	"			Καθηγητής			
	0 000		Αθήνα	"			"			0 000
							"			
	0 970									0 970

6.	ΑΝΘΩΑΣΗ: 4/2/4-6-08. Διαχωρισμός ΑΚ 1590, 1591 Υπόλοιπο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858 € = 157633,41 τμ. υμμ. αθ. 771,71 €	ΑΚ 1342/10985Α/6858	ΑΙΑΧΩΡΙΣΗ
ΑΝΘΩΑΣΗ: 5.12/30.10.08 Διαχωρισμός ΑΚ 1592, 1593, 1594, 1595, 1596 Υπόλοιπο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858 € = 154884,91 τμ. υμμ. αθ. 758,25 €	ΑΝΘΩΑΣΗ: 5.12/30.10.08 Μεταβολή ΑΚ 1593 € = 408,97 υμμ. αθ. 2,00 € Υπόλοιπο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858 € = 154940,25 τμ. υμμ. αθ. 758,52 €	ΑΝΘΩΑΣΗ: 1.10/27.11.2010 Διαχωρισμός ΑΚ 1618, 1619 Υπόλοιπο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858 € = 141525,61 τμ. υμμ. αθ. 692,22 €	ΑΙΑΧΩΡΙΣΗ
ΑΝΘΩΑΣΗ: 3.27/1.7.2009 Διαχωρισμός ΑΚ 1597, 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605, 1606, 1607, 1608 Υπόλοιπο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858 € = 146525,81 τμ. υμμ. αθ. 777,33 €	ΑΝΘΩΑΣΗ: 6.4/24.11.09 Διαχωρισμός ΑΚ 1609, 1610, 1611, 1612, 1613 Υπόλοιπο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858 € = 144553,93 τμ. υμμ. αθ. 707,67 €	ΑΝΘΩΑΣΗ: 1.10/27.4.2012 Μεταβολή ΑΚ 1596 € = 2008 τμ. υμμ. αθ. 9,98 € Μεταβολή ΑΚ 1342/10985Α/6858 (υμεινωμένο) € = 140663,61 τμ. υμμ. αθ. 688,40 €	ΑΙΑΧΩΡΙΣΗ
ΑΝΘΩΑΣΗ: 1.3/3.3.2010 Μεταβολή ΑΚ 1278/13943Α € € = 2744,12 τμ. € € 13,43 € Υπόλοιπο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858 € = 143969,11 τμ. υμμ. αθ. 704,81 €	ΑΝΘΩΑΣΗ: 3.4/14.6.2010 Διαχωρισμός ΑΚ 1614 Υπόλοιπο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858 € = 143440,11 τμ. υμμ. αθ. 701,59 τμ.	ΑΝΘΩΑΣΗ: 3.1/12.10.2012 Διαχωρισμός ΑΚ 1635 Υπόλοιπο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858 € = 140363,01 τμ. υμμ. αθ. 686,44 €	ΑΙΑΧΩΡΙΣΗ
		ΑΝΘΩΑΣΗ: 4.2/20.12.2012 Μεταβολή ΑΚ 1616 € € 565,54 (υμμ. αθ. 2,91 €) Μεταβολή ΑΚ 1435Α € € 524,07 (υμμ. αθ. 2,56 €) Υπόλοιπο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858 € = 140464,38 τμ. υμμ. αθ. 686,92 €	ΑΙΑΧΩΡΙΣΗ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΤΗΜΑΤΙΑΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΦΛΩΡΙΝΑΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ ΚΤΗΜΑΤΟΣ ΑΡΙΘ. 13.42/10985Α/6858.

(ΠΡΟΗΝ) Βασιλειάδης Βασίλειος (.....)
..... Λ. Περτέβης Ν.Ι.Α.Α. ....
Τοποθεσία κτήματος ... Ν. Ψαρφάδων ..... Τεκμ. αριθ. 13.7.
Είδος κτήματος ..... ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΜΟΙ

Αριθ. κτήματος 1342

Αριθ. και χρονολ. προ
ή παραλαβής κτήματος

6858Α 5

Έκταση και όριο κτήματος και είδος κτήματος (αριθμός κτήματος, αριθμός κτήματος, ποσοστό, ποσοστό, είδος κτήματος, είδος κτήματος)

ΑΠΟΦΑΣΗ: 3/7/19.9.03
Διαχωρισμός: ΑΚ 1393, 1394, 1395, 1396, 1398
Υπόλοινο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858
Ε = 170970,49 τμ κτημ. αφ 836,97 €

ΑΠΟΦΑΣΗ: 2/8/7.5.04
από την έκταση ΑΚ 1342/10985Α/6858 εκ Ε = 171098,49 τμ, κτημ. αφ 837,60 €
Διαχωρισμός κτήματος και είδος κτήματος (αριθμός κτήματος, αριθμός κτήματος, ποσοστό, ποσοστό, είδος κτήματος, είδος κτήματος)
Μειωμένη έκταση ΑΚ 1395Α εκ 553 τμ 5 κτημ. αφ 823,82 €

ΑΠΟΦΑΣΗ: 3/2/18.10.04
Διαχωρισμός: ΑΚ 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409
Υπόλοινο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858
Ε = 168282,89 τμ κτημ. αφ 823,82 €

ΑΠΟΦΑΣΗ: 7/8/04.03.05
Διαχωρισμός: ΑΚ 1553, 1554
Υπόλοινο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858
Ε = 167741,89 τμ κτημ. αφ 821,17 €

ΑΠΟΦΑΣΗ: 1/6/14.7.06
Διαχωρισμός: ΑΚ 1559, 1560, 1561, 1562
Υπόλοινο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858
Ε = 165524,39 τμ κτημ. αφ 810,32 €

Περιγραφή κτήματος και είδος κτήματος (αριθμός κτήματος, αριθμός κτήματος, ποσοστό, ποσοστό, είδος κτήματος, είδος κτήματος)

ΑΠΟΦΑΣΗ: 4/12/7.9.2006
Διαχωρισμός: ΑΚ 1555, 1556, 1557
Υπόλοινο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858
Ε = 164507,39 τμ κτημ. αφ 805,34 €

Όνομα κτήματος και είδος κτήματος (αριθμός κτήματος, αριθμός κτήματος, ποσοστό, ποσοστό, είδος κτήματος, είδος κτήματος)

ΑΠΟΦΑΣΗ: 6/6/30.11.2006
Διαχωρισμός ΑΚ 1563, 1564, 1565, 1566, 1567
Υπόλοινο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858
Ε = 163013,60 τμ κτημ. αφ

Επιλογή διαμερισμού κτήματος ή κτήματος
ΑΠΟΦΑΣΗ: 2/3/27.2/2007
Μεταβολή ευτάμης ΑΚ 1398 εκ Ε = 336 τμ κ
Υπόλοινο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858
Ε = 162933,60 τμ κτημ. αφ

ΑΠΟΦΑΣΗ: 2/19/27.2.2007
Διαχωρισμός ΑΚ 1568, 1569, 1570, 1571
Υπόλοινο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858
Ε = 161693,51 τμ κτημ. αφ 791

ΑΠΟΦΑΣΗ: 4/1/19.6.2007
Διαχωρισμός ΑΚ 1572, 1573
Υπόλοινο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858
Ε = 160628,88 τμ κτημ. αφ

ΑΠΟΦΑΣΗ: 5/6/22.10.2007
Διαχωρισμός ΑΚ 1575, 1576, 1577
Υπόλοινο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858
Ε = 159549,88 τμ κτημ. αφ

ΑΠΟΦΑΣΗ: 2/1/1.2.08
Διαχωρισμός ΑΚ 1581, 1582, 1583, 1584, 1585
Υπόλοινο αμεινωμένο ΑΚ 1342/10985Α/6858
Ε = 158460,41 τμ κτημ. αφ

Συμμετοχή Ε.Δ.Α.Π.

Τα Μέλη

ΟΙ Έκ

.....198.....

Ο Πρόεδρος

Αριθ. 1941

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΚΑΤ' ΑΙΧΜΙΣ

Ο κάτωθι υπογεγραμμένος Εὐθύμιος Δημητριάδης, Πρόεδρος του Συγγείου Ἐρεῦνης Ἄνταλ, Κτημάτων Δυτικής Μακεδονίας, ἔχοντας ὑπὸ ὄψει,

1) τὸ ἔκθερον 4 τοῦ Νόμου 4198 "περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11ης Μαΐου 1929 περὶ ὀργανώσεως Δ/σεως Ἄνταλλαγῆς καὶ ἐπιμώσεως Ἄνταλλαξιμῶν.

2) τὰς ὑπὸ Αριθ. 34027, 90022, 9126 καὶ 70865 διατάξεις τῶν Ἐπιτοκίων Γεωργίας καὶ Κρατικῆς Ἑπιχειρήσεως καὶ Ἀντιλήψεως.

3) ὅτι ὁλοκλήρῳ τὸ χωρίον Νυμφατοῦ, πρῶην κέρεσκῃ ἢ κῶσκῃ περιφέρειας Φλωρίνης μετὰ τῆς περιοχῆς του ὡς καὶ τὸ ἀγροκτήμα Ζόζαρη περιελθόντα ἤλλοτε εἰς τὸν Ἰστανδὸν Ἰωαννίνων ἐδηλωθῆσαν μετὰ τῆν πρῶσιν τοῦτου ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου καὶ παρεχωρήθησαν εἰς τὸ μακροβίον τῆς βασιδῆ Σουλτάνου Χαϊρέτ Μιᾶλ ὑποχρεωθέντων τῶν κατοίκων τοῦ ἔνω χωρίου ὡς κατατάσσιν διηλεκτικῶς εἰς ὁρισμένα ἐν Μάκκα καὶ Κων/λεὶ εὐαγγῆ μουσουλμανικὰ καθιδρύματα 300 λίρας Τουρκίας ἑτησίως.

4) ὅτι τὰ ἐν λόγῳ ἀγροκτήματα ὑπεγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν βακουφικῶν κτημάτων περιήλθον εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ἑλλ. Δημοσίου οὐχὶ ὡς διαδόχου τοῦ Τουρκικοῦ τοιοῦτου, ἀλλ' ἐπὶ τῆ βάσει τῆς περὶ ἄνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν Πληθυσμῶν Συμβάσεως κατὰ τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας πάντα τὰ ἐν Ἑλλάδι βακουφικὰ κτήματα θεωροῦνται ὡς ἄνταλλαξιμα κτήματα (ἐλέγε καὶ τῆν ὑπὸ 25-10-1930 γνωμᾶτευσιν τοῦ Ἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Μικ. Ἐλευθεριδῆ).

5) ὅτι ἑξήτερα τὰ ὡς ἔνω ἀγροκτήματα, ὡς ἐξήγεται ἐκ τῶν ὑπὸ Αριθ. 3486/2293/2-7-1924 καὶ 3426/2293/6-7-1924 δηλώσεων ἐκκαθαρίσεως τῆς τέως ἐν Φλωρίνῃ Μουφτείας, ὧν ἀντίγραφα εὑρίσκονται κατατεθειμένα ἐ τῷ φακέλλῳ ληφθέντα ἐκ τοῦ ἀρχείου τοῦ ἐνταυθα Ἐποικιοκρατικῆς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος, παρ' ὧ φυλάσσονται αἱ μουσουλμανικαὶ δηλώσεις ἐκκαθαρίσεως τῆς περιφέρειας Φλωρίνης, ἐδηλώθησαν ὑπὸ τῆς ὡς εῖρηται Μουφτείας διὰ τῶν ὡς ἔνω δηλώσεων ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸ μακροβίον τῆς Σουλτανομήτορος Χαϊρέτ Μιᾶλ.

6) ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Νυμφατοῦ καθ' ἃ

δέν εξακουφοποιήθησαν πρὸς τὰς ὡς ἔνω ἀγροκτηήματα ἄλλ' ὁ φόρος τῆς δεκάτης τούτων δέν δύναται ἕλλως ν' ὑποδειχθῇ εἰ μὴ διὰ τῆς προσαγωγῆς τοῦ σχετικοῦ βετιερτηρίου ἐγγράφου, ὅπερ ὕμνος δέν προσήχθη μέχρι σήμερον, καίτοι εἰδοποιήθη πρὸς τοῦτο ἡ Κοινότης Κυρφαίου πρὸ πολλοῦ.

7) Ὅτι ἐκ τῶν ὡς ἔνω ἀγροκτημάτων τὸ τσιφλικιον Ζάξερη, ὅπερ περιλαμβάνεται ἐντὸς τῆς κτηματικῆς περιοχῆς τῆς Κοινότητος Κυρφαίου εἶχεν ἐπιταχθῆ ἔν ἔτει 1924 ὑπὸ τῆς Ἐποικιστικῆς Ἰκηρεσίας Πλαρίνης δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων.

α) Ὅτι ῥητῶς εἰς τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 21 Ἰουλίου 1924 ἐγγράφον τοῦ Τουρκικοῦ κράτους κατατεθειμένου ἐν τῇ ἐσκέλει γίνεται μναία ὅτι τὸ τσιφλικιον Περσέκης ἔχει ἐκχωρηθῆ διὰ κεζυρικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1281 καὶ 13 Ἰουλίου 1280 εἰς τὴν ἀσπιλομήτορα Περτέβ Νιόλ.

Διήταστα

Ἐρορῶμεν εἰς τὴν κατὰ ἡμετέραν

Α.) Ὁλοκλήρου τοῦ χωρίου Κυρφαίου μετὰ τῶν οἰκιῶν, οἰκοπέδων, ἀγρῶν βοσκῆς καὶ δάσους συνολ. ἐκτάσεως περίπου 50.800 δεκ. στρεμ. ἐξ ὧν 350 δεκ. στρ. ἄγροί, 450 δεκ. στρεμ. Λειβάδια, καὶ 50.000 δασοβοσκῆ συνορευομένου ἄνωτολ. με κτηματικῆς περιοχῆς τῶν χωρίων Φλαρπούρου καὶ Ἄετος, Ἀυτικῶς με κτηματικὴν περιοχὴν Περικοπῆς καὶ Ἀσπρογείων, Ὁρειῶς με κτηματικὴν περιοχὴν τοῦ χωρίου Ἀροσομηγῆς καὶ Κοτίως με κτηματικῆς περιοχῆς Σιλήθρου καὶ Ἀγραπηδίων καὶ

Β.) Ὁλοκλήρου τοῦ ἀγροκτηήματος Ζάξερη, συνολικῆς ἐκτάσεως 3.150 δεκ. στρ. ὡς ἔγγιστα, ἐξ ὧν 220 δεκ. στρ. καλλιεργήσιμοι γαῖται, 30 δεκ. στρ. Λειβάδια καὶ 2.500 δεκ. στρ. βοσκῆ, συνορευομένων ἄνωτολ. με Λίμνην Ζάξερη καὶ κτηματικὴν περιοχὴν τοῦ χωρίου Λιμνοχωρίου, Ἀυτικῶς με κτηματικὴν περιοχὴν Σιλήθρου, Ὁρειῶς με κτηματικὴν περιοχὴν Ἀγραπηδίων καὶ Σιλήθρου καὶ Κοτίως με ὀνόμιμον Λίμνην, κτηματικὴν περιοχὴν Λιμνοχωρίου καὶ κτηματικὴν περιοχὴν Λιμνοχωρίου καὶ κτηματικὴν περιοχὴν Πίνσκου, ὡς ὑπαγορευμένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν βακουφικῶν κτημάτων καὶ συγκεκριμένως τοῦ βακουφίου τῆς βαλιδῆ Σουλταῆνας Περτέβ Νιόλ καὶ ἐκτιμῶμεν τὰς ἐνδεικτικῶς εἰς δέκα ἑκατομμύρια δραχμῆς 1000000

Μαρίου του έτους 1927.

δ ενεργήσας τήν κατάληψιν
Υπογρ. Εύσ. Δημητριάδης

Αντίγραφο του παρόντος πρωτοκόλλου κοινοποιείται εις τόν Πρόεδρον τής Κοινότητος Κυρφαίου τής Επαρχίας Φλωρίνης Νομού Φλωρίνς έντελλόμενον όπως ήν έγγραφα τούτων τοιχοκολληση εις τά κεντρικότερα μέρη του χωρίου προς γνώσιν των κατείκων, δικαιουμένων όπως έν δεκαπενθήμερον από τής εις τόν Πρόεδρον τής Κοινότητος κοινοποιηθώσας του ως ήνω πρωτοκόλλου ύποβλησι τήν κατά τούτου ένστασίν των, συντεταγμένην επί τριδράχμου χαρτοσήμου, εις τήν Νομαρχίαν Φλωρίνς (Γραφεϊον Συνεργ. Ερεύνης Ανταλ. Κτηράτων).

Παρελθούσης άπράκτου τής ως ήνω προθεσμίας τό παρόν πρωτόκολλον καθίσταται ήριστικόν.

Τ. Σ. Αικριές
έντίγραφον
δ Προτετάμενος
Συν. Ερ. Α. Μ. Κ.
Υπογραφή

Τό παρόν πρωτόκολλον έτροποποιήθη δι του υπ' αριθ. 12089/25-7-27 έγγραφου του Υπουργείου Κρατ. Υγιεινής αι' Αντιλήψεως (Α/σεις Ανταλλαγής) και καθίσταται ίσχυρόν μόνον δι' όλοκληρτό άγρόκτημα Ζάβιανη και δι' τους άγρους, λευκάς δάσους και βοσκήν ήτοι ήπάσας ράς ήκαλύπτουσ εκσεις του άγροκτήματος κυρφαίου ούτινος αι οικίαι και τά εδάγη καθιδρόματα εξαίρουνται τής καταγωγας, τά δέ οικόπεδα έφ'ων ήνηγέρθησαν τά κτίσματα ταύτα θά καταληφθουν δι' ιδιαιτέρας πρωτοκόλλ. έπ' όνόματι ενός εκάστου των κατόχων.

Ο Κοηθός Γεν. Γραμματεως
Υπογρ. Αχ. Λεμνιάρογλου

Αριθ. Πύλου Κυριότητας. 4016.-
Παραχωρητήριο

180
ΕΠΙΒΕΒΛΗΤΕΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΕΧΕΙΡΙΣΣΕΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΣΙΜΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ
Υ.Δ.Δ.Μ.Κ.

Τμήμα του
ΑΕ 6858

Γ Ρ Α Φ Ε Ι Ο Ν Δ . Α . Π . Φ Λ Ω Ρ Ι Ν Η Σ

Δ Η Λ Ω Σ Η

Δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθ. 2 τοῦ Ν.930/43 καὶ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1147/57 γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, γενομένης ἀποδεκτῆς παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, παραχωρεῖ εἰς τελεῖαν καὶ πλήρη ἰδιοκτησίαν εἰς τὸ νομικόν πρόσωπον τῆς Κοινότητος Συμφαίου τοῦ Ν.Φλωρίνης τὰ κάτωθι ἀγροτικά κτήματα, τὰ κείμενα ἐντὸς τῶν οἰκηθικῶν ὁρίων τῆς Κοινότητος ταύτης, τὰ χαρακτηρίζομενα εἰς τὰ τοπογραφικά διαγράμματα ἀποτυπώσεως τοῦ ἀγροκτήματος τοῦτου ὑπὸ Τοπογραφικοῦ συνεργείου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τὰ θεωρηθέντα τὴν 4ην Νοεμβρίου 1950 ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὡς τὰ ἀπὸ 27/8/51 ἀντίγραφα χάρτων ἀποτυπώσεως καὶ κτηματολογικοῦ πίνακος ἀγροκτήματος συμφαίου, ἧτοι:

<u>Ἀριθμός κτηματομεριδίου</u>	<u>Ἐκτασίς εἰς μ2</u>
2 ✓	1547 P
3 ✓	2000 A ₁₀₀
4 ✓	9830 "
5 ✓	1450 "
6 ✓	5080 "
7 ✓	2169 θ ₁₀₀
9 ✓	2570 "
10 ✓	4450 "
11 ✓	1950 "
12 ✓	1190 "
13 ✓	2320 "
14 ✓	4450 "
15 ✓	7564 "
16 ✓	7269 θ ₁₀₀
17 ✓	3260 "
18 ✓	4510 "
19 ✓	1100 "
20 ✓	2600 "
23 ✓	2150 "

Αριθ.Κτημ/οίου	Μ.Τ.	Παραχ.
26	3800	μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς παραχωρηθείσης εἰς τὸν κάτοχον θ.ζέγων κλπ ἐπι άσεως ἐκ μ2 2000(παραχ.μ2 1800)
27	3400	
30	500	
31	2740	
33	343347	
34	2600	
35	680	
36	1000	
37	870	
40✓	18600	P
43	1000	
44	2000	
45	5700	
46	320	
47	320	
48	3130	
51	630	
52	1330	
53	500	
55	1000	
56	570	
57	1820	
59	700	
61✓	500	
65✓	1500	
73	700	
74	1450	
75	450	
77	880	
78	2570	μὴ συμπεριλαμβανομένων μ2 2000, παραχωρηθέντα εἰς τὸν κάτοχον ἀδελ.Ι.Λιάτση.-
79	5452	
81	9510	
82	2700	
83	700	
84	496	
86	570	
87	301	P
88	245	P
89	2446	
90	15100	

πλ.α. 1/60

Handwritten signature

600

Κτηματομετρήσιον

Μ.Μ.

Κτηματομετρήσιον	Μ.Μ.
62 ✓	2130 ✓
28 ✓	1170
63 ✓	2070
64 ✓	1250
68 ✓	1500
76 ✓	1130
91	2450
92	2630
93	
94	900
96	160 P
97	650
98	750
99	820
101	1650
102	1450
104	750
106	3762
108	10200
109	6300 P
113 ✓	1500
118	3700
119	320
122 ✓	14800 'ΕΞ'Ων μ2 500 έδδθησαν εις τον κάτοχον
126	16700
128	3400
131	1000
132	5850
133	1250
134	2450
138	10900 'ΕΞ'Ων μ2 2000 έδδθησαν εις τον κάτοχον
139	1900
141	1500
142	950
145	3000
146	3000
147	577
148	1900
149	2643
150	380

Κτηματοπερίδιον	Μ.Τ.	
151	2955	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
152	2875	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
153	2500	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
154	1625	
155	250	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
156	5125	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
157	3375	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
158	7125	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
159	2550	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
160	3500	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
161	3150	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
162	1875	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
163	7625	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
164	2350	
165	1750	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
166	2125	
167	2375	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
168	3000	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
169	2625	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
170	3750	
171	5750	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
172	3625	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
173	6250	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
174	4000	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
175	10750	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
176	2375	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
177	2750	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
178	3000	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
179	2626	Εξ'ών μ2 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
180	6000	
191	6875	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
192	5625	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
183	6250	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
184	3500	
185	2500	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
189	1125	
190	1750	
193	2875	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
194	6875	Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον

<u>Αριθμομερίδιον</u>	<u>μ.τ.</u>	
195	3000	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
196	9375	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
197	3875	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
198	1750	
199	2375	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
201	3750	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
202	1500	'Εξ'ών μ2 950 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
203	5375	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
204	9875	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
205	4500	
207	2125	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
208	3625	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
209	1750	
210	4500	
211	2125	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
212	1875	
213	4500	
214	4000	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
215	2625	
216	1625	
217	3625	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
218	3875	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
219	4125	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
221	1750	
222	4325	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
224	2875	
225	2250	
226	3500	
227	5375	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
228	2375	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
229	6500	'Εξ'ών μ2 2000 ἔδωθησαν εἰς κάτοχον
230	2625	
231	1625	
232	11400	
233	1125	
234	2480	
235	1875	
236	1125	
239	1750	

<u>Κτηματομερίδιον</u>	<u>μ.π.</u>	
241	875	
242	2125	
243	3000	* Εξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
246	2500	* Εξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
249	1250	
250	5000	
251	11430	* Εξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
252	5000	* Εξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
253	2750	
254	875	
255	2500	* Εξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
256	3250	* Εξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
257	3000	* Εξ' ὧν μ2 257 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
259	2500	* Εξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
260	2500	* Εξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
262	1250	
263	6250	
264	7400	
265	2500	
266	1125	
267	1375	
268	1500	
269	1750	
270	1375	
271	1625	
272	625	
273	1125	
274	1125	
275	875	
276	1500	
277	1250	
278	1500	
279	875	
280	6000	
281	1625	
282	875	
283	4000	
284	2375	
285	1375	

✓

Κτηματοεπίδοτον	μ.τ.	
286	625	
287	3000	
288	5250	
289	2375	
290	2375	
292	4500	ἔξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
293	4500	ἔξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
294	2600	ἔξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
~~295~~		
296	875	
297	1250	
298	1750	
299	1500	
300	1500	- ✓
301	11925	
302	2500	
303	1000	
304	625	
305	1500	
306	3500	
307	3500	
308	1250	
309	2500	
310	3690	
311	3125	
313	4875	
314	1125	
315	2875	ἔξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
316	4125	ἔξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
317	3750	ἔξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
318	1500	?
319	750	
320	3625	
322	2375	ἔξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
323	1625	ἔξ' ὧν μ2 1000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
326	2250	ἔξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
328	3750	
329	1000	
330	1500	
331	1750	

<u>Τμηματοπερίοδος</u>	<u>μ.π.</u>	
334	3375	'Εξ'ών μ2 250 έδόθησαν εις κάτοχον
335	6125	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
336	3625	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
337	750	
338	2125	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
339	3625	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
340	3125	'Εξ'ών μ2 200 έδόθησαν εις κάτοχον
341	4375	'Εξ'ών μ2 έδόθησαν εις κάτοχον
342	2125	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
346	1625	
347	1625	'Εξ'ών μ2 125 έδόθησαν εις κάτοχον
348	2375	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
349	3875	
350	4125	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
351	3750	
352	1625	
354	2375	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
355	2625	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
357	4125	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
358	2375	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
359	6125	
360	3750	
361	1125	
362	3000	
364	1375	
365	2250	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
366	2375	
367	1875	
368	3625	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
369	4960	
370	625	
379	2250	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
380	1438	
373	4195	
374	625	
375	1375	
376	250	
377	1125	
378	2450	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον

Συνέχεια υπ' αριθ. 1016 παραχωρητηρίου- φύλλον 9ον

<u>Κτηματομερίδιον</u>	<u>Μ.μ.</u>	
381.	1539020	
384	1750	'Εξ'ών μ2 1250 έδόθησαν εις κάτοχον
385	400	
387	1500	
388	2125	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
389	875	
390	1500	
391	1625	
392	1125	
393	875	
394	3500	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
395	1125	
396	1875	
400	625	
404	2250	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
405	1000	
406	875	
407	875	'Εξ'ών μ2 375 έδόθησαν εις κάτοχον
408	1875	
410	625	
411	2625	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
412	2812	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
413	1375	
414	1250	
416	2125	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
419	625	
424	1500	
425	1750	✓
426	3063	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
427	750	
428	1375	
430	2250	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
431	1375	'Εξ'ών μ2 750 έδόθησαν εις κάτοχον
432	1750	
433	2125	
434	1500	'Εξ'ών μ2 250 έδόθησαν εις κάτοχον
435	1250	
437	625	
438	2375	'Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
439	1125	

<u>Κτηματοεπίδοιον</u>	<u>Μ.Τ.</u>
440	1875
441	3000 *Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
443	2625 *Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
445	2750 *Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
446	2250 Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
447	3550
448	750
450	2800 *Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
451	5750 *Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
452	625
453	4750 Εξ'ών μ2 4000 έδόθησαν εις κάτοχους
454	2625
455	1625 *Εξ'ών μ2 1000 έδόθησαν εις κάτοχον
456	875
457	1150
459	2750 *Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
460	5000
462	2250 *Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
464	2500 *Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
466	2812
467	1875
474	3250
478	3250
479	1500 *Εξ'ών μ2 125 έδόθησαν εις κάτοχον
480	3700 *Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
481	875 *Εξ'ών μ2 125 έδόθησαν εις κάτοχον
482	1500
483	1875
484	1375
485	2875 *Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
486	2313
487	2562
488	2750
490	2813 *Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις κάτοχον
491	3500 *Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
492	4562 *Εξ'ών μ2 2000 έδόθησαν εις τόν κάτοχον
493	2850
495	4375
496	650
497	3250

Κτηματομερίδιον	112	
498	7375	Έξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς τὸν κάτοχον
500	750	
501	500	
502	18650	
503	3500	Έξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς τὸν κάτοχον
504	7250	Έξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
505	3625	
506	8050	Έξ' ὧν μ2 4000 ἐδόθησαν εἰς κατόχους
507	4375	Έξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
508	4750	
509	2125	
510	5000	Έξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
511	2375	Έξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
512	5500	
513	625	
514	1775	
515	2900	Έξ' ὧν μ2 2000 ἐδόθησαν εἰς κάτοχον
516	2375	
517	2375	
518	2375	
519	1125	
520	2375	
521	2375	
522 ✓	5250	

Γίνεται μνεῖα ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῷ παρόντι ἀναφερομένης ἐκτάσεως εἰς μέτρα τετραγωνικά ὄσον νά ἀφαιρεθῶσιν αἱ εἰς τοὺς κατοίκους παραδοθεῖσαι ἐκτάσεως ἐξ' ἐκάστου κτηματομεριδίου, ὡς ἐν ἐκάστη περιπτώσει ἐν τῷ παρόντι ἀναφέρεται.

Ἡ μεταγραφή τοῦ παρόντος ἐνεργηθήσεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑποθηκοφύλακος Ἀμυνταίου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ ἀκίνητα. -

Ἐν Ἐλευσίνῃ τῇ 21 Ἰουνίου 1960

Ὁ Προϊστάμενος Γραφείου ΔΑΠ

Ὁ παρὼν τίτλος κυριότητος μεταγραφή ἐν τόμῳ *Δ. Μαιλίδης*... καὶ αὐξὼντα ἀριθμὸν *474*.....

Συνέχεια υπ' αριθ. 1016 παραχωρητηρίου - φύλλον 12ον. -

Εν Αμυνταίω τῆ 23^{ης} Ιανίου 1960

Υποθηκοφύλαξ

N. 830/43

NSK - 177/2011

NSK - 46/2001

NSK - 40/2000

AS. ΓΕΡΜΑΝΟΣ
ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ 1968

Α/Α	Όνομα εκπαιδευτικού	Είδος	Τελικό 9/16ου	Έκταση	Πληρωμή-ημέρες
1	Βλάσος Στέργιος Δημήτρ	Χορηγός	125	1320 ✓	6/1960
2	Βράχμης Αναστάσιος Βασιλείου	"	220	1375 ✓	8/1960
	"	"	397	345 ✓	
3	Βίλας Δημήτρης Βασιλείου	"	441η	2000 ✓	11/1960
4	Βράχμης Θεόδωρος Παυλίου	"	422	1750 ✓	16/1960
5	Γιάννης Βασιλίου Σωτηρίου	"	192η	2000 ✓	12/1960
6	Γιάκος Ιωάννης Γεωργίου	"	178η	2000 ✓	16/1960
7	Γιώργος Θεόδωρος Βιτά	"	183η	2000 ✓	20/1960
8	Γιάννης Γεωργίου Ιωάννου	"	185η	2000 ✓	21/1960
9	Γιάννης Στέργιος Ιωάννου	"	197η	2000 ✓	28/1960
10	Γεωργίου Παρεκκλησίου Αθανασίου	"	207η	2000 ✓	69/1960
11	Γιάννης Θεόδωρος Πέτρ	"	248	1750 ✓	70/1960
12	Γουλιέλμος Γεωργίου Μιχαήλ	"	368η	2000 ✓	82/1960
13	Γιάννης Γεωργίου Αθανασίου	"	344	1125 ✓	90/1960
14	Γιάννης Νικόλαος Ιωάννου	"	316η	2000 ✓	101/1960
15	Γεώργιος Δημήτρης Γεωργίου	"	446η	2000 ✓	122/1960
16	Γιάννης Γεωργίου Βιτά	"	494	1825 ✓	128/1960
17	Γιάννης Γεωργίου Αθανασίου	"	459η	2000 ✓	135/1960
18	Γιάννης Γεωργίου Αθανασίου	"	459η	2000 ✓	136/1960
19	Γιάννης Γεωργίου Ιωάννου	"	452η	2000 ✓	142/1960
20	Γιάννης Γεωργίου Αθανασίου	"	453η	2000 ✓	143/1960
21	Γιάννης Δημήτρης Θεόδωρος	"	411η	2000 ✓	151/1960
22	Γιάννης Ιωάννης Δημήτρης	"	416η	2000 ✓	157/1960
23	Γεώργιος Γεωργίου Ιωάννου	"	430	2000 ✓	166/1960
24	Γεωργίου Στέργιος Γεωργίου	"	455η	1000 ✓	230/1960
	"	"	240	1000 ✓	

4510

25	Λάδι Μιχαήλ αμυγδαλιάς	700g/κτ	224κτ	2000 ✓	11/1960
26	Λάδι φατνής για κωσταντίν	γ	259κτ	2000 ✓	69/1960
27	Λάδι περσέδες για Η. Κωσταντίν	γ	355κτ	2000 ✓	80/1960
28	Λάδι για Θεόδωρο Ηλέκη	γ	354κτ	2000 ✓	99/1960
29	Λάδι για Κωνσταντίν Γεωργίου	γ	354κτ	2000 ✓	110/1960
30	Λάδι για Κωνσταντίν Θεόδωρο	γ	438κτ	2000 ✓	118/1960
31	Λάδι Γεωργίου Μιχαήλ	γ	444κτ	1750 ✓	119/1960
32	Λάδι για Γεωργίου αμυγδαλιάς	γ	409	2000 ✓	154/1960
33	Λάδι για Βασιλίου Κωνσταντίν	γ	451κτ	2000 ✓	162/1960
34	Λάδι για Ηρακλέους Πωάντων	γ	510κτ	2000 ✓	192/1960
35	Ζάχαρ Θεόδωρου Γεωργίου	γ	26κτ	2000 ✓	1/1960
36	Ζάχαρ Ηλέκη Ηρακλέους	γ	1754κτ	2000 ✓	14/1960
37	Ζάχαρ Βουκωπιάς Στεφάνου	γ	181	1000 ✓	218/1960
			223κτ	1000 ✓	
38	Ζάχαρ Γεωργίου Ηλέκη	γ	295	2000 ✓	32/1960
39	Ζάχαρ Γεωργίου Ηρακλέους	γ	211κτ	2000 ✓	33/1960
40	Ζάχαρ Ηρακλέους Γεωργίου	γ	245	2000 ✓	53/1960
41	Ζάχαρ Νικολάου Θεόδωρου	γ	244	1125 ✓	54/1960
42	Ζάχαρ Γεωργίου Ηλέκη	γ	386	1845 ✓	93/1960
43	Ζάχαρ Βασιλίου Πωάντων	γ	315κτ	2000 ✓	94/1960
44	Ζάχαρ Γεωργίου Ηλέκη	γ	338κτ	2000 ✓	102/1960
45	Ζάχαρ Μιχαήλ Γεωργίου	γ	348κτ	2000 ✓	114/1960
46	Φώλιον Βασιλίου Κωνσταντίν	γ	418	750 ✓	140/1960
47	Θεοδώρου Στεφάνου Μιχαήλ Γεωργίου	γ	511κτ	2000 ✓	174/1960
48	Κηράκι Βασιλίου Πωάντων	γ	66	950 ✓	22/1960
			64	950 ✓	
49	Καϊάκι Νικολάου Γεωργίου	γ	186	1125 ✓	22/1960
50	Καϊάκι Κωνσταντίν Γεωργίου	γ	193κτ	2000 ✓	26/1960

25.5.25

51	Καπνική Παράγουρη επί Θεόδωρου	218 κτ	2000 ✓	46/1960
52	Καπνός Μυριάου Πωμένων	218 κτ	2000 ✓	49/1960
53	Καπνός Βιθυνική Στεργίου	291	2125 ✓	63/1960
54	Καπνική επί Γεωργίου επί Πέτρου	343	1125 ✓	74/1960
55	Μικρός Αμφιπέλιος, Κωπός Μυριάου	391	1250 ✓	225/1960
		431	750 ✓	
56	Καπνός Γεωργίου Στεργίου	342 κτ	2000 ✓	92/1960
57	Καπνός Κωνσταντίνου Στεργίου	350 κτ	2000 ✓	93/1960
58	Μικρός Θεόδωρος Πωμένων κ.λ.π.	48 κτ	✓ 2000 ✓	3/1960
59	Μικρός Στεργίου Μυριάου	333	2000 ✓	73/1960
60	Μικρός Γεωργίου επί Μυριάου	384	1250 ✓	281/1960
		382	750 ✓	
61	Μικρός Μυριάου Γεωργίου κ.λ.π.	445 κτ	2000 ✓	116/1960
62	Μικρός Θεόδωρος Βασιλείου	462 κτ	2000 ✓	144/1960
63	Μικρός Πωμένων Βασιλείου Φωκίου	458	1500 ✓	147/1960
64	Μικρός Γεωργίου Αθανασίου	436	1250 ✓	152/1960
65	Μικρός Βασιλείου Πωμένων	489	2250 ✓	158/1960
66	Μικρός Γεωργίου Αθανασίου	465 κτ	1938 ✓	162/1960
67	Μικρός Γεωργίου Κωνσταντίνου	442	1250 ✓	170/1960
68	Μικρός Πωμένων Βασιλείου	169 κτ	✓ 2000 ✓	111/1960
69	Μικρός Μυριάου Γεωργίου	177 κτ	✓ 2000 ✓	15/1960
70	Μικρός Αθανασίου Αθανασίου Πωμένων	178 κτ	✓ 2000 ✓	17/1960
71	Μικρός Βασιλείου Πωμένων	188	1750 ✓	23/1960
72	Μικρός Αθανασίου Αθανασίου	254 κτ	250 ✓	
72	Μικρός Αθανασίου Αθανασίου	191 κτ	2000 ✓	24/1960
73	Μικρός Κωνσταντίνου Γεωργίου	192 κτ	2000 ✓	25/1960
74	Μικρός Θεόδωρος Στεργίου	196 κτ	2000 ✓	28/1960
75	Μικρός Αθανασίου Φωκίου	199 κτ	2000 ✓	29/1960
			4935	

76	Μηρίτιος Στέργιος Θεοδώρου	2092 κτ.	2000	✓	36/1960
77	Μηρίτσοι & Σωφ. Διακωνίου	234	1500	✓	34/1960
78	Μηρίτιος Στέργιος Φίλιππου	252 κτ.	2000	✓	40/1960
79	Μηρίτιος Ίωάννης Ναντή	195 κτ.	2000	✓	42/1960
80	Μηρίτιος Ίωάννης Νιουλίου	219 κτ.	2000	✓	45/1960
81	Μηρίτιος Διακωνίου Ίωάννου	238	2000	✓	47/1960
82	Μηρίτιος Νιουλίου Στέργιος	203 κτ.	2000	✓	50/1960
83	Μηρίτιος Γεωργίου Ίωάννου	292 κτ.	2000	✓	51/1960
84	Μηρίτιος Νιουλίου Νιουλίου	243 κτ.	2000	✓	54/1960
85	Μηρίτιος Νιουλίου Θεοδώρου	258	1250	✓	61/1960
86	Μηρίτιος Θεοδώρου Κωνσταντίνου	206	1450	✓	64/1960
87	Μηρίτιος Κωνσταντίνου Κωνσταντίνου	449	450	✓	
88	Μηρίτιος Διακωνίου Κωνσταντίνου	260 κτ.	2000	✓	42/1960
89	Μηρίτιος Μαρτίου Βασιλείου	348 κτ.	2000	✓	45/1960
90	Μηρίτιος Κωνσταντίνου Θεοδώρου	363	1625	✓	48/1960
91	Μηρίτιος Σωφ. Στέργιος	398	2000	✓	104/1960
92	Μηρίτιος Νεφέλη Διακωνίου	388	2000	✓	108/1960
93	Μηρίτιος Θεοδώρου Φωκίου	353	2000	✓	112/1960
94	Μηρίτιος Κωνσταντίνου Φωκίου	356	1825	✓	113/1960
95	Μηρίτιος Βασιλείου Νιουλίου	404 κτ.	2000	✓	121/1960
96	Μηρίτιος Στέργιος Θεοδώρου	443 κτ.	2000	✓	124/1960
97	Μηρίτιος Νεφέλη Βασιλείου	499	2125	✓	125/1960
98	Μηρίτιος Σωφ. Στέργιος	414	2000	✓	126/1960
99	Μηρίτιος Νιουλίου Μιχαήλ	485	2000	✓	134/1960
100	Μηρίτιος Νεφέλη Βασιλείου	445	1625	✓	141/1960
		404 κτ.	375	✓	
101	Μηρίτιος Φίλιππου Κωνσταντίνου	444	1825	✓	145/1960

50965

102	Μανωλάκης Μιχαήλ Διμήλιος	2092 κτ.	443	1125 ✓	148/1960
103	Μανωλάκης Θεόδωρος Διμήλιος	"	420	2000 ✓	149/1960
104	Μανωλάκης Νικόλαος Γαίργος Γκρ	"	498 κτ.	2000 ✓	159/1960
105	Μανωλάκης Μανία Θεός	"	421	300 ✓	163/1960
106	Μανωλάκης Θεόδωρος Διμήλιος	"	403	2000 ✓	164/1960
107	Μανωλάκης Γαίργος Κωνσταντίνος	"	515 κτ.	2000 ✓	171/1960
108	Μανωλάκης Γαίργος Μιχαήλ	"	503 κτ.	2000 ✓	176/1960
109	Μανωλάκης Βικτωρία Κωνσταντίνος	"	507 κτ.	2000 ✓	178/1960
110	Μανωλάκης Γαίργος	"	163 κτ.	✓ 2000 ✓	8/1960
111	Μανωλάκης Γαίργος Νικόλαος	"	322 κτ.	2000 ✓	76/1960
112	Μανωλάκης Γαίργος	"	335 κτ.	2000 ✓	94/1960
113	Μανωλάκης Γαίργος	"	315	1895 ✓	296/1960
114	Μανωλάκης Νικόλαος Διμήλιος	"	314 κτ.	2000 ✓	100/1960
115	Μανωλάκης Γαίργος 2 κτ.	"	352 κτ.	2000 ✓	103/1960
116	Μανωλάκης Γαίργος Κωνσταντίνος	"	429	1625 ✓	123/1960
117	Μανωλάκης Θεόδωρος	"	413	1750 ✓	130/1960
118	Μανωλάκης Θεόδωρος	"	464 κτ.	2000 ✓	131/1960
119	Μανωλάκης Βασιλείος	"	412	2000 ✓	134/1960
120	Μανωλάκης Παναγιώτης	"	506 κτ.	2000 ✓	175/1960
121	Μανωλάκης Νικόλαος Γαίργος	"	161 κτ.	✓ 2000 ✓	77/1960
122	Μανωλάκης Θεόδωρος	"	194 κτ.	2000 ✓	27/1960
123	Μανωλάκης Θεόδωρος, Γαίργος	"	293 κτ.	2000 ✓	31/1960
124	Μανωλάκης Μανία Διμήλιος	"	255 κτ.	2000 ✓	35/1960
125	Μανωλάκης Νικόλαος Γκρ	"	208 κτ.	2000 ✓	38/1960
126	Μανωλάκης Γαίργος Μιχαήλ	"	229 κτ.	2000 ✓	65/1960
127	Μανωλάκης Παναγιώτης Νικόλαος	"	324	1600 ✓	89/1960
128	Μανωλάκης Μιχαήλ Διμήλιος 2 κτ.	"	341 κτ.	2000 ✓	106/1960
	Μανωλάκης Θεόδωρος			5.600	

129	Νικαίτης Νικόλαος Σηφιάδ	Χορροβιάδων	465 κτ.	2000 ✓	132/1960	}
130	Πέτρο Κωνσταντίνος Νικόλαος	"	169 κτ.	2000 ✓	9/1960	
131	Παλαμίνος Αθανάσιος Νικόλ.	"	168 κτ.	2000 ✓	10/1960	"
132	Παλαμίνος Αθανάσιος Νικόλ.	"	214 κτ.	2000 ✓	62/1960	
133	Ματρώβας Νικόλαος Κωνσταντίνος	"	468	1625 ✓	150/1960	"
134	Ρόζα Φακτελάκης Νικόλαος κ.λ.α.	"	339 κτ.	2000 ✓	48/1960	
135	Ρόζα Ανθυρίο Νικόλαος	"	332	1895 ✓	49/1960	"
136	Ζωή Κλέριο Φακτελάκης	"	139 κτ.	2000 ✓	43/1960	
137	Ζωή Ανθυρίο Γεωργίου	"	160 κτ.	2000 ✓	44/1960	"
138	Ζωή Μαρία Γιωάννου	"	244	450 ✓	55/1960	
139	Ζωβίδη Νικόλαος Μιχαήλ κ.λ.α.	"	321	1345 ✓	20/1960	}
140	Ζωβίδη Αθανάσιος Νικόλαος Γεωργίου	"	399	845 ✓	}	
140	Ζωβίδη Αθανάσιος Νικόλαος Γεωργίου	"	392	250 ✓		
			415	1450 ✓		
141	Ζωβίδη Ανθυρίο Ανθυρίο	"	444 κτ.	2000 ✓	114/1960	"
142	Ζωβίδη Μαρία Γεωργίου	"	471	1500 ✓	169/1960	
143	Τσίρη Κωνσταντίνος Μιχαήλ	"	461	1250 ✓	165/1960	"
144	Τσίρη Γεωργίου Ανθυρίο Αθανάσιος	"	115	1040 ✓	24/1960	
			202	930 ✓		
145	Τσίρη Μιχαήλ Γεωργίου	"	121	1500 ✓	5/1960	}
146	Τσίρη Γεωργίου Μιχαήλ	"	122	500 ✓		
146	Τσίρη Γεωργίου Μιχαήλ	"	124 κτ.	2000 ✓	13/1960	"
147	Τσίρη Μαργαρίτη Γεωργίου	"	182	1450 ✓	219/1960	
			334	250 ✓		
148	Τσίρη Ανθυρίο Μιχαήλ	"	223	2000 ✓	34/1960	"
149	Τσίρη Γεωργίου Γεωργίου	"	251 κτ.	2000 ✓	39/1960	
150	Τσίρη Νικόλαος Γεωργίου κ.λ.α.	"	206 κτ.	2000 ✓	52/1960	}
151	Τσίρη Γεωργίου Ανθυρίο	"	294 κτ.	2000 ✓	56/1960	

13250

152	Τζιντζίκι Τραπέζιο Θεοδώρου	2000	261	2000	✓	98/1960
153	Γκιρλίμ Νικολάου Δουκίμης Φωτιά	2000	256 κτ.	2000	✓	59/1960
154	Γκιρλίμ Μιχαήλ Θεοδώρου Κηρύττα Βαγγ.	2000	201 κτ.	2000	✓	60/1960
155	Γότση Μιχαήλ Στέργιος	2000	201 κτ.	2000	✓	68/1960
156	Τζιντζίκι Θεοδώρου Νικολάου Σαγγ.	2000	222 κτ.	2000	✓	71/1960
157	Γότση Χρήστος Στέργιος	2000	349 κτ.	2000	✓	77/1960
158	Γκιρλίμ Μιχαήλ Θεοδώρου Σαγγ.	1750	325	1750	✓	287/1960
		250	434 κτ.	250	✓	
159	Γκιρλίμ Μαρία Χρήστου Σαγγ.	1875	312	1875	✓	291/1960
		125	481 κτ.	125	✓	
160	Γεωργίου Ανδρέου Σαγγ.	2000	374 κτ.	2000	✓	95/1960
161	Γκιρλίμ Πέτρος Μιχαήλ	1875	324	1875	✓	105/1960
162	Γκιρλίμ Νικολάου Μιχαήλ	2000	326	2000	✓	109/1960
163	Γκιρλίμ Νικόλαος Μιχαήλ	2000	340 κτ.	2000	✓	111/1960
164	Γκιρλίμ Μιχαήλ Θεοδώρου	2000	490 κτ.	2000	✓	120/1960
165	Γκιρλίμ Νικόλαος Δουκίμης	1625	442	1625	✓	127/1960
166	Γκιρλίμ Νικόλαος Δουκίμης	2000	480 κτ.	2000	✓	129/1960
167	Γκιρλίμ Χρήστος Στέργιος	1750	402	1750	✓	133/1960
168	Τζιντζίκι Σαγγ. Θεοδώρου	2000	492	2000	✓	138/1960
169	Τζιντζίκι Στέργιος Θεοδώρου	2000	426	2000	✓	139/1960
170	Γκιρλίμ Κωνσταντίνος Μιχαήλ	1875	446	1875	✓	246/1960
		125	448	125	✓	
171	Γκιρλίμ Στέργιος Μιχαήλ	2000	412 κτ.	2000	✓	150/1960
172	Γκιρλίμ Μαρία Μιχαήλ	1750	444 κτ.	1750	✓	155/1960
173	Γκιρλίμ Μιχαήλ Νικόλαου	2000	491 κτ.	2000	✓	156/1960
174	Γκιρλίμ Σαβαστίανος Στέργιος	2125	440	2125	✓	161/1960
175	Τζιντζίκι Νικόλαος Δουκίμης	1875	441	1875	✓	168/1960
176	Τζιντζίκι Νικόλαος Δουκίμης	2000	506	2000	✓	173/1960
177	Γκιρλίμ Νικόλαος Σαγγ.	2000	365	2000	✓	26/1960

	خالد بن زيد بن جعد	موتوفاته	200	475	66/1160	
179	مخاض بن عوف		448	3250	658/1962	✓
180	مخاض بن نوحان	موتوفاته	-		10/6/1960	

AM 6850

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΑΠΟΤΥΠΩΣΕΩΣ

σελ. 1

του αγροκτήματος " Νυμφαίου " (Φλωρίνης)

Αριθ. εγγρ. υπ. καταστάσεως	Αριθ. εγγρ. υπ. καταστάσεως	Εμβαδόν τετραγώνου	Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
				Επώνυμον	Όνομα	Όνομα πατρός		
ΠΙ	IV	1 21153	07α Δάσος	✓	Ανταλλάξιμον	✓		
✓	(2)	1 540	Ρεθμα	✓	K			
✓	(3)	2 000	Αγρός	✓	K	επιταμιευτήριο (βραβ.)		Καλλιεργούμενος υπό Θεοδώρου Κων. Μπάλου
✓	(4)	9 830	"	✓	K	"		
✓	(5)	1 450	"	✓	K	"		
✓	(6)	5 080	"	✓	K	"		Καλλιεργ. υπό Σοφίτου Στεργίου Αβελ
✓	(7)	2 169	✓ Οδός	✓	K	"		
✓	(8)	X	"	✓	K	"		Κατηγήθη
✓	(9)	2 570	✓ Αγρός	✓	K	επιταμ. βραβ.		καλ. υπό Γεωργ. Ιωάν. Γιάν
✓	(10)	4 450	"	✓	K	"		" Μιχαήλ Δημ. Ντάν
✓	(11)	1 950	"	✓	K	"		" " " " Τσάν
✓	(12)	1 190	"	✓	K	"		" " " " "
✓	(13)	2 320	"	✓	K	"		" Αναστ. Θεοδ. Μ
✓	(14)	4 450	"	✓	K	"		" Μιχαήλ Δημ. Ντάν
✓	(15)	7 564	"	✓	K	"		καλ. υπό Δημητρίου Μπατσά
✓	(16)	7 269	✓ Οδός	✓	K	"		
✓	(17)	3 260	✓ Αγρός	✓	K	επιταμ. βραβ.		καλ. υπό Ιωάν. Γεωρ. Μπουτα
✓	(18)	4 510	"	✓	K	"		" Δημητ. Μιχαήλ Δάν
✓	(19)	1 100	"	✓	K	Γεωργίου Ιωάννου Χάλτσες		εντός διαφ. ζώνης Νυμφαίου - Αρροστη
✓	(20)	2 600	"	✓	K	Νικόλαος Αναστασίου Ηλιάδης		
✓	(21)	1230	00α Δάσος	✓	Ανταλλάξιμον	✓		Διαφιλ. μεταξύ Νημοίου - Δα
✓	(22)	X	"	✓	K	"		Κατηγήθη
✓	(23)	2 150	✓ Αγρός	✓	K	Νικόλαος Διευθ. Υπ.		Οικονομίδης Κων. Άναστα
✓	(24)	X	"	✓	K	"		Κατηγήθη
✓	(25)	X	"	✓	K	"		"
✓	(26)	3 900	✓ Λειβάδι	✓	K	Ανταλλάξιμον		Ζέγας Θεοφάνης
✓	(27)	3 400	✓ Αγρός	✓	K	"		Γκόρης Στέφανος Ιωάν.
✓	(28)	1 170	✓ Λειβάδι	✓	K	"		Κούστα Παπαϊώστα Νικ.
✓	(29)	X	"	✓	K	"		Κατηγήθη
✓	(30)	0 500	✓ Χερσολείβαδο	✓	K	"		

ΕΠΙΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Σελίδα 2

του άγροκτήματος " Νυμφαίου "

Αριθ. φύλλου Αριθ. εμβαδόν τετραγώνου	Αριθ. τετραγώνου	Εμβαδόν τετραγώνου	Στοι- ματά	Μ 3	Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
						Εκώνυμον	Όνομα	Όνομα πατρὸς		
II	31	2 740	✓		ὄδος	✓	ἀνταλλάξιμος			
"	32	X	-						Κατηργήθη	
"	33	345 347	✓		κερσολεϊβάδον	✓				
"	34	2 600	✓		ἀγρός	✓			Καλ. ὑπόναστ. Θεοδ. Ν. Τσαγγου	
"	35	0 680	✓			✓			" Διμητρίου Τσίτση	
"	36	1 000	✓		καλιχτή	✓			" Ἀνάστ. Θεοδ. Ν. Τσαγγου	
"	37	0 870	✓			✓			" Ἀναστ. Ιωάν. Μπάσα	
"	38	X	-			✓			Κατηργήθη	III
"	39	X	-			✓			"	IV
"	40	18 600	✓		ρεῦμα	✓	ἀνταλλάξιμος		διὰ πλ. Νυμφαίου - Ἐλλάθου	II
III	41	1121 971	✓		δάσος	✓			"	"
"	42	X	-		Λειβάδι Ο	✓			Κατηργήθη	"
II	43	1 000	✓		ἀγρός	✓			κάλ. ὑπόμικελ. Θεοδ. Μισου	"
"	44	2 000	✓			✓			" " " " " "	"
"	45	5 700	✓			✓			" Θεοδ. Αναστ. Μητρίτ	"
"	46	0 320	✓			✓			" " " " " "	"
"	47	0 320	✓			✓			κάλ. ὑπό Ἀναστασίου	"
"	48	3 130	✓			✓			Κων/νου Μπουτσάρη	" A
"	49	X	-			✓			Κατηργήθη	"
"	50	X	-			✓			"	"
"	51	0 630	✓		κερσολεϊβάδον	✓			Κατ. Μιχαήλ Δρ.	"
"	52	1 380	✓		ἀγρός	✓			"	✓
"	53	0 500	✓			✓			"	✓
"	54	-	-			✓			Κατηργήθη	"
"	55	1 000	✓			✓			Δάνου Δημητρίου Μιχ.	"
"	56	0 570	✓			✓			Μπέττας Ἀναστάσιος Βασι	"
"	57	1 820	✓			✓			Κόντης Στέφανος Στέργου	"
"	58	-	-			✓			Κατηργήθη	"
"	59	0 700	✓		κερσολεϊβάδον	✓			"	✓
"	60	X	-			✓			"	"
		510 878								

του άγροκτήματος

Αριθ. φύλλου Αριθ. εμβαδόν τετραγώνου	Αριθ. τετραγώνου	Εμβαδόν τετραγώνου	Στοι- ματά
III	61	0	0
"	A	62	2
"	Κων.	63	2
"	X	64	1
"	A	65	1
"	A	66	0
"	A	67	0
III	IV	68	1
"	"	69	-
II	"	70	-
"	"	71	-
"	"	72	-
"	"	73	0
"	"	74	1
"	"	75	0
"	✓	76	1
"	"	77	9
"	A	78	2
"	"	79	5
"	"	80	-
"	"	81	9
"	✓	82	2
"	✓	83	0
"	"	84	0
"	"	85	-
"	"	86	0
"	✓	87	0
"	✓	88	0
"	✓	89	2
"	"	90	15
			55

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του δήμου της " Νυμφαίου "

Προέλευσις	Παρατηρήσεις	Αριθ. φύλλου Αριθ. διαβόλου τετραγώνου	Αριθμός επιπέδου	Εμβαδόν τετραγώνου Μ ²	Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
						Επίσημον	Όνομα	Όνομα πατρός		
		III	61	0 500	Χερσολειβάδο	✓	ἀνταλλάξιμον			Νικόλαο Βασιλείου Κ. Ν.
Κατηργήθη		"	62	2 130	Λειβάδι	✓	"	Ιωάννης Βασιλείου Νικ.		Ρόζας Αναστάσιος Νικ.
		"	63	2 070	"	✓	"	Γεώργιος Θεόδωρος Γεωργ.		Τσιμάτης Θεόδωρος Γεωργ.
Καλ. υπό Αναστ. Θεοδ. Νικ.		"	64	1 250	"	✓	"	Μάνης Αναστάσιος Βασιλ.		
" " Δημητρίου Τσί		"	65	1 500	ἀγρός	✓	"	Ζέγας Λεωνίδας Γεώργ.		
" " Ανάστ. Θεοδ. Νικ.		"	66	0 950	Λειβάδι	✓	"	Κιράνας Ιωάννης Βασιλ.		
" " Αναστ. Ιωάν. Μπάσι		"	67	0 950	"	✓	"	"		"
Κατηργήθη		II IV	68	1 500	"	✓	"	Γιόργου Γεώργ. Ιωάν.		
"		"	69	-	-	✓	"	Κατηργήθη		
Κατηργήθη		II	70	-	ἀγρός	✓	"	"		
Κατηργήθη		"	71	-	-	✓	"	"		
Κατηργήθη		"	72	-	-	✓	"	"		
Καλ. υπό Νικ. Θεοδ. Νικ.		"	73	0 700	Χερσολειβάδο	✓	ἀνταλλάξιμος	Κατήργησε Νικ. Νικόλαος		
" " " "		"	74	1 450	δόδος	✓	"	"		
" " Θεοδ. Αναστ. Νικ.		"	75	0 450	Χερσολειβάδο	✓	"	σοδειά		
" " " "		"	76	1 130	Λειβάδι	✓	"	Αφοί Νικόλαο Ρόζα		
Καλ. υπό Αναστασίου		"	77	0 880	Χερσολειβάδο	✓	"	"		
Κων. του Νικουτσάρη		"	78	2 570	Λειβάδι	✓	"	Αφοί Γιω. Λιάτση		
Κατηργήθη		"	79	5 452	δόδος	✓	"	Κατηργήθη		
"		"	80	-	-	✓	"	"		
"		"	81	9 510	Χερσολειβάδο	✓	"	"		
Δάνου Μιχαήλ Δημ.		"	82	2 700	ἀγρός	✓	"	Μπίτσας Αναστάσιος Βασιλ.		
"		"	83	0 700	"	✓	"	Τόμης Χρήστ. Στεφ. Βασιλείου Βασ.		Βεδο.
Κατηργήθη		"	84	0 426	Χερσολειβάδο	✓	"	Κατηργήθη		
Δάνου Δημήτριος Μιχ.		"	85	-	-	✓	"	Κατηργήθη		
Μπίτσας Αναστάσιος Βα		"	86	0 570	Χερσολειβάδο	✓	"	"		
Κόντης Στέφανος Στέφ.		"	87	0 301	Ρεΰμα	✓	"	"		
Κατηργήθη		"	88	0 245	"	✓	"	"		
"		"	89	2 446	Λειβάδι	✓	"	Φίσιος Νικόλαος Αναστ.		
"		"	90	15 100	Ρεΰμα	✓	"	"		
				55 550						

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του αγροκτήματος " Νυμφαίου" (Θλαρινής)

Αριθ. φύλλου	Αριθ. οικοδομ. τετραγώνου	Αριθ. εκτάσεων	Εμβαδόν τετραγώνου	Μ²	Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
						Επώνυμον	Όνομα	Όνομα πατρός		
III	✓ 91	✓ 2	450		άγρός	✓	ἀνταλλάξιμος		✓	Κόμης Κοσμάς Στεργίου
"	92	✓ 2	630		Λειβάδι	✓	"		✓	Αφού Νικολ. Ρόζα
"	93	-	-		-	✓	-			Κατηργήθη
"	✓ 94	✓ 0	900		Άγρός	✓	"		✓	Κατηργήθη
"	95	-	-		-	✓	-			Κατηργήθη
"	98	✓ 0	160		Ρεθμα	✓	"			"
"	✓ 97	✓ 0	650		άγρός	✓	Ποσειδών		✓	Ζέγας Γεωργ. Αλεξ.
"	✓ 98	✓ 0	750		Λειβάδι	✓	Μηνιαίου		✓	Οικονομού Κωνσταντίνου
"	✓ 99	✓ 0	820		άγρός	✓	"		✓	Μισουλίδης Νικόλ. Θεοδ.
"	100	-	-		-	✓	-			Κατηργήθη
"	✓ 101	✓ 1	650		άγρός	✓	"	✓		Λούτσας Αναστάσιος Θεοδ.
"	✓ 102	✓ 1	450		"	✓	"	✓		Ζέγας Γεώργ. Βασίλ.
"	103	-	-		-	✓	-			Κατηργήθη
"	✓ 104	✓ 0	750		άγρός	✓	"		✓	Μπιτίτσος Ιωάν. Στεργ.
"	105	-	-		-	✓	-			Κατηργήθη
"	106	✓ 3	762		όδος	✓	"			Κατηργήθη
"	107	-	-		-	✓	-			Κατηργήθη
"	109	✓ 10	200		Χερσοκείβαδο	✓	"			"
"	109	✓ 6	300		Ρεθμα	✓	"			"
"	110	-	-		-	✓	-			Κατηργήθη
"	111	12	620		"	✓	"			"
"	112	-	-		-	✓	-			"
"	✓ 113	✓ 1	500		άγρός	✓	Ποσειδών		✓	Βράγκος Θεόδωρ. Βασίλ.
"	114	-	-		-	✓	-			Κατηργήθη
"	A 115	1	070		Λειβάδι	✓	"		✓	Τζούτζας Δημητρ. Θεοδ.
"	116	-	-		-	✓	-			Κατηργήθη
"	117	-	-		-	✓	-			"
"	✓ 118	✓ 3	700		άγρός	✓	ἀνταλλάξιμος		✓	Κατηργήθη
"	✓ 119	✓ 0	320		"	✓	Ποσειδών		✓	Κατηργήθη
"	120	-	-		-	✓	-			Κατηργήθη
			39	062						

του αγροκτήματος

Αριθ. φύλλου	Αριθ. οικοδομ. τετραγώνου	Αριθ. εκτάσεων	Εμβαδόν τετραγώνου	Μ²
III A	121	1	500	
"	122	14	800	
"	123	-	-	
724	124	-	-	
"	A 125	1	320	
"	126	16	700	
"	127	303	04	
"	✓ 128	✓ 3	40	
"	129	-	-	
"	130	3	750	
"	✓ 131	✓ 1	00	
"	✓ 132	✓ 5	85	
"	✓ 133	✓ 1	25	
"	✓ 134	✓ 2	45	
"	135	-	-	
"	136	-	-	
"	137	-	-	
"	A 138	✓ 10	044	80
"	✓ 139	✓ 1	90	
III, IX	140	0	44	80
IV	✓ 141	✓ 1	50	
"	142	0	95	
"	143	0	35	
"	144	-	-	
"	✓ 145	✓ 3	00	
"	146	3	00	
"	147	0	50	
"	148	1	00	
"	149	2	60	
"	150	0	80	
			1427	1

-13

-7

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του αγροκτήματος " Νυμφαίου "

Προέλευσις	Παρατηρήσεις	Αριθμ. φύλλου Διοτ. Διατάχ. 1925	Αριθμ. τμήματος	Εμβαδόν τμησίου		Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
				Στοιμ. ματα	Μ²		Επίσημον	Όνομα	Όνομα πατρός		
		III, AV	121	1	500	Φυτόριον	Μανταλέμιον				έμφυτευθέντα υπό
		"	122	14	800	εδ. μλ. γαλ	"				Μιχαήλ Στεργίου Τάμη
		"	123	-	-	Λειβάδι	"				Κατηργήθη
		"	124	-	-	Πέλας	"				"
		"	125	1	320	Κάσος	Καρόν				Τζούτζιας Νικόλαος Θεοδ.
		"	126	16	700	Χερσολείβαρον	"				Διαφίλων. Νυμφαίου-Σκλήθρου μεταθ
		"	127	303	040	Εννοικισιός	"				"
		"	128	3	400	άγρός	"				Μπουτσός, Ίωάν. Γεωργ. ανεξαρτήτων παρά την Στ. 327
		"	129	-	-	-	"				Κατηργήθη
		"	130	3	750	δάσος	"				319, 320, 321
		"	131	1	000	άγρός	"				Μπάλος Στεργ. Κων. ανεξάρτητο παρά την Στ. 330
		"	132	5	850	"	"				Μπάλος Στεργ. Κων. παρά την Στ. 328
		"	133	1	250	"	"				Δάνος Δημητριος Μιχ. " 329
		"	134	2	450	"	"				Δάνος Δημητ. Μιχ. παρά την Στ. 331
		"	135	-	-	"	"				Κατηργήθη
		"	136	-	-	"	"				"
		"	137	-	-	"	"				"
		"	138	1	000	Λειβάδι	"				Στάμου Στέργιος Αμ. παρά Στ. 332
		"	139	1	900	άγρός	"				"
		III, IX	140	044	800	δάσος	"				Διαφίλων. Νυμφαίου-Άγραν. μετ' αλ. υπό Αναστ. Θεοδ. Ν. Στάμου
		"	141	1	500	άγρός	"				"
		"	142	0	950	δάσος	"				"
		"	143	0	570	δάσος	"				"
		"	144	-	-	"	"				Κατηργήθη
		"	145	3	000	άγρός	"				κάλ. υπό Αναστ. Θεοδ. Δούσας
		"	146	3	000	Λειβάδι	"				Κρέμον Αικατερίνη Κων.
		"	147	0	577	Χερσολείβαρον	"				"
		"	148	1	900	Λειβάδι	"				Ζέγας Γεώργιος Βασίλ.
		"	149	2	643	δάσος	"				"
		"	150	0	380	Λειβάδι	"				κάλ. υπό Αικατερίνης Κων. Κρέμ
					1427	180					

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του αγροκτήματος " Νυμφαίου "

Προέλευσις	Παρατηρήσεις	Αριθ. κτηματογράφου	Εμβαδόν τετραγώνων	Είδος εδάφους	ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ		Προέλευσις Κατέχεται	Παρατηρήσεις
					Μετόχων	Όνομα		
		151	2 955	Λειβάδι	✓	Ανταλλάξιμον	Ζέγας Πέτρος Γ' Αναστ.	
		152	2 875	"	✓	"	Μισοκέλης Νικόλαος Θεοδ.	
		153	2 500	"	✓	" Δημήτριον Γεωργίου	Τσίρολης Μιχαήλ Δημ.	
		154	1 625	"	✓	" Νικόλ Μπίτσος	Μάνος Πλάτανας Γεωργ.	
		155	0 250	"	✓	"	Νάτσος Γεωργ. Βασίλ.	
		156	5 125	"	✓	" Νικόλ Βίττος	Οικονόμου Πέτρος Νικόλ.	
		157	3 475	"	✓	" " Γεωργίου	Τζούτζος Αναστ. Θεοδ.	
		158	7 125	"	✓	"	Ζέγας Πέτρος Αναστ.	
		159	2 250	"	✓	" Ιωάννης Ζίγας	Ζέγας Στέργιος Γεωργ.	
		160	3 500	Λειβάδι	✓	"	Σώκης Δημήτριος Γεωργ.	
		161	3 150	"	✓	" Μιχάλης Οικονομίδης	Οικονομίδης Δοκίμας	
		162	1 875	"	✓	"	Μπούρης Ιωάν. Ναούμ.	
		163	7 625	"	✓	"	Νάτσος Ιωάννης Στρατού	
		164	2 350	Άγρος	✓	" Θεοδ. Αν. Τζούτζος	Ζέγας Πέτρος Αναστ.	
		165	1 750	"	✓	" " "	Μπάσιος Σώτης Πέτρος	
		166	2 125	Λειβάδι	✓	"	Γκιώρης Στέφανος Τσιάν,	
		167	2 375	"	✓	375	Πέκος Νικόλαος Δημ.	
		168	3 000	"	✓	" Θεοδ. Παναγιώτης	Νικόλαϊδης Ηλίας	
		169	2 625	"	✓	"	Μάνης Ιωάννης Βασίλ.	
		170	3 750	"	✓	" Δημ. Στεφάνος Μπίτσος	Μάνος Θεοδ. Αναστ.	
		171	5 750	"	✓	" Νικόλ Μπίτσος	Ζέγας Γεωργ. Βασίλ.	
		172	3 625	"	✓	1625	Τσίρολης Παναγ. Στέφ.	
		173	6 250	"	✓	"	Μπάσιος Μιχαήλ Νικόλ.	
		174	4 000	"	✓	2000	Τσίρολης Μιχαήλ Ιωάν.	
		175	10 750	"	✓	"	Ζέγας Πέτρος Αναστ.	
		176	2 375	"	✓	" Γεωργίου Γεωργίου Θ.	Κουπέγιος Στέφαν. Ιωάν.	
		177	2 750	"	✓	750	Μπάσιος Στέργιος Ιωάν.	
		178	3 000	Λειβάδι	✓	" Ιωάννης Γεωργίου	Γιοβάνης Κωνσταντ.	
		179	2 625	"	✓	"	Μπάσιος Αναστ. Ιωάν.	
			103 830					

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του αγροκτήματος " Νυμφαίου "

του αγροκτήματος

Αριθ. φύλλου	Αριθ. οριζήσεων	Αριθ. τετραγώνων	Εμβαδόν τετραγώνων	Είδος εδάφους	ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις	Αριθ. φύλλου	Αριθ. οριζήσεων	Αριθ. τετραγώνων	Εμβαδόν τετραγώνων
					Κοινός	Όνομα	Όνομα πατρός						
II		(180)	6 000	Δειβάδι	✓	✓	ἀνταλλάξιμον	Μπασιάνης	Μπάστας Ετέργ. Ιωάνν.	II		(209)	✓ 1
"	A	181	1 000	"	✓	✓	"	Μπασιάνης	Ζέγας Ετέργ. Γεώργ.	"		(210)	✓ 4
"	A	182	1 750	"	✓	✓	"	Μπασιάνης	Κεράνα χθρα Κων.	"		(211)	✓ 2
"	A	(183)	6 250	"	✓	✓	"	Μπασιάνης	Γκιώσης Θωμάς Γεώργ.	"		(212)	✓ 1
"		(184)	3 500	"	✓	✓	"	Μπασιάνης	Μπάσιτας 'Ιναστάσιος 'Ιω.	"		(213)	✓ 4
"	A	(185)	2 500	"	✓	✓	Γεωργίου Γεωργίου	Μπάσιτας	Μπάσιτας Επτάτος Πέτρος	"	A	(214)	✓ 4
"	A	186	1 125	"	✓	✓	"	Μπασιάνης	Κούστας Νικολ. Γεώργ.	"		(215)	✓ 2
"	A	187	1 125	"	✓	✓	"	Μπασιάνης	Κούστας Παπαμαν/νούμ.	"		(216)	✓ 1
"	A	188	1 750	"	✓	✓	"	Μπασιάνης	Μουλιές Βασ. λ. 'Ιωάνν.	"	A	(217)	✓ 3
"		(189)	1 125	"	✓	✓	"	Μπασιάνης	Μπάσιτας Επτάτος Πέτρος	"	A	(218)	✓ 3
"		(190)	1 750	"	✓	✓	"	Μπασιάνης	Ζέγας Πέτρος 'Αναστ.	"	A	(219)	✓ 4
"	A	(191)	6 375	"	✓	4875	Αριστάρχο Μουχάμ.	Μουλιές Παπαγεωργ.	"	A	220	1	
"	A	(192)	5 625	"	✓	✓	Κωνίνο Μιχαήλ Γ.	Ντασιαμ Πέτρας Γε.	"		(221)	✓ 1	
"	A	(193)	2 375	"	✓	875	"	Κούστας Κων/Γεώργ.	"	A	(222)	✓ 4	
"	A	(194)	6 375	"	✓	✓	Βελλί Βασ. Ιωάνν.	Επίσκοπος Νικολ. 'Ιωάνν.	"	A	(223)	✓ 2	
"	A	(195)	3 000	"	✓	✓	"	Μπάσιτας 'Ιωάννης Νεσ.	"		(224)	✓ 2	
"	A	(196)	9 375	"	✓	✓	Βελλί Βασ. Ιωάνν.	Μπασιάνης Θεόδ. Ετέργ.	"		(225)	✓ 2	
"	A	(197)	3 875	Σοφ. 'Ιωάνν.	✓	✓	"	Γκιώσης Στεφ. 'Ιωάνν.	"		(226)	✓ 3	
"		(198)	1 750	"	✓	✓	Στέφανος Μπασιάνης	Μπασιάνης Θεόδ. 'Αναστ.	"	A	(227)	✓ 5	
"	A	(199)	2 375	"	✓	✓	Αντωνίου Αποστολ. Φ.	Μπιτσόλα Ζωή 'Ιωάνν.	"	A	(228)	✓ 2	
"	A	200	0 875	"	✓	✓	Μπασιάνης 'Αναστασίου	Μπασιάνης 'Αναστασίου	"	A	(229)	✓ 6	
"	A	(201)	3 750	"	✓	✓	Μπασιάνης	Πέτρος Ετέργος Μιχαήλ	"		(230)	✓ 2	
"	A	(202)	1 500	Σοφ. 'Ιωάνν.	✓	✓	Μπασιάνης	Ζέγας Δημ. Θεόδ.	"		(231)	✓ 1	
"	A	(203)	5 375	"	✓	✓	Μπασιάνης	Μπάσιτας Ετέργ.	"		(232)	✓ 11	
"	A	(204)	2 375	"	✓	✓	Μπασιάνης	Πούλης Πάν. Ετέργ.	"		(233)	✓ 1	
"		(205)	4 500	✓	✓	✓	"	Ζέγας Γεώργ. Ετέργ.	"		(234)	✓ 2	
"	A	(206)	1 750	"	✓	✓	"	Μπασιάνης	Μπασιάνης 'Αναστ. Θεόδ.	"		(235)	✓ 1
"	A	(207)	2 125	"	✓	✓	"	Μπασιάνης	Γκουγκουλινάς 'Αθαν.	"		(236)	✓ 1
"	A	(208)	3 625	"	✓	✓	"	Μπασιάνης	Οικονόμου Φίλιππος	"		(237)	1 5
			103 875										90 7

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του ήγειντμάτος "Λυμφαίου"

Προέλευσις	Παρατηρήσεις	Αριθ. φελλοποι Ασφ. ενοχολογ. Αριθμός επιπέδου	Εμβαδόν τετραγώνου Στ.μέτ. Μ²	Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
					Επώνυμον	Όνομα	Όνομα πατρός		
Μπάσις Στέργ. Ιωάνν.		Π 209	1 750	Λειβάδι	✓	✓	Ανταλλάξιμον	Δόδος Μιχαήλ	Ιωάνν.
έγας Στέργ. Γεώργ.		210	4 500	"	✓	✓	" Κασίτα Γεωργίου	Γκούστας Ετέργιος	
εράνα χήρα Κων.		211	2 125	"	✓	✓	" Γεωργίου Στεργίου	Ζέγας Νέτρος	Αναστ.
κιάσις Θωμάς Γεωργ.		212	1 875	"	✓	✓	" Ιωάννου Μάτση	Μάνης	Αναστ. Βασίλ.
Μάσις Αναστάσιος Τρι		213	4 500	"	✓	✓	" " " "	Νάτσος Θεόδωρος	Ιωάνν.
Μάσις Φώτιος Πέτρος		214	4 000	"	✓	✓	" " " "	Παπαδόπουλος	Ιωάννης
ούστας Νικολ. Γεώργ.		215	2 625	"	✓	✓	" Αμάσεις Μιχ. Αλέξη	Τσίρλης Μιχαήλ Δημ.	
ούστας Παπακων/νουί		216	1 625	"	✓	✓	" " " "	Νάτσος	Ιωάννης Στέργ.
ουίτς Βασίλ. Ιωάννης		217	3 625	"	✓	✓	" Ιωάννου Β. Νηλέ	Κούστας Νικόλαος	Αναστ.
Μάσις Φώτιος Πέτρος		218	3 875	"	✓	✓	" Παπαγιάννη Βασίλ.	Κορλίνα	Αναστασία
έγας Πέτρος Αναστ.		219	4 125	"	✓	✓	" Ιωάννου Νικ. Μιχ. Βασίλ.	Κρότσος Νικόλ.	Μιχαήλ
ούλας Παπαγεργιαν.		220	1 375	" Ερόση	✓	✓	" Αναστασία Βραχμίου	Βράγγος Βασίλειος	
ταύσια Μπέκαχηρα Γεω		221	1 750	"	✓	✓	" " " "	Τρομαντζά	Παπαδά
ούστας Κων/Γεώργ.		222	4 325	"	✓	✓	" " " "	Τσίρλης Γεώργιος Θεόδωρ.	Αναστ.
άγκας Νικολ. Ιωάνν.		223	2 000	"	✓	✓	" " " "	Τσίρλης Μιχαήλ Δημητ.	
Μάσις Ιωάννης Χαθ.		224	2 875	"	✓	✓	" " " "	Νιτσάγιας	Αναστ. Θεόδωρ.
Μάσις Θεόδ. Ετέργ.		225	2 250	"	✓	✓	" " " "	Μάνης	Ιωάννης Βασίλ.
Μάσις Στεφ. Ιωάνν.		226	3 500	"	✓	✓	" " " "	Μπέκα Μαρία χήρα	Ετέργιου
έγας Θεόδ. Αναστ.		227	5 375	"	✓	✓	" " " "	Μπέκα Παροικευή	Στεργίου
Μιτσόλα Ζωή Ιωάννου		228	2 375	"	✓	✓	" " " "	Μάσις Θεόδωρος	Αναστ.
Μάσις Αναστασ. Κα		229	6 500	"	✓	✓	" " " "	Γκούστας	Στεργίος
έγας Στεργίος Μιχαήλ		230	2 625	"	✓	✓	" " " "	Γιάγκος	Γεωργ. Ιωάνν.
έγας Δημ. Θεοδ.		231	1 625	άγρος	✓	✓	" " " "	Μπάσις	Αναστασ. Ιωάνν.
Μάσις Στέργ.		232	11 400	"	✓	✓	" " " "	Μπάσις	Στέργιος Ιωάνν.
Τσίρλης Πάν. Στέφ.		233	1 125	"	✓	✓	" " " "	Μπάσις	Αναστ. Ιωάνν.
Ζέγας Γεώργ. Στέργ.		234	2 480	"	✓	✓	" " " "	Κρότσιου	Αθηνά Νικολ.
Νιτσάγιας Αναστ. Θεοδ.		235	1 875	"	✓	✓	" " " "	Μπάσις	Αναστ. Ιωάνν.
Γκουγκουλιάς Αθαν.		236	1 125	"	✓	✓	" " " "	Μπάσις	Φώτιος Πέτρον
Ικονόμου Φώτιος		237	1 500	Λειβάδι	✓	✓	" " " "	Μπιστόλης	Δημ. Γεώργ.
			90 705						

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του αγροκτήματος " Νυμφαίου "

Αριθμ. επιτόκιο	Αριθμ. ομοίου επιτοκίου	Αριθμ. επιτόκιο	Έμβαδόν τετραγών		Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
			Στοιμ. μετα	Μ 2		Επώνυμον	Όνομα	Όνομα πατρός		
III A	238	2 000			Λειβάδι	✓	✓	ἀνταλλάξιμος	Μηνί Συμμετοχών Δούκας Θεόδωρ Πέτρος	
"	239	1 750			"	✓	✓	Πολύτ. γρη. επί 1931	Μπασιλάκης Κων. Γεωργ.	
"	240	1 000			"	✓	✓	"	Γκωτσιανής Ετ. εργ. Πέτρ.	
"	241	0 975			"	✓	✓	Το κτλ αγρός επί 1938	Μπασιλάκης Κων. Γεωργ.	
"	242	2 125			αγρός πολιοδικός	✓	✓	"	Μπάσος Σωτήριος Πέτρον	
"	243	3 000			Λειβάδι	✓	✓	"	Μπιτσάλας Ν. Γεωργ.	
"	244	0 750			"	✓	✓	"	Κούστας Νικολ. Γεωργ.	
"	245	2 000			"	✓	✓	"	Ζέκος Ετέργιος Γεωργ.	
"	246	2 500			"	✓	✓	"	Τούρλης Ιωάν. Νασίου	
"	247	1 125			"	✓	✓	"	Ζέκος Θεόδωρος Γεωργ.	
"	248	1 750			"	✓	✓	"	Αδάς Νικόλαη Ιωαννίου	
"	249	1 250			"	✓	✓	"	Γκιόλιας Γεωργ. Πέτρος	
"	250	5 000			"	✓	✓	"	Τσίρλης Πέτρος Ιωάν.	
"	251	11 430			"	✓	✓	"	Τσίρλης Ετέργ. Ιωάνη	
"	252	5 000			"	✓	✓	"	Ιλιόσκας Ετέργ. Αλεξίου	
"	253	2 750			"	✓	✓	"	Γιόργιος Γεωργ. Ιωάν.	
"	254	0 975			"	✓	✓	"	Μουλλάς Μαρία Βασιλείου	
"	255	2 500			"	✓	✓	"	Οικονόμου Δημήτρ. Κωνσ.	
"	256	3 250			"	✓	✓	"	Τσίρλη Μαρία Σωτήριου	
"	257	1 000			"	✓	✓	"	Μάλλας Βασίλειος Ιωάν.	
"	258	1 250			"	✓	✓	"	Μισομύλιος Νικόλαος Θεοδ.	
"	259	2 500			"	✓	✓	"	Κάνης Αναστ. Βασίλ.	
"	260	2 500			"	✓	✓	"	Μύσιος Κων. Γεωργ.	
"	261	2 000			"	✓	✓	"	Τζιτζίκας Αναστ. Θεοδ.	
"	262	1 250			"	✓	✓	"	Νάτση χήρα Θεοδώρου	
"	263	6 250			αγρός	✓	✓	"	Ετάμου Ετέργιος Δημ.	
"	264	7 400			"	✓	✓	"	Γκινόσης Θωμάς Γεωργ.	
"	265	2 500			"	✓	✓	"	Μπίτσιος Αναστ. Βασίλ.	
"	266	1 125			"	✓	✓	"	Τσίρλης Μιχαήλ Δημ.	
		78 705								

του αγροκτήματος

Αριθμ. επιτόκιο	Αριθμ. ομοίου επιτοκίου	Αριθμ. επιτόκιο	Στοιμ. μετα
III	267	✓	2 000
"	268	✓	1 750
"	269	✓	1 000
"	270	✓	0 975
"	271	✓	2 125
"	272	✓	3 000
"	273	✓	0 750
"	274	✓	2 000
"	275	✓	2 500
"	276	✓	1 125
"	277	✓	1 750
"	278	✓	1 250
"	279	✓	5 000
"	280	✓	11 430
"	281	✓	5 000
"	282	✓	2 750
"	283	✓	0 975
"	284	✓	2 500
"	285	✓	3 250
"	286	✓	1 000
"	287	✓	1 250
"	288	✓	2 500
"	289	✓	2 500
"	290	✓	2 000
"	291	✓	1 250
"	292	✓	6 250
"	293	✓	7 400
"	294	✓	2 500
"	295	✓	1 125
			62 10

GA

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του αγροκτήματος " Νυμφαίου "

Αριθμ. φύλλου Κτηματολ. Παρ. 1925	Αριθμ. τριτοταξίου	Αριθμ. δευτεροταξίου	Εμβαδόν τριτοξίου	Σφαι- ματα	Μ ²	Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
							Επίσημον	Όνομα	Όνομα πατρός		
III	267	✓	1 375			ἀγρός	✓	ἀναλλάξιμος	Χερσών	Κούστας Κων/νος Γεωργ.	
"	268	✓	1 500			"	✓	"	"	Τσιώλης Μιχαήλ Δημητ.	
"	269	✓	1 750			"	✓	"	"	Μάνης Ιωάννης Στέργ.	
"	270	✓	1 375			"	✓	"	"	Ζέγος Θωμάς Ιωάν.	
"	271	✓	1 625			"	✓	"	"	Μπιτσόλης Κων. Γεωργ.	
"	272	✓	0 625			"	✓	"	"	Τσικώλης Χρήστος Στέργ.	
"	273	✓	1 125			"	✓	"	"	Τσικώτης Γεώργιος Αναστ.	
"	274	✓	1 125			"	✓	"	"	Μπουτάρης Γεώργ. Κων.	
"	275	✓	0 875			"	✓	"	"	Τσικώτης Νικολ. Στέργ.	
"	276	✓	1 500			"	✓	"	"	Μπουτάρης Αναστ. Γεωργ.	
"	277	✓	1 250			"	✓	"	"	Μπουτάρης Γεώργ. Κωνστ.	
"	278	✓	1 500			"	✓	"	Χερσών	Μπουτάρης Αναστ. Κωνστ.	
"	279	✓	0 875			"	✓	"	"	Μπίτσας Αναστ. Βασίλ.	
"	280	✓	6 000			"	✓	"	"	Μπουτάρης Γεώργ. Κωνστ.	
"	281	✓	1 625			"	✓	"	"	Μπουτάρης Αναστ. Κωνστ.	
"	282	✓	0 875			"	✓	"	"	Νιτσόγλης Αναστ. Θεόδωρ.	
"	283	✓	4 000			"	✓	"	"	Μάνης Αναστ. Βασιλείου	
"	284	✓	3 375			"	✓	"	"	Μάνης Ιωάννης Βασίλ.	
"	285	✓	1 375			"	✓	"	"	Κούστας Κωνστ. Γεωργ.	
"	286	✓	0 625			"	✓	"	"	Μπίτσας Αλέξιος	
"	287	✓	3 000			"	✓	"	"	Ζέγας Γεώργ. Βασίλ.	
"	288	✓	5 250			"	✓	"	"	Μάνης Αναστ. Βασίλ.	
"	289	✓	2 375			"	✓	"	"	Νιτσόγλης Αναστ. Θεοδ.	
"	290	✓	2 375			"	✓	"	Χερσών	Μπίτσας Αναστ. Βασίλ.	
"	291	✓	2 125			ορεινός	✓	"	Βιθυνία Κωνσταντίνος	Κόνιτης Στέφανος Στέργ.	
"	292	✓	4 500			"	✓	"	Βιθυνία Μιχάλης	Μπιτσόλης Ιωάν. Γεωργ.	
"	293	✓	4 500			"	✓	"	Βιθυνία Οικονόμου Χρήστος Νικ.		
"	294	✓	2 600			"	✓	"	Πίτσας Τσικώτης Αναστ.	Τσικώτης Νικ. Στέργ. Τσικώτης Αναστ. του Γεωργίου Δένος Μιχαήλ Ιωάννου	
"	295	✓	2 000			"	✓	"	Πίτσας Βασίλ.		
				62 100							

Αλ.
Βλ.
Γλ.
Δλ.
Ελ.
Ζλ.
Ηλ.
Θλ.
Ιλ.
Κλ.
Λλ.
Μλ.
Νλ.
Ξλ.
Ολ.
Πλ.
Ρλ.
Σλ.
Τλ.
Υλ.
Φλ.
Χλ.
Ψλ.
Ωλ.

506 α
506 β

CPA

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του αγροκτήματος " Νυμφαίου "

Αριθ. φύλλου	Αριθ. σταθμού	Αριθ. τετραγώνου	Εμβαδόν τετραγώνου	Σημείωμα	Μ. #	Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
							Επίσημον	Όνομα	Όνομα πατρός		
III	296	✓ 0	875	Δειβάδι	✓ ✓	άνταλλοξίμοσ κληρικη	Πεκόπουλοσ Νικόλ. Δημ.				
"	297	✓ 1	250	Άγρός	✓	" γέρουσ	Τοικώτησ Θεοδωρ. Γεωργ.				
"	298	✓ 1	250	"	✓	" "	Νάκασ Βασίλειοσ Νικόλ.				
"	299	✓ 1	750	"	✓	" "	Ζέγασ 'Ιωάννησ Γεωργ.				
"	300	✓ 1	500	"	✓	" "	Νάκασ Βασίλειοσ 'Ηνώλ.				
"	301	✓ 11	925	"	✓	" "	Μπάλασ Ετέργιοσ Κωνστ.				
"	302	✓ 2	500	"	✓	" "	Ποβάνησ Βασίλειοσ Κωνστ.				
"	303	✓ 1	000	"	✓	" "	Νάκασ Βασίλειοσ Νικόλ.				
"	304	✓ 0	625	"	✓	" "	Νάκασ Βασίλειοσ Νικόλ.				
"	305	✓ 1	500	"	✓	" "	Γροβάνησ Βασίλειοσ Κωνστ.				
"	306	✓ 3	500	"	✓	" "	Ζέγασ Ετέργιοσ Γεωργ.				
"	307	✓ 3	500	"	✓	" "	Ζέγασ Γεώργιοσ Ετεργίου				
"	308	✓ 1	250	"	✓	" "	Ζέγα Μαρία χήρα 'Ιωάννου				
"	309	✓ 2	500	"	✓	" "	Μάνησ 'Ιωάννησ Βασίλειοσ				
I, II, IV	310	✓ 3	690	Δειβάδι	✓ ✓	αερόλιμν. Δ. κληρικη	Ζέγασ Γεώργιοσ Ετεργίου				
"	311	✓ 3	125	"	✓ ✓	αερόλιμν. Δ. κληρικη	Οικονόμου Πέτροσ Νικόλ.				
"	312	✓ 1	875	"	✓ ✓	Ματίν Τετάρη Σελ.	Ταίρη Μαρία χήρα Ετέργιου				
III	313	✓ 4	875	Άγρός	✓	γέρουσ	Μισερλήσ Θωμάσ Ετέργιου				
"	314	✓ 1	125	"	✓	" "	Νάκασ Δημήτριοσ Ετέργιου				
"	315	✓ 2	875	Δειβάδι	✓ ✓	Θωμάσ Ζέγασ Γεωργ.	Νάκασ Ετέργιουσ Δημητ.				
"	316	✓ 4	125	"	✓ ✓	Νικόλ. Γεωργ. Γεωργ.	Γυίτζασ Νικόλαοσ 'Ιωάννου				
"	317	✓ 3	750	"	✓ ✓	" Μπάλασ κληρ.	Νάκασ Δημήτριοσ Ετέργιου				
"	318	✓ 1	500	"	✓ ✓	" "	Ζέγασ Λεωνίδασ Γεωργ.				
"	319	✓ 0	750	"	✓ ✓	Γεωργ. Βασίλειοσ	Δόδοσ 'Ιωάννησ Μιχαήλ				
"	320	✓ 3	625	"	✓ ✓	αερόλιμν. Δ. κληρικη	'Αδελφοί Διάδωμ 'Ιωάννου				
"	A 321	✓ 1	375	"	✓ ✓	αερόλιμν. Δ. κληρικη	Μπέρασ Θεόδωροσ Αναστ.				
"	A 322	✓ 2	375	"	✓ ✓	αερόλιμν. Δ. κληρικη	Μπιτάλασ Νικόλαοσ κληρ.				
"	A 323	✓ 1	625	αερόλιμν. Δ. κληρικη	✓ ✓	Βίλ. Καμπίτζ. Ζέγασ	Ζέγασ Ετέργιουσ Γεωργίου				
"	A 324	✓ 1	500	"	✓ ✓	Νικόλ. Δημ. Οικονόμου	Οικονόμου Πέτροσ Νικόλ.				
			75	715							

του αγροκτή

Αριθ. φύλλου	Αριθ. σταθμού	Αριθ. τετραγώνου	Εμβαδόν τετραγώνου	Σημείωμα
III	A	325	✓	
"	A	326	✓	
"	A	327	✓	
"	Κληρ.	328	✓	
"		329	✓	
"	Κληρ.	330	✓	
"	A	331	✓	
"	A	332	✓	
"	A	333	✓	
"	A	334	✓	
"	A	335	✓	
"	A	336	✓	
"	A	337	✓	
"	A	338	✓	
"	A	339	✓	
"	A	340	✓	
"	A	341	✓	
"	A	342	✓	
"	A	343	✓	
"	A	344	✓	
"	A	345	✓	
"	A	346	✓	
"	A	347	✓	
"	A	348	✓	
"	A	349	✓	
"	A	350	✓	
"	A	351	✓	
"	A	352	✓	
				72 125

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Σελίς 13

του άγροκτήματος " Νυμφαίου "

Αριθ. φελλού	Αριθ. οικοδομ. τετραγώνου	Αριθμός τετραγώνου	Έμβαδόν τετραγώνου		Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
			Στρέμματα	Μ'		Επώνυμον	Όνομα	Όνομα πατρός		
III	A	325	1	750	Λειβάδι	✓	✓	ανταλλάξιμον κληρονομία	αδελφού Τσουρλη Νικολ.	
"	A	326	2	250	"	✓	✓	" αιματών Τσιουλι Ν.	Τσιουλι Νικολ. Γεωργ.	
"	A	327	1	875	"	✓	✓	" Πέτρος Ν. Τσιουλι Ν.	Τσιουλι Νικολ. Στέργ.	
"	Κοιν	328	3	750	"	✓	✓	" Αναστασία Θωμ. Μιχαήλ	Τσιουλι Νικολ. Στέργ.	
"	"	329	1	000	"	✓	✓	" Δημήτρ. Τσίρλης	Τσίρλης Μιχαήλ Δημητρ.	
"	"	330	1	500	"	✓	✓	" Αλέξανδρος Νικολ. Πηλ.	Τσιουλι Νικολ. Γεωργ.	
"	Κοιν	331	1	750	"	✓	✓	" Αναστασία Μιχαήλ Θ.	Τσιουλι Νικολ. Γεωργ.	
"	A	332	1	875	"	✓	✓	" Ρυκ Ρόζα Μικ.	Αδελφού Νικολάου Ρόζα	
"	A	333	2	000	0	✓	✓	" Σπύργιος Νικ. Λουκάς	Λουκάς Νικολ. Στέργ.	
"	A	334	3	375	250	✓	✓	" Μιχαήλ Τσίρλης	Τσίρλης Ιωάννης Στέργ.	
"	A	335	6	125	"	✓	✓	" Ντάνος Αρμόνιος Γεωργ.	Ντάνος Αρμόνιος Γεωργ.	
"	A	336	3	625	"	✓	✓	" Ζωή Στέργιος	Μπάσος Δημήτριος Στέργ.	
"	"	337	0	750	"	✓	✓	" Κων. Νικολάου Ν.	Πεκόπουλος Νικολ. Δημ.	
"	A	338	2	125	"	✓	✓	" Ρόζα Ζωή Στέργ.	Ζέγγας Αλέξιος Αναστ.	
"	A	339	3	625	"	✓	✓	" Αλέξανδρος Ν. Ρόζα	Αδελφού Νικολ. Ρόζα	
"	A	340	3	125	"	✓	✓	" Αφροδίτη Βαγγέλης	Τσίρλης Μιχαήλ Δημητρ.	
"	A	341	4	375	"	✓	✓	" Νικ. Μαν. Παρ. Κερμιά	Οικονόμου Δημ. Νικολ.	
"	A	342	2	125	"	✓	✓	" Γεωργ. Κασταλιώτης	Κουστας Στέργιος Γεωργ.	
"	A	343	1	125	"	✓	✓	" Γεωργ. Γεωργιάδης	Γεωργιάδης Γεωργ. Στέργ.	
"	A	344	1	125	"	✓	✓	" Ρηιάκας Γεώργιος Νικολ.	Ρηιάκας Γεώργιος Νικολ.	
"	A	345	1	875	"	✓	✓	" Ζαχαρίας Ιωάν. Στέργ.	Νάνε Στέργιος Ιωάν.	
"	"	346	1	625	"	✓	✓	" Αικα. Αφροδίτη	Μπιτσόλα Ζωή Ιωάννου	
"	A	347	1	625	200 23125	✓	✓	" Ζαχαρίας Ν. Ηλ. Στέργ.	Μπιτσόλας Γεώργ. Γεωργ.	
"	A	348	2	375	"	✓	✓	" Μοιράδες Αϊδύτσοι	Μέρτζιος Βασίλ. Θεοδ.	
"	"	349	3	875	άγρος	✓	✓	" Αθανάσιος Νικολ.	Μπάσος Φώτιος Πέτρου	
"	A	350	4	125	Λειβάδι	✓	✓	" Κων. Νικ. Κουπέγγιος	Κουπέγγιος Στέργ. Αλεξ.	
"	"	351	3	750	"	✓	✓	" Νικήτας Αντωνίου Ζίγος	Ζέγγος Στέργιος Γεωργ.	
"	"	352	1	625	"	✓	✓	" Γεωργ. Αποστολίου	Μιχαήλου Γεωργ. Μιχαήλ	
"	A	353	2	000	"	✓	✓	" Μπέφα Θεοδώρα	Μπέφα Θεοδώρα	
			72	125						

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Σελίς 14

του αγροκτήματος " Νυμφαίου "

Αριθ. φύλλου	Αριθ. αλληλοχρησίου	Αριθ. τετραγώνου	Εμβαδόν τετραγώνου	Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
					Στρεμ. ματα	Μ²	Επάγγελμα		
III	A	354	2 375	Λειβάδι	✓	✓	ἀνταλλάξιμον κω. Βλεπ. αμ.	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	355	2 625	"	✓	✓	" Περ. Βυζαντιν. γην	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	356	1 875	"	✓	✓	" Μωλυ. Μελ. αμ. ε.	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	357	4 125	"	✓	✓	" Οδο. Β. Γ. Ρωμ. αμ.	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	358	2 375	"	✓	✓	" Ρωμ. Μαιδίν. ι.	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	359	6 125	"	✓	✓	" Παράτολ. Κοι. ι.	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	360	3 175	"	✓	✓	VI Φυτ. αμ.	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	361	1 125	"	✓	✓	"	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	362	3 000	"	✓	✓	" Ρωμ. Β. Τρι. αμ.	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	363	1 625	"	✓	✓	"	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	364	1 375	"	✓	✓	" Ρωμ. Β. Τρι. αμ.	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	365	2 250	"	✓	✓	" Ρωμ. Β. Τρι. αμ.	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	366	2 375	"	✓	✓	" Ρωμ. Β. Τρι. αμ.	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	367	1 875	"	✓	✓	"	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	368	3 625	"	✓	✓	"	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	369	4 960	"	✓	✓	VI Φυτ. αμ.	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	370	0 625	"	✓	✓	"	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	371	1 250	"	✓	✓	" Ρωμ. Β. Τρι. αμ.	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	372	0 250	"	✓	✓	"	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	✓	373	4 195	ἀγρός	✓	✓	Γεν. αμ. 1950	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	✓	374	0 625	"	✓	✓	VI Φυτ. αμ. 1950	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	✓	375	1 375	Λειβάδι	✓	✓	" Ρωμ. Β. Τρι. αμ.	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	✓	376	0 250	χέρσον	✓	✓	"	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	✓	377	1 125	Λειβάδι	✓	✓	"	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	378	2 450	"	✓	✓	"	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	A	379	2 250	"	✓	✓	"	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	✓	380	1 438	ἀγρός	✓	✓	"	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	✓	381	1539 020	Χερσολείβαδο	✓	✓	"	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
"	✓	382	0 750	Λειβάδι	✓	✓	Γεν. αμ. 1948	Διάταγμα Κωνσταντ. Γεωργ.	Κωνσταντ. Γεωργ.
			1601 063						

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του αγροκτήματος " Νυμφαίου "

Σελίδα φύλλου	Αριθμός τετραγώνου	Αριθμός τετραγώνου	Εμβαδόν τετραγώνου	Στοιμ. ματα	Μ²	Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
							Επάγγελμα	Όνομα	Όνομα πατρός		
ΠΤ	Α	363	1 000	Λειβάδι	✓✓	ἀνταλλάξιμον				Μυστα Α. Νικολαίου	
"	Α	384	1 750	εδω. κ. κ. κ.	✓✓	"				Τσιλιχέρ Στεφάνου	
"	"	385	0 400	"	✓✓	Ν. 1941				Οικονόμου Φώτιος Νικολ.	
"	Α	386	1 875	"	✓✓	"				Ζέγας Γεώργιος Αλεξίου	
"	"	387	1 500	"	✓✓	"				Μπόζας Βασίλειος Νικολάου	
"	Α	388	2 125	"	✓✓	"				Μέρτζος Δημητρ. Γεωργ.	
"	"	389	0 875	"	✓✓	"				αδελφοί Νικολ. Ρόζα	
"	"	390	1 500	"	✓✓	"				Οικονομίδης Αναστάσ.	
"	"	391	1 625	"	✓✓	"				Οικονομίδης Αναστάσ.	
"	"	392	1 125	"	✓✓	"				Οικονομίδης Παπαμιχαήλ	
"	"	393	0 875	"	✓✓	"				Γκουγκουλίνης Αθαν. Γεωργ.	
"	Α	394	3 500	"	✓✓	"				Τσανάκας Γεωργ. Αναστ.	
"	"	395	1 125	"	✓✓	"				Γκουγκουλίνης Αθαν. Γεωργ.	
"	"	396	1 875	"	✓✓	"				Νεϊό ενης Ιωάν. Νικολ.	
"	Α	397	0 375	εδω. κ. κ.	✓✓	"				Βράγκος Βασίλ. Θεωδωρ.	
"	Α	398	2 000	"	✓✓	"				Στάϊκη Αναστ. Θεωδωρ.	
"	Α	399	0 875	"	✓✓	"				Σωθίδης Μιχαήλ Δημητρ.	
"	"	400	0 625	"	✓✓	"				Λούστας Αργύριος	
"	Α	401	1 875	"	✓✓	"				Τζιτζιζας Λεωνίδας Κωνστ.	
"	Α	402	1 750	"	✓✓	"				Ταϊκίτης Χρήστος Στεφ.	
"	Α	403	2 000	"	✓✓	"				Ταϊκίτης Θεωδωρ. Γεωργ.	
"	Α	404	2 250	"	✓✓	"				Μπόζας Βασίλ. Νικολ.	
"	"	405	1 000	"	✓✓	"				Δρούκας Θεωδωρ. Πέτρου	
"	"	406	0 875	"	✓✓	"				Μέρτζος Βασίλ. Θεωδωρ.	
"	Α	407	0 875	εδω. κ. κ. κ.	✓✓	"				Νικολάου Ηλίας	
"	"	408	1 875	"	✓✓	"				Κόντης Στέφανος Στεργίου	
"	Α	409	2 000	"	✓✓	"				Δούμιτρε Δάγα Δημητρ.	
"	"	410	0 625	"	✓✓	"				Σωσίδης Γεώργιος Δημητρ.	
"	Α	411	2 625	εδω. κ. κ. κ.	✓✓	"				αδελφοί Γιάννη Δημητρ.	
			42 775								

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του δήμου " Νυμφαίου "

Αριθ. φύλλου Δ.Ο.Κ. έκδοσης επί τηρώσει	Αριθ. φύλλου Δ.Ο.Κ. έκδοσης επί τηρώσει	Εμβαδόν τετραγώνου	Στοιμ. ματα	Μ*	Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
						Επίσημον	Όνομα	Όνομα πατρός		
ΠΠ	Α 412	2 812			Λειβάδιον	✓	ανταλλάξιμον		Τσιρόπουλος Στέφ. Μιχ.	
"	413	1 375			"	✓	"	"	Σωσίδης Γεωργ. Δημ.	
"	414	1 250			"	✓	"	"	Ηλέκας Δημ. Γεωργ.	
"	Α 415	1 750			"	✓	"	"	Ζέγας Αλέξιος Αναστ.	
"	Α 416	2 125			Λειβάδιον	✓	"	"	Μπέκα Αναστασία χήρα	
"	Α 417	2 000			"	✓	"	"	Μισορλής Θωμάς Στέργ.	
"	Α 418	0 750			"	✓	"	"	Θάμος Θωμάς Κων.	
"	419	0 625			"	✓	"	"	Βράγκος Θεόδωρ. Βασίλ.	
"	Α 420	2 000			"	✓	"	"	Μπουντάρης Δημ. Γεωργ.	
"	Α 421	0 500			"	✓	"	"	άδελφοί Κων. Μπάλου	
"	Α 422	1 750			"	✓	"	"	Βράγκος Θεόδ. Παναγ.	
"	Α 423	1 750			"	✓	"	"	Τσιγκιότης Αναστ. Γεωργ.	
"	424	1 500			"	✓	"	"	Μηλιάγιου χήρα Πέτρον	
"	425	1 750			"	✓	"	"	Οικονόμου Δημ. Κωνστ.	
"	Α 426	3 063			"	✓	"	"	Νάσης Θεόδωρ. Γεωργ.	
"	427	0 750			"	✓	"	"	άδελφοί Νικολάου Ρόζα	
"	428	1 375			"	✓	"	"	Τσιρόλης Φώτιος Νικολ.	
"	Α 429	1 625			"	✓	"	"	Ταύλιας Θεόδωρ. Αναστ.	
"	Α 430	2 250			"	✓	"	"	Λούτσας Νικολ. Κωνστ.	
"	Α 431	1 375			"	✓	"	"	Κότου Ματρία Νικολ.	
"	432	1 750			"	✓	"	"	Μπουτάρης Γεωργ. Κων.	
"	433	2 125			"	✓	"	"	Μπάρας Βασίλ. Νικολ.	
"	Α 434	1 500			"	✓	"	"	άδελφοί Γωάννου Τσιρόλη	
"	435	1 250			"	✓	"	"	Οικονόμου Πέτρο Νικολ.	
"	Α 436	1 250			"	✓	"	"	Λούτσας Γεωργ. Αλέξ.	
"	437	0 625			"	✓	"	"	Λούτσας Αναστ. Θεόδωρ.	
"	Α 438	2 375			"	✓	"	"	Τραυλιτς Παπαδιάχρα	
"	ΚΩΝ 439	1 125			"	✓	"	"	Τσιγκιότης Θεόδωρ. Γεωργ.	
"	440	1 875			"	✓	"	"	Μισορλής Θεόδωρ. Γεωργ.	
		46 250							Μισορλής Θεόδωρ. Γεωργ.	

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του δήμου " Νυμφαίου "

Αριθ. φύλλου Λεξ. αλληλ. τετραγώνου	Αριθμός τετραγώνου	Εμβαδόν τεταγώνου		Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Πρότερον	Παρατηρήσεις
		Συμέ- μετρα	Μ²		Επώνυμον	Όνομα	Όνομα πατρὸς		
III A 441	✓	3	000	Λειβάδι	✓	✓	Ανταλλάξιμον	Βίσας Δημητ. Βασιλ.	
" A 442	✓	1	250	"	✓	✓	"	Λούτσας Κωνστ. Θεόδωρ.	
" A 443	✓	2	625	"	✓	✓	"	Νάτσος Στέργιος	
" A 444	✓	3	500	Είδη "α"ον"	✓	✓	Γεωργίου Νικολ. Μιχαήλ	Αδός Ιωάν. Μιχαήλ	
" A 445	✓	2	750	"	✓	✓	Νικητ. Νικητ. Νικητ.	Λούτσας Αδούριος	
" A 446	✓	2	250	"	✓	✓	"	Γιάβας Δημητ. Γεωργ.	
" A 447	✓	3	550	"	✓	✓	"	Μισορλής Θωμάς Στέργ.	
" A 448	✓	0	750	"	✓	✓	"	Κουπέλιος Αναστάσιος	
" A 449	✓	0	450	"	✓	✓	"	Κούτσας Νικόλαος Γεωργ.	
" A 450	✓	2	800	Είδη "α"ον"	✓	✓	"	Γιώργος Αναστάσιος Δημητ.	
" A 451	✓	5	750	"	✓	✓	"	Ζέγας Νικόλ. Αναστ.	
" A 452	✓	0	625	"	✓	✓	"	Μπέκας Δημητ. Γεωργ.	
" A 453	✓	4	750	Είδη "α"ον"	✓	✓	"	άδελφοί Κωνστ. Κρέμου	
" A 454	✓	2	625	"	✓	✓	"	Μπέκας Αικατέρ. χήρα Γεωργ.	
" A 455	✓	1	625	Είδη "α"ον"	✓	✓	"	Γιοτζαμάνης Στέργ. Γεωργ.	
" A 456	✓	0	375	"	✓	✓	"	Μίσσιος Κων/νος	
" A 457	✓	1	150	"	✓	✓	"	Τσιούδης Μιχαήλ Δημ.	
" A 458	✓	1	500	"	✓	✓	"	Αιάτσος Βασίλ. Θεόδωρ.	
" A 459	✓	2	750	"	✓	✓	"	Γκόλης Αναστ. Νικόλ.	
" A 460	✓	0	500	"	✓	✓	"	Οικονόμου Παπαμιχαήλ Δημ.	
" A 461	✓	1	250	Είδη "α"ον"	✓	✓	"	Τσίρλης Μιχαήλ Γρηγορ.	
" A 462	✓	2	250	"	✓	✓	"	Αιάτσος Βασίλ. Θεόδωρ.	
" A 463	✓	1	750	"	✓	✓	"	Νάτσος Νικόλ. Θεόδωρ.	
" A 464	✓	2	500	"	✓	✓	"	Νάτσος Θεόδωρ. Βασίλ.	
" A 465	✓	3	938	Είδη "α"ον"	✓	✓	"	Τσίτσος Βασίλειος	
" A 466	✓	2	812	"	✓	✓	"	Νάτσος Γεωργ. Βασίλ.	
" A 467	✓	2	000	"	✓	✓	"	Τσίτσος Θεόδωρος	
" A 468	✓	1	625	"	✓	✓	"	Πετρούτσος Νικ. Κωνστ.	
" A 469	✓	1	875	"	✓	✓	"	Οικονόμου Μαρία	
			65 675						

ΕΑ

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του δήμου " Νυμφαίου "

Αριθ. φύλλου Αριθ. ομοίου εγγράφου	Αριθμός τεμαχίου	Εμβαδόν τεμαχίου		Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
		Σπη- ματα	Μ²		Επίσημοι	Όνομα	Όνομα πατρός		
III 4	470	2	125	Λειβάδι	✓	✓	Ανταλλάξιμοι κων. κων. κων.	Καλλι	
"	471	1	500	"	✓	✓	"	Μαρίτ. Γεωργίου Γ.	Αδελφοί Αναστ. Τοματ.
"	472	1	625	"	✓	✓	"	"	Σωσίδης Γεωργίου
"	473	1	125	"	✓	✓	"	Μητ. Δ. Μπατασίου	Τσίρολης Νικολ. Γαλι.
"	474	3	250	"	✓	✓	"	Αιλιανή Γεωργίου	Μπέσας Γεωργίου Σερφ.
"	475	1	625	"	✓	✓	"	Γεωργίου Αθανάσιου	Σωσίδης Λεωνίδας Κωνσ.
"	476	1	875	"	✓	✓	"	Κων. Μιχ. Γεωργίου	Γεωργίου Νικολ. Μιχαήλ
"	477	1	875	"	✓	✓	"	Κων. Μιχ. Γεωργίου	Αδός Έλενη χήρα Γεωρ.
"	478	3	250	"	✓	✓	"	Κων. Μιχ. Γεωργίου	Μιχαηλίδης Δημητ.
"	479	1	500	"	✓	✓	"	Κων. Μιχ. Γεωργίου	Τσίρολης Νικολ. Μιχαήλ
"	480	3	700	"	✓	✓	"	"	Τσίρολης Ιωάν. Νικολ.
"	481	0	875	"	✓	✓	"	"	Μαρίτ. Γεωρ. Βασιλ.
"	482	1	500	"	✓	✓	"	"	Μπιτσόλας Δημητ. Μιχαήλ
"	483	1	875	"	✓	✓	"	"	Νικόλαος χήρα Γεωργίου
"	484	1	375	"	✓	✓	"	"	Δούστας Νικολ. Θεοδωρ.
"	485	2	875	"	✓	✓	"	"	Μέσσης Νικολ. Μιχαήλ
"	486	2	313	"	✓	✓	"	"	Οικονόμου Μαρία Σπέρη
"	487	2	562	"	✓	✓	"	"	Οικονόμου Χαρίτος Νικ.
"	488	2	750	"	✓	✓	"	"	Γεωργίου Θωμάς Γεωργ.
"	489	2	250	"	✓	✓	"	"	Λιάσης Βασίλειος Τσιλ.
"	490	2	813	"	✓	✓	"	"	Αδός Γεωρ. Μιχαήλ
"	491	3	500	"	✓	✓	"	"	Τσιρόπουλος Ιωάν. Νικ.
"	492	4	562	"	✓	✓	"	"	Τσίττος Γεωρ. Θεοδωρ.
"	493	2	850	"	✓	✓	"	"	Μάνης Αναστάσιος Βασιλ.
"	494	1	825	άγρος	✓	✓	"	"	Γεωργίου Θωμάς Γεωργ.
"	495	4	875	"	✓	✓	"	"	Νιτσάγιας Αναστ. Θεοδ.
"	496	0	850	"	✓	✓	"	"	Οικονόμου Σώτης Νικ.
"	497	3	250	"	✓	✓	"	"	Τσίττος Νικολ. Θεοδωρ.
"	498	7	875	Λειβάδι	✓	✓	"	"	Μπιτσόλας Σώτης Γεωρ.
			75 625						

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

του αγροκτήματος "Νιμφαίου"

Αριθ. φύλλου	Αριθ. τετραγώνου	Εμβαδόν τετραγώνου	Στάθμηματα	Μετ.	Είδος εδάφους	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ			Προέλευσις	Παρατηρήσεις
						Επώνυμον	Όνομα	Όνομα πατρός		
ΠΙ	Α	499	2	125	Λειβάδι	✓	✓	✓	Οικονόμου Πέτρος Νικολ.	
"	"	500	0	750	άγρος	✓	"	"	Οικονόμου Πέτρος Νικολ.	
"	"	501	0	500	"	✓	"	"	Οικονόμου Πέτρος Νικολ.	
"	"	502	18	650	"	✓	✓	✓	Τσοτύρας Νικολ. Θεόδωρ.	
"	Α	503	3	500	Λειβάδι	✓	✓	✓	Μιχαλέκος Γεωργ. Μιχαήλ	
"	Α	504	7	250	"	✓	✓	✓	Πέτρος Θεόδωρος	
"	"	505	3	625	"	✓	✓	✓	άδελφοί Θεοδώρου Τσώκου	
"	Α	506	8	050	Λειβάδι	✓	✓	✓	Νάσης Δημ. Παναγ.	
"	Β	507	4	375	"	✓	✓	✓	Μηλιόγκου χήρα Πέτροι	
"	"	508	4	750	"	✓	✓	✓	Γιλιώρης Αναστ. Δημητ.	
"	"	509	2	125	"	✓	✓	✓	άδελφοί Στεργίου Τόμι	
"	Α	510	5	000	"	✓	✓	✓	Δούκας Αναστ. Ίωάν.	
"	Α	511	2	375	"	✓	✓	✓	άδελφοί Θεοδωρίδου	
"	"	512	5	500	"	✓	✓	✓	άδελφοί Στεργίου Τόμι	
"	"	513	0	625	άγρος	✓	"	"	Γεωργίου Θεόδωρ.	
"	"	514	1	775	"	✓	"	"	Νάσης Θεόδωρος Ίωάν.	
"	Α	515	2	900	Λειβάδι	✓	✓	✓	Μπουτάρης Γεωργ. Κωνστ.	
"	"	516	2	375	"	✓	✓	✓	Ζέγας Γεώργιος Επιστ.	
"	"	517	2	375	άγρος	✓	"	"	Τσιμώτης Θεόδωρ. Γεωργ.	
"	"	518	2	375	"	✓	"	"	Νάσης Θεόδωρ. Ίωάν.	
"	"	519	1	125	"	✓	"	"	Μπουτάρης Θεόδωρ. Γεωργ.	
"	"	520	2	375	"	✓	"	"	Τσίρλης Μιχαήλ Δημητ.	
"	"	521	2	375	"	✓	"	"	Νάσης Βασίλ. Νικολάου	
"	"	522	5	250	"	✓	"	"	Λούτσας Αναστ. Θεόδωρ.	
			92	125						

522-35=487 ζήνικ οικόπεδος

9021.

Π Ρ Ω Τ Ο Κ Ο Λ Ο Ν
 ΕΠΙΧΡΗΜΑΤΟΔΟΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΡΗΜΑΤΟΔΟΗΣ ΑΝΤΑΔΑΞΙΣ
 ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Φλώρινα σήμερα την 1η ημερα της εβδομάδας Ευεβραίου του μηνός
 επτεμβρίου, του έτους χίλια εννεακόσια εβδομήντα εντά 1977, οι κιά κάτω υπογρά-
 φοντες: 1- Γεωργιος Σπύρταλης, άντης Γεωργίας Φλωρίνης, με βαθμό 2^ο και 2.- Σταν/νος
 Π. Κυριακής, πρώτος άντης Γραφείου Δ. Α. Π. Κορίνθης με βαθμό 4^ο / ΑΤ2, προβαίνουσι, ο
 πρώτος στη επαναπαράδοση ο δεύτερος στη επαναπαράλη των κιά κάτω ανταλαξι-
 μων κτημάτων, που βρίσκονται μέσα στο συν/σμο γύλου Γερμανού προσημνωφλωρίνης

α/α	Αριθμός Κτήματος	Αριθμός Χάρτου	α/α	Αριθμός Κτήματος	Αριθμός Χάρτου	α/α	Αριθμός Κτήματος	Αριθμός Χάρτου
1	11353A/11342	257	59	11628A/12041	353	119	11715A/12136	110
2	11355A/11345	264	60	11635A/12048	315	119	11717A/12138	117
3	11358A/11350	260	61	11636A/12049	316	120	11719A/12140	119
4	11359A/11351	253	62	11638A/12051	317	121	11720A/12141	275
6	11362A/11355	130	63	11639A/12052	318	122	11722A/12144	121
7	11364A/11357	129	64	11640A/12053	319	123	11723A/12145	123
8	11366A/11360	215	65	11641A/12054	320	124	11724A/12146	125
9	11367A/11362	111	66	11642A/12055	321	125	11725A/12147	127
10	11371A/11366	229	67	11643A/12056	322	126	11726A/12148	139
11	11372A/11367	219	68	11645A/12060	326	127	11727A/12149	140
12	11373A/11368	219	69	11646A/12062	330	128	11728A/12150	149
13	11374A/11370	146	70	11647A/12064	338	129	11729A/12151	147
14	11376A/11372	128	71	11649A/12068	357	130	11730A/12152	148
15	11383A/11382	238	72	11650A/12069	358	131	11731A/12153	170
16	11384A/11383	210	73	11651A/12070	359	132	11732A/12154	176
17	11385A/11384	230	74	11652A/12071	360	133	11733A/12155	181
18	11386A/11385	237	75	11653A/12072	361	134	11734A/12156	182
19	11388A/11388	236	76	11655A/12074	363	135	11736A/12158	193
20	11389A/11389	245	77	11657A/12076	375	136	11737A/12159	199
21	11390A/11390	399	78	11660A/12081	383	137	11738A/12160	211
22	11392A/11392	232	79	11661A/12082	1	138	11739A/12161	212
23	11393A/11393	217	80	11662A/12083	3	139	11740A/12162	218
24	11394A/11394	296	81	11666A/12087	29	140	11741A/12163	197
25	11396A/11407	2310 2350	82	11667A/12088	30	141	11742A/12164	261
26	11399A/11411	136	83	11668A/12089	33	142	11743A/12165	267
27	11403A/11415	53	84	11669A/12090	34	143	11744A/12166	268
28	11405A/11417	63	85	11670A/12091	36	144	11745A/12167	279
29	11406A/11418	269	86	11671A/12092	37	145	11746A/12168	283
30	11407A/11419	137	87	11672A/12093	87	146	11747A/12169	284
31	11577A/11965	27	88	11674A/12095	147		11748A/12170	291
32	11583A/11972	404	89	11676A/12097	45	148	11749A/12171	282
33	11585A/11974	71	90	11677A/12096	46	149	11750A/12172	285
34	11586A/11975	73	91	11679A/12099	47	150	11751A/12173	390
35	11588A/11977	92	92	11679A/12100	48	151	11752A/12174	297
36	11590A/11979	108	93	11680A/12101	49	152	11753A/12175	299
37	11591A/11980	113	94	11681A/12102	50	153	11754A/12176	396
38	11593A/11982	132	95	11682A/12103	51	154	11755A/12178	844
39	11595A/11987	154	96	11683A/12104	54	155	11757A/12179	143
40	11596A/11989	157	97	11684A/12105	57	156	11760A/12182	266
41	11597A/11990	158	98	11685A/12106	58	157	11761A/12183	295
41	11598A/11991	159	99	11686A/12107	59	158	11764A/12186	313
42	11559A/11992	160	100	11687A/12108	66	159	11766A/12188	329
43	11602A/11995	163	101	11688A/12109	68	160	11767A/12189	333
44	11603A/11997	165	102	11689A/12110	68	161	11768A/12190	373
45	11604A/11998	166	103	11690A/12111	69	162	11769A/12191	376
46	11606A/12000	169	104	11691A/12112	70	163	11771A/12193	370
47	11609A/12006	184	105	11692A/12113	74	164	11772A/12194	390
48	11616A/12019	207	106	11694A/12115	76	165	11773A/12195	392
49	11617A/12020	214	107	11695A/12116	77	166	11774A/12196	386
50	11618A/12021	224	108	11699A/12120	82	167	11775A/12197	408
51	11619A/12022	405	109	11700A/12121	84	168	11777A/12199	335
52	11620A/12027	251	110	11703A/12124	93	169	11778A/12200	311
53	11621A/12030	262	111	11706A/12127	98	170	11779A/12201	310
54	11625A/12037	348	112	11708A/12129	100	171	11780A/12202	304
55	11626A/12039	350	113	11709A/12130	101	172	11781A/12203	303
56	11627A/12040	352	114	11710A/12131	102	173	11782A/12204	301
57	11630A/12043	277	115	11711A/12132	103	174	11783A/12205	300
58	11634A/12047	312	116	11713A/12134	105	175	11786A/12208	359
			117	11714A/12135	107	176	11785A/12207	314

α/α	Αριθμός Κτημάτος	Αριθμός Χάρτου	α/α	Αριθμός Κτημάτος	Αριθμός Χάρτου	α/α	Αριθμός Κτημάτος	Αριθμός Χάρτου	α/α	Αριθμός Κτημάτος	Αριθμός Χάρτου
177	11787A/12209	385	204	11822A/12244	329	232	11600A/11993	351	177	11787A/12209	385
178	11788A/12210	394	205	11823A/12245	328	233	11659A/12080	321	178	11788A/12210	394
179	11789A/12211	395	206	11824A/12248	306	234	11632A/12045	943	179	11789A/12211	395
180	11790A/12212	387	207	11828A/12250	365	235	11648A/12065	207	180	11790A/12212	387
181	11791A/12213	388	208	11829A/12251	367	236	11633A/12046	207	181	11791A/12213	388
182	11792A/12214	389	209	11830A/12252	368	237	11631A/12044	292	182	11792A/12214	389
183	11793A/12215	378	210	11831A/12253	393	238	11624A/12034	343	183	11793A/12215	378
184	11794A/12216	133	211	11832A/12254	397	239	11623A/12032	245	184	11794A/12216	133
185	11795A/12217	135	212	11833A/12255	402	240	11622A/12031	262	185	11795A/12217	135
186	11796A/12218	124	213	11844A/12256	291	241	11613A/12016	202	186	11796A/12218	124
187	11798A/12220	171	214	11702A/12123	91	242	11614A/12017	202	187	11798A/12220	171
188	11801A/12223	130	215	11663A/12084	20	243	11605A/11999	167	188	11801A/12223	130
189	11802A/12224	188	216	11594A/11986	153	244	11592A/11971	62	189	11802A/12224	188
190	11803A/12225	198	217	11758A/12180	144	245	11581A/11970	60	190	11803A/12225	198
191	11805A/12227	222	218	11759A/12181	145	246	11580A/11969	59	191	11805A/12227	222
192	11806A/12228	223	219	11763A/12185	293	247	11578A/11967	52	192	11806A/12228	223
193	11807A/12229	216	220	11765A/12187	401	248	11397A/11408	32	193	11807A/12229	216
194	11808A/12230	226	221	11873A/12094	38	249	11387A/11387	34	194	11808A/12230	226
195	11809A/12231	273	222	11675A/12096	43	250	11382A/11380	259	195	11809A/12231	273
196	11810A/12232	276	223	11762A/12184	285	251	11381A/11379	61	196	11810A/12232	276
197	11811A/12233	286	224	11797A/12219	151	252	11375A/11371	97	197	11811A/12233	286
198	11812A/12234	287	225	11813A/12235	221	253	11370A/11365	243	198	11812A/12234	287
199	11814A/12236	294	226	11816A/12238	377	254	11369A/11364	250	199	11814A/12236	294
200	11815A/12237	409	227	11819A/12241	274	255	11361A/11354	272	200	11815A/12237	409
201	11817A/12239	391	228	11824A/12246	309	256	11360A/11352	209	201	11817A/12239	391
202	11820A/12242	334	229	11825A/12247	305	257	11357A/11349	288	202	11820A/12242	334
203	11821A/12243	332	230	11827A/12249	356	258	11356A/11348	241	203	11821A/12243	332
			231	10845A/4859		259	11665A/12086				
						260	11704A/12125				
						261	10979A/5623				

Το παρόν συντάχθηκε σε τέσσερα αντίτυπα, πήρε κάθε συμβαλλόμενο μέρος από δύο αντίτυπα και υπογράφεται ως εξής. -

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

854
8-10-75

Αριθμ. Πρωτ. 3289
1975

Αρχ. Δ/νσεις: Διοικητήριο
Πληροφορίες Γ. Σουλιάρης
Τηλεφ. 24-277

ΒΑΣΕΙ

Προς: Την Νομαρχία Ελαφίνης
Υπηρεσία Γεωργίας
Τμήμα Εποικισμού Αναδάσμου
Ε. Α. Δ. Π. Δ. Β. Δ.

Θεμα: Διαθέσεις υπό Ε. Α. Δ. κτημάτων Αγίου Γεωργίου
Ελαφίνης.

Επιτελούντες εντολάν της προισταμένης ημών αρχής, περί της κατά τό δυνατόν τ' αγωγής εκκαθάρισης της ανταλλαγής μεριουσίας, προσκαλούμεν όπως μεριμνήσετε και διατεθήσιν υπό της ΕΑΕ, τό εν τω αγροκτήματι Αγίου Γεωργίου διατεθέντα εις τό ανταλλάξιμα κτήματα, αντιστοιχούντα εις τά ως έπεται κτηματοεπίδια.

Α. Έντός εν/σμού (είληθόσιμα κτητόμενα)

α/α κτηματ. Πέντακς Δ/μής 1968	Αριθμός οικοπέδ τετραγ.	Αριθμός Οικοπέδ	Έκτασις	α/α κτηματ. Πέντακς Δ/μής 1968	Αριθμός οικοπέδ. Οικοπέδ.	Αριθμός Οικοπέδ.	Έκτασις
142	1	1	1620	143	1	3	555
146	7	29	230	147	7	30	420
148	7	33	312	149	7	34	150
150	7	36	547	153	12	45	315
154	13	47	430	155	13	48	320
156	13	49	450	158	13	51	330
159	13	53	813	160	13	54	1037
161	13	57	830	162	13	58	320
163	13	59	250	164	14	63	465
165	14	66	465	166	14	67	310
167	14	58	125	168	14	69	090
169	14	70	097	171	15	76	1038
172	15	77	405	176	15	82	452
177	15	84	298	178	32	--	170
181	16	93	158	184	17	98	107
186	17	100	110	187	17	102	077
189	18	105	080	190	19	107	200
191	19	110	290	193	20	117	010
195	20	119	010	196	21	121	288
197	21	125	650	198	21	123	1015
199	21	129	198	200	21	127	403
201	21	140	410	202	21	139	080
203	22	147	700	204	22	143	385
205	22	149	830	206	22	148	570
207	25	159	222	209	25	158	188
210	26	171	250	211	26	170	030
213	26	181	162	214	26	176	325
215	26	188	150	218	26	182	120
220	27	211	183	221	26	199	435
222	27	215	253	223	27	212	127
224	27	219	440	226	27	218	222
227	27	223	330	228	27	222	100
229	28	236	300	230	28	226	050
231	30	266	550	232	30	261	080
233	31	268	500	234	31	267	330
235	32	273	060	236	31	269	893
237	33	279	360	238	32	276	155
239	33	284	300	240	33	283	370
241	33	287	060	242	33	286	630
243	35	297	298	244	33	291	310
245	35	300	205	246	35	299	230
247	35	303	240	248	35	301	137
249	35	306	380	251	35	304	520
252	36	311	498	253	36	310	310
254	37	315	520	255	36	314	487
256	38	317	360	257	37	316	548
258	38	319	490	259	38	318	560
260	38	321	317	261	38	320	450
263	39	326	1310	264	38	322	1010
					40	328	27

5	40	334	100	269	30	344	130
168	40	339	120	272	41	357	130
271	30	355	245	274	41	359	250
273	41	358	330	276	41	361	490
275	41	360	260	279	40	365	220
278	41	363	1705	281	40	368	250
280	40	367	060	284	42	373	210
283	40	370	420	286	45	386	1630
285	42	376	138	288	45	388	700
287	45	387	950	290	44	390	210
289	45	389	667	292	44	392	228
291	44	391	320	294	44	394	718
293	44	393	207	296	46	396	980
295	44	395	775	299	29	400	270
297	46	397	723	301	45	406	750
300	40	402	120				

Φ Υ Π Ε Ι Α Ι Ε Π Ε Δ Ι Α Γ Ρ Α Φ Η

Β. Φ. Ν. Τ. Ε. Ι. Α. Ι.

Αριθμός Βιβλίου
Τεμαχίου
Λόγου

433	1000
440	875
431	437
390	1125
230	1125
220	1500
219	813
222	688
213	750
109	1500
254	1187
236	1250
226	750
272	812

Κ α τ ο χ ο ς

Κουφάλας Ευάγγελος τῷ Βασιλείου
Κολίμης Ανδρέας τῷ Ιωάννου
Πατταρόπουλος Ευάγγελος τῷ Εύστατ.
Διακόπουλος Βασίλειος τῷ Κρήστου
Μαυρός Γερμανός τῷ Ιωάννου
Δαμολής Νικόλαος τῷ Σταύρου
Στεργιάδη Νική τῷ Κρήστου-Ασιμίδος
Μαρκόπουλος Ιωάννης τῷ Εὐθυμίου
Τουρκόπουλος Δημήτριος τῷ Γέρκου
Ζήδρος Πέτρος τῷ Αἰμίρου
Μαλιανίδου Ανθούλα συζ. Γεωργίου
Γινώγκος Θεόδωρος τῷ Κρήστου.-

Γ. Α. Γ. Ρ. Ο. Ι.

Τ ε μ α χ ι α 328,355,443,471,283,214,309,561,406,68,370,288,18,398,397,373,
399,472,491,374,369,157,535,295,294,.-

Ὁ Προϊστάμενος Γραφείου Α.Α.Η.

Ε. Μ. Ν. Ο. Ι. Ε. Π. Ε. Π. Α. Τ. Ο. Η. Σ.
ἐπὶ Ε. 54027.Α.Α.Κ.

ΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΟΗΜ. ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ Δ.Α.Μ.Κ.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ ΚΤΗΜΑΤΟΣ ΑΡΙΘ. 6611
(ΠΡΟΦΗΝ) *Μαργαριτάρης Μανώλης*

Αξία όριου κτημάτων 6611
Αριθ. και χρονία πιστοποιηθέν καταλλήλου ή παλαιότερου κτηματογ. 2/10/32

ΚΑΡΤΑ ΠΡΑΞΕΩΝ
Β. Βενιζέλος

Τοποθεσία κτημάτων *Αφού Αφού*
Είδος ατμόθ. *Αφού*

Εκτός και όρου κτημάτων ή αδοχής ή άλλος ατμός (Απόδοτος, Διαδοχικός, Τόκους κ.λ.ρ. καταταξιών, έσοδων, βοσκήσιμων, εισοδημάτων, κ.λ.ρ.)

81
Αποδοχών 100 89900
Εσοδών 100 15900

Αναμενόμενα και έσοδα αδοχής (όσοου καταταξιών κ.λ.ρ.)
ΠΡΟΣ 1888/59

Μικτός έσοδος 61520.063 -
Μικτός κτηματ. αξίας 11.500.000 -
Διαχωρισμός εις ΑΚ 9876, 9877, 9878

Παρονομήματα (απόδοση, έσοδα, κ.λ.ρ.)
ΕΒΒΟ ΥΠΗΛΑ ΑΚ 6633

Στοιχάτα 32.494.974 - κτηματ. αξία 6.499.000
όρια Διαχωρισμού Ραμνών κ.λ.ρ. 1951
Δ. ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΟΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΡΑΣΕΩΝ
Ρ. ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΟΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΡΑΣΕΩΝ
Περιοχών (όριων και εσόδων) αδοχής και άλλος αδοχών κ.λ.ρ.)
Ν. Βιομετρικά όρια χωριών Διαλύσι-Ραμνών-Κηφισίας

Όμοια κτηματογ. και ίδιους ήν κτηματογ. όμοια μισθωτηρίων ή όρου.
Κωνσταντίνος Βενιζέλος

Εσοτή εισοδήσεως κτημάτων ή υποδοχών:
ΑΠΟΔΟΧΗ 274359 31954950 639345294
ΕΣΟΔΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝ 31954950 639345294
2) κτηματ. αξία 10.044 98854044 10.044 -
3) διαχωρισμός εις ΑΚ 98854044 10.044 -

Συντεταγμένον έτησιον μισθωτηρίων και άλλων τοιάς έσοδών κτηματ. αξίας και εις όρου.
ΑΠΟΔΟΧΗ ΕΡΗΜ 228459
ΡΑΦΟΝ ΥΠΗΛΑ ΕΣΟΔΑ ΣΤΟΙΧΑΤΑ 31427955
κτηματ. αξία 6000 6290264 6284266 - 44
Διαχωρισμόν εις 9Κ 10047 έσοδα 10204 80

Συντεταγμένον έτησιον αξία κατά ποσότητες.
6.499.000 - 15.000.000

Σημειώθητε οτι οτιδήποτε άλλο πληροφόρηση απαιτούσε το κτηματ. έσοδον κτημάτων ή εσόδων ή άλλων τοιάς έσοδών κτηματ. αξίας και εις όρου.
Οι σημειώσεις αυτές είναι έσοδα κτημάτων ή εσόδων ή άλλων τοιάς έσοδών κτηματ. αξίας και εις όρου.
Οι σημειώσεις αυτές είναι έσοδα κτημάτων ή εσόδων ή άλλων τοιάς έσοδών κτηματ. αξίας και εις όρου.
Οι σημειώσεις αυτές είναι έσοδα κτημάτων ή εσόδων ή άλλων τοιάς έσοδών κτηματ. αξίας και εις όρου.

Εν 194
Τη 194
Ο Πρόεδρος ΟΙ Εκτελεστικοί

ΠΡΟΒΟΛΑ ΚΤΗΜΑΤΩΝ
Τοποθεσία κτήματος: ΕΛΛΕΦΑΡΑ
Είδος ατόφει: ΕΛΛΕΦΑΡΑ

Εκταres και όρια κτήματος ή οικοδομής και είδος ατόφει (Αριθμοί κτισσών, πληθύνσεων, τοιαύτα κλπ., ποσότητες, εμβαζών, ποσότητες, είδος καλλιεργειών).
ΠΛΕΥΡΗΣ ΠΛΕΥΡΗΣ 2587/59 ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΕΔΗΝ
ΕΥΞΕΙΝΤΟ ΣΤΡΟΪΚΗΔΑ 31.427.205
ΥΠΗΚΑΤΟΝ ΑΓΙΑ ΔΕΥΞΗ 6.287.566. -

Επιχορηγούμενος και οφειλέτης (όνομα, επώνυμο κλπ.)
ΕΠΙΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΑΚ. ΖΑΖΙΔΑ

2) ΔΑΝΩΣΤΕΙΣ ΕΔΗΝ 4844/60
ΔΙΑΧΩΡΙΣΤΩΣ ΕΙΣ ΑΚ. 10422 Δ ΣΥΣΤΕΛΙ
ΝΑΡΩΝ ΥΠΗΚΑ ΕΥΤΑΒΙΣ ΕΙΣΟΦΗΛΑ
31.425.636. και ΥΠΗΚ. ΑΓΙΑΣ
ΕΙΣ 6.287.566. -

3) ΕΠΙΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΑΚ. 10992/62
ΕΙΣ 6.287.566. -
ΕΠΙΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΑΚ. 10992/62

Παραρτήματα (στοιχείο, κτίσμα, πλημνίσια, άποφαι κλπ.)
ΜΙΣΘΕΙΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Παραρτήματα (επίτοιχοι, ατόφει, ατόφει κλπ.)
ΜΙΣΘΕΙΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ
ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Παραρτήματα (επίτοιχοι, ατόφει, ατόφει κλπ.)
ΜΙΣΘΕΙΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ
ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Όπου κτισμάτων και βιοτίκων νών κτισσών ονομασία κτισσών ή ονομασία ΕΔΗΝ. ΕΙΣ 6.287.566. -
ΕΙΣ 6.287.566. -

Επιχορηγούμενος και οφειλέτης ή οικοδομής.
ΔΙΑΧΩΡΙΣΤΩΣ ΕΙΣ ΑΚ. 11092 ΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΕΥΡΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΝ

ΕΠΙΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΑΚ. 11092 ΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΕΥΡΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΝ

Συμπεριλαμβανόμενα κτισμάτα και μέγεθος επιχορηγούμενων κτισσών και ες τίνας
Α. Βασιλείου και Μελετιώδη
Β. Αετός και Αετός υδρεύσεων
Γ. Αετός υδρεύσεων
Δ. Αετός υδρεύσεων

Τοποθεσία κτισσών ή οικοδομής.
ΕΙΣ 6.287.566. -
ΕΙΣ 6.287.566. -

Συμπεριλαμβανόμενα κτισμάτα και μέγεθος επιχορηγούμενων κτισσών.
ΕΙΣ 6.287.566. -
ΕΙΣ 6.287.566. -

Παραρτήματα (επίτοιχοι, ατόφει, ατόφει κλπ.)
ΕΙΣ 6.287.566. -
ΕΙΣ 6.287.566. -

Παραρτήματα (επίτοιχοι, ατόφει, ατόφει κλπ.)
ΕΙΣ 6.287.566. -
ΕΙΣ 6.287.566. -

Επίτοιχοι (επίτοιχοι, ατόφει, ατόφει κλπ.)
ΕΙΣ 6.287.566. -
ΕΙΣ 6.287.566. -

<p>1. <u>Ανεργία</u> 8792/65</p> <p>Περιοδικός ε.κ. Α.Κ. 11342-11372</p> <p>Το παρόν υπήκο. 6633 =</p> <p>Μ2 263-706</p>	<p>Αξία 1054824</p> <p>Όπια Α. Βοσνιά και Νιουγρανάτιον</p> <p>Δ. Σόφια και Αργονί υψοσώντων</p> <p>Β. Αργονί υψοσώντων</p> <p>Ν. Αργονί υψοσώντων</p>	<p>Αριθμ. 8793/65</p> <p>Διευκρινιστική Α.Κ. 11373-11394</p> <p>Το παρόν υπήκο. είναι</p> <p>Μ2 256-873</p>	<p>Κινητ. αξία 8007-1027-492</p> <p>Α. Βοσνιά και Νιουγρανάτιον</p> <p>Δ. Σόφια και Αργονί υψοσώντων</p> <p>Β. Αργονί υψοσώντων</p> <p>Ν. Αργονί υψοσώντων</p> <p>Αριθμ. 9090/66</p> <p>Διευκρινιστική Α.Κ. 11407-11419</p> <p>Το παρόν υπήκο. είναι:</p> <p>Μ2 239-998-Κινητ. αξία 959-992 -</p> <p>Α. Βοσνιά και Νιουγρανάτιον</p> <p>Δ. Σόφια και Αργονί υψοσώντων</p> <p>Β. Αργονί υψοσώντων</p> <p>Ν. Αργονί υψοσώντων</p>
<p>Προβλ. 13447/72</p> <p>Διευκρινιστική Α.Κ. 11443-11481</p> <p>Το παρόν υπήκο. είναι 607.</p> <p>Μ2 138-694 υπήκο. είναι 78996</p> <p>Α. Βοσνιά</p> <p>Δ. Αποβίτων υψοσώντων</p> <p>Β. Αργονί υψοσώντων</p> <p>Ν. Αργονί υψοσώντων</p>	<p>Αριθμ. 13479/72</p> <p>Διευκρινιστική Α.Κ. 11482-1214</p> <p>Μ2 150-517 υπήκο. είναι 66668</p> <p>Α. Βοσνιά</p> <p>Δ. Αποβίτων υψοσώντων</p> <p>Β. Αργονί υψοσώντων</p> <p>Ν. Αργονί υψοσώντων</p>	<p>Αριθμ. 13651/72</p> <p>Διευκρινιστική Α.Κ. 12144-12219</p> <p>Μ2 143-97 υπήκο. είναι 481588</p> <p>Α. Βοσνιά</p> <p>Δ. Αποβίτων υψοσώντων</p> <p>Β. Αργονί υψοσώντων</p> <p>Ν. Αργονί υψοσώντων</p>	<p>Αριθμ. 13684/73</p> <p>Διευκρινιστική Α.Κ. 12214-12386</p> <p>Μ2 102-078 υπήκο. είναι 428-344</p> <p>Β. Αργονί υψοσώντων</p> <p>Αριθμ. 13890/74</p> <p>Ανεργία Α.Κ. 11481</p> <p>Διευκρινιστική Α.Κ. 6633</p> <p>Το παρόν υπήκο. είναι 104, 50 τ.μ.</p> <p>Ανεργία Α.Κ. 11481</p> <p>Διευκρινιστική Α.Κ. 6633</p> <p>Το παρόν υπήκο. είναι 15, 31 τ.μ.</p>
<p>Ανεργία Α.Κ. 6633</p> <p>Το παρόν υπήκο. είναι 104, 50 τ.μ.</p> <p>Ανεργία Α.Κ. 11481</p> <p>Διευκρινιστική Α.Κ. 6633</p> <p>Το παρόν υπήκο. είναι 15, 31 τ.μ.</p>	<p>Ανεργία Α.Κ. 6633</p> <p>Το παρόν υπήκο. είναι 104, 50 τ.μ.</p> <p>Ανεργία Α.Κ. 11481</p> <p>Διευκρινιστική Α.Κ. 6633</p> <p>Το παρόν υπήκο. είναι 15, 31 τ.μ.</p>	<p>Ανεργία Α.Κ. 6633</p> <p>Το παρόν υπήκο. είναι 104, 50 τ.μ.</p> <p>Ανεργία Α.Κ. 11481</p> <p>Διευκρινιστική Α.Κ. 6633</p> <p>Το παρόν υπήκο. είναι 15, 31 τ.μ.</p>	<p>Ανεργία Α.Κ. 6633</p> <p>Το παρόν υπήκο. είναι 104, 50 τ.μ.</p> <p>Ανεργία Α.Κ. 11481</p> <p>Διευκρινιστική Α.Κ. 6633</p> <p>Το παρόν υπήκο. είναι 15, 31 τ.μ.</p>

